

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tenderfoot

AVENGING ANGELS SERIES BOOK THREE

AVENGING

ANGEL

□□□

A ROMANCE NOVEL BY

KRISTEN

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

ASHLEY

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

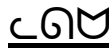
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

TENDERFOOT

İNTİKAM MELEKLERİ

KİTAP 3

KRISTEN ASHLEY

İÇİNDEKİLER

1. ["Kehanet"](#)
2. ["1"](#)
3. ["Salla Gitsin"](#)
4. ["Şimdi Başlama"](#)
5. ["Adam"](#)
6. ["En İyi Amerikalı Kız"](#)
7. ["Gökyüzündeki Vinçler"](#)
8. ["Duman İşaretleri"](#)
9. ["Burkulmuş Ayak Bileği"](#)
10. ["Aydın Kız Kardeşleri"](#)
11. ["Aşk Hikayesi"](#)
12. ["Halo"](#)
13. ["Kız Kardeşler Kendileri İçin Yapıyorlar"](#)
14. ["Güneşin Üzerinde Yürümek"](#)
15. ["Sıradan Bir Aşk Değil"](#)
16. ["Bu yüzden ben varım"](#)
17. ["Ne Adam"](#)
18. ["Aşk Böyle Gider"](#)
19. ["Kraliyet Ailesi"](#)
20. ["Ateşli Kız"](#)
21. ["Işık Işını"](#)
22. ["Bağımsız Kadınlar, Bölüm 1"](#)
23. ["Ben Her Kadınım"](#)
24. ["Beni Sevdiğin İçin"](#)
25. ["Biz Bir Aileyiz"](#)
26. ["Sessizce Senin"](#)
27. ["Kötü Şöhret"](#)
28. ["O"](#)
29. ["Yenilmez"](#)

[Karakterler](#)

[Teşekkürler Haber](#)

[Bülteni](#)

[Yazar Hakkında Kristen](#)

[Ashley'nin Diğer Eserleri](#)

Tenderfoot

AVENGING ANGELS SERIES BOOK THREE

AVENGING ANGEL

A ROMANCE NOVEL BY

KRI TEN

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

ASHLEY

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tarihsel olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tesadüfidir.

Telif hakkı © 2025
Kristen Ashley

Bu kitabın tamamının veya bir kısmının herhangi bir şekilde çoğaltılması hakkı dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır. 1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası uyarınca, yayıncının izni olmadan bu kitabın herhangi bir bölümünün taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması, yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin alınması anlamına gelir. Yazarın haklarını desteklediğiniz için teşekkür ederiz. Bu kitaptaki materyalleri (inceleme amaçları dışında amaçlar dışında) kullanmak istiyorsanız, önceden yazılı izin alınması gerekmektedir. Lütfen Rock Chick Press, 4340 East Indian School Road, Suite 21-413, Phoenix, Arizona, 85016, ABD adresine başvurun.

Kapak Resmi: [Pixel Mischief Design](#) _

BİR

"KEHANET"

(TAYLOR SWIFT)

"Batı cephesinde her **şey** sakın."

"Bunu söylemek için can atıyordun, değil mi?" "Şey... tabii ki."

"Ama nereden biliyorsun? Sen doğu cephesindesin." "Anlamsal."

"Yön." "Geç kaldı."

"Bu durum hoşuma gitmiyor."

"Bu iş genelde bu kadar sıkıcı mıdır?"

Sırasıyla, yukarıdakiler şunlardı: Luna, Raye, yine Luna, Jess, Luna, yine Jess, Willow ve Shanti.

Ekibim. En iyi arkadaşlarım. Melekler.

Bu konuşma yeni kulak cihazımda duyuldu. Arthur'un bize verdiği cihazlardan biri.

Çok şık bir cihazdı. Alış ve gönderim yapıyordu. Başka bir deyişle, sesimi ve yaptığım konuşmaları kaydediyordu. Kızlarım her şeyi duyabiliyordu ve ben kol saatime falan konuşmak zorunda kalmıyordum.

Bu çok havalıydı.

Ama Arthur bizi şımartmaya meyilliydi ve bu yüzden bize her zaman en iyi şeyleri alırdı.

Kulaklıkların rengi bile ten rengimizle uyumluydu, böylece daha zor fark ediliyorlardı. Sanki bizim için özel olarak yapılmış gibi, *gerçekten* uyumluydu. Benimki şeftali pembesiydi. Jess'in ki zeytinimsi şeftali rengiydi. Shanti'ninki ise mocha rengiydi. Anladınız siz.

Yine de, ne olur ne olmaz diye saçlarımı açık bıraktım.

Hiçbir riski göze alamazdım çünkü o gece uğraşacağım bu ezik adamla başa çıkmak için tek şansımız bendim ve bunu mahvedemezdim. O benim (ve Willow) gibi kızları tercih ediyordu ve Raye, Luna, Jessie ve Shanti'nin benim (veya Willow) gibi olmadıkları söylenebilirdi. O Willow'un eski sevgilisiydi ve ona sorun çıkarıyordu, ben ve diğer Melekler onu durdurmaya çalışıyorduk.

Kulağımdaki şeyi görmesi ve oyunun bittiğini anlaması iyi olmazdı.

Bu sahte randevuya gelmek biraz uğraş gerektirmişti, o bunun sahte olduğunu bilmiyor olsa da, bazı keşifler de dahil olmak üzere (başkaları için bu takipçilik olarak görülebilirdi, ancak takipçiler genellikle *takip* ederlerdi, biz ise bir amaca ulaşmak için takip ediyorduk — bunun her şeyi değiştirdiğini düşünmek hoşuma gidiyordu, böylece iğrenç gelmiyordu).

Ayrıca bir arkadaşlık uygulamasına kaydolmamı (hiç benim tarzım değil, erkek arkadaşımı bulduğumda, olması gerektiği gibi... doğal bir şekilde olacaktı) ve onun yakınında olmamı ayarlamasını da içeriyordu, çünkü kadınları avlamak için kullandığı uygulama, biri yakın olduğunda olası bir eşleşmeyle dolu bir uygulamaydı.

Cidden.

Ürkütücü, değil mi? (Cevap vereyim... ürkütücüydü.)

Neden bir kadın, tanımadığı kişilerin kendisinin yakınlarda olduğunu bilmesine izin versin, hiç anlamadım.

O uygulamanın uzun ömürlü olacağını hiç düşünmemiştim. Uygulamayı biraz kurcaladım ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde, kullanıcıların büyük çoğunluğunun erkek olduğunu gördüm.

Ve bu erkeklerin çoğunun, bizim olmadığımız ama koşullar nedeniyle olmak zorunda kaldığımız kişiler olduğunu düşündüm: takipçiler.

Ama Kevin ve ben "eşleştiğimizde" kendimi orada buldum. Willow'un rehberliğinde, Melekler onun hoşuna gidecek bir profil oluşturdu ve itiraf etmeliyim ki, yazdıklarımız gerçeklerden çok da uzak değildi.

Willow'un eski sevgilisi Kevin ve ben bir haftadır mesajlaşıyorduk.

Artık tanışma zamanı
gelmişti. Biraz geriye
sarayım.

Arkadaşlarım ve ben İntikam Melekleriydik. Bir nevi kanunsuzlar gibiydik. The Surf Club adında eğlenceli ve popüler bir mekanda garson, barista ve barmen olarak çalıştığımız zamanların dışında suçları araştırıyorduk.

Bir hayırseverimiz vardı: Arthur. O bizim Charlie'mizdi. Sınırsız imkanları var gibi görünüyordu, ama hiçbirimiz onunla tanışmamıştık, kim olduğunu da bilmiyorduk.

Bir de Bosley'imiz vardı, ama onun adı Clarice'ti, güçlü ve pahalı bir avukattı ve Bosley olarak anılmaktan hoşlanmazdı.

Bunun çılgınca geldiğini biliyorum ve belki bazıları için öyleydi.

Ama sürprizlerin sürprizi, hiç eğitim almamış olsak da, bu soruşturma işinde gerçekten çok iyiydik.

Bu aptalca bir şans olabilir, ama ben iyimser bir insandım, bu yüzden bunu iyi bir sezgi olarak düşünmeyi tercih ediyordum.

Bunu yapmaya başladığımızdan beri, insan kaçakçılığı çetesi tarafından kaçırılan kadınların kayboluşunun gizemini çözmüştük.

Böylece, evsiz kamplarından kaybolan insanların, uyuşturucu barınaklarında zorla çalıştırılmak üzere kaçırıldıkları gizemini de çözmüş olduk.

Şimdi ise bunu yapıyorduk.

Her şey Raye'nin tetiklenmesi ile başladı, çünkü küçük kız kardeşi çok küçükken kaçırılmış ve öldürülmüştü ve tüm ailesi dağılmıştı. Raye, adaletsizliğe adalet getirmek için bir yola girdi ve sonunda küçük bir kızın kayboluşunu araştırmaya başladı (evet, tahmin ettiğiniz gibi, Raye hiçbir eğitim almadan onu buldu).

Geri kalanlarımız da bu işe bulaştık ("geri kalanlarımız" derken Jessie, Luna ve beni kastediyorum).

Son zamanlarda Shanti ve Willow'u da ekibe aldık, çünkü Arthur Shanti'yi seçti ve Shanti Willow ile çok yakındı, Willow da erkek sorunları yaşıyordu, biz de Arthur'un bizi bir araya getirme amacının bu olduğunu düşündüğümüz için onu ekibe aldık.

Willow'un zaten ekibimizin gevşek bir üyesi olduğunu da belirtmek gerekir. SC'de bizimle çalışıyordu, hepimiz onu çok seviyorduk, Angel işimizi havalı buluyordu, o zaman neden olmasın?

Kendi arabalarımızı kullanarak yakalanma tehlikesi olmadan dolaşabileceğimiz, izlenebilir plakaları olmayan arabalarla dolu birkaç depomuz vardı. Bir depo da bizim kişisel Angel karargahımız olarak donatılmıştı ve *çok havalıydı*. Aslında, ilk aldığımızda Arthur, Shanti ve Willow da dahil olmak üzere hepimizin Andy Warhol tarzı portrelerini oraya koymuştu, bu sayede sayımızın artacağını biliyorduk.

Ekipmanlarımız vardı ve bunlar sadece kulaklık gibi şeyler değildi.

Tamamen resmiydik (gayri resmi olarak) ve bunu kanıtlamak için şok tabancalarımız ve lazer işaretçilerimiz vardı.

Gözetimimiz sırasında, Kevin'ın Stung arkadaşlık uygulamasında eşleştiği kızlarla takılarak eğlendiğini (ve birkaç çalıntı cüzdan, tasarımcı çantası veya cep telefonu dışında lüks bir yaşam sürdüğünü) keşfettik. Onları lüks bir restoranda yemeğe davet ediyor, yüzlerce dolarlık şarap ve yemek faturasını kendi hesabına yazdırıyor, sonra "tualete gidiyorum" diyerek ortadan kayboluyor ve faturayı kıza ödetiyordu. Ya da kız tualete gittiğinde, Kevin eline geçirebildiği her şeyi alıp kaçıyordu.

Sonunda, kız faturayı ödemek zorunda kalır ya da cüzdanı, telefonu veya araba anahtarları olmadan eve dönmek zorunda kalırdı.

İğrenç, değil
mi? Evet,
öyle.

Kesinlikle iğrenç.

Dinleyin kızlar, en azından ilk randevuda tualete giderken tüm eşyalarınızı yanınıza alın. Belki ikinci (veya üçüncü) randevuda da.

Kevin'ın mükemmel bir insan olmamasının tek nedeni bu değildi. Willow'un anlattıklarına göre, erkek arkadaş olarak da tam bir pislikti. Fiziksel şiddet uygulamıyordu, ama duygusal şiddet uyguluyordu ve bu da aynı derecede acı vericiydi.

Bu, o anda omuzları açık, kısa kollu (küçük fırırlarla biten) ve kısa, etekli, hepsi de ince çiçek desenli sevimli bir elbise giydiğim anlamına geliyordu. Saçlarım gevşek

saçlarım, mükemmel bir randevu makyajı ve ayaklarımdaysa ayak bileklerimin arkasında kabarık çiçekler olan yüksek topuklu pembe bantlı sandaletler vardı.

Kız arkadaşlarım, o lüks bölgedeki havalı, modaya uygun, görülmek ve görmek için gidilen pahalı restoranlardan biri olan Scottsdale Fashion Square'deki Oceans 44'ün içinde ve dışında bekliyorlardı.

Onu suçüstü yakalayacaktık.

Ondan sonra ne yapacağımız konusunda biraz belirsizdim (biraz derken, hiç fikrim yoktu). Onu gözaltına alma yetkimiz yoktu. Ama Raye ve Luna'nın bir planı vardı ve Raye ile Luna'nın biraz çılgın olduğunu düşünürsek (iyi anlamda, ama yine de çılgın), onu yakaladıktan sonra ne yapmayı planladıklarını bilmediğim için mutluydum.

"Bekle, ne?" Willow kulaklığımdan seslendi. "Trev burada ne arıyor?"

"Trev mi?" diye sordu Raye.

"Trev, Kevin'in en iyi arkadaşı," diye cevapladı Willow.

"Kev ve Trev mi?" Jessie gülererek sordu. "Biliyorum, değil mi?" Willow da gülererek cevap verdi.

"Onu görüyorum çünkü buraya geliyor, Lolo. Doğruca sana geliyor," diye uyardı Luna.

Uzun boylu, nispeten yakışıklı, şık giyimli adamın bana doğru yürüdüğünü, dikkatini tamamen bana verdiğini ve gülümsediğini gördüm.

"Bu durumdan pek hoşnut değilim," dedi Jessie. "Buraya gözcü olarak gelmediği çok açık. Doğrudan ona gidiyor."

"Dikkatli ol, Harlow," diye emretti Raye. Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum.

Kızlarımı gerçekten çok seviyordum, ama kız gibi olduğum için (tamam, aşırı kız gibi) aptal olduğum anlamına gelmezdi. Yani, planın değişmesi nedeniyle dikkatli olmam gerektiği açıktı, ama dürüst olmak gerekirse, yaptığım iş nedeniyle zaten dikkatli olacaktım.

Gerçekte, Raye muhtemelen bu ani değişiklikten endişeleniyordu. Ekibim bana aptal gibi davranmıyordu. Transfer oluyordum, çünkü hayatımda bana öyle davranan başka insanlar vardı (Merhaba anne!).

Ama bu iyi bir tavsiyeydi, çünkü adam bana doğru geliyordu, sanki yüzü bir haftadır mesajlaştığım adamın profilindeymiş gibi.

ama öyle değildi.

"Missy?" diye sordu masamı hazırlarken.

Bu, gizli görevde kullanmam için seçtiğimiz isimdi. Bunun üçte ikisi aşırı kızsı, birteğeri ise erkeklerin Missy adındaki bir kadını hafife alabileceği düşüncesi idi.

Şaşkın görünmeye çalıştım ve gülümsemesi genişlediğinde, inandığını anladım.

"Ben Jay, Bryan'ın arkadaşayım."

Evet. Onlar da sahte isimler kullanıyorlardı.

"O geç kalacak ve ben de bu civardaydım, o yüzden bana uğrayıp sana eşlik etmemi istedi," diye devam etti Jay/Trev.

Ugh.

Ne yalan ama.

Ne oynuyorlardı?

Koltukta endişeli bir şekilde kıpırdanıyormuş gibi yaptım. "Bu konuda pek rahat hissetmiyorum."

Bunu söylerken, o karşımdaki sandalyeye oturdu.

"Sadece bir kokteyl içeceğiz," diye devam etti Jay/Trev. "Belki biraz istiridye sipariş ederiz. Bryan geldiğinde ben giderim."

Ah.

Yani, Trev "bölgede" olduğu için, bu işi birlikte halledip, Trev'in yirmi doların üzerinde bir kokteyl ve piyasa fiyatına istiridye yediği bir hesapla beni baş başa bırakabileceğini düşündü.

"İptal," dedi Raye kulağıma. "Bu saçmalık ve hoşuma gitmiyor. Birimde toplanıp sonraki adımları belirleyeceğiz."

Sandalyeyi geriye iterek, "Bryan'ın telefonu var. Senin geleceğini mesajla haber verebilirdi. Bu hiç doğru gelmiyor. Bir dahaki sefere bana bir yabancıyı getirmeden önce ona söyle..." dedim.

"Hay sıçayım." (Luna)

"Ne oluyor lan?" (Jess)

"Nereden çıktı bu?" (Shanti)

"Kadın," diye bir homurtu duydum masanın yanından.

O tarafa baktım, sonra yukarı, yukarı, *yukarı*, Javier Montoya'nın çarpıcı güzellikteki yüzündeki kristal berraklığındaki kehribar rengi gözlerine baktım.

Hayır.

Düzeltilme.

Öfkeli, çarpıcı güzellikteki yüzündeki *öfkeli*, berrak kehribar rengi gözleri.

"Adamım, o çok iyi," diye fısıldadı Raye. "Birdenbire ortaya çıktı."

Javier Montoya'nın, beni yakından izleyen beş kadının radarına yakalanmadan gizlice yaklaşma yeteneğini düşünmeye veya hayranlıkla izlemeye vaktim olmadı, özellikle de bu adam 1,98 metre boyunda, kaslı ve iri yarı bir adamdı (bu özelliği ona "Dağ" lakabını kazandırmıştı).

Onun ortaya çıkmasına çok kızmıştım.

Bunun bariz nedenleri vardı, ama bariz olmayan başka nedenler de vardı.

"Burada ne işin var?" diye sordum. "Burada ne işin var?" diye karşılık verdi Javi. "İlk soran bendim," diye karşılık verdim.

"Ama önce bir cevap alacağım," diye karşılık verdi.

"Uh... Ne olduğunu sorabilir miyim?" Jay/Trev sohbetine katıldı.

Javi dikkatini Jay/Trev'e çevirdi. Hâlâ mutsuzdu.

Jay/Trev, kaslı bir adamın desteğiyle altın rengi bakışları altında anlaşılır bir şekilde korkuya kapıldı.

"Görünüşe göre benim kız arkadaşım ile randevudasın," dedi Javi.

Javi'nin ağzından çıkan bu sözlerle, midem hoşuma gitmeyen bir şekilde mutlu bir şekilde çöktü (ama hoşuma gitti ve bu da hoşuma gitmedi), cildim de hoşuma gitmeyen heyecanlı bir şekilde karıncalandı (ama hoşuma gitti, vb.) ve ağzım bir gülümseme oluşturmak istedi (ama buna izin vermedim).

Söylemeye gerek yok, ruh ikizimle olan o geleneksel, organik karşılaşma mı?

Son büyük görevimizde Javi ile tanıştığımda, onun o olduğunu düşündüm. O aylardan sonra, onun o olmadığını anladım.

Öyleyse neden birdenbire ortaya çıkıp beni sahiplendi?

"Hay sıçayım," diye fısıldadı Raye.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdı Jess.

"Aman Tanrım," dedi Luna.

"*Hamile* kız arkadaşım," diye yalanla bitirdi Javi.

Daha önceki tüm hislerim yok oldu ve ağzım açık kaldı.
"Um... *ne?*" diye sordu Jay/Trev.
"Javi!" diye bağırdım.
Javi bana döndü. "Beni terk mi ediyorsun?" Aman Tanrım!
Her şeyi mahvediyordu!
Haftalarca süren hazırlıklar *boşa gitmişti*.
Sandalyeyi geri itip ayağa kalktım ve "Git buradan" diye emrettim.
"Hayır, ben gideceğim," dedi Jay/Trev, ayağa kalkarak masanın diğer tarafına geçip Javi'ye yaklaşmamak için.
Kahretsin!
Şimdi ne yapacağım?
"Hayır, bekle," dedim Jay/Trev'e, bu operasyonu boşa çıkarmamak için zaman kazanmak umuduyla, çünkü Javi, nedense, büyük (büyük değildi, mükemmeldi), şişman (o da değildi) burnunu bu işe sokuyordu.
Jay/Trev bana küçümseyen bir bakış attı.
Masum kadınlara korkunç şeyler yapıyordu ve bana öyle mi bakıyordu?
Bana!
"Bryan'a seninle başının belaya girmediğini söyleyeceğim," dedi Jay/Trev ve telefonunu çıkararak uzaklaştı.
Javi'ye döndüm.
"Sen *deli* misin?" diye bağırdım.
"Ben değilim, ama senin deli olduğunu düşünüyorum."
"Bu geceyi ayarlamak haftalarımı aldı," dedim ona.
"Boşuna uğraşmışsın," diye homurdandı.
"Hadi canım?" Sesim yükseliyordu.
"Bu saçmalığı anlamıyorum," dedi sohbet eder gibi. "Siz kadınların bir sorunu varsa, erkeklere söylersiniz, biz de sizin için hallederiz."

Ciddi miydi?
Ben hayal kırıklığımı yüksek sesle haykırmamak için büyük çaba sarf ederken, Javi konuşmaya devam etti ve bunu

Jay/Trev'in koltuğuna oturarak.

"Şimdi, bana ne olduğunu anlat, ben ve çocuklar hallederiz."

Bu noktada, Javi'nin Hottie Squad'ın bir üyesi olduğunu belirtmek önemliydi.

Yani, Nightingale Investigations and Security ekibinin bir üyesiydi.

Ve hepsi de en kötülerin en kötüleriydi.

Angels, NI&S'in çocuklarıyla gevşek bir ilişki içindeydi ve bu ilişki çoğunlukla Raye'nin Cap ile birlikte yaşaması ve Jessie'nin Eric'e aşık olmasıyla ilgiliydi, ikisi de NI&S'in adamlarıydı.

Oh, ve Angels, kan, silahlar ve kötü adamlarla (polisten bahsetmiyorum bile) doğrudan çatışmaların olabileceği soruşturmalarımızın kısımlarına geldiğinde, NI&S ekibi devreye girdi.

Ama ondan önce Javi, Gölge Asker'di. Hayır.

Gölge Asker. O ilk olmuştu ve diğerlerini de o toplamıştı. geri kalanları da o topladı.

Diğer bir deyişle, Angels gibi bir kanunsuzdu, ancak hepsi erkekti, aynı dövmeleleri vardı ve ne yazık ki ikisi kısa bir süre önce öldü, bu yüzden NI&S ekibi geri kalanları topladı ve operasyonlarına dahil etti.

Daha önce de bahsettiğim gibi, Javi de benim çok hoşlandığım bir adamdı, ve bu sadece görünüşünün inanılmaz olması nedeniyle değildi, kalbimi (ve diğer yerlerimi de) etkileyen derin, kaba bir sesi, şimdiye kadar gördüğüm en sıradışı, en güzel gözleri ve muhteşem bir vücudu vardı.

Hayır, bunun nedeni, onun doğru ve yanlış konusunda çok keskin bir algısı olması ve bu konuda harekete geçme dürtüsüydü. Annesini çok seviyordu, adamlarına kardeş gibi davranır ve kaybettiği adamları kendi kanından biriymiş gibi yas tutardı...

Ve yine, daha önce de belirttiğim gibi, ilk tanıştığımızda aramızda kıvılcımlar çıktı.

O kadar çoktu ki, yanmıştım ve yanık hissi *harikaydı*.

O zamandan beri...

hiçbir şey olmadı.

Hiçbir hamle yapmadı.

Hiçbir oyun oynamadı.

Her ikisi de, bolca fırsatı olmasına rağmen. O bizim grubumuzun bir üyesiydi. Yani Javi'yi her gün gördüğümü söyleyemem, ama

hep birlikte çok vakit geçirirdik.

Belki de yanılmıştım. Belki de o kıvılcımlar, ikimizden de çıkan, düşündüğüm gibi değildi.

Belki de sadece benden çıkıyordu.

Ya da en azından, tüm kanıtlar bunu gösteriyordu.

Ama şimdi, Kev'in (ve şimdi de Trev'in) yaramazlıklarına son vermek için özenle hazırladığımız planımızı bozuyordu ve bu hiç hoş değildi.

Ayrıca, bu şık, romantik ışıklandırılmış restoranda, hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamın karşısında oturmuş, sanki benim erkek arkadaşım gibi duran bu durumda kendimi hiç rahat hissetmiyordum.

Benim erkeğim.

Ruh ikizim.

Bu yüzden çantamı kapıp, öfkeyle uzaklaşmaya başladım.

Evet, sinirlendiğimde öfkeyle uzaklaştırdım. Bu benim için doğal bir şeydi. Ben böyle davranırdım. Öfkeyle uzaklaşmamaya çalıştım, ama bu nefes almamaya çalışmak gibiydi.

Ben sadece öfkelendiğimde öfkelenen bir kızdım.

Beş adım attıktan sonra, elim benden çok daha büyük ve güçlü bir el tarafından yakalandı ve artık öfkelenmiyordum.

Gizlice, ama yine de sürükleniyordum. "Hay sıçayım." (Luna)

"Aman Tanrım." (Raye)

"Ne oluyor lan?" (Jessie)

"Tamam, pisiğin teki. Ama yine de seksi." (Shanti)

Olay çıkarmamak için, Javi'nin beni restorandan dışarı çekmesine izin verdim ve o, dışarıdaki valeye başını sallayarak bir anahtar seti attığında bile bunu yapmaya devam ettim. Sonra Javi bizi, ön kapının yakınında park edilmiş büyük, parlak, granit bir Toyota Tundra'ya götürdü.

Ama, kabul edelim, bunu yapmasına izin vermemin sebebi çoğunlukla elimi tutmasıydı.

Bana ilk kez bu şekilde dokunmuştu.

Bu yüzden olayın benim bir sahne yaratmamamla ilgili olmasını istedim, ama öyle olmadı.

Çünkü eli benim elimi saran hissi çok hoştu. Eli büyüktü. Sıcak. Nasırları hissedebiliyordum, bu da onun hakkında bir şeyler anlatıyordu.

Çalışan bir adam olduğunu söylüyordu. Kendini beğenmiş bir adam değildi. Yumuşak başlı değildi. İşlerini hallederdi.

Ve o kadar büyüktü ki, elim onun elinde kayboluyordu ve bu çok... lanet... iyi hissettiriyordu.

Sanki beni koruyabilirmiş gibi. Beni kollayabilirmiş gibi. Beni kendine sarabilirmiş gibi, böylece dünyanın acıları bana asla ulaşamazmış gibi.

Ve...

Evet.

Beni kamyonetine çekerken aklımdaki düşünceler çoğunlukla bunlardı.

Yolcu tarafındaki kapıyı açtı ve ben, o saçımın altından uzanıp kulaklığımı kulağımdan çıkardığında (orada olduğunu nereden bildi ki?!), onu kot pantolonunun cebine attığında, beni kaldırdığında...

Evet, *beni kaldırdı!*

...ve beni yolcu koltuğuna attığında.

Bu hareketler karşısında donakaldım. Öyle ki, ben tepki veremedem kapımı kapattı, ızgarayı dolaştı ve yanıma oturdu.

Ama artık çok geçti.

Kamyonetini çalıştırdı, aralıksız bir bip sesi duyuldu ve bunun üzerine "Kemerini tak" diye bağırdı.

Taşınyorduk, başka seçeneğim yoktu.

Bunu başardıktan sonra, parmaklarım hem çok sinirli olduğumdan hem de daha derin, daha korkutucu bir şey hissettiğimden titriyordu, ama bip sesi kesildi, ona döndüm ve öfkeyle, "Arabam orada" dedim.

"Cody'yi almaya göndereceğiz."

Cody de eski bir Gölge Askerdi, şu anda NI&S Hottie Squad üyesiydi.

"Cody'nin benim anahtarlığım yok." Javi cevap vermedi.

Bu adamlarla yeterince vakit geçirdiğim için onun sessizliğini tercüme ettim. "Arabamı çalıştırmak için benim anahtarıma ihtiyacı yok."

"Siz kadınların arabalarının anahtarlıklarını bizde var," dedi Javi.

Bu çılgınca olsa da (yani, bunu nasıl yaptılar?), beni şaşırtmamalıydı. Raye ve Cap, Jessie ve Eric, Hottie Squad'ın bizi koruduğunu biliyorduk. Oasis otoparkına bakan kameraları hacklemişlerdi (Oasis Square, yaşadığımız apartman kompleksiydi). Avlu kapısının şifresini de biliyorlardı. Ayrıca, güvenliğimizi sağlamak için takip ettikleri başka şeyler de vardı.

Ama bu beni şaşırttı.

Gerçek yedek *araba anahtarları* mı?

"Gerçek araba anahtarlarınız mı var?" diye sordum, o Goldwater'a dönerken. "Gerçek araba anahtarlarımız var," diye cevapladı. "Ama, sadece söylüyorum, elli

dolar karşılığında vale'den anahtarınızı alabilir."

Elli dolar karşılığında arabamın anahtarının bir yabancıya verileceğini düşünmek hiç istemiyordum, ama arabam o kadar da değerli değildi ve yaşam maliyeti de öyle, bu yüzden elli dolar karşılığında birinin vale görevlisinden anahtarı alabileceğini düşündüm.

"Tamam, şimdi beni o restorandan dışarı sürükleyip Angel'ın işine burnunu soktuğın konuya geçelim," dedim.

"Evet," diye cevapladı. "O konuya geçelim. Siz kadınlar bu sefer neyin peşindesiniz?"

Ne mi
yapıyo
ruz?
Gah!

"Hiçbir şey *yapmıyoruz*," diye karşılık verdim. "Yeni bir görevimiz var."

"Ben de onu soruyorum."

"Ve benim cevap vermemem, *cevap vermeyeceğimin* göstergesi olmalı."

"

"O zaman, sen başını belaya sokmadan önce bu işi bitirmem iyi oldu."
Olamaz.

Kev ve Trev'i biliyor muydu?

Durumu yokladım. "Kev ve Trev'i tanıyor musun?" "Kev ve Trev mi?"

Bilmiyordu.

Bu sefer cevap vermedim.

"Kev miydi, Trev miydi?" diye sordu.

"Sanırım, şu anda, beni restorandan dışarı sürükleyip, kulaklığımı alıp, sonra beni kaldırıp

kamyonetine attığın olaydan bahsetmek istiyorum."

"Benden uzaklaşıyordun ve ben seninle konuşmamı bitirmemiştim," dedi, sanki yaptığı şey dünyanın en doğal şeyiymiş gibi.

Zaten ona bakıyordum, ama bunu söylediğinde daha da dikkatle bakmaya başladım.

Sesimi bulduğumda, "Seninle konuşmamın bitmiş olması önemli miydi?" diye sordum.

Bana bir bakış attı. Şehir ışıklarından, bakışlarının yanımda oturduğum yere düştüğünü görebiliyordum. Sonra tekrar yola baktı.

Bunun onun cevabı olduğunu tahmin ettim ve aslında öyleydi, çünkü o anda bulunduğum yerde olduğum için restorandaki konuşmamızın hangi aşamada olduğu açıkça önemli değildi.

Bu durumda ne yapacağımı bilmiyordum. Onun kamyonetindeydim. Nerede yaşadığını bilmiyordum. Tek bildiğim, benim yaşadığım yere doğru gittiğimizdi.

Ona bağırarak, sakinleşmeye çalışmak ve yaptığı şeyin neden yanlış olduğunu sayısız nedenlerle açıklamak, pes edip meleklerin ne yaptığını anlatmak ve sessiz kalıp öfkelenmek gibi seçeneklerim arasından öfkelenmeyi seçtim.

Bu nedenle, önüne bakmaya başladım ve öfkelenmeye başladım.

Öfkelenmek bana doğal geliyordu, kızmak da öyle.

Kızlarla birlikteyken, zaman bana düşüncelerimi paylaşabileceğimi öğretti. Olduğum gibi kendim olabilirdim. Onlar bana güven verdi. Beni sevdiler. Ben de onları sevdim. Onlar benim hiç sahip olmadığım kız kardeşlerimdi.

Hayatımın diğer alanlarında (Merhaba anne!) durum hiç de böyle değildi. Hayatımın diğer alanlarında, düşüncelerimi söylemiyordum.

Sinirlendiğimde, öfkelenirdim. Paylaşmazdım çünkü bunun bir önemi yoktu. Düşündüklerim, hissettiklerim hiçbir anlam ifade etmiyordu. Ve duygularımı beslemenin tek yolu, bunu içimde yapmak, tümünü kendim yaşamaktı.

Bu nedenle, Camelback'ten 7th'ye doğru yaptığımız yürüyüş tamamen sessiz geçti.

Javi'nin kamyoneti o kadar büyüktü ki, kompleksin dar ve manevrası zor otoparkındaki ziyaretçi park yerlerine park etmeye kalkışmadı. Girişin hemen yanındaki caddeye park etti.

Ben dışarı çıktığımda kamyoneti bile kapatmamıştı.

Kamyonun yüksekliğinden atlayarak neredeyse ayak bileğimi kırıyordum, ama ayaklarımı ve daha da önemlisi onurumu korudum ve yine öfkeyle uzaklaştım, bu sefer avlu kapısına doğru koşarak, Javi'nin beni takip ettiğini hissederek.

Kapıdan içeri girdim ve Javi kapıyı yakalayıp peşimden içeri girdiği için kapı arkamdan kapanmadı.

Oasis'teki komşularımdan Bill, Zach, Patsy ve Sally avludaydılar ve havuz başında kokteyllerini yudumlarırken biraz serin (Phoenix'te mayıs ayıydı, bu yüzden ekim ayına kadar gerçekten serin bir hava olmayacaktı) akşamın tadını çıkarıyorlardı.

Biz ortaya çıktığımızda hepsi bize doğru döndü ve selam vereceklerini biliyordum, ama arkamda Javi'yi gördüler ve selam vermediler.

Bunun nedeni onun iri ve korkutucu olması değildi.

Bunun nedeni, hepsinin onu ve beni tanımasıydı ve ben ona olan ilgimi gerektiği kadar gizli tutmamıştım, bu yüzden randevu kıyafetlerimle giyinmiş halim ve beni eve getiren Javi onları şok ederek sessizliğe boğdu.

Doğrudan daireme yürüdüm ve içeri girdim. Javi de tabii ki hemen arkamdan içeri girdi.

Kapı kapandı ve onun kilidi çevirdiğini duydum.

Laleye benzeyen bir ayaklı lambanın ayak pedalıyla ayak parmağımı hafifçe vurdum — yeşil sap, sivri yapraklar, beyaz lale şeklindeki abajur ve diğer tüm detayları.

Sonra ona döndüm ve hem dekoruma açıkça şok olmuş bir şekilde bakan onu (hatırlatayım, ben ultra kızsıydım ve benimle ilgili her şey bunu yansıtıyordu, kesinlikle her şey) hem de Javi'nin benim alanımda, hiç bulunmadığı bir yerde, altı aydır onun olmasını istediğim bir yerde durduğunu hissettiğimi görmezden gelmeye tüm gücümle çalıştım.

"Eve sağ salım geldim," bariz olanı belirttim. "Artık kendi kendine yüklediğin görevden kurtuldun."

Dikkatini, beyaz, kıvrımlı sehpa süsleyen şeylerden biri olan turkuaz-yeşil-beyaz çizgili büyük cam mantardan bana çevirdi.

"Kadınlar, iyi nedenlerle iyi şeyler yapmak istersiniz," diye başladı. "Ama bu, yaptığınız şeyin ne olduğunu bildiğiniz anlamına gelmez."

Mm-hmm.

Bu duyuru beni daha da öfkелendirdi. Hayır.

Daha da

sinirlendirdi. Çok

daha fazla.

Clutch çantamı tozlu gül rengi kadife kaplı, yarı yapısal puf koltuğa attım, kollarımı göğsümde kavuşturdum ve cevap verdim: "Üzgünüm, NI&S ile geçirdiğin son beş ay hariç, sen ve Gölge Askerlerin sokaklarda savaşıırken resmi eğitiminizi nereden aldınız?"

"Sokaklarda aldım," diye karşılık verdi. "Yani, hayatımın çoğunu sokaklarda geçirdim."

Beni orada yakaladı.

"Bu benim ilk deneyimim değil," diye karşılık verdim. "Kulak şeyim olduğunu biliyordun..."

"Kulak şeyi," diye mırıldandı, sanki benim öyle demem onun haklı olduğunu kanıtlarmış gibi.

Onu görmezden gelip devam ettim. "Tahminimce, tüm kızların orada olduğunu ve beni koruduğunu biliyordun. Oceans 44'te bir yabancıyla akşam yemeği yemekte hiçbir tehlike yoktu. Önceden onun büyük bir pislik olduğunu bilsem bile."

Javi sabrını kaybetmiş gibi görünüyordu, ama çoğunlukla (ve bu beni korkutmaya başlamıştı) artık kızgın değildi. Pek bir şey hissetmiyor gibiydi, ama sanki böyle olmaya çalışıyormuş gibiydi.

Sanki benden bir şey saklamak için taktığı bir maske varmış gibi.

Onu doğduğundan beri tanıımıyordum, ama tanıştığımızdan beri Javi her zaman her şeyi açıkça söyleyen bir adam olmuştu.

Ama sonra, hala maskesini takmış halde, her şeyi ortaya koydu. Ve ben, ruhumun derinliklerinden, bunu yapmamasını dilerdim.

"Raye, o kendi başının çaresine bakabilir," dedi. "Luna da öyle. Jessie hayatı yaşadı, o yüzden anlıyor. Sen değil. Anne baban doktor. Kardeşin de öyle. Anne babanın ailesi de zengin. Altı yatak odalı, havuzlu ve tenis kortlu bir evde büyüdün. Phoenix Country Day okuluna gittin."

Bir kadın benim kültürümden, senin havuz evinde yaşadı ve yerlerini süpürdü, market alışverişini yaptı, çamaşırlarını yıkadı ve yemeklerini pişirdi. Ve sen koşamayacağın ayakkabılarla belirsiz durumlara giriyorsun. O Angel saçmalığını yapmaya hakkın yok ve tahminimce, bunu benim kadar sen de biliyorsun."

Hakkımda, ona hiç anlatmadığım şeyleri bu kadar iyi bilmesi beni rahatsız etmeliydi, ama o anda, çok sinirli olduğum için rahatsız olamadım.

"Bunu yaptığım için, elbette böyle bir şey bilmiyorum."

Aniden, benim alanıma girdi, mükemmel burnunun ucu benim burnuma değdi ve onun hızlı hareketi ve beklenmedik yakınlığı karşısında o kadar şok oldum ki nefes alamadım.

"Burada zaman kaybediyorsun, Harlow," diye öfkeyle fısıldadı. "Ve *bunu* bildiğini biliyorum."

Yakınlığı, kolonya kokusu olmayan kokusu, seksi bir erkeğin kokusu ve tüm bunlar beni etkiliyordu, kekelemekten başka seçeneğim yoktu, "N-ne diyorsun sen?"

"Sen sefalet çekiyorsun," dedi, sözleri boğazımı bir kaya parçası gibi tıkadı. "Muhtemelen aptalca nedenlerden dolayı ailene bir şey kanıtlamak için. Eğlenceli olduğu sürece kız arkadaşlarınla takılacaksın. Sonra, eğlenceli olmadığı ve hepsi birileriyle birlikte olduğunda, bir doktor, avukat, bankacı ya da her ne haltsa onu bulup, havuzlu ve tenis kortlu altı yatak odalı kendi evine taşınacak, bir dadı ve ailenin akşam yemeğini pişirecek iyi tamales yapan bir Latin kadın tutacaksın."

Bunu bana söylemedi. Onun

kehribar rengi gözlerine baktım.

Ama... söyledi.

Ve şimdi neden hiçbir hamle, hiçbir hareket olmadığını anladım. O

kıvılcımlar konusunda *çok* yanılmıştım.

Javier Montoya benden hoşlanmıyordu.

Benden hoşlanmıyordu.

Bunu bana bu kadar acımasızca ortaya koyunca, ağlamak istedim, gerçekten

En iyilerle birlikte öfkelenebilir, daha da iyi sinirlenebilirdim, ama ağlamaya başlayınca kendimi tutamazdım. Instagram'da iyi haber hesaplarını takip etmeyi bırakmak zorunda kaldım çünkü, kanserli çocukların okula dönüşünü alkışlayan anaokulu çocuklarının hikayelerini veya yangınlardan kurtardıkları kedileri kucaklayan itfaiyecilerin hikayelerini her gördüğümde, feed'imde yürekleri ısıtan bir hikaye gördüğümde kendimi tutamıyordum.

Nasıl bulduğumu bilmiyorum ama ağlamamak için güç buldum ve bunun yerine titrek bir sesle "Sen beni tanımıyorsun" dedim.

"Seni kendinden daha iyi tanıdığımı düşün."

"Bunu nereden çıkardın?" diye sordum, aslında bilmek istemememe rağmen.

"Hayatın zorluklarını hafifletecek param, dadım ya da hizmetçim yoktu, Harlow. Benim yaşadıklarımı yaşarsan, insanları okumayı öğrenirsin ve açık bir kitap olursun. Bu Angel zırvası senin için bir eğlence. Raye için bir anlamı var. Jess için. Hatta Luna için bile. Senin içinse, yeni edineceğin arkadaşlarına, bekar olduğun ve heyecan aradığın günleri anlatmak için bir hikaye.

"Edineceğim yeni arkadaşlar mı?" diye fısıldadım, sesimi daha fazla yükseltmedim, çünkü en çok acı veren şey buydu.

"NI&S'deki çocuklar iyi iş çıkarıyor. Ama Mace ve Stella, Paradise Valley'deki o kocaman malikaneye Mace'in birkaç yüz milyon dolarlık serveti olduğu için sahip değiller. Stella'nın serveti olduğu için sahipler. Sen zirveyi hedefleyeceksin ve sen olduğun için, onu elde edeceksin."

Yine cevabını duymak istemediğim bir soru sordum. "Ben olmak mı?"

O, lale şeklindeki lambamı, cam mantarımı, deniz köpüğü rengi yeşil kanepemdeki bebek pembesi, deniz kabuğu şeklindeki yastığı sonra tekrar bana döndü.

Ve sonra ölümcül darbeyi vurdu.

"Seninle ilgili her şey, senin beklediğin şekilde sana bakacak bir erkeği elde etmek için tasarlanmış."

Tepkimi saklamamın imkânsız olduğu bir anda, gözlerinde beliren pişmanlık belirtisini belli belirsiz fark ettim.

Bu tepkiyle, sanki onun sözleri fiziksel bir darbeymiş gibi irkildim ve sanki o bir tehditmiş gibi anında ondan uzaklaştım.

"Harlow..." diye başladı, derin, sert ses tonu artık sinirli ve gerçekçi değildi, yakışıklı yüzündeki maske düşmüştü, ama ben ne yazdığını okumayı reddettim.

Onun gözlerinden gözlerimi ayırmadan, yana eğilip çantamı aldım ve fasulye torbama doğru geri çekildim.

"Bebeğim," diye mırıldandı, hareket etmeden ama hareketlerimi yakından takip ederek, yüzündeki ifade benim beynime girmeyi talep ederken, ben onu dışarıda tutmak için kapıları sıkıca kapatıyordum.

Javi beni izlemeye devam ederken, ben de koridordan yatak odama doğru geri çekilirken gözlerimi ondan ayırmadım.

Aramızdaki kapıyı kapattım ve kilitledim, ama girmek isterse onu dışarıda tutamayacağını biliyordum.

Ama o içeri girmeye çalışmadı.

Ön kapının kapandığını duymadım, bu yüzden kendimi ifade etmek için, kendine saygısı olan her kızın yapacağı şeyi yaptım.

Telefonumu çantamdan çıkardım, Sonos uygulamasını açtım ve evin her yerine ses sistemini bağladım. Evet, bu sistemi babam bana Noel hediyesi olarak almıştı ve oldukça pahalıydı. Sistemi çalıştırdım.

Sonra Taylor Swift'in "The Prophecy" şarkısını çaldım, çünkü herkes Tay-Tay'in bunu herkesten daha iyi söyleyebileceğini biliyordu.

Javi'nin anladığını bilmiyordum.

Sadece şarkı bittiğinde ön kapının çarpıldığını duydum.

Ve o anda kendimi yatağıma attım ve içimden gelen şeyi yaptım.

Kendimi zayıf hissetmeme izin verdim.

Bu da yüzümü yorganıma gömdüğüm anlamına geliyordu... Ve hıçkırarak ağladım.

İKİ

"THE 1"

(TAYLOR SWIFT)

Kısa bir süre sonra yatak odamın kapısı çalındı.

Javi olmadığını biliyordum.

Jessie'nin "Harlow, iyi misin?" diye seslendiğini duyduğumda haklı olduğumu anladım.

Hayır

Hayır, iyi değildim.

Hayatımda tanıştığım en güzel ve en büyük kalpli adam, kendimi kolayca yarı aşık olduğuma ikna edebileceğim bir adam, beni içine sığdıracak kadar büyük bir kalbe sahip değildi ve bunu benimle paylaşmaktan hiç çekinmiyordu.

Yani

evet.

Hayır.

İyi değildim.

Jessie'nin kapıyı denediğini duydum.

Böylece, gözyaşlarımı silerek, yataktan kalktım, gözlerimi sildim (takma kirpikle birlikte... harika) ve yataktan indim.

Kapıyı açtım.

En iyi arkadaşlarımdan en iyisi Jessie orada duruyordu, diğer arkadaşlarımda onun arkasında.

Beni gören Shanti ve Willow'un gözleri fal taşı gibi açıldı. Jessie, Raye ve Luna'nın gözleri ise küçüldü.

"Ne oldu?" diye sordu Jessie.

"Bunu konuşmamam mümkün mü?" diye sordum.

"Javi seni ağlattı mı?" diye sordu Raye, şok olmuş gibi. Her zamanki gibi (bkz. "en büyük kalp" notu).

"Tekrar soruyorum, bu konu hakkında konuşmamam mümkün mü?" diye rica ettim.

Hepsi birbirlerine baktılar.

Kendimi toparlamak için çok derin bir nefes aldım. İşe yaramadı.

Deneyimlerimden biliyordum ki bunun nedeni, kendime acımak ve kendimi üzmemek için yeterince zamanım olmamasıydı.

Bu yüzden bir kez daha derin bir nefes aldım. Bu işe yaradı (biraz).

"Yeni bir oyun planına ihtiyacımız var," dedim. "Şimdi hem Kev *hem de* Trev ile başa çıkmamız gerekiyor ve kimliğim açığa çıktı. Doğru değil, ama Kev muhtemelen beni eşleştirmedir."

Herkes bana bakıyordu ve bunun tek bir takma kirpik kaldığı için olmadığını hissettim.

"Trev'in de bu işin içinde olduğunu varsayabiliriz," diye devam ettim. "Javi senin orada olduğunu nasıl bildi?"

diye sordu Luna. Hmm.

Bunu, öfkemi kışkırtmasıyla kalbimi söküp süper sevimli oturma odamda tekmelemesi arasında bir ara sorsaydım iyi olurdu.

"Sormadım," dedim.

Bu bana tuhaf bakışlar kazandırdı ve onları anlıyordum, çünkü eğer açıkça düşünebilseydim, bu ilk sorduğum sorulardan biri olmalıydı.

"Buraya gelirken ne hakkında konuştunuz?" Raye sorguya katıldı.

"Ben öfkeli olduğum için pek bir şey konuşmadık," diye cevapladım.

"Uh-oh, The Fume," Luna fısıldayarak söyledi. "The Fume mı?" Willow sordu.

"Lolo'nun Fume'una kapılma," diye tavsiye etti Luna.

Beni çok iyi tanıyorlardı.

"Kızgın olduğun için mi ağlıyordun?" diye sordu Jessie şüpheyile.

"Peki yatak odanın kapısı neden kilitliydi?" diye ekledi Luna.

Onları bu konuyu geçirmem gerekiyordu ve dürüst olmak gerekirse, kapımın diğer tarafında ben olsaydım, endişelenir ve cevaplar isterdim.

Bu yüzden yarı yarıya paylaştım: "Oyuna karışıp oyunumuzu mahvetmesinden hoşlanmadım. O da benim o oyunu oynamamdan hoşlanmadı. Beni eve getirdiğinde, tartıştık. Çok hoş sözler değildi. Odama çekilip kendime acımaya başladım. Bir mesaj vermek için kapıyı kilitledim. Javi mesajımı aldı ve gitti. Son."

Jessie buna inanmış gibi görünmüyordu.

Raye de öyle.

"O senden hoşlanıyor ve kadınlar konusunda taş devrine geri dönmüş gibi," diye yanlış bir varsayımda bulundu Luna. "Yani anladığım kadarıyla, a, kendini tehlikeye atmanı sevmiyor, tehlike altında olmasan bile. Geri kalmış insanlar tehlikeyi bizim bu bin yılda değerlendirdiğimizden farklı değerlendiriyorlar." Bunu söyledikten sonra, yanlış varsayımlarına devam etti. "Ve b, gerçek bir randevuda olmasan bile, seni randevuda görmekten pek de hoşnut değildi."

"Benden hoşlandığından emin değilim," diye yarı yarıya paylaşmaya devam ettim. "Oh lütfen, yine mi bu konu," diye cevapladı Luna.

Bu, benim ve kız arkadaşlarım arasında süregelen bir şeydi. Javi ile tanıştığımızda kıvılcımların çıktığını düşünmüşlerdi ve bu konuda bir şeyler yapmamı istiyorlardı.

Doğal olarak, Javi ve benim yakın geçmişimizi düşününce, bu konuyu tartışmayacaktım, bu yüzden hiçbir şey söylemedim.

Ama zor bir durumdaydım.

Javi bizim çetemizin bir üyesiydi. Jessie'nin kardeşinin en iyi arkadaşıydı. Mace ve Stella'nın Super Bowl partisindeydi. St. Patrick Günü'nde Dubliner'da bizimle Guinness içti. Eric ve Jessie'nin Anma Günü partisinde Eric'in havuzunda margarita içerek yüzdü. Tex'ten kahve almak veya Lucia'nın harika öğle yemeği spesiyyallerinden birini yemek için düzenli olarak SC'ye gelirdi.

Özellikle Jess onunla oldukça yakındı. Jess'in kardeşini kurtarmıştı. Onu tekrar ilaçlarını almaya ikna etmişti. İhtiyacı olan tedaviyi almasını sağlamıştı.

Onlara benim hakkımda ne düşündüğünü söyleyemezdim. Hepsi ona çok kızardı ve bu büyük bir sorun yarattırdı.

Eskisi gibi, birbirimizin etrafında dolaştığımız, onun benden kaçtığı (artık nedenini biliyordum) ve benim

ondan kaçınmak (bu daha kolay olabilir... eninde sonunda).

Hepsi onun harika biri olduğunu düşünüyordu.

Çünkü o... onlara göre öyleydi.

"Seni Fume'da ağlarken hiç görmedim," dedi Jessie. "Her şeyin bir ilki vardır," dedim.

"Ne konuşma olmuş olmalı," dedi Shanti ve şimdi o da bana şüpheyile bakıyordu.

Ama evet.

Konuşmamız önemliydi.

"Umarım, her ne ise, ikinizin birbirinizin etrafında dans etmeyi bırakmanızı sağlar," dedi Luna. "Bu saçmalık sona ermeli."

"Çömlek tencereye diyor," diye cevapladı Raye.

Luna'nın yanakları pembeleşmeye başladı.

"Son kez söylüyorum, Knox ile benim aramda hiçbir şey yok," diye tersledi.

"Kızlar, kızlar, odaklanalım," dedi Shanti. Bana baktı. "Kızgınlık için daha fazla zamana mı ihtiyacın var, yoksa temizlenip rapor verebilir miyiz?"

"Davaya olan bağlılığını takdir ediyorum kardeşim," dedi Luna. Shanti ona gülümsedi.

"Kızgınlığım geçti," dedim. "Bu takma kirpikleri ve topuklu ayakkabıları çıkaracağım, sonra çıkacağım. Buzdolabında bir şişe beyaz şarap var. Kendinize alın."

Jessie bana son bir kez uzun uzun baktı, ben de ona sahte bir gülümseme attım. Ne yazık ki, bu onun daha uzun süre bakmasına neden oldu. Bu yüzden, tuvalete kaçtım.

Yüzüme bir baktım ve neredeyse bayılacaktım, Javi gittikten sonra ağlamaya başladığım için mutluydum.

Elbette, benden (hiç) hoşlanmadığı belliydi, ama hiçbir kız, bir erkeğin, tek bir takma kirpikle hayat mücadelesi veren ve yanaklarından maskara nehirleri akan, gözlerinin etrafında maskara gölleri olan halini görmesini istemez.

Bir pamuklu ped ve göz makyajı temizleyicimi aldım ve hasarı gidermek için işe koyuldum.

Bunu hallettikten sonra banyodan çıktım, yatak odama gittim, elbiseyi ve topuklu ayakkabıları çıkardım, rahat bir kıyafet giydim, telefonumu aldım ve oturma odasına gittim.

Willow, mutfak alanını geçmeden önce elime bir kadeh şarap tutuşturdu.

Onu öpebilirdim.

Oturma odama girdiğimde gördüğüm manzara, ruh halimi biraz hafifletmeme yardımcı oldu.

Kızlarım, kirayı ödemişler gibi mobilyalarımın üzerine yayılmışlardı.

Bunu çok sevdim.

Onların mekanlarında olduğumda, aynı şeyi yaparken kendimi rahat hissetmeyi çok sevdim.

Burası bir yuvaydı.

Burası bir aileydi.

İçkini koymadan önce bardak altlığı aramak, sivri topuklu ayakkabılarınıla parke zemini mahvetmemek için ayakkabılarını çıkarmak, ya da "ayaklar mobilyaların üzerine konmaz" diye (Merhaba anne!) kanepede rahatça oturmak için bacaklarını kıvrırmamak gibi endişeler yoktu.

Bu gerçektir.

Ve sevimli kız dekorumu karşılayabilmek için cimri davranıp para biriktirip birkaç tasarımcı parçayı çevrimiçi satış sitelerinde satmış olsam da (annemin bana verdiği, parası olan ama bana, 20'li, 30'lu, hatta 40'lı yaşlarındaki hiçbir kıza uymayan hediyeler), Luna ve Shanti'nin kanepemde bacaklarını kıstırmış olmalarını çok sevdim.

"Tamam, o zaman Kev'e ulaşman gerektiğini düşünüyoruz," dedi Luna, ben soluk pembe kadife pufun üzerine düşüp oturduktan sonra. "Eğer seni eşleşmeden çıkarmadıysa, Javi'nin eski sevgilin olduğunu söyle. Ayrılık çok çirkin geçti. Seni bırakmaya pek niyetli değil. Kız arkadaş meselesinde yalan söyledi, özellikle de hamile olduğu kısmında, senin randevunu kaçırmak için. Bak bakalım buna nasıl tepki verecek."

"Bu yeni bir fırsat olabilir, seni savunmasız görüyor ve bundan yararlanabilir," diye ekledi Jessie.

"Anladım," dedim ve telefonuma baktım.

Ekranımı uyandırdığımda, Javi'den gelen başka bir ilk mesaj gördüğümde kalbim bir an durdu.

Ondan bir mesaj aldım.

Bana hiç doğrudan mesaj atmamıştı. Mesajlar hep grup sohbetimizdeydi (Jessie bu gruba The Valley Valkyries and Vikings adını vermişti, ama adı sürekli değiştiyordu, eskiden The Mighty Sunburns idi).

Ama yanılmışım.

Ondan bir mesaj almamıştım.

Üç tane mesaj almıştı.

"Ne oldu?" diye sordu Jess.

Başımı kaldırdım. "Hiçbir şey."

"Telefonuna sanki dişleri çıkmış gibi bakıyordun," dedi Shanti.

Of.

Bu konuyu bırakmayacaklardı.

"Javi mesaj attı," dedim.

"Ooo, ne demiş?" diye sordu Raye.

Bakmayacaktım.

Okumadan silmeye niyetliydim.

Sonra ona mesaj atıp, ikimizin iyiliği ve arkadaşlarımızın sevgisi ve ilgisi için birbirimizi nasıl tolere edeceğimizi bulmamız gerektiğini söyleyecektim, aynı zamanda onu engelleyeceğimi de uyarmış olacaktım.

Ama bu daha sonra olacaktı.

"Javi konusunu kapatabilir miyiz?" diye sordum, telefonumu açıp uygulamaya girdim.

"Bu beni rahatsız ediyor. Sen asla gizemli biri değilsin," dedi Luna.

Ben bir şey söyleyemeden Jess geldi.

"Bir anlaşma yapsak nasıl olur? Sen Lolo'ya Javi ile olanlar konusunda biraz zaman tanı, ya da Knox ile ilgili kafandaki her şeyi dökül."

Tanrım, en iyi arkadaşımı seviyordum.

Luna ağzını o kadar hızlı kapattı ki dişleri birbirine çarptı.

Willow ile "burada kesinlikle bir hikaye var" bakışını paylaştıktan sonra telefonuma geri döndüm.

Kevin beni eşleşmeden çıkarmıştı.

"Bağlantı kesildi," dedim. "Siktir,"

diye mırıldandı Raye.

"Siktir," diye mırıldandı Jess.

"Harlow bizim tek şansımızdı," dedi Willow endişeyle.

Willow'un Kevin ile olan durumunu öğrendiğimizden beri, onu Kevin'ın pençesinden kurtarmıştık.

Ama Kevin yine de düzenli olarak onunla iletişime geçmenin bir yolunu buluyordu.

Bu nedenle, onu geri kazanmak için oldukça yoğun manevralar yapıyordu . Bu, ikinci ayrılıktan sonraydı ve bu ayrılık, ilk ayrılıktan daha karmaşıktı. Shanti'nin anlattıklarına göre, ilk ayrılık daha çok bir ilişki kıyameti gibiydi, bu yüzden ikinci ayrılık tarif edilemezdi.

O karmaşadan sonra, neden geri dönebileceğini düşündüğü kimsenin bilmediği bir şeydi. Ve o zamandan beri, şarap, kokteyl veya nachos (vb.) eşliğinde, birçok tahminde bulunduk.

Sonuç olarak, o bir beleşçiydi. Bir işte tutunamıyordu, ama lüks hayatı seviyordu.

Willow, The Surf Club'ın kahve tezgahında satılan unlu mamulleri yapıyordu ve vitrini doldurduktan sonra garsonluk yapıyordu. Özel günler için pasta yapma işi de vardı. Çok zengin değildi.

Ama Kevin onu yine de iki kez sömürdü.

Ve şimdi masum kadınların parasıyla istakoz yiyor ve en kaliteli viski içiyordu. Kadınların çantalarını, cüzdanlarını ve telefonlarını rehin veriyor, paralarını çalıyor ve kredi kartları iptal edilmeden önce kullanıyordu.

Bu mutsuz düşüncelerle şarabımı yudumladım.

Sonra arkadaşlarıma, "Tamam, beni dinleyin" dedim.

Herkes bana baktı.

"Jinx çok tatlı," dedim. Ve haklıydım.

Elbette, arkadaşımız Jinx'in mesleği de bir gece kadınıydı, ama minyon ve çok güzeldi. Onu iş dışı kıyafetleriyle görmüştük ve benim ya da Willow gibi çeşitli tonlarda *sevimli kıyafetler* giymiyordu, ama Kev'i (ve sanırım Trev'i) devre dışı bırakana kadar numara yapabiliydik.

"Bu hoşuma gitti," dedi Raye.

"Arthur'a para yatırmasını söyle, buna değmesini sağla," diye planladı Luna. "Jinx?" diye sordu Shanti.

"O bizim muhbirlerimizden biri. Bir seks işçisi," diye açıkladı Jess. "Ah," diye mırıldandı Shanti.

"Siz kızlar gerçekten tehlikeli bir hayat sürüyorsunuz," dedi Willow, sanki artık bizimle birlikte olmak istediğinden emin değilmiş gibi.

"Onunla tanıştığında onu seveceksin," dedim Willow'a. "Yani, belki onu üçüncü veya dördüncü kez gördüğünde seveceksin, çünkü sert bir kabuğu var. Ama o kabuğun altında, o çok tatlı biridir."

"Tamam," diye mırıldandı Willow. "Jinx'e mesaj atacağım," diye karar verdi Raye.

"DoorDash'ten sipariş vereceğim," dedi Jess. "Oceans 44'te bir şey yiyemeden ayrılmak zorunda kaldık. Sauce veya Joyride tam olarak Oceans 44 gibi değil, ama hiç de fena değiller."

"Ben her zaman burrito yiyebilirim," diye ekledi Willow.

Hepimiz öyle değil miyiz?

Jessie telefonunu çıkardı.

Javi'nin mesajlarına bakmamak için çabalamaya devam ettim.

Kendime, onun söylediklerinden sonra ne söyleyeceği umurunda olmadığını söylüyordum. Sonunda dürüst olduğu için kendini kötü hissediyor olabilirdi, ama artık her şey ortadaydı. Söylenmişti. Geri alınamazdı.

Ve tabii, eğer özür dilemesine izin versem (eğer yaptığı şey buysa), belki de benim ondan kaçındığım, onun da bana katlandığı eski duruma geri dönebilirdik, ama şu anda ona bunu verecek durumda değildim.

Bu benim normal davranış biçimim değildi.

Öfkelenip, sinirlenip, kendimi acındırıp, ama kin tutan bir kız değildim.

Sanırım yaşıyoruz, öğreniyoruz, kötü davranışlara dönüşüyoruz.

Bunu bir gece uyuyarak düşünürdüm (eğer uyuyabilirsem). Belki yarın daha iyi hissederdim (bunun için büyük umutlarım yoktu, ama her zaman iyimserimdir) ve sonra onun mesajlarıyla ilgilenirdim.

Evet.

Bu iyi bir plan gibi görünüyordu.

Jess tüm siparişlerimizi aldı ve teslimatı ayarladı.

Raye, ertesi gün iş çıkışı Jinx ile bir buluşma ayarladı.

Melekler yeniden iş başındaydı.

Ve kendimle oldukça gurur duyuyordum.
Daha önce hiç başaramadığım bir şeyi başarıyla gerçekleştirmiştim.

Ha

yat. Bunu başarmak için duygularımı kontrol ettim. Bunun
bedeli olduğunu biliyordum.

Ama Tanrı
şahidimdir ki...
başarmıştım.

KIZLAR GİTMİŞTİ.

Telefonum sessizdi, ama yine de bana bağılıyor gibiydi. Onu
yatağımın üzerinde bırakıp dolabıma gittim.

Çünkü evet, kendimi toparlamak bana pahalıya mal olmuştu.

Ve şimdi bedelini ödeme zamanı gelmişti.

Raye, profesyonel organizatör olarak bir iş kurabilirim demişti ve bunu
yapmayı sevdiğim için, belki bir gün yapardım.

Ve dolabımda gördüğüm şey buydu. Her
şey mükemmel ve yerine yerleştirilmişti.

Ama nedense, şimdi bakınca, hepsini dağıtır gibi hissettim. Askılardan
kıyafetleri çekip çıkarmak. Polaroid fotoğrafının olduğu plastik kutulardan
ayakkabıları çıkarıp yere dağınık bir şekilde atmak.

Bunu yapmadım.

Bazı ayakkabı kutularını kenara çekip, arkalarında saklı olan kitapları
gördüm.

Onları neden sakladığımı bilmiyordum.

Belki de sahip olmadığım şeyleri hatırlattıkları içindi.

Ve Javi ile olanlardan sonra, artık asla sahip olamayacağımı
düşündüğüm şeyleri.

O kitaplar, bizden önce gelen kadınların hikayeleriydi. Bizler İntikam
Melekleriydik.

Onlar Rock Chicks'ti. Erkekleri ise
Hot Bunch'tı.

Bizim çevremizdeki erkekler ise Seksi Takımdı.

Raye, Luna, Jessie ve yeni üyelerimiz Shanti ve Willow'un henüz onları okumadığını biliyordum.

Ama ben okumuştum.

Elimi uzattım ve en sevdiklerimden birini indirdim.

Rock Chick Regret.

O hikayenin kahramanının ardındaki gerçek kadın olan Sadie ile tanışmıştım. O yıkılmıştı. Tamamen paramparça olmuştu.

Erkeği Hector onu yeniden bir araya getirmemişti.

Hayır.

O, diğerleri gibi, Sadie kendini toparlamaya çalışırken yanında kalmış ve güçlü olmuştu.

Ancak bu yolculuk boyunca, Sadie onu uzaklaştırmıştı. Ama Hector pes etmedi.

Tüm o kadınlar erkekleri kendilerinden uzaklaştırdı. Ama onlar pes etmedi.

Kalın. İnce. Kaçırılmalar. Araba kovalamacaları. Patlamalar. Kavgalar.

Yanlış anlaşılmalarda.

O adamlar birbirlerine yapışık gibiydi.

Gözlerimin yaşarmasını hissederek yere oturdum, bacaklarımı çaprazladım ve kitabı karıştırmaya başladım.

Benim istediğim buydu. Sadece Sadie'nin hikayesi değil. Herhangi birinin hikayesi. Beni gelenekselci olarak adlandırın, umurumda bile değildi.

Erkeğimin beni kovalamasını istiyordum. Bana bakıp benim doğru kişi olduğumu anlamasını istiyordum. Beni kazanmak için elinden gelen her şeyi yapmasını istiyordum.

Onun koruyucu, sahiplenici, yakın ve güçlü olmasını istedim, ben de bir kız olarak ve bir erkek annesi olarak yaşadığım zararları nasıl düzeltebileceğimi düşünürken. Başarılı bir ailede yaşamak ama basit bir hayat istemek ve beni anlamayan insanlar arasında yaşamak. Daha da kötüsü, onlar beni anlamak istemiyorlardı. Kim olduğumu anlamıyorlardı, ama kim olduğumun bir şekilde yanlış olduğunu düşünüyorlardı.

Kusurlu.

Kırık.

Gerçek şu ki, tüm bu aylar boyunca Javi'ye bu konuyu açmadım çünkü onun çaba göstermesini istedim.

Onun benim Hot Bunch erkeğim olmasını istedim.

O öyle olmadı ve şimdi nedenini biliyordum.

Ve bu *çok daha fazla* acı veriyordu.

Gözyaşları akarken, o kitabı göğsüme sıkıca bastırdım.

Sonra ayağa kalktım, çok iyi bildiğim bir bölgede güvendeydim. Hıçkırarak ve kendimi acıya bırakarak kitabı kaldırdım. Ayakkabı kutularımı dikkatlice yerine koydum. Dolabımın kapısını kapattım. Yatağıma gittim, telefonumu aldım, yorganın üzerine kıvrıldım ve aşırı bir iradeyle Javi'nin mesajlarını görmezden geldim ve Sonos sistemime geri döndüm.

Evet, tahmin ettiğiniz gibi, benim neslimin sesini açtım. Ve Taylor'ın "the 1" şarkısını çaldım.

İlk oynadığımda ağladım. İkinci oynadığımda da.

Üçüncü seferde de.

Ondan sonra ışıkları kapattım, pijamalarımı giymedim, makyajımı da (hayır!) silmedim.

Hayır, olduğum gibi, karanlıkta, yalnız, gözyaşlarım kuruyana kadar, muhtemelen asla sahip olamayacağım şeyi özleyerek yattım.

Ve uykuya dalana kadar bunu yaptım.

ÜÇ

"SHAKE IT OUT"

(FLORENCE + THE MACHINE)

Alarmım her zamanki saatte çaldı.

Sabah saat beşi.

Sabahları beni rahatlatan klasik müzik ayarlamıştım.

Sanki sadece iki saat uyumuşum gibi hissetsem de ve önceki gece olanlar gözlerimin ağırlığıyla anında aklıma gelse de – kalbimin ağırlığından bahsetmiyorum bile – yanımdan sırt üstü döndüm.

Bir şeye çarptığım için tam olarak başaramadım. Sert bir şeye.

Sıcak bir şeye.

Hareketsiz kaldım, sadece başımı yavaşça, çok yavaşça çevirip omzumun üzerinden bakmak için hareket ettim.

Şafak sökmeden önceydi. Orada sadece bir gölge vardı.

Ama yatağımın yanında duran adamı gölgede (ya da başka bir şekilde) hiç görmemiş olsam bile, o gölgeyi tanıyordum.

Javi benimle yatakta yatıyordu. "Hiç hoş değil," diye homurdandı.

Sessizlikte yankılanan sesi beni uyandırdı. Hemen yataktan atlamak için koştum, ama çok uzağa gidemeden bir kol karnımı kavradı, yan dönüp Javi'ye baktım ve o beni sıkıca tuttu.

Ve gerçekten *sıkıca* bastırdı.

Koluyla beni sıkıca kavradı, ağır bacağını benim bacaklarımın üzerine attı ve göğsümü göğsüne bastırdı.

Tamam, bunun nasıl bir his olabileceği hakkında birçok düşüncem vardı ve bazıları elimde belirli bir aletle ilgiliydi.

Ama en çılgın hayallerim bile **g e r ç e k** kadar iyi değildi.

"Umm..." diye mırıldandım çünkü o harika hissettiriyordu ama...

Neyse ne!

"Dün gece sana mesaj attım, ama sen beni reddettin," dedi.

"Sen benim yatağımdasın," diye fısıldadım, sesim şokumun derinliğini yansıtıyordu, o kadar derindi ki, onu takip etseydin, sonunda Hint Okyanusu'nda suya batıp çıkmaya başlardın.

"Dikkatini çektim mi?" diye sordu.

Kesinlikle çekmişti.

"Dikkatimi çekmemen imkansız," dedim. "Hedefime ulaştım," diye cevapladı.

"Ne zamandır buradasın?" diye sordum.

"Cevap vermen için sana gece yarısına kadar süre verdim. Cevap vermedin. Buraya gelmem yaklaşık on dakika sürdü, yani gece yarısından on dakika sonra. Seni uyurken buldum, biraz dinlenip kafamızı boşaltdıktan sonra sorunlarımızı çözmemiz gerektiğine karar verdim, bu yüzden beklemek için çöktüm."

Onun benden sadece on dakika uzaklıkta yaşadığı gerçeğine takılmayacaktım, bu bana aptalca bir heyecan veriyordu.

Bunun yerine, "Evime mi girdin?" diye sordum.

"Kapıyı çaldığımda cevap vermedin."

Diğer bir deyişle, evime zorla girmiş!

"Yani son beş saattir yanımda yatıyor muydun?" diye sordum.

"On dakika kadar." Aman

Tanrım.

Bu *delilikti*.

Düşüncelerimi yüksek sesle dile getirdim. "Bu delilik." Onun cevabı üstüme yuvarlanmak oldu.

Üstüme!

Ağırdı (çok), yanımda yatarken olduğundan çok daha sıcaktı ve bana tüm ağırlığını verdi, bu da beni sıkıştırdı.

Nefesim kesildi, o ise arka cebinden telefonunu çıkardı. Bu pozisyon değişikliğini sindirebilecek durumda değildim, özellikle de önceki pozisyonumu henüz sindirememiştim (bilginiz olsun, anında sindirmem gerekseydi, her iki pozisyonun da olağanüstü iyi olduğunu söyledim, ancak bu pozisyon bin kat daha iyiydi).

Bana yüklediği ağırlığın bir kısmını yanımdaki ön koluna verip, telefonunu açıp konuşmaya başladığında, ne dediğini zar zor anlayabiliyordum.

"Bu çok kötüydü. O saçmalığı söylememeliydim. Konuşmamız lazım. Beni ara."

Tahminim: dün geceki mesajları.

Hava karanlık olduğu için bana baktığını göremiyordum, sadece hissedebiliyordum.

Bunun hoşuma gitmesinden nefret ediyordum, ama başka çarem yoktu. Hoşuma gidiyordu.

Javi'nin gözleri üzerimdeyken, kendimi iyi hissediyordum. "Ee, ne diyeceksin?" diye sordu.

Daha önce de belirttiğim gibi, ben hala önceki olaylara takılıp kalmıştım.

"Gece yarısı evime zorla girip yatağıma girdin."

"Evet, yaptım. Buradayım. Artık oldu, böyle bir odada uyuyarak penisimden bir santim kaybetmiş olsam bile. Şimdi, benimle birlikte olmanın bir yolunu bul, Harlow," diye emretti.

O anda benim tüm dünyam olduğu için ona giden yolu bulmam imkansızdı.

Yine de, üzerinde durulması gereken daha önemli şeyler olduğunu düşünmüştüm.

"Benim yanımda mı uyudun?"

"Yatağın kızlara göre olabilir, ama rahat."

Javi'nin gerçekten yanımda uyuduğunu bir türlü kavrayamıyordum.

Bunun, sadece orada yatıp uyanmamı bekleyip bana pusu kurmasından neden farklı olduğunu bilmiyordum.

Ama öyleydi.

Önemli bir farktı.

Devam etme zamanı.

"Odama bir şey yok."

"Haklısın. Dar. Vajinan varsa." Ugh.
Onun bir pislik olduğunu nasıl fark etmemiştim?
"Bu odanın her şey olduğunu düşünen erkek arkadaşlarım olduğunu bilmeni isterim
"Onlar eşcinsel mi?" diye sordu.
Öyleydiler.
"Bu konuyla alakası yok," diye
burnumu çektim. "Sadece benimkini
önemli kıldığı için."
LGBTQ+ topluluğunun tamamı adına kırılmıştım. "Her eşcinsel erkek kadınsı değildir."
"Evet, ama çoğunun zevki iyidir, oysa ben lambalarımın abajurlarının yorganımla uyumlu olup olmadığını umursamam."
Şimdi meraklandım. "Karanlıkta bunu nasıl gördün?"
"Karanlıkta kışın yakalanıp tekrar koruyucu aile sistemine ya da daha da kötü bir şeye geri gönderilebileceğini öğrendiğinde, karanlıkta görmeyi öğrenirsin."
Buna karşı çıkamazdım.
Başka bir şeye geçme zamanı. "Benden kalkabilir misin?" diye rica ettim. "Hayır,"
diye reddetti.
"Sen üzerimde yatarken bu konuşmayı yapabileceğimi sanmıyorum,"
dedim ona hafifleterek.
"Bunun için çok geç. Başka bir yol izlemek isteseydin, dün gece benim lanet mesajlarıma cevap verirdin. Şimdi işler böyle yürüyecek."
Tama
m.
Bekle.
Dün gece, benim hakkımdaki gerçeği ortaya koydu.
Acımasız ve çirkindi, ama şimdi onun kendini kötü hissettiğini görebiliyordum. Ancak, bu onun gerçeği, acımasız ve çirkin. Bana bunu dayatmıştı. Ve şimdi onu daha iyi hissettirmem mi gerekiyordu?
Sabahın beşinde mi?
"Çekil üstümden," dedim.
"Hayır," diye reddetti yine.
Geniş omuzlarını ittim ama bir milim bile kıpırdamadıklarından emindim.

Bah!

"Javi..."

"Saçmalıkları konuşuyoruz."

"Şu anda öyle hissetmiyorum." "Böyle karmaşık meseleleri uzattıkça uzattıkça daha da kötüleşir."

"Tamam, o zaman benimle bir randevu ayarlayalım ve bu konuyu halledelim, böylece arkadaşlarımız bu karmaşık meseleye bulaşmadan yolumuza devam edebiliriz. Ama bu şimdi olamaz. Bu sabah planlarım var."

"Saat beşte mi?"

"Evet," diye tersledim.

"Sen saat 11'e kadar işe gitmiyorsun."

"Ne olmuş?" diye sertçe sordum. "Sabah ritüelim var. Sabah ritüelimi asla bozmam."

"Peki, işleri halletmekten daha önemli olan bu ritüel nedir?"

Bunu söylediğinde, sesi biraz daha az otoriter geliyordu, ama merakı daha belirgindi.

"Günlük yazmam lazım." *Senin çok kötü biri olduğun konusunda* bir şey söylemedim. "Smoothie yap. Pilates dersime git. Eve gel, kahvaltı yap, duş al ve işe gitmek için hazırlan."

"Son kısım hariç bunların hiçbirisi önemli değil, bebeğim."

"*Senin için*," diye karşılık verdim. "*Benim için* önemli."

"Bugün bir istisna yapıyorsun."

"Yapmıyorum," diye reddettim. "Ritüeller önemlidir. Onlar temel oluşturur. Ritüelin tanımı, ritüele istisna yapmamaktır."

Derin bir nefes aldı ve bu ses, hem sinirli hem de hayal kırıklığına uğramış gibi gelse de, bu duygu aynı zamanda *harika da* geliyordu.

Çünkü Javi ile ilgili her şey harikaydı. Ugh!

Neden ben?

"Dün gece pislik gibi davrandım," diye başladı (tamam, pek de hoş bir şey değildi).

Öyleydin.

"Gerçekçi davranıyordun," diye düzelttim.

"Harlow..."

"Ve bu sorun değil."

"Bebeğim..."

"Aslında sorun değil, çünkü söylediklerin hoş değildi. Ama drsttn."

"Kadın..."

"Ve bu canımı yaktı. Hoşuma gitmedi. Ama artık ortada, bu yüzden başkalarının senin benden ne kadar hoşlanmadığını bilmeden nasıl birbirimizin yanında olacağımızı bulmamız gerekiyor."

Konuşmam bittiğinde, her şeyin değiştiğini hissettiğim için midem düğümlendi. Nazik ol. Hiç kıpırdamadı, ama ağırlığı bile daha hafif hissediliyordu.

Bütün bunlar, o "Ben..." diye fısıldamadan önce oldu.

n kapımın alınmasıyla konuşması kesildi.

Gölgeli başının benimkinden önce o yöne döndüğünü görünce gergin olduğunu hissettim.

Sonra dikkatinin bana döndüğünü hissettim ve ben de ona dikkatimi verdim. "Sabahın beşinde kapını kim alıyor?" diye sordu.

" sen biliyorsun biliyorsun ben bil çok çok
Önerim ner , durugr dahil.

O anda vücudunun gerildiğini hissettim, düşük sesli homurtusunu duydum (ve hissettim, çok hoştu) ve sonra benden ve yataktan yuvarlandı.

"Orada kal, henüz bitmedi," diye emretti, hala biraz homurdanarak, ve bu hala çok hoştu.

Tanrım, kurtar beni.

Sonra odamdan ıktı.

Koridorda ışığın yandığını gördüm ve o anda bunun *benim* evim olduğunu fark ettim.

Öyleyse neden onun bana emir vermesine ve n kapımı amasına izin veriyordum?

Yataktan fırladım ve koridorda koşarken Shanti'nin "Vay canına. Hiç vakit kaybetmiyorsun" dediğini duydum.

Oturma odasına girdiğimde Shanti'nin uzun bir tunik altında muhteşem bir harem pantolon giydiğini ve saçlarının hala ipek uyku bonesinin içinde olduğunu gördüm.

Harem pantolonların reklamında ıkmiş gibi görünüyordu. Ya da tuniklerin. Ya da uyku başlıklarının.

"Sabahın beşinde bile sevimli olacağına güveniyorum," dedi bana. "O harem pantolonlara ihtiyacım var," dedim ona.

"Sana ayarlarım," diye cevapladı.

"Yaşasın. Teşekkürler," dedim.

Javi sohbete katıldı.

"Sana yatakta kalmanı söylediğimi sanıyordum."

Shanti biraz geriye yaslandı, gözleri büyüdü ve "Mm-hmm" diye mırıldandı.

Bakışlarım Javi'ye kaydı. "Kendi evimde bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

"Shanti herhangi biri olabilirdi," dedi.

"O herhangi biri değildi. O Shanti'ydi," diye karşılık verdim. "Sen bunu bilmiyordun," diye cevapladı.

"Sen de bilmiyordun."

"Evet, ama bir pislik senin kapına sorun çıkarmaya gelirse, tek bir hareketle boynunu kırabilirim. Sen bunu yapabilir misin?" diye karşılık verdi.

Yapamazdım, denemek de istemedim.

Bu konuşma konusu konusunda çıkmaza girince, ona sert bir bakış attım. "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi.

"İkili görüşmemiz bitti," dedim. "İkili görüşmemiz ne?" diye sordu.

"Tête-à-tête. İki kişi arasındaki özel konuşma anlamına gelen Fransızca bir kelime," diye bilgilendirdim.

"Sana İspanyolca öğretmem gerek," diye mırıldandı Javi. "*Charla privada*," dedim.

Javi bana baktı, altın rengi gözlerinin arkasında görmek istemediğim bir şey vardı, çünkü az da olsa gördüğüm kadarıyla o şey *ilahi bir* şeydi, bu yüzden onu görmezden geldim.

"Tamam, burada neler olduğunu bilmiyorum ve şu anda gerçekten, *gerçekten* bilmek istediğimi açıkça belirtmek istiyorum," dedi Shanti, bizim bakışma yarışmamıza müdahale ederek. "Ama Willow sabah erkenden Kev'den bir telefon aldı."

Bu, hem Javi'nin hem de benim dikkatimizi çekti.

"Trev dün gece öldürüldü," dedi Shanti. "Hay sıç..." diye başladım.

"*Siktir*," diye kesti Javi.

"Melekler toplantısı yapacağım," dedi Shanti. "Bu son gelişmeyi tartışabilmemiz için işe erken gelebilir misin?" diye sordu bana. "Siz kadınlar neyin peşindesiniz?" diye sordu Javi, yüzlerce ton mutsuzlukla, ki bu Javi'ye gelince

fazla bir ses tonuydu.

"Öldürülen adamlar değil," dedi Shanti. "Bu çok büyük bir sürpriz."

"Siz kaltaklar geri çekilmelisiniz," diye karar verdi Javi.

Shanti'nin gözleri parladı ve benimkiler de parladı sanırım, çünkü herkesin bildiği gibi, birbirimize kaltak diyebilirdik çünkü birbirimizin kaltaklarıydık.

Hiçbir erkek bize kaltak diyemezdi.

(Yine de, küfür etmemeye çalışıyordum. Diğer insanlar gibi yapamıyordum. Küfür etmek, sert bir kadın olmaya çalışırken aynı zamanda muhteşem bir şekilde başarısız oluyormuşum gibi görünmeme neden oluyordu.

Javi, gözlerimizin parlamasına aldırış etmiyor gibiydi ve bunu "Bu pislik nasıl öldürüldü?" diye sorarak gösterdi.

"Boğazı kesildi," diye cevapladı

Shanti. Nefesim kesildi. "Aman

Tanrım!"

Dün gece bu adamla kısa bir süre oturmuş olsam da, onun öldüğüne şaşırılmış ve tiksinişmiş olsam da, özellikle de bu şekilde öldürüldüğüne daha da şaşırılmış olsam da, bu benim verebileceğim tek tepkiydi çünkü aniden geri çekildiğim için yeni bir tepki vermem gerekiyordu.

Bunu bir duvara çarpmadan yaptım ve beni o pozisyona kadar takip eden Javi, yüzünü benim yüzüme yaklaştırarak benim alanıma girdi.

Yüzü ne kadar güzel olursa olsun, yüzünün benimkine bu kadar yakın olmasıyla ilgili iyi anılarım yoktu.

O, "Sen bu boktan şeyden o kadar uzaksın ki, senin için bir anı bile değil" dediğinde, bundan sonra da iyi anılarımız olmayacağını biliyordum.

Adam beni delirtiyordu.

"Bana ne yapacağımı söyleyemeyeceğini hatırlatmam mı gerekiyor?" diye öfkeyle sordum.

Beni görmezden geldi ve bunun yerine bana yapacak daha fazla iş verdi: "Ve bu sorunu çözmek için lanet olası bir randevu almayacağım. Bu gece buluşacağız.

Jess seni işe götürsün. Seni alacağım ve akşam yemeği yiyeceğiz."

Ona, az önce söylediği şeyin randevu almak gibi bir şey olduğunu söylemek istedim.

Ama söylemedim, çünkü bu adamla, bana bağırıp, benim nasıl bir kadın olduğumu hoş olmayan bir şekilde paylaştığı için, ne kadar pişman olursa olsun, onu daha iyi hissettirmek için, randevu gibi hissettirecek bir akşam yemeğinde kesinlikle oturmayacağımı düşünüyordum.

"Bu mümkün değil. Bu akşam Jinx ile planlarımız var," dedim ona. Gözleri altın rengi bir ateşle parladı.

Vay canına, bu çok etkileyiciydi.

O, "Jinx ile hiçbir şey yapmayacaksın" dediğinde hayranlığım azaldı.

Onun göğsüne parmağımı batırdım ve parmağımın çok sert olduğu gerçeğini görmezden geldim, parmağımı incittim.

"Dün gece kimliğimi ifşa ettiğin için, içeri girmemizin tek yolu o." O bir şey söylemeden önce, devam ettim, "Bu arada, dün gece arabamı Scottsdale'de bırakmak zorunda kaldığım için, Jess'ten beni işe götürmesini istemek zorundayım."

"Araban yerinde duruyor," diye cevapladı, kot pantolonunun cebine uzandı ve anahtarlığını koltuğuma attı.

"Peki o zaman," diye mırıldandım, anahtarlığa bakarak. "Rica ederim," dedi Javi.

Ona tekrar sert bir bakış attım. "Dün gece olanlar için sana teşekkür etmeyeceğim."

dün gece olan *hiçbir şey* için sana teşekkür etmeyeceğim." Ve...

Evet.

O anda oldu.

Yüzünde bir ifade belirdi ve ben kendimi hazırlayamadan o ifade içime işledi.

Pişmanlık. Şefkat. Huzursuzluk.

Ve başka bir şey. Adını koyamadığım bir şey. Tanımlayamadım bile.

Ama lanet olsun, çok güzeldi.

"Bu akşam konuşuruz," dedi, derin, kaba sesi hiç duymadığım bir şekilde yumuşadı ve beni öldürdü, o da çok güzeldi.

Konuşmayı kesmeye karar verdim.

Javi'nin bakışları yüzümü taradı, sonra parmağı, hayal edilebilecek en hafif dokunuşla, bileğimden dirsek içime kadar kolumun içini taradı.

Kahretsin.

Bu hiç de güzel bir his değildi.

Güzel hissettirdi, ve başka şeyler de.

Titredim.

"Evet," diye fısıldadı.

Tekrar titredim.

Mükemmel dudakları kıvrıldı ve yanılmıyorsam, bakışlarında rahatlama belirdi.

Gözlerimi kısarak ona sinirli bir şekilde baktım. O gülümsedi.

Özel bölgelerim mutlu bir şekilde ağladı.

Neyse ki, bu noktada, benim alanımdan çıkıp kapıya doğru yöneldi ve kapıyı kullanırken Shanti'ye şöyle dedi: "SC'deki bu konuşma, siz kadınların bu saçmalığı bırakmanızla ilgili olsa iyi olur."

"Buna güvenme, dostum," diye cevapladı Shanti.

Javi ona bir bakış attı, bu bakış Shanti dışında, şeker gibi tatlı ama hiçbir şeyi kabul etmeyen biri olsaydı, kemiklerini eritebilirdi, sonra kapıyı arkasında çarptı.

"O bir kapı çarpıcı," dedim.

Shanti bana döndü.

"Biliyor musun, Kev'de daha büyük bir şey olduğunu hep hissetmişimdir," dedim. "Dün geceki Trev olayı ve sonra onun üzücü ölümü, bunun kanıtı olduğunu düşünüyorum."

"Gerçekten mi?" diye sordu.

"Evet. Sen öyle düşünmüyor musun?" diye sordum.

"Hayır, abla, *gerçekten* mi?" diye yarı tekrar etti. "Şafak sökmeden buradayım, Javi kapıyı açıyor, sen koridorda dolaşıyorsun, tıpkı filmlerde uyandıklarında görünen tüm kadınlar gibi, ki *kimse* uyandığında öyle görünmez. İkiniz sözlü olarak öfkeli seks yapıyorsunuz, ki bu arada, çok ateşliydi, ve bunu birden fazla yapıyorsunuz

birden fazla yapıyorsunuz. O gidiyor ve sen ikinizin arasında olanları paylaşmıyorsunuz?"

"Hiçbir şey yok," diye cevapladım, ama onun "sözlü öfkeli seks" notu beni bir kez daha ürpertti.

Beni birkaç saniye uzun uzun inceledi ve sonra, "Bence kendine bunu söylüyorsun, başka bir deyişle, kendine yalan söylüyorsun," dedi.

Belki öyleydi, ama kendime yalan söylemek benim için güvenli bir alandı.

Ve Javi dün gece bana gerçeği söylediğinden beri kendimi hiç güvende hissetmiyordum ve bu bana garip bir şekilde kendimi dışlanmış hissettiriyordu. Sanki buraya ait değilmişim gibi. Bu, uzun zamandır hissetmediğim bir duyguydu — tabii hayatım boyunca yaşadığım ailemle birlikte olduğum zamanlar hariç — ve bu duyguyu yeniden hissetmek pek de hoş değildi. Bu yüzden, kendime yalan söyleme bölgesinde kalmaya karar verdim.

"Willow, Trev meselesini sorun ediyor mu?" Konuyu değiştirmek için sordum.

Shanti'nin her zaman çok rahat yaptığı şeyi yapması için birkaç uzun saniye daha geçti.

İhtiyacın olduğunda sana alan tanır. "Onun bir pislik olduğunu düşünüyor."

İşte, bu kadar.

"Ama kafası karışık," diye devam etti

Shanti. Bundan şüphem yoktu.

"İşe erken gelebilirim," dedim ona. "Harika," diye cevapladı ve dönüp gitmeye başladı.

"Bu arada, sen de filmlerdeki kadınlar gibi görünüyorsun," dedim, onu kapıya kadar takip ederek.

Bana gülümsedi. "Sen patronsun, bebeğim." "Sen daha çok patronsun."

"Bunu inkar edemem."

Gülüştük. İş yerinde görüşeceğimize söz verdikten sonra kapıyı kapattım. Dün gece, bu sabah ve genel olarak Javi ile ilgili her türlü düşüncüyü bastırmak için insanüstü bir çaba sarf ettim.

Kahve yaptım. Kendime bir smoothie hazırladım. Oturma odamda biraz Pilates hareketleri yaptım.

Ve duşa girdiğimde, ne olursa olsun kendimi hazırlamak için vites değiştirdim.

Bu nedenle, "Shake It Out" için Florence'ı sıraya koydum.

Florence bana güç verdi.

Ama yine de, o gün giyeceğim kıyafeti seçerken, o gece Javi ile akşam yemeğine çıkmayacak olsam da...

Sevimli bir tane olmasına dikkat ettim.

DÖRT

“ŞİMDİ BAŞLAMA”

(DUA LIPA)

İntihar şeridinde boş boş dururken, Dua Lipa yeşil Kia Soul'umun araba hoparlörlerinden "Don't Start Now" şarkısını yüksek sesle söylüyordu (araba veya renk seçeneğim yoktu, çünkü araba alırken en ucuz ve alabileceğim tek araba buydu).

Yine de hoparlörler harika çalışıyordu.

The Surf Club'a baktım ve patronumuz, en iyi baristamız ve SC'nin ortak sahibi Tex'in her zamanki gibi ön camda beyaz ayakkabı cilası kullanarak günün özel kahvesini duyurduğunu gördüm.

O kadar da iyi bir illüstratör değildi, bu yüzden gördüğüm şeyin ne olduğunu tam olarak anlayamadım. Hindistan cevizi olabilir. Portakal olabilir.

Kulübün önündeki kahve tezgahına gidip bir tane sipariş ettiğimde öğrenmek zorunda kalacaktım.

Bir fırsat yakaladım ve Dua ile birlikte artık beni umursamadığını haykırarak şarkı söyledim. Sola döndüm ve diğer patronum Tito'nun otoparka diktiği paloverde ağaçlarından birinin altında mükemmel bir park yeri buldum. Dua ile birlikte Soul'u kapattım, çantamı aldım ve içeri girdim.

İki saat daha çalışmayacaktım, bu yüzden çantamı personel odasındaki dolabıma koydum, orada asılı duran garson önlüklerini görmezden geldim ve The Surf Club'a girdim.

Söylemeliyim ki, orada çalışmayı çok seviyordum. Özellikle arkadaki büyük duvar resmiyle çok renkli bir yerdi. Farklı lambalar, masalar, sandalyeler ve bitkilerle çok havalıydı. Lucia'nın yemekleri en iyisiydi. Willow'un

fırın ürünleri muhteşemdi. Bahşışler o kadar da iyi değildi çünkü burası lüks bir steak restoranı falan değildi, ama Tex ve Tito asgari ücretin çok üzerinde maaş ödüyorlardı.

Ve her gün tüm arkadaşlarımı görebiliyordum.

Luna, Raye, Willow ve Shanti'nin takıldığı barın arkasına yürüdüğümde aklımdan geçenler bunlardı.

Shanti, kare yakalı, göğsümü gösteren (ama dekolte olmayan) sevimli mavi elbiseme bir bakış attı, kısa etekli, fırfırlı, kısa kollu (daha fazla fırfırlı) ve smocked beline sahip elbiseyi gördü ve kahkahayı bastı.

Kaşlarımı çattım ve arkadaşlarımla çalışmanın ne kadar harika olduğunu yeniden düşündüm.

Dürüst olmak gerekirse, bu tür kıyafetleri her gün işe giderken giyiyordum (sayılır). Gerçi bu biraz daha seksi, fırfırlı ve kızsıydı.

Ancak, onun kahkahası benim büyük, kabarık buklelerimdeki saçlarımdan ya da gündüzden geceye kadar mükemmel olan, pembe, vurgulu makyajımdan kaynaklanıyor olabilir.

Genelde tamamen hazırlanmadan evden çıkmazdım.

Ama itiraf etmeliyim ki, her zamankinden çok daha bakımlıydım.

Ulk.

"Eh, dün gecedен sonra kendine gelmişsin," dedi Luna, beni baştan aşağı süzdü.

Ben hiçbir şey söylemedim.

Neyse ki Shanti de bir şey söylemedi.

Shanti'nin sırrımı açığa vurmayaacağını anladığımda, "Teşekkürler" diye cevap verdim. Sonra, "Tex'in spesiyali nedir? Jess gelmeden bir tane alacağım" dedim. Ardından, "Lütfen hindistancevizi olmadığını söyle. Hindistancevizi sevmem" diye ekledim.

"Üzgünüm kardeşim, hindistancevizi" dedi

Raye. Yine kaşlarımı çattım.

"Beni beklemeden sohbe başlamayın!" Tex'in bedensiz sesi, ön kahve tezgahının bulunduğu köşeden yankılandı.

"Başlamıyoruz!" diye bağırıldı Raye. "Jess burada değil."

"Harlow da kahve istiyor, ama senin özel kahveni değil!" diye ekledi Luna. "O hindistan cevizini sevmez!"

"Kim hindistancevizi sevmez ki?" diye bağırdı

Tex. "Ben sevmem!" diye bağırdım.

"Nasıl hindistancevizi sevmezsin?" diye bağırdı Tex.

"Bana sorma, damak tadıma sor!" diye bağırdım.

Bunun tuhaf geldiğini biliyordum, çalışanların iş yerinde birbirlerine bağırması, ve bu nispeten yeni bir durumdu, çünkü Tex'in SC'de çalışmaya başlaması da nispeten yeniydi.

Ama masalarımızda oturan hiç kimsenin, ki çok sayıda masamız vardı, gözünü bile kırpmadığını düşünürsek, kanıtlar onların buna çabucak alıştıklarını gösteriyordu.

Tito, park yerini gören pencerelerin olduğu duvarın arkasındaki yerinde oturuyordu ve kitabından başını bile kaldırmadı.

Tex'in gücü buydu. Uzun sakallı, bolca gri saçlı, iri yarı bir adamdı. Çoğunlukla huysuzluğu etrafında şekillenen muazzam bir kişiliği vardı. Ve çok gürültücüydü. Duyulmak için bağırılmazdı. Doğal olarak bağıırırdı. Konuşma şekli böyleydi.

Ama kahveleri o kadar iyiydi ki, insanların kahve içmek için birçok şeye katlandıklarını öğrenmiştik.

Ve biz kızlar, tüm o gürültü ve kötü ruh hali altında, onun altın gibi bir kalbi olduğunu öğrenmiştik.

Ancak, Rock Chick kitaplarını okuduğum için onu daha iyi tanıyordum ve kitaplarda önemli bir rol oynuyordu.

"Nasılsın?" diye sordum Willow'a.

"Trev'i sevmezdim, ama çok şaşırdım," diye cevapladı.

"Anlaşılabilir," diye mırıldandım.

"Kev *tamamen* çıldırdı," diye devam etti. "Onu bulan oydu."

Vay canına.

"Zavallı Kev" diye düşüneceğimi hiç sanmazdım, ama "*Zavallı Kev!*" diye düşünüyordum.

"Sohbeti başlatıyorsunuz galiba!" diye bağırdı Tex.

Hepimiz birbirimize gülümsedik ve Raye, Willow ve Luna, insanların iyi olduğundan emin olmak için ellerinde su sürahileriyle masalarına gittiler, böylece başka işlerimiz varken, bizden servis yapmamızı bekleyen sinir bozucu müşteriler olmadan sohbetimizi yapabilecektik.

Shanti ve ben barın etrafında dolaşıp oturduğumuzda Jess geldi.

Mutlu görünmüyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum, o yanımdaki tabureye otururken.

"Eric'in bizim Angels işimizi yapmamızda bir sakınca görmediğini öğrendim, ama bir şartı var. İnsanların boğazları kesilmeye başladığında, bu durumdan pek hoşnut olmayacak ve benim bu işin yakınında olmamdan daha da hoşnut olmayacak."

Jessie ve Eric arasında yaş farkı vardı, çok büyük bir fark değildi ama vardı. Bu nedenle Eric, Hottie Squad üyesinden çok, Hot Bunch'ın ilk nesil üyelerinden biriydi. Aslında her iki gruba da aitti. Rock Chick kitaplarındaki çoğu erkekten kesinlikle daha gelişmiş görünüyordu.

Ancak, durumu göz önüne alındığında, sınırları olmasına şaşırmadım.

"O tek değil," dedi Shanti, Javi'yi kastederek fısıldayarak.

Javi'yi kastederek fısıldadı.

Derin bir nefes aldım ve neyse ki Jessie bağıırıyordu, bu yüzden Shanti'yi duymadı.

"Özel bir şey istiyorum,
Tex!" "Bu
hindistancevizi," dedim
ona.

"Özel menüden başka bir şey istiyorum, Tex!" diye bağıırarak düzeltti.

"Kızlar, hindistan ceviziyle ne sorunuz var?" diye bağıırdı Tex.

Gerçekten umursamadığı için bir cevap istemediğini bildiğimizden, cevap vermedik.

Raye, Luna ve Willow masalarının düzenli olduğundan emin olduktan sonra, sanki duvarların içini görebiliyormuş gibi, Tex, Shanti, Jessie ve benim karşımıza geçtikleri sırada ağır adımlarla ortaya çıktı.

Barın arkasına gitti ve iki kahve koydu, biri Jess'in önüne, diğeri benim önüme.

Tito sessizce onun yanına yaklaştı. İlginç.

Bu yeni bir şeydi. Genellikle Tito bizi çılgınlığımıza bırakır, Tex'i de kendi çılgınlığına bırakırdı

.

Bu arada: Tito, Tex'in tam zıttıydı. Tex gürültücüydü, Tito ise neredeyse hiç konuşmazdı. Tex uzun boylu, heybetli ve çoğunlukla flanel ve kot pantolon giyerken (Phoenician'ın sıcağında bile), Tito kısa boylu ve sörfçü Noel Baba'ya benziyordu (ve içeride ya da dışarıda her zaman, ama her zaman güneş gözlüğü takardı). İkisi de sakallı, uzun saçlı, biraz göbekli ve neredeyse aynı yaşıydı. Ama benzerlikleri burada bitiyordu.

Tex, Jessie ve bana bardaklarımızı koyduktan sonra "Konuşmayın" diye emretti. "Ne varsa onu alırsınız."

Fincanı dudaklarıma götürdüm, bir yudum aldım ve gülümsedim.

Lezzetliydi.

Onun imzası olan Textual, vişneli badem mocha. En sevdiğim.

"Sen en iyisisin," dedim Tex'e.

"Kapa çeneni, Peewee," diye cevapladı (huysuzluktan bahsettiğim şeyi anladın mı?). "Dün akşam yemeğinde birlikte olduğun adamın kimsenin istemediği bir kolye aldığını duydum, bu ne demek oluyor?"

Çetemiz hakkında bir başka bilgi daha.

Haberler çabuk yayılıyordu.

Ayrıca, Peewee Tex'in bana taktığı lakaptı. Aslında kısa boylu değildim. Boyum 1,68 metreydi. Ama Tex 1,93 metre boyunda olduğu için, ona göre ben kısa görünüyordum (tahminimce).

Javi ise benden en az 30 cm uzundu. Hmm.

Tex yüzüme parmaklarını şıklattı ve "Merhaba?" diye seslendi.

"Onunla akşam yemeği yemedim," dedim. "Onunla akşam yemeği yemeye *çalıştım* çünkü o ve arkadaşı, tanışma uygulamalarında tanıştıkları kadınları dolandırıyorlar. Ama Javi araya girdi ve benim gizli kimliğimi ifşa etti."

Tex'in kalın kaşları daha da kalın bir çizgi oluşturdu. "Hâlâ birbirinizin etrafında dönüp duruyor musunuz?"

"Hayır, o iş bitti," dedim.

Kaşları yukarı kalktı. "Siz ikiniz bir araya mı geldiniz?"

"Hayır. Sadece bir araya gelmeyeceğiz." Shanti bir ses çıkardı.

Luna da öyle.

Raye tırnaklarını inceledi.

"Kızlar arasında konuşmalar yapmadığını sanıyordum," dedi Jess, Tex'e.

"Sadece şunu söyleyeyim, ben de bu konuda tecrübeliyim," diye başladı Tex, sonra bana yöneldi. "Ve sana Denver'daki kızlara söylediğim şeyi söyleyeceğim. Neden karşı koyuyorsunuz bilmiyorum. Bunlar iyi erkekler. Javier Montoya son derece sağlam biridir."

Öyleydi, fikirlerinde ve bunları paylaşma becerisinde sağlamdı. İğrenç.

Neyse.

"Tamam, bugün kız muhabbeti yapmıyorum,"

dedim. Shanti bir ses çıkardı.

Luna da öyle yaptı.

Raye ayakkabılarına baktı.

Jessie, "Devam edelim," dedi.

"Hepsi bu mu? Bu adamlar randevularını soyuyor mu?" diye sordu

Tex. "Trev o kolyeyi alana kadar öyleydi," diye cevapladı Raye.

Tex o kadar güçlü bir nefes verdi ki saçlarım geriye doğru savruldu.

"Siz kızlarla her şey yolunda gidiyordu. Bomba yapmam ya da el bombalarımı çıkarmam gerekmedi. Bir kez bile. Bu çok güzel bir durum. Sahte randevunuzun kötü gitmesinden birkaç saat sonra erkeklerin ölmesi bu güzel duruma hiç de yakın değil."

Bunu tekrar söyleyebilirdi.

"Clarice veya Arthur ile iletişime geçtik mi?" diye sordum.

"Evet, ikisine de," diye cevapladı Raye. "Henüz ikisinden de haber yok." "Titus?" diye sordu Jessie.

"Titus'u düşünmemiştim," dedi Raye.

Luna önlüğünden telefonunu çıkardı. "Titus'a bir mesaj atayım."

Titus'la son görevimizde tanışmıştık. Harika biriydi. Çok tatlıydı. Çok yakışıklıydı. Mesleğinin ne olduğunu bilmiyordum ama sokaklarda "düzeltici" olarak biliniyordu. Quentin Tarantino'nun filmlerindeki gibi değil. Birbirlerini vuran insanları durduran türden bir düzeltici.

Ve tarihteki en iyi erkek mağarası vardı.

Umarım geri dönebiliriz.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum, ama Willow'un Kevin ile görüşmesi muhtemelen iyi olur," dedi Raye dikkatlice. "Ondan mümkün olduğunca fazla bilgi almalıyız, böylece bunların hiçbirinin Willow'un hayatına sızmadığından emin olabiliriz."

Raye Willow'a döndü. "Onun pisliklerinin seni etkilemesini istemediğimiz halde onunla görüşmeni istemek garip gelebilir, ama şu anda neler olup bittiğini öğrenmek için en iyi şansımız sensin."

"Ben orada olmadan bu olmaz," diye karar verdi Shanti. "Bunu halledebiliriz," dedi Jessie.

"Bu gece gelmek istediğini söyledi," dedi Willow.

Willow kısa süre önce Oasis'e taşınmıştı. Orada bir daire almak için bekleme listesi çok uzundu ve o sadece birkaç ay önce adını listeye yazdırmıştı, bu yüzden binanın sahibi olan gizemli güçler onu listede yukarıya çıkarmışlardı (ve kim oldukları bilinmese de, Arthur gibiydiler: harikaydılar, ama kimse Dreamweaver, Inc. şirketinin arkasında kimin olduğunu bilmiyordu, bu kompleksin sahibi olduğu bilinen tek isim buydu).

Artık Shanti'nin birkaç kapı ötesinde yaşıyordu.

Tüm Melekler artık tek bir yerde yaşadığına göre, bunun arkasında bir şekilde Arthur'un olduğunu düşünmeden edemedim.

Ve düşüncelerime devam ederken, Hottie Squad'ın bizi daha kolay takip edebilmesi için bunu yaptığını düşünmeden edemedim.

Bu da Arthur'un Hottie Squad ile bir bağlantısı olduğunu düşünmeme neden oldu.

Ancak Cap bunu araştırmış, ardından Eric de araştırmıştı ve Denver'daki kadrolarında bulunan bilgisayar korsanlığı uzmanı da dahil olmak üzere, sahip oldukları değerli kaynaklara rağmen, Dreamweaver Inc. veya Arthur'un kim olduğunu bulamamışlardı.

"Onu davet et," dedi Raye Willow'a. "Harlow olmadan, tabii ki, yakın olacağız. Ama bunu daha sonra yap, böylece planlandığı gibi saat yedi buçukta Jinx ile buluşabiliriz."

Willow başını salladı ve kendi telefonunu çıkardı.

"Poliste bazı bağlantılar kurmamız gerekiyor," dedi Raye. "Bu, polis barlarında takılmamızı gerektirebilir," diye önerdi Luna. "Ben varım," dedi Jess.

"Ben de," dedi Raye.

"Ya da, bilmiyorum, her gece yattığınız o sert adamlardan birine sorabilirsiniz," dedi Tex, Raye ve Jessie'ye bakarak. "Shadow Soldiers'ı işe aldıklarına göre, bu kasabada olan biten her şeyi biliyorlardır."

Bu muhtemelen daha iyi bir fikirdi.

"Eric bu konuda pek yardımcı olamayacak gibi," dedi Jess.

"Cap, ona ilk bilgileri verdikten sonra bu konuyu konuşmaya başladığımda elini yüzüme koydu, beni öptü ve bu sabah dışarı çıktı, bu yüzden onun da yardım etmeye istekli olduğunu sanmıyorum," dedi Raye.

"Yine de bir iki polise haber vermeliyiz," dedi Luna. "Bu, ağıımızda eksik olan bir halka."

"Sizin kızların birçok eksik halkası var," diye mırıldandı Tex (bu hala bir tür patlama gibiydi).

Tex bize çakı ve el bombaları aldığı için (umarım onlara hiç ihtiyacımız olmazdı, ama yine de Rock Chick kitaplarını okuduğum için hiçbir şeyi şansa bırakmak istemiyordum), onu kızdırmamak için hepimiz ona cevap vermekten özenle kaçındık.

Ama konuştuğumuz şey için, o haklıydı. "Polis barı bilen var mı?" diye sordu Luna.

"Polis barı bilmiyorum ama bir polis tanıyorum," diye araya girdi Shanti. "O benim kuzenim."

"Harika!" diye bağırdı Raye.

"Ondan uzak durmaya çalışıyorum," dedi Shanti.

"Neden?" diye sordum.

"O bir yıl önce evlendi. Karısı çok abartılı," dedi Shanti.

Shanti çok rahat biriydi. Pek bir şeyin canını sıkmasına izin vermezdi. Yani kuzeninin karısının çok abartılı olması, onun *çok abartılı* olduğu anlamına geliyordu.

"Onu arayayım," dedi Shanti. "Ama uyarıyorum, senin adamların kadar mutlu olacak, boğazı kesilen bir şakacı hakkında soru soracağım."

"Hiçbirimiz bu durumdan çok memnun değiliz," diye cevapladı Raye. "Ama Kevin Willow'dan vazgeçmiyor. Willow onu engelliyor, o da başka bir telefon alıyor ya da Oasis'e geliyor. Berbat şeyler yapıyor. En yakın arkadaşı öldü. Ve Willow hala onun gözünde. Neyin peşinde olduğunu bulmalı ve Willow'un bundan uzak durmasını sağlamalıyız."

Hepimiz bu söze onaylayarak başımızı salladık.

"El bombalarını tozunu alacağım," diye mırıldandı Tex ve ağır adımlarla uzaklaştı.

Her zaman taktığı güneş gözlüklerinin arkasından (Tito'nun bir stili vardı, tuhaf bir stildiki dahil farklı çeşit farklı şapkalar, parmak arası terlikler veya ayakkabılar,

Hawaii gömlekleri, güneş gözlükleri ve şortlar), Tito hepimizi süzdü, gözleri gizliydi ve dolayısıyla düşünceleri de öyle, sonra masasına geri döndü.

"Bence Tito da diğerleri kadar bu konuda büyük bir hayran," dedi Luna alçak sesle.

Ben de onlardan çok geride
değildim. Bu durum gerçekten
korkutucu olmaya başlamıştı.

Ama Raye'ye katılıyordum.

Willow'un güvende olduğundan emin olmamız gerekiyordu.

Ve bunu yaptıktan sonra, Kevin ve onun ilgilendiği her neyse onunla
işimiz bitebilirdi.

Biraz zaman alacaktı, ama bunun o kadar kolay olmayacağını
öğrenecektim.

Hiç de kolay olmayacaktı.

BEŞ

"THE MAN"

(TAYLOR SWIFT)

Tamam, yani tavuktu.

Ancak Shanti bana anlamlı bakışlar atsa da, o gece işten yirmi dakika erken çıkıp, Bay Aptalka (kızlar ona başka isimler takmışlardı, daha iyi, daha uygun ve küfürlü isimlerdi) için her zamanki rüşvet malzemelerini almaya gittim.

O, bizim muhbir ağımızın bir parçasıydı.

Tamam, aslında ona işbirliği yapmayan muhbir denmeliydi çünkü o bizi sevmiyordu, biz de onu sevmiyorduk, ama o bizim bilmemiz gereken şeyleri görüyor ve duyuyordu.

Bu yüzden, onun işbirliği yapmasını sağlamak için ona porno satın aldık.

Bu benim en sevdiğim şey değildi, ama Javi'nin beni akşam yemeğine götürmek için almaması için kampanyamda buna ihtiyacım vardı ve bu, Jessie'nin kabul ettiği (Shanti'nin kabul etmediği) iyi bir bahaneydi.

Ayrıca Willow'un doğum günü pastasından iki cupcake çaldım. Bunu, Bay Aptal'ı pornografik rüşvetlerden uzaklaştırıp hamur işlerine yönlendirmek için yaptım.

Onun eşyalarını aldıktan sonra, depoda kızlarla buluştum ve sayımız arttığı için, gizli araçlarımızdan ikisiyle, Honda Accord ve Kia Sportage ile yola çıktık.

Hedefimiz, Jinx'in işini yaptığı moteldi.

Luna'ya müşterisiyle biraz daha vakit geçireceğini mesaj atmıştı, ama işi bittikten sonra bizimle sohbet edecekti.

Böylece Sun Valley Motor Lodge'a vardık. Burası eskiden daha iyi günler görmüş bir yerdi demek isterdim, ama açıldığı günden beri öyle olduğunu sanmıyordum.

Bay Stupidhead gece resepsiyonunda çalışıyordu.

Araçlarımızdan indiğimizde, pencereden bize baktı ve her zamanki hoş geldiniz selamlamasını yaptı.

Bu sefer, boynuna bir ilmek yapıyormuş gibi yaptı ve yukarı doğru çekti, ardından başı yana düştü, gözlerini kapattı ve dilini çıkardı.

Yine aynı şey.

O bizim en büyük hayranımız değildi.

İçeri girdiğimizde dikleşti ve "Nasıl oldu da sayınız arttı? *Neden* sayınız arttı?" dedi.

Luna, ona yakın olan tezgahın üzerine dirseğini dayadı ve "İyi şeyler beslendiğinde büyür, dostum" diye cevap verdi.

Çantaları taşıdığım için bana baktı.

Genelde göğüslerime bakarak beni rahatsız ettiği için (o anda bakmıyordu çünkü porno taşıdığımı biliyordu, bu yüzden çantalara bakıyordu), çantaları tezgaha koyarken ve ona doğru iterek yaklaşmamaya çalıştım.

Porno dergilerinin olduğu çanta, göz açıp kapayana kadar ortadan kayboldu.

Sonra beyaz fırın poşetini kaptı, açtı ve aptal kafalı bey de dahil olmak üzere hepimiz, içinden doğum günü pastasının güzel kokusu yayıldığında hep birlikte "Ahhhhhh" diye bağırдық.

İşte bu anda bir mucize gerçekleşti.

Bay Aptal kafasını çantaya bakmaktan kaldırdı ve yüzünde hayret dolu bir ifade vardı.

Hepimizin dikkatinin kesildiğini hissedebiliyordum, çünkü bu, Bay Aptal'ın normal davranışlarından o kadar farklıydı ki, hepimizi hazırlıksız yakaladı.

"Bana cupcake mi getirdin?" diye sordu. Ve

ben hayal mi görüyordum?

Gözlerinde yaş mı vardı?

Herkes bana baktı çünkü bunu yapacağımı söylememiştim.

"Evet," diye onayladım, ki onaylamaya gerek yoktu çünkü hepimiz kokuyu alabilirdik ve o da onlara bakmıştı.

"Ben..." Aniden durdu ve yutkundu, sonra kağıt torbanın üstünü dikkatlice geri sardı, saygıyla tezgahın altına koydu ve "Siz kadınların bilmesi gereken ne?" diye sordu.

Onun açık işbirliği karşısında o kadar şaşkındık ki, kimse kıpırdamadı ya da konuşmadı.

"Ee?" diye ısrar etti.

"Aslında Jinx ile konuşmak için buradayız. Onun işini bitirmesini beklerken zaman geçirmek için seninle takılıyoruz," dedi Raye.

"Bekleyeceğiniz biraz zaman var," diye cevapladı Bay Aptalkafa. "O, özel müşterisiyle birlikte."

Bundan sonra, dağınık kaşlarını oynattı. Ama biz kafamız karıştı.

"Özel müşterisi mi?" diye sordu Jessie.

"Muhasebeci," dedi Bay Aptalkafa. "BMW Muhasebeci mi?" diye sordu Luna.

Bay Aptalkafa başını salladı. "Aynen öyle. Aylardır, haftada iki, üç gece buradalar. Acele etmiyorlar. Adam ona hediyeler getiriyor. Bu gece çiçeklerdi."

Vay canına!

Çiçek mi?

Jess, Luna ve Raye'ye baktım.

Onlar da bana ve birbirlerine bakıyorlardı. Çünkü bu çok önemliydi!

Eğer düşündüğümüz kişi ise, Jinx ile bir seansın ardından BMW ile ayrıldığını gördüğümüz adam, yakışıklıydı (ve Jinx onun oldukça büyük bir penisi olduğunu söylemişti).

Vay

canın

a!

Yaşas

ın!

"Neler oluyor?" diye sordu Willow.

"Bilmiyorum, ama havada aşk kokusu var gibi hissediyorum," diye cevapladı Raye.

Kafamda Jinx için ilk *Pretty Woman* fantezimi kurmaya başlamıştım ki Luna, Bay Aptalka döndü. "Dün gece boğazı kesilen bir adam hakkında bir şey duydun mu?"

Bay Aptalka başını salladı. "Dalga mı geçiyorsun?"

"Hiç de bile," dedi Luna. Şimdi de midesinden rahatsızlanmış gibi görünüyordu.

"Siz sürtükler, kayıp insanları aramaktan nasıl ölü insanlarla uğraşmaya başladınız?" diye sordu.

"*Karışmadık*," dedi Raye, ama sonunda "öyle" diye ekledi.

"Hayır, ben böyle şeylerden hiç anlamam," dedi Bay Aptalkafa. "Ve normalde, size ne olacağı umurumda bile olmazdı, ama bana kek getirdiniz, o yüzden size söylüyorum, bu ne olursa olsun, bu işten uzak durun."

Yine bir adam bize ne yapmamız gerektiğini söylüyor.

Tabii ki bu, bazı şarkı sözlerini alıntılamanın gerektiği anlamına geliyordu.

Bunu yaptığımda, Raye bana katıldı ve bir anda hepimiz Taylor'ın "The Man" şarkısını söylemeye başladık, belki biraz da dans ettik (ben ve Luna) ve Bay Shithead yine kafasını tezgaha vuruyordu.

Aniden başını kaldırdı, pencereden dışarı baktı ve serenadımıza şöyle dedi: "BMW Muhasebecisi ayrılıyor."

Hepimiz başımızı pencereye çevirdik ve sonra resepsiyonun önüne koşarak sıraya girdik, çekici gözlüklü, koyu renk takım elbise pantolonu, iyi dikilmiş gömlek ve eğri kravatı olan uzun boylu, yakışıklı adamın lüks arabasına doğru yürüdüğünü izledik.

"Tanrım, Christopher Reeve'in oynadığı Clark Kent'e benziyor," diye mırıldandı Willow.

Haklıydı.

Aman Tanrım, *buna bayıldım*.

Adam bize doğru döndü ve Jessie elini kaldırıp ona parmağıyla el sallarken, diğerlerimiz ya ona sırtarak ya da geniş bir gülümsemeyle bakarken (sonuncusu bendim), onun kızardığını fark ettim (çok sevimliydi!).

Evet, biz çok havalıydık.

Değil.

Biz, sevdiğin erkeğin önünde seni utandıran kızlardık, tıpkı şu anda yaptığımız gibi.

Arabanın kapısını açtı ve motelin ikinci katına baktı.

Jinx, iş kıyafetiyle, platform topuklu ayakkabıları olmadan, kollarını göğsünde kavuşturmuş olarak merdiven sahanlığında duruyordu.

BMW Muhasebecisine baktık. O da ona el salladı.

Aman Tanrım!

Ne kadar tatlı!

Dikkatimizi tekrar Jinx'e verdik. Sonra o da el sallayınca ona baktık.

"Aman *Tanrım*, *ona çok aşık*," diye fısıldadı Luna.

"Aman *Tanrım*, *çok haklısın*," diye cevap verdim nefes nefese.

O park yerinden çıkıncaya kadar bekledik, sonra Jinx'e ulaşmak için merdivenleri koşarak çıktık.

Hepimiz birden kayarak durduk, Shanti ve Willow bile, ve onlar bunun ne kadar önemli olduğunu gerçekten bilmiyorlardı.

"Duymak istemiyorum," dedi Jinx.

"Kesinlikle duyacaksın," dedi Jessie ona.

Jinx'in bakışları Shanti ve Willow'a kaydı. "Bu *gringalar* da kim?"

"Genişledik," dedi Raye.

Jinx gözlerini devirdi ve motel odasına havalı havalı girdi.

Biz de onun peşinden havalı havalı girdik.

Tamam, diğerleri öyle yaptı. Ben havalı havalı yürüyemedim. Daha çok zıplamaya benziyordu, ki bu konuda çok iyiyimdir.

Oda baharatlı kolonya, pudra kokulu parfüm ve seks kokuyordu. İlk ikisi sorun değildi, ama sonuncusu...?

Burnumu kırıştırdım.

Luna yorgani çarşafların üzerine geri attı ve sanki iki kişi az önce üzerinde sevişmemiş gibi yatağa uzandı. Raye ve Jessie de ona katıldı. Willow ve ben pencerenin yanındaki masanın yanındaki sandalyeleri seçtik. Shanti duvar dolabının üzerine oturdu.

"Çiçekler çok güzel," dedi Jessie.

Ve gerçekten güzellerdi. Derin kırmızı güllerin arasına pembe laleler sıkıştırılmıştı.

Ve bir *sürü* gül vardı.

O buket epey pahalıya mal olmuştu ve ben bunu *daha da çok* seviyordum.

Jinx ona öldürücü bir bakış attı, ama çiçeklere döndüğünde yüzü yumuşadı.

Aman Tanrım!

"Ondan hoşlanıyorsun!" diye bağırdım.

Jinx ifadesini kapattı. "Evet, ondan hoşlanıyorum. Büyük bir penisi var ve bahşış vermekten çekinmiyor."

"Onun büyük penisesinden daha fazlasını seviyorsun," dedi Raye ve şimdi de kaşlarını oynatıyordu.

"Heyecanlanma," diye uyardı Jinx, uzanmış bedenlerin arasına girip sırtını başlığa dayayarak ayak bileklerini çaprazlayarak yatağa uzandı. "Onun gibi erkekler, benim gibi bir kadınla birlikteyken kendilerini daha az kirli hissetmek için böyle şeyler yaparlar," diye başını çiçeklere doğru salladı.

İğrenç.

Jinx'in bu şekilde bakmasından nefret ediyordum.

"Şey, sadece şunu söylemek istedim," diye başladı Luna, "o adam çok seksi. Vücudu neredeyse Hottie Squad kadar kaslı. Belki de vahşi bir hayat sürmek istemişti, ama hoşuna giden şeyi buldu ve daha fazlasını elde etmek için geri dönüyor, bunu yaparken *de* istediği yere *bedavaya* gidebileceğini ve çiçek getirmek zorunda *kalmayacağını* biliyor."

"Romantik romanları bırakmalısın," diye tersledi Jinx.

"Romantik romanları seviyorum," dedi Luna. "Ama romantizm konusunda senin kadar romantik değilim."

"Bu doğru," diye onayladı Raye.

"Bu konuyu konuşmayacağız," diye karar verdi Jinx. "Araba taksitimi ödemem gerekiyor ve yaz olduğu için elektrik faturam çok yüksek. Oraya geri dönmem lazım. Ne var ne yok?"

"Önce sana Sabina'yı tanıtayım," diye başladı Raye ve Shanti elini kaldırdı.

Evet, sokak isimlerimiz olarak *Charlie'nin Melekleri'ndeki* isimleri kullandık, ama Jinx söz konusu olduğunda bunun havalı olmadığını düşünmeyin. Jinx'in gerçek isminin de Jinx olmadığından nispeten emindim ve o ismin ne olduğunu bilmiyorduk.

"Ve Elena," diye devam etti Raye.

Willow, Jinx'e utangaç bir şekilde el salladı.

"Bu son çıkan film mi?" diye sordu Jinx, Raye'ye.

Ve evet, yine sokak isimlerimizle kimseyi kandıramıyorduk.

"Evet," diye cevapladı Raye.

"Ben izlemedim," dedi Jinx.

"Biz de öyle. IMDB'de araştırmak zorunda kaldık," dedi Jess.

"Gerçekten bunu yapmalıyız," dedi Luna.

"Evet, belki bir şeyler öğrenirsin," dedi Jinx. Arka cebimdeki telefonum titredi.

Çıkardım ve ekrana baktım.

Javi'den bir bildirim geldi ve telefonum yüzümü gördükten sonra mesajın içeriği görüldüğünde gözlerimin yuvarlaklaştığını hissettim.

Otoparkta bekliyorum. Jinx'le işini bitir ve buraya gel.

Oh hayır.

"Ne oldu?" diye sordu Jessie.

"Hiçbir şey," dedim ve telefonumu aceleyle cebime geri koydum, ama Javi'nin bana kızgın olduğunu düşünerek onu eklediğimi itiraf etmemeye çalışırken, boynumda nabzımın attığını hissedebiliyordum.

Bunun nedeni, Javi'nin çok yakın olmasıydı.

"*Mentiroso*," Jinx fısıldadı, beni yakından izleyerek. Bu, İspanyolca'da "yalancı" anlamına geliyordu.

Ağzımı kapalı tuttum.

"Partiyi başlatalım," diye ısrar etti Shanti. "Saat dokuzda Kev ile buluşmak için her şeyi hazırlamalıyız."

Ah, doğru.

O gece başka bir randevumuz vardı.

"Tamam, anlaşma şöyle," diye başladı Luna ve sonra Jinx'e her şeyi anlattı. Sonunda, "Ve bu sabah Kev'in Harlow ile randevusuna gelen adamın adının Trev olduğunu öğrendik..."

"Kev ve Trev mi?" diye sordu Jinx.

"Evet," diye onayladı Luna.

Jinx gülmeye başladı.

Dün komikti. Artık o kadar komik değildi. "Dün gece öldürüldü," diye bitirdi Luna.

Jinx gülmeyi kesti.

"Onun sorunu ne olursa olsun, Wi... Yani Elena'nın hayatına sızmayacağından emin olmalıyız," diye devam etti Raye. "Muhtemelen daha kolay becerebileceğini düşündüğü sevimli kızları tercih ediyor. Dün gecedan sonra,

Harlow çıktı. Ona rakip olamaz. Geri kalan hiçbirimiz sevimli davranamaz. Senin gizli görevde çalışabileceğini düşündük, ama şimdi o kadar emin değiliz... düşünürsek.

"Uh, *sí, gringa loca... durumu göz önüne alarak*," diye cevapladı Jinx.

"Elena bu gece ondan bilgi almaya çalışacak. Yine de, bir yedek plana ihtiyacımız olursa diye seninle görüşmek istedik," dedi Raye, sesi giderek zayıflarken, çünkü Jinx'in bu işle ilgilenmek istemediği açıktı ve onu suçlamıyordum.

"Siz kaltaklar bu işten çekilmelisiniz, emin misiniz?" diye sordu Jinx.

"Emin değilim," dedi Willow.

Hepimiz ona baktık.

"Gerçekten mi?" diye sordu Jessie.

"Belki tatile çıkabilirim. Eve gidip annemi ve babamı ziyaret edebilirim," diye önerdi Willow. "Belki Kevin beni unuttur ve ben de sonunda hayatıma devam edebilirim."

"Son dört yıldır seni taciz ederken seni unutmuş gibi mi?" diye sordu Shanti öfkeyle. Willow'un cevap vermesini beklemeden, odadaki herkese duyurdu: "Ne olursa olsun, Elena'nın güvende olduğunu öğrenene kadar ben varım. Bu Kev'in yaptığı bir saçmalık ve buna bir son verilmeli."

"Belki biri onu da öldürür, ve öyle olacak," Jinx bize kendine özgü iyimserliğini gösterdi.

"Sadece umut edebiliriz," diye mırıldandı Shanti.

"Sabina," diye uyardım, böyle bir şey söylediğine şaşırmıştım, çünkü biraz ciddi gibi geliyordu ve bu onun tarzı değildi.

"Bir kadın seni reddettiğinde, her şey biter," diye cevapladı Shanti. "Eline geçen her telefonda onu aramazsın. Onun yaşadığı yere gidip, içeri girip kapısını çalana kadar kapının önünde dolaşmazsın. İş yerine gidip onun zamanını almazsın."

Sadece şunu söylemek için, o da bunu en son yaptı, neyse ki ben çalışmıyordum, bu yüzden beni görmedi — ama Raye ve Luna'yı gördü, bu yüzden onlar da sevimli davranıp onunla randevu ayarlamaya çalışamadılar.

"Siktir git, bitti," diye devam etti Shanti. "O siktir gitmiyor. Ve diğer kadınlarla yatıyor. Onun pisliklerini gördük

ve sizleri bilmem ama keşif görevinde oturup bir kadının aldatılmasını izlemek ve hiçbir şey yapamamak hiç de eğlenceli değildi."

Haklıydı.

Bu hiç de eğlenceli değildi.

"Belki de kuzeninle konuşmalıyız," dedi Jess. "Ona gördüklerimizi anlat. Eminim bu kadınlardan bazıları hırsızlıkları ihbar ediyordur. Onu ihbar edebilir ve tanık olabiliriz."

"Kuzeni mi?" diye sordu Jinx.

"O bir polis," dedi Jessie.

"Hayır, *chica*." Jinx şiddetle başını sallıyordu. "Bunu yapmayacaksın," dedi, sesi demir gibi sağlamdı.

"Neden olmasın?" diye sordu Jessie.

"Sokaktaki birinci kural. İnsanlar öldürülürken ispiyonculuk yapmazsın..." Jinx vurgu yapmak için bir ara verdi, "ya da *hiçbir zaman*."

"Biz Melekleriz. Bizim işimiz bu," diye işaret etti Raye.

"Polislere ağzınızı açarsanız, gerçek melekler olursunuz, anladınız mı?" Jinx karşılık verdi.

Kızlarla birlikte Melek olmak hoşuma gidiyordu.

Gerçek bir Melek olmak için pek hevesli olmadığımı söylemek doğru olurdu.

"Sokaklarda tanınıyoruz, Jinx," diye hatırlattı Jessie. "Gizli kapaklı işler yapmıyoruz."

"Ve son iki durumu *Los Guapos* ile hallettiniz," diye karşılık verdi Jinx, Hottie Squad'ı kastederek. "Polise koşmadınız."

"Arada bir fark var mı?" diye sordu Luna.

"Evet," diye cevapladılar Jinx ve Shanti.

"Clarice, Arthur veya Titus'tan haber var mı?" diye geç de olsa son durumu sordum.

"Sadece Titus," diye cevapladı Luna. "Ve cevabı şuydu: '*Bu işten uzak dur, kadın*.'"

"Bu, onun bir şeyler bildiği anlamına mı geliyor?" diye sordu Shanti.

"Sanırım tüm zamanların en büyük erkek mağarasına bir gezi daha yapma zamanı geldi," dedi Raye.

Yaşasın!

"Titus'u görmeye gidersen, ben de seninle gelirim," diye ekledi Jinx.

"Tabii," diye kabul etti Raye.

Jinx bacaklarını yataktan indirdi ve platform topuklu ayakkabılarını aldı.

"İşe dönme vaktim geldi."

Midem düğümlendi, çünkü bu, işimizin bittiği anlamına geliyordu ve Javi beni otoparkta bekliyordu ve mesajı pek de neşeli görünmüyordu.

Ayrıca kızlara bu sabah olanları, o gece onu eklediğimi (Shanti de eklememişti) ve onun aşağıda olduğunu da söylememiştim.

Keşke küfür etmede iyi olsaydım. Çünkü, şşş...

...oot.

ALT

"EN İYİ AMERİKALI KIZIN"

(MITSKI)

Herkes kapıya doğru sürünerek ilerliyordu ve bu yüzden paniklemişim.
Panik içinde, ayağa fırladım, çıkışlarını engellemek için koştum,
kollarımı uzattım.

"Oraya gidemeyiz," diye bağırdım.

"Ne?" diye sordu Luna, herkes birden durdu. "Neden?"

Kahretsin!

Bunu itiraf etmek zorundaydım.

Başka seçeneğim yoktu, bunu yaptım.

"Çünkü Javi aşağıda ve sanırım bu akşam yemeğe çıkacağımızı
düşündüğü için kızgın, ama ben işten çıkmadan önce ortadan kayboldum,
bazıları bunun onu ektiğim anlamına geldiğini düşünebilir." Bir an sessizlik
oldu, sonra Jinx inanamayan bir şekilde sordu

"Mountain'ı ektin mi?"

Dün gece olanlar olmasaydı, onun inanmazlığını anlayabilirdim. "Şey..."

Sözümü yarım bıraktım çünkü benim için cevap hayırdı, Javi için ise...

Aklımda, randevu olmasa bile evet diye düşünüyordum.

Yoksa, gerçek bir randevu değilse birini eker miydin? "Seni seviyorum,
bebeğim," dedi Jessie, bana Jessie'ye hiç görmediğim bir bakış attı

. Açıkça hayal kırıklığına uğramıştı. "Ama bu hiç hoş değil."

Kalbim sıkışarak bir şey söylemeye başladım, ama Raye eklemenden önce
tek kelime bile çıkaramadım: "Biz yetişkiniz ve kelimelerimizi kullanırsınız,

Harlow. Bu asla asla asla birini birini bekletmek özellikle de senin ve tüm arkadaş grubun için önemli olan birini.

Ah.

Sanki tokat yemiş gibi hissettim.

Yani, ben beş yaşında değildim, Tanrı aşkına.

Luna beni yakından izliyordu ve gözlerinde empati görebiliyordum.

O anda Knox ile olan durumu kesinleşti.

O Knox'u seviyordu, Knox da onu seviyordu, ama Knox Cap'in en iyi arkadaşıydı ve Luna da Raye'nin en iyi arkadaşıydı. Knox, Cap ve Raye birlikte yaşamaya başladıklarında tüm eşyalarını tek yatak odalı daireye sığdırabilmeleri için Cap'in benim tasarladığım tüm organizasyon malzemelerini kurmasına yardım etmişti. Raye, hepimizden önce suçları çözmek için dışarıdayken Luna da bir melek olmak için ona katılmıştı, çünkü bu ikisi farklı kız kardeşlerdi.

Luna, Knox'la birlikte oraya gitmek istiyordu, ama gidemiyordu. Ve gidememesinin sebebi tam da buydu.

Grubumuzun bir grup olduğu çok uzun bir süre geçmemiş olsa da, birbirimize çok bağlıydık. Zaten kopmaz bağlar vardı.

Ama herkes çekici bulduğu yakışıklı bir erkekle tanışıp, birkaç hafta içinde onun "hayatının aşkı" olduğunu anlayıp, onun gerçekten "hayatının aşkı" olduğu için bu ilişkinin gerçekten yürümesini sağlayamazdı.

Geri kalanlarımız endişelenmek zorundaydık. İşler yolunda gitmezse endişelenmek zorundaydık ve değer verdiğimiz tüm insanlar bizim karmaşamıza sürüklenip, belki de taraf tutmak zorunda kalacak ve iyi bir şeyi mahvedeceklerdi.

"Ona biraz zaman tanı," dedi Luna.

"Evet, belki kadının bir nedeni vardır," diye ekledi Shanti.

"Birini ekmek için mi?" diye sordu Jessie. "O kişi, hepimizin bildiği gibi pisliğin teki olan ve ona deli gibi aşık olan Javi mi? Yani, bu durum ne kadar uzun sürerse o kadar çirkinleşeceğini bilmeliydik. Şimdi, Tanrı aşkına," diye bana döndü, "ciddiyim Harlow, bu oyunlar artık bitmeli."

İşte buradaydı.

En yakın arkadaşım herkesi Javi konusunda rahat bırakıyordu, ama şimdi, Javi'ye haksızlık ettiğimi düşündüğü için bana yükleniyordu.

"Javi harika biri," dedim küçük bir sesle ve herkes bana odaklandı.

Raye'nin gözleri yuvarlaklaştığında ve Jessie'nin öfkesi geçip benim havama girdiğinde, acımı saklamadığımı biliyordum.

Jessie, öfkesini açıkça bırakıp benim ruh halime uyum sağladı ve aslında geri çekildi.

"Ama dün gece hiç de hoş olmayan şeyler söyledi," diye devam ettim, hepsinin yüzlerinin şokla değişmesini izleyerek, bunun neden bu kadar zor olduğunun bir başka göstergesi.

Çünkü bana göre Javi *öyle* biriydi. Harika, havalı, anlayışlı, sağlam, *iyi* bir adamdı.

Devam ettim.

"Bu seni ilgilendirmez. Bu Javi ile benim aramda bir mesele. Ama onunla akşam yemeğine çıkmayı kabul etmedim. Görüşmeyi kabul etmediğim birine karşı gelemem. Sonuçta beni tanıyorsun, benim yaptığım her şeye katılmasan da, ben yetişkin bir kadınlım ve bunu saygıyla karşılamalısın, bana karşı çıkmamalısın." Dikkatimi Raye'ye çevirdim. "Ve sakın bana çocuk muamelesi yapma."

"Lolo," dedi Raye utanmış bir şekilde fısıldayarak.

Ama ben bitirmiştım, çünkü az önce olanlar çok acı vericiydi. Dün gece Javi ile olanlar da çok acı vericiydi.

Ve daha fazla dayanamazdım.

Bu yüzden, dönüp kapıyı açtım ve dışarı koştum (yani... evet, öfkelenip, sinirlenip, zıplayıp, ayrıca drama yaratmaya meyilliydi).

Javi gerçekten de otoparkta duruyordu, daha doğrusu, kamyonetinin kasasına yaslanmış, kollarını geniş göğsünde kavuşturmuş, sabırsızca yürüyüş yoluna bakarak kaşlarını çatmıştı.

Beni merdivenlere doğru koşarken gördüğü anda eğilme pozisyonundan çıktı.

"Harlow! Bekle!" Jessie seslendi ve onun da peşimden koştuğunu anladım.

Bir parantez açalım: üç yıl boyunca annem bana kızgındı çünkü atletizm takımına katılmadım. İyi bir koşucuydum. Hızlıydım ve formum da çok iyiydi. Beden eğitimi öğretmenim atletizm koçuydu ve aileme beni takıma almamaları için yalvardı.

Ama sorun şu ki, ben sporcu değildim. Bu konuda hiç ilgim yoktu. Koşmaya bakış ağım, *Real Genius* filmindeki Val Kilmer'inkiyle aynıydı, sadece kovalanırsam koşardım (ve eklemem gerekirse, sadece not verilecekse).

Yani, kovalama kısmı gibi, biraz... şimdi.

Böylece, Javi'ye hızlıca ulaştıım ve nefes nefese, "Hadi gidelim" dedim.

O, Jessie ile benim aramda bakarak, "İyi misin?" diye sordu.

Elimi göğsüne bastırıp yalvardım, "Lütfen, gidebilir miyiz gidebilir miyiz?"

Javi, benimle kızlarım arasında bakmayı bıraktı, bana sertęe baktı sonra yüzü biraz korkutucu bir hal aldı.

Jessie oradaydı, onu hissedebiliyordum. Diğerlerinin bize doğru koştuklarını da duyabiliyordum, Jinx'in platform topuklu ayakkabılarının çıkardığı sesler de dahil. Başka bir senaryoda, Jinx'in o ayakkabılarla koşmasını görmek isterdim. Eminim bunda çok iyiydi.

şimdi, iki kötü seçenek arasında sıkışıp kalmıştım, bu durumda Javi daha az kötü olanıydı ve ben sadece oradan çıkmak istiyordum.

Aniden, Javi şakaya gelmedi. Jess'e sert bir bakış attı, diğerlerini de dahil etti ve beni sürücü kapısına sürükledi. Kapıyı açtı ve ben ayağa kalktım ve içeri girdim çünkü beni kaldırdı ve ben bir ses bile çıkaramadan beni içeri itti.

Javi'nin "Ne oluyor bilmiyorum ama şu anda hepiniz geri çekileceksiniz" diye bağırdığını duyunca, kabinin diğer tarafına geçip yolcu koltuğuna oturdum.

Bunu söylemeyi bitirir bitirmez, iri vücudunu içeri soktu, kapıyı çarptı ve kamyonetini çalıştırdı.

O geri geri çıkarken, çıkışa doğru ilerlerken ve sonra uzaklaşırken, ben kararlı bir şekilde çeteme bakmadım.

"Ne oluyor?" diye sordu.

"Bana bunu anlatma, yoksa ağlayabilirim," diye cevap verdim, cesurca ağlamamaya çalışarak.

"Ağlaman umurumda değil. İyi olup olmadığın umurumda," diye cevap verdi.

Gerçekten mi?

Neden?

Neden bu harika adam benden hoşlanmadı?

İğrenç bir hıçkırık sesi çıkardım.

"Bebeğim," diye

fısıldadı. Gerçekten!

Neden bu harika adam benden hoşlanmadı?

Yan camdan dışarı baktım ve kendimi toparlamaya çalıştım. "Küçük hanım, konuş benimle," diye nazikçe ısrar etti.

Konuşmak mı istiyordu?

Tamam, konuşalım!

Ona doğru döndüm. "Dün gece bana kötü davrandığını onlara söylemedim. Ve sen bir şey söylemeden önce, anlıyorum. Benden hoşlanmıyorsun. Bu canını yakıyor mu?"

"Harlow..."

Onun sözünü keserek konuştum. "Evet, canım yanıyor. Çünkü sen iyi birisin. Ama herkes herkesi sevmez ve sonunda ben de buna alışırım. İkimiz de yetişkiniz. Bir çözüm bulabiliriz. Ortak arkadaşlarımız olsa bile bir çözüm buluruz."

"Har..."

"Tamam, korkaklık ettim ve porno almak için erken ayrılmak suretiyle akşam yemeğinden kaçtım."

"Porno mu?" diye sorduğunda sesi boğulmuş gibiydi.

"Aptal kafalı otel resepsiyonisti için. Ona porno ile rüşvet veriyoruz."

Onun ön cama sırtarak "Yakaladım" diye mırıldandığını izledim.

"Ama Willow'un cupcake'lerinden de getirdim ve o da onu çok sevdi, bu yüzden bence onu pornodan uzaklaştırıp hamur işlerine yönlendirebiliriz."

"Buna çok fazla umut bağlamazdım, küçük anne," diye tavsiye etti. Neyse.

"Her neyse, seni ektiğim tartışılabilir," diye devam ettim. "Zaten akşam yemeğine gitmeyi kabul etmemiştim."

Bir an tereddüt ettikten sonra, "Yorum yok," diye cevap verdi.

Yine.

Neyse.

"Ama biz Jinx ile konuşurken sen geldin ve ben onlara, sana randevuyu ayıp ettiğimi, ama aslında, nasıl bakıldığına bağlı olarak, pek de ayıp etmediğimi itiraf etmek zorunda kaldım. Jessie ve Raye bana kızdılar çünkü onlar benim gibi düşünüyorlar."

"Sana kızdılar mı?"

Onun korkutucu ses tonuyla, incinmişliğimi bir kenara bırakıp tamamen

Taks

i. Oh hayır.

"Beni istediğin için değil," diye dikkatlice başladım, "ama istediğini varsayalım,

bu yüzden bu yola giremeyiz. Çünkü herkesi de bizimle birlikte sürükleyeceğiz. Eğer işler yolunda gitmezse, insanlar taraf tutacak ve biri dışlanacak."

"Sana kızdılar mı?" diye tekrarladı. Oh

hayır.

"Javi..."

Direksiyon simidindeki düğmelere basarken, "Bizim aramızdaki ilişki onları ilgilendirmez" dedi.

Keşke bir "biz" olabilseydik. Buna odaklanamıyordum.

Araba çalmaya başladı ve gösterge paneli Jessie'yi aradığını gösteriyordu. "Javi!" diye bağırdım.

"Dostum, Harlow'la konuşmama izin ver," diye cevap verdi Jessie.

"Sen onunla konuşmuyorsun," dedi Javi öfkeyle, o onun iletişim hattındaydı ve ben onu duyabiliyor ve onunla konuşabiliyordum. "Ve sen bizim işimize karışma, kadın. Bizim işimize karışma. Ya da daha iyisi, ne olursa olsun kızını destekle."

"Ben de onunla bunu konuşmak istiyorum," dedi Jessie.

Ağzımı açtım, ama Javi tekrar konuşmaya başladı.

"Sen zararı verdin. Cezan, bununla başa çıkmak. Harlow benimle. Sen ona biraz mesafe vereceksin."

Ve bununla birlikte, Jess'e telefonu kapattı.

"Şimdi de Jessie ve benim işlerimize karışyorsun," diye suçladım onu.

"İki dakika önce ağlamak üzere miydin?" diye sordu.

"Evet."

"O zaman hayır. *Hayır, olmaz.* Biri seni ağlatırsa, bana hesap verir." Um...

Neler oluyordu?

Bu bir arkadaşın söylediği bir şeydi.

Bu, *erkek* arkadaşımın söylediği bir şeydi.

Hayır, hayır, hayır.

O tren istasyondan kalkmış ve çoktan gitmişti. Bunu unutup sohbetimize odaklandım.

"Javi, ben sürekli ağlıyorum," dedim. "Ben ağlayan biriyim. Her sabah okula giderken pencerede oturan kediye el sallayan küçük çocukla ilgili videoyu kaydettim, sonra kedi kayboluyor ve küçük çocuk yıkılıyor. Orada durup yukarı bakmaya devam ediyor, kedi yok. Ve küçük tüylü bebeğin öldüğünü düşünüyor. *Hepimiz* küçük tüylü bebeğin öldüğünü düşünüyoruz. Sonra bir gün, yukarı bakıyor ve kedi geri dönmüş..." —ona doğru eğildim— "*küçük yavrularıyla birlikte*. O videoyu elli kez falan izledim ve her seferinde boğazım düğümleniyor."

Bunu paylaştıktan sonra Javi sessiz kaldı, ama sessizliğinde bile o takside bir şeyler oluyordu.

Yumuşak, sıcak, rahat, samimi... *mucizevi* bir his vardı.

Bu olurken onun profilini izledim ve her zamanki güzelliğinin yanı sıra düşünceli bir hali vardı.

Sonra sert sesi yumuşak bir tona büründü ve şöyle dedi: "Böyle şeyler için ağlayabilirsin. Kızların seni ağlatmaz."

"Jav..."

"Bebeğim, hayır," diye fısıldadı.

Sesi taksinin verdiği his kadar tatlıydı ve bana yine "bebeğim" dedi, ben de susmaya karar verdim ve artık onun tatlı, düşünceli ve güzel profiline bakmayı bırakıp öne doğru baktım.

"Yemek yedin mi?" diye sordu.

"Birkaç saat önce Lucia'nın brie peyniri, jambon ve jalapeño kroketlerinden yedim."

"Tamam. Daha iyi bir soru. Aç mısın?" Biraz acıkmıştım.

"Şey..."

Şaşırtıcı bir şekilde, Javi benim "Şey"imi okudu.

"Arabaya atlayıp senin evine gidelim ve sonunda bu konuyu konuşalım."

Buna hazır olduğumdan emin değildim, ama hiçbir şey söylemedim, çünkü hormonlarım duygularımı bastırıyordu ve her zaman

Javi ile vakit geçirmek istiyorlardı. Midem de hormonlarıma bu çabalarında yardımcı oluyordu, bu yüzden duygularımın galip gelmesi imkansızdı.

(Gerçi, doğrusu, Javi ile bu konuyu konuşmak isteyen duygularım da oldukça fazlaydı.)

"En sevdiğin fast food nedir?" diye sordu.

"Culver's," diye hemen cevap verdim, sonra bir düşündüm. "Cane's de var. Ve Cava, ama orada arabaya servis yok. İçeri girmemiz gerekir. İçeri girersek, Thai Chili 2go da var. Orada çok lezzetli, baharatlı tavuk parçaları ve süper lezzetli pad thai var. Yani, fast-food bir Tayland restoranı için. Tayland yemekleri meraklıysan, bu yeterli olmayabilir. Ya da Café Rio'nun tatlı domuz eti barbacoa nachos'unu paylaşabiliriz. Onların tatlı domuz eti barbacoa'sına bayılıyorum. Ve bunların hepsi eve giderken yolumuzun üzerinde, birkaç blok farkla."

"Hepsi masada mı?" "Anlamadım?"

"Şu anda hepsini tatmak ister misin?" "Kesinlikle."

Sağ şeride geçmek için sinyal verdi. "Jinx'ten bir haber var mı?" diye sordu.

"Hayır, sadece bu görevde gizli görevde çalışmak istemediğini söyledi."

"Buna da yorum yok," diye mırıldandı.

Ona tekrar baktım. "Neden yorum yok?"

Bana bir bakış attıktan sonra tekrar yola döndü. "Çünkü yorum yapsaydım, onun kafasında beyin ve keskin bir kendini koruma duygusu olduğunu, ama bu işi peşinde olan siz kadınların ise bunların olmadığını söyledim."

Öne döndüm. "Yorum yok cevabını kabul ediyorum."

"İyi karar" diye mırıldandı. Sonra, "Porno adam sana bir şey verdi mi?"

Bir şey aklıma geldi, ben de "Aman Tanrım"

dedim. "Ne?" diye sordu Javi keskin bir sesle.

"Bay Aptal'ın adını bilmiyorum."

O, "Bir daha söyler misiniz?" diye sorduğunda keskin bir ses çıkmıştı.

Ona döndüm. "Bay Aptal'ın adını hiç sormadık. Tabii, bize karşı her zaman kaba davranıyor ve bana her baktığında göğüslerime bakıyor."

bana baktığında göğüslerime bakıyor."

Taksideki tatlı, rahatlatıcı his anında dağıldı.

Bu yüzden hemen devam ettim: "Ama bu akşam ona doğum günü pastası kekleri verdim ve neredeyse ağlayacaktı. Sanırım ona karşı nazik davranan kimse yok. Birini tanıdığın halde adını bile bilmemek hoş bir şey değil."

"Göğüslerine bakan bir adamın adını sormanı hak etmiyor."

"Ona sürekli bilgi istiyoruz," diye karşılık verdim. "Tabii ki yaptığı şey iğrenç, ama yani, sen ne ekersen onu biçersen, belki biz de ona o kadar iyi davranmamışızdır."

"Bu dünyada sana nazik davranmanı hak etmeyen insanlar var, bebeğim," dedi nazikçe.

"Biliyorum. Ve ona kek verdiğimde neredeyse ağlamaya başlayana kadar Bay Aptal Kafalı'yı da o kategoriye koyardım. Ama şimdi o kadar emin değilim."

"Onu porno ile rüşvet verdiğini söylüyorsun." "Evet, ve şimdi de cupcake'lerle."

"Yani bu palyaço, bir şey vermeden önce bir şey alıyor. Bu da demek oluyor ki, ona hiçbir şey borçlu değilsin. Ve bir kadınla konuşurken, onu sevmesen bile gözlerine bakarsın. İstisna yok."

Haklıydı.

"Haklısın," dedim.

"Biliyorum," dedi.

"Hala adını sormadığımız için kendimi kötü hissediyorum," diye itiraf ettim. "Çünkü sen sensin."

Bu ne anlama geliyordu?

Dün gece, ben şımarık zengin kızdım. Şimdi ise iyi bir insan mıyım?

Javi'ye katılmaya başlamıştım.

Onun kafasından neler geçtiğini anlamaya çalışırken boynum incinmeden önce onunla konuşmamız gerekiyordu.

Bizi Thai Chili 2go'ya götürdü ve arabayı park ettiği anda, burayı seçtiği için çok sevindim, çünkü birdenbire o baharatlı tavuk parçaları ve pad thai'ye oksijene ihtiyaç duyduğum kadar ihtiyaç duydum.

Kapıyı açıp atlamak için eğildiğimde, ayaklarım asfaltı zar zor değdiğinde Javi yanımdaydı.

Elimi tuttu, beni kapıdan dışarı çıkardı, kapıyı kapattı ve restorana yürürken elimi tutmaya devam etti.

Evet.

Elimi tutmak mı? Ciddi mi bu?

Ne oluyordu böyle?

Javi menüyü incelerken biz de menü masasının başında durduk. Ne istediğimi bildiğim için elini bıraktım ve siparişimi verdim.

Kasiyerin yanında cüzdanımı çıkarırken Javi, "Benimki de onunkine dahil, ben ödeyeceğim" dedi.

Ona baktım ve kasadaki adama seslendiğini gördüm.

Kasiyere döndüm. "Bu bir randevu değil. Ben kendiminkini ödeyeceğim."

Kasiyer hesabı kesmeye başladı.

"Benimki onunkilerle birlikte," diye tekrarladı Javi. "Ve

ben ödeyeceğim." Kasiyer Javi'ye baktı.

Javi beni kenara itti ve cüzdanını çıkardı. "Kendi yemeğimi

kendim ödeyebilirim," dedim ona.

Bana baktı. "Yapabileceğini biliyorum. Ama bu, yapacağın anlamına gelmez."

"Tamam o zaman, akşam yemeğimi senin ısmarlamanı istemiyorum," diye cevap verdim.

Javi dikkatini kasiyere çevirdi. "Kavga ettiğimiz için böyle davranıyor. *Bu* bir randevu ve akşam yemeğini ben ısmarlıyorum."

Kasiyer başını salladı ve ekrana dokunmaya başladı, ben ise kalp çarpıntısı yaşıyordum.

"Bu randevu *değil!*" diye bağırdım. "Evet, öyle," diye karşılık verdi Javi.

Öyle

miydi?

Nasıl?

Neden?

Yine, *nasıl?*

"Benden hoşlanmıyorsun," diye hatırlattım ona.

"Senin evine vardığımızda bunu konuşuruz," dedi Javi. Tamam.

Yeter.

Ellerimi belime koydum. "Son birkaç günümün çok zor geçtiğini sana hatırlatmam gerektiğine inanamıyorum, Javi. Önce, *senin burnunu soktuğun* bir görevdeyim, onu yakalamak için bir dolandırıcı serseriyle buluşuyorum, sonra sen gerçeği paylaşıyorsun, sonra dolandırıcı boğazı kesiliyor..."

Kasiyer mutsuz bir şekilde boğuk
bir ses çıkardı. Ben ise bağırırmaya
devam ettim.

"—sonra kız arkadaşlarım saldırdı, sen beni kurtardın ve kurtardığın için gerçekten minnettarım ama dün gece kendini açıkça ifade ettin. Seni duydum. Kendini kötü hissetmene gerek yok. Söylendi. Bitti. Ve bana akşam yemeği ısmarlamayacaksın çünkü randevuda *değiliz*, çünkü benden hoşlanmadığını söyledin!"

"Ayrıca sana, *senin evine vardığımızda bunu konuşacağımızı* da söyledim," diye cevapladı Javi, sonra kasiyere baktı. "Ne kadar?"

Kasiyer solgun yüzle ona baktı, sonra uzanıp ekrana dokundu.

Javi biraz nakit para çıkardı ve ona verdi. Kasiyer, parayı anında aldı ve para üstünü hazırlamaya başladı.

"Aman Tanrım! Sen ödedin!" diye sinirli bir şekilde bağırdım.

Javi bana döndü. "Sevimli davranmayı bırakabilirsin ya da öpülebilirsin. Seçim senin."

Ağzımı kapattım çünkü gerçekten...

Ne oluyordu böyle?????

Javi bahşiş kavanozuna bozuk paraları attı ve sonra beni, oturup yemeğimizin hazır olmasını bekleyebileceğimiz bir masaya götürdü.

"Seninle konuşmuyorum," diye bildirdim oturduğumda.

"İyi," diye karşılık verdi Javi, o da oturduğunda. "Yani, seni eve götürdüğümde, sonunda bir iki kelime konuşup bu konuyu açıklığa kavuşturabilirim."

Buna bir şey söylemek istedim, onun zaten çok fazla konuştuğunu söylemek istedim, ama o konuştuğu için onu durdurmam. Ancak, onunla konuşmayacağımı söylediğim için bunu söyleyemedim.

"Evet," dedi Javi, zengin, derin sesi normalden daha da güzeldi çünkü şimdi eğleniyordu, "bu işe yarayacak."

Ben
homurdan
dım. O
gülümsedi.

Gülümsemesi o kadar muhteşemdi ki, bakışlarımı kaçırdım. Dayanamadım.

Numaramız çağrıldı.

Javi yemeğimizi almak için kalktı, ben de kapıya koştum, böylece yine elimi tutmak gibi kafa karıştırıcı bir şey yapmasın diye.

O bana doğru geldiğinde, kapıdan dışarı koştum. Sonra kamyonete koştum.

O kilitleri çaldı.

Ben de kamyonete binmek için koştum.

Kapıyı kapatmaya gittiğimde o da oradaydı. Bana yemeği uzattı ve kapıyı benim için kapattı.

Sessiz kaldım.

Eve giderken bunu sürdürebildim. O park ettiğinde bile bunu sürdürebildim, ikimiz de arabadan indik, tekrar aceleyle gitmeyi denedim ama o beni elbisenin arkasından yakaladığında başaramadım ve ani bir şekilde durup, ona bağırmadan ya da başka bir şey yapmadan bunu yapmak zorunda kaldım. O benden yemeği alıp, beni kapıya yönlendirmek için elini belimin altına koyduğunda da bunu sürdürdüm.

Elleri meşgul olduğu için şifreyi ben girdim.

Martha, Linda ve Patsy'yi havuz başında takılırken gördüğüm anda başımızın belada olduğunu anladım.

Linda ve Patsy çok sevimliydi.

Martha, Martha'ydı. Aslında sevimli bir kadın değildi. Hiçbir şeyi saklamayan bir kadındı, ama işler zorlaştığında, senin yanında olmaya hazırdı.

Ancak, dün gece dışarı çıkan Oasis sakinleri gibi, hepsi bize bir bakış attı ve Martha (her zamanki gibi) bir şey söylemek için ağzını açmış olsa da, Javi'nin beni daireme götürdüğünü görünce hemen kapattı.

Ben bendim (gerçekten!), bu yüzden "Hey!" diye

seslendim. "Uh... hey," diye cevapladı Linda.

Patsy deli gibi sırtmaya başladı. Martha'nın

bakışı sert bir bakışa dönüştü.

Bizi kapıma kadar koşturdum. İçeri girdik. Lale lambama giderken bir şeye takılıp düştüğümde biraz şaşırdım, çünkü

O yolda takılabileceğim hiçbir şey yoktu. Ayak pedalıyla ışığı yaktım. Javi ve ben dairemin durumuna bir göz attık.

Ciğerlerim boşaldıkça yüksek sesle nefes aldım. Javi homurdandı.

Sonra elimi tuttu ve beni dairemden dışarı, avludan geçerek, Linda, Martha ve Patsy'nin gözleri önünde Jacob'ın dairesine sürükledi (Jacob önce Oasis sakiniydi, NI&S onu müteahhitlik işinden alıp daha sonra adamlarından biri yaptı). Javi kapıyı yumrukladı.

Jacob, birini öldürmek istermiş gibi görünüyordu, ki bu hiç de şaşırtıcı değildi. Javi'nin kapıyı kimseye benzemeyen bir şekilde yumruklayabildiğini yeni öğrenmiştim.

Ama o Javi'yi ve beni fark etti, tetikteydi, Javi beni ona itti, Jacob beni yakaladı ve Javi, "Ona iyi bak. Geri döneceğim" diye emretti.

Yiyecek çantamızı ellerime bıraktı ve avludan koşarak geri döndü.

Mahvolmuş daireme.

YEDİ

"GÖKYÜZÜNDEKİ VİNÇLER"

(SOLANGE)

Jacob'ın kanepesine oturup baharatlı tavuk parçalarını ağzıma tıktırırken, Jacob'ın kız arkadaşı Alexis etrafımda dolanıp bana şefkat ve destek gösteriyordu. Jacob, ellerini beline koymuş, yüzünde şiddetli bir kaş çatmış halde kenarda duruyordu ve Javi, benim harap olmuş dairemi incelemeye gittikten sonra gelen iki polis memuruyla konuşuyordu.

Beklendiği gibi, sevimli yeşil ve beyaz çizgili cam mantarım, oturma odamı kasıp kavuran kasırga gibi olaydan sağ çıkamamıştı.

Taşınmadan önce o mantarı satın almıştım. Bu sadece birkaç ay önceydi. O mantarı çok seviyordum ve mağazada hala var mıydı bilmiyordum, bu yüzden yenisini alabilirdim.

Bu umutsuz düşünceyle, polis memurlarından biri "Alvarez bundan hoşlanmayacak" derken, ağzıma bir parça daha tavuk attım.

"Alvarez numara yapabilir," diye cevapladı Javi.

Kimi kastettiklerini biliyordum. "Alvarez" Phoenix Emniyet Müdürü Jorge Alvarez'di. Son görevimizde onunla karşılaşmıştık.

O, Angels'ın en büyük hayranı değildi.

İki adam, açıkça fikir birliğine vardıklarını gösteren bir bakış alışverişinde bulundular, sonra her iki polis memuru da sanki kafamın tüm vidaları gevşemiş gibi bana baktılar, bunu yapıp dışarı çıktılar.

Bir saniye bekleyin.

Tavuk parçalarını sıkıca tutarak ayağa kalktım ve "Hey, bekleyin" diye seslendim.

Bana döndüler.

"İfade vermem gerekmiyor mu?" diye sordum. Dikkatleri Javi'ye yöneldi.

"Senin ifadenizi zaten verdim," diye açıkladı Javi.

Bu bir açıklama olabilirdi, ama kafam karıştı. Kafamın karışmasından da öteydi. Benim adıma konuşabileceğini düşünmesine kızmıştım. Ve kızgın olmaktan çok kafamın karışması mı, yoksa tam tersi mi olması gerektiği konusunda kafam karıştı.

Bu ikileme bir cevap bulamadığım için, bir lokma daha ağzıma attım ve öfkeyle çiğnedim.

Polisler gitti.

Kapı arkalarından kapanıyordu, ama sonra kapanmadı, çünkü Martha, Linda, Patsy ve daha da kötüsü, Jessie, Luna, Raye, Shanti ve Willow birdenbire Jacob'ın dairesine girmişlerdi.

Jacob ve Alexis'i birlikte (ve ayrı ayrı) seviyordum. Hepimiz, sanki sonsuza kadar sürecekmış gibi birbirlerinin etrafında dönüp durmalarını izlemiştik. Bu yüzden, bu çok uzun zaman almıştı. Şimdi, çok yakındılar ve çok tatlıydılar.

Ama onun dairesini nasıl idare ettiğini bilmiyordum.

Büyük boy siyah deri bir kanep, aynı derecede büyük boy gri deri bir koltuk ve standlarda yaklaşık on beş gitar vardı (tamam, sadece beş tane, ama bu da çok sayıydı, değil mi?). Televizyon devasa boyuttaydı ve odaya hiç uymuyordu. Tüm bunların arasına süslü bir koşu bandı sıkıştırılmıştı ve her yüzey posta, broşür ve ya temiz olup katlanıp kaldırılmamış ya da kirli olup çamaşır sepetine atılmamış çamaşırlarla dolu gibiydi.

Alexis Jacob'a gerçekten ilgi duyuyordu ve Jacob da ona ilgi duyuyordu, ayrıca Jacob nazik, koruyucu ve yakışıklıydı, bu yüzden o odaya hiç uymayan devasa televizyonla başa çıkabileceğini düşünebilirdim. Ve belki de deri mobilyalarla, bunu asla yüksek sesle söylemezdim, ama yine de bunu açıkça söylememek, onun çirkin olduğu gerçeğini ortadan kaldırmazdı.

Ama koşu bandı, dağınıklık ve çamaşırlar? Hayır.

Aylardır birlikteydiler. İki de Oasis'te daireleri vardı. Alexis, Martha'nın komşusuydu ve Martha, onların seks maratonlarından pek hoşnut değildi, çünkü Martha bunu herkesle paylaşıyordu ve gürültülü olabiliyordu, bu yüzden genellikle Jacob'ın evindeydiler. Bu nedenle, o kadar zaman geçtikten sonra, benim felsefem, onun bir kadın dokunuşu yapmasının zamanının geldiği yönündeydi.

Ama o anda, on iki kişi sıkışıp kalmış ve tüm bu eşyalarla aynı alanı paylaşıyordu.

Ve bu imkansızdı.

"Polisler neden buradaydı?" Jessie bilmek istedi, bakışları benden Javi'ye, Alexis'e, Jacob'a, sonra tekrar bana ve Javi'ye kaydı. "Ve siz neden Jacob'ın dairesindesiniz?"

Martha, kendisine ayrılan yerin sıfır olması nedeniyle zorlukla sahnenin ortasına itildi.

"Boş ver onu!" diye bağırdı. "Bill ve Zach'i arayacağım. Oasis çapında bir toplantı yapacağız." Parmağını bana, sonra Jess, Raye ve Luna'ya doğrulttu. "Park yerinin girişlerini tıkayan, Raye ile konuşmak isteyen gazeteciler, Jessie'nin kaçırılması, Harlow'un evine girilmesi. Bir kez olsun, siz kızların neyin peşinde olduğunu bilmek istiyoruz." Bana odaklandı. "Javi polislerle birlikte çıktığında kapına baktım. Evin felaket durumda!"

"Senin evin felaket mi?" Willow nefesini tuttu, yüzündeki renk kayboldu.

"Dağınık," diye homurdandı Javi.

"Öyle mi? Tanrı aşkına, neden?" diye sordu Luna.

"Bilmiyorum, kadın," diye Javi yavaşça konuştu. "Belki de dün gece boğazı kesilen bir pislikle randevuya çıktığı içindir?"

"Aman Tanrım!" diye bağırdı Linda.

"Ne oluyor?" diye sordu Martha.

Patsy, Thai Chili 2go'daki kasiyerin yaptığı gibi aynı gırgır sesini çıkardı.

Javi onları görmezden geldi ve bana baktı. "Çocuklar içeri girip oradan ne çıkarabileceklerine bakacaklar. Sen benimle gel."

"Hangi çocuklar?" diye sordu Raye.

"Seninle mi?" Ben çok daha yerinde bir soru sordum.

"Bu işi çözene kadar benimle kalacaksın," diye cevapladı Javi.

Midem düğümlendi ve bu hem hoş hem de korkutucuydu. "O benimle ve Eric'le kalabilir," dedi Jessie.

Javi ona döndü ve o ve diğerleri onun yüzünü gördüklerinde, tepkilerinden anladığım kadarıyla, Linda'nın gözleri fal taşı gibi açıldı, Patsy dudağını ısırdı, Martha gözlerini kısarak baktı ve Javi titrek bir sesle "O benimle birlikte" dedi.

"Tamam, *hermanito*, geri çekileceğim," diye mırıldandı Jessie, Raye ve Luna ile bakışlarını değiştirip, sonra bana "*Özür dilerim!*" diye haykıran bir bakış daha gönderdi.

Javi'ye boyun eğdiği için üzgün olduğunu kastetmediğini biliyordum. Motelde olanlar için üzgün olduğunu kastetmişti.

Onunla bu konuyu konuşmamız gerekiyordu, ama o anda odaklanmam gerekiyordu.

"Nerede kalacağımı ben belirlerim," dedim.

"Hayır, belirleyemezsin," diye reddetti Javi.

Ben tartışmaya fırsat bulamadan Raye tekrar sordu: "Hangi çocuklar?"

"Bizim çocuklar," diye cevapladı Javi. "Bu davayı sizden devraldık."

Oh oh.

"Olmaz!" diye bağırdı Raye.

"Bunu adamınla konuş," dedi Javi. "Ya da daha iyisi, Mace ile konuş. Bu boktan işe, her ne boktan işse, siz kadınların karışmasına ne diyeceğini bir gör."

"Bu bizim davamız," diye karşılık verdi Raye.

"Dava mı?" diye sordu Martha. "*Dava mı?*" diye bağırdı Martha.

Tabii ki, Oasis'teki diğer sakinler bizim Angels işimizden haberdar değildi.

"İkna etmen gereken kişi ben değilim," dedi Javi, Martha'yı görmezden gelerek ve yiyecek çantamıza yöneldi.

Çantayı kaptı, sonra elimi kaptı ve beni ve tavuk parçalarımı sardalya gibi sıkışmış insanların arasından kapıya doğru sürükledi.

Ona karşı koymadım. Çok fazla şey oluyordu. Buna gücüm yetmezdi.

Bu, onun kamyonetine bindikten sonra, yaklaşık beş dakika yolda gittikten sonra, tavuk parçalarım bittiğinde, dairemdeki durumun görüntüleri kafamda dans etmeye başladı ve titrek bir sesle "Javi" dedim.

"Sıkı dur ve benimle kal, bebeğim, sadece birkaç dakika daha," diye ısrar etti Javi.

Gerçekten güçlü olmak ve "sıkı durmak" istiyordum. Ama benim sevimli küçük cam mantarım kırılmıştı! Ve *biri benim evime girmişti!*

Ve...

Ve...

Birinin boğazı kesilmişti!

Derin bir nefes aldım. Hiç çatal bıçak almadığımız için o anda pad thai'mi yiyemediğim için üzüldüm. Jacob'ın odasını kafamda yeniden düzenlemeye çalıştım, böylece her şey sığacak ve daha güzel görünecekti (bu büyük bir başarısızlıktı, koşu bandı gitmeliydi... mobilyalar da öyle).

Neyse ki, bu bizi Javi'nin Oasis'ten daha şehir merkezine yakın modern bir apartman kompleksine park ettiği zamana götürdü. O dışarı çıktı. Ben atlardım. Yemeğimizi ve elimi aldı ve beni bir kapıya götürdü. Kapıyı açmak için beni bıraktı ve içeriye davet etti.

Sıkı tutmaya devam etmek için, Javi'nin yaşadığı yere (artık biliyordum) ve nasıl bir yer olduğuna (birazdan öğrenecektim) aylarca takıntılı bir şekilde odaklandığım için, Javi'nin alanına aşırı odaklandım.

Işıkları açtı ve ben de orada pek bir şey olmadığını gördüm.

Üzerinde pek bir şey olmayan birçok beyaz duvar vardı, ancak duvara monte edilmiş bir televizyon vardı ve bu televizyonun büyük olması beni memnun etti, ama mekana da uyuyordu. Çok uzun ve oldukça havalı kahverengi deri bir chesterfield kanepesi, televizyona bakacak şekilde duvara yaslanmıştı (ancak, chesterfield kanepeler süs yastıklarıyla süslenmediğinden, kanepenin köşesine sanatsal bir şekilde atılmış kalın bir örtü gerekiyordu). Duvara bir dizi beyaz raf monte edilmişti. Bazı raflarda tek bir spor ayakkabı vardı (ve bu oldukça havalıydı, çünkü tüm bu ayakkabıların önemli koleksiyoncu sürümü olduğunu anlayabiliyordum).

Bunu tamamlamak için, açık plan alanda, kahve makinesi ve ekmek kızartma makinesi dışında tamamen boş bir mutfığa benzeyen bir barda birkaç tabure vardı. Ancak, boş olmasına rağmen mutfığı oldukça genişti (Oasis'teki mutfaklar küçüktü, ancak onun mutfığı benimkinin yaklaşık iki katı büyüklüğündeydi, yine de ikimiz de onun mutfağında birbirimize çarpmadan yemek pişirebiliyorduk

) ve siyah altıgen fayanslı backsplash ve beyaz dolaplarla çekiciydi.

Ve hepsi bu kadardı.

Ona dönüp, "Fazla eşyan yokmuş" dedim.

"Yakın zamana kadar hafif seyahat ediyordum," diye espri yaptı, bana bakarak. Hemen eviyle ilgili sohbeti bırakıp, "İyi misin?" diye sordu.

Parçalanmış mantarım aklıma geldi. Onu sıkıca tutmaya çalışırken yüzümün buruştuğunu hissettim. Yemek çantamızın kanepeye çarptığını duydum, sonra yüzüm Javi'nin göğsüne itildi ve kolları beni sıkıca sardı.

Kollarında, onun sıcaklığını, gücünü hissederek, sıkı tutma çabam yok oldu ve kendimi kaybettim.

Onun tişörtünü sıkıca kavradım, kumaşa gözyaşlarımı akıttım ve "Mantarımı kırdılar!" diye bağırdım.

"Ne?"

Başımı (çok) geriye eğip ona baktım, sulu gözlerimle onun muhteşem kristal gibi gözlerini yakaladım. "Benim sevimli mantarım. Onu parçaladılar."

"Evet, bebeğim. Öyle yaptılar. Üzgünüm," diye mırıldandı.

"Neden böyle bir şey yapsınlar ki?" Ona cevap veremeyeceği bir soru sordum.

Ama cevapladı.

"Bir şey arıyorlardı. Senin ne zaman geleceğini bilemedikleri için hızlı hareket etmek zorundaydılar ve bu yüzden dikkatli davranamadılar."

Bu, bu tür konularda gerçekten bilgili olduğunu gösterdiğinden, gözyaşlarım durdu. "Daha önce birinin evini aradın mı?"

"Birkaç kez."

Hmm.

"Bir şey kırdın mı?" diye sordum.

"Asla aptalca bir şey yapmadım. Her zaman bir gözcü tutardım." İlginç.

"Önemli olan, aradığını fark etmemelerini sağlamak ya da şansın yaver gidip aradığını bulursan, bunu hemen belli etmemek."

"Bulmuşsun," diye devam etti. "Oh," diye mırıldandım.

"Bunun pek yardımı olmayacağını biliyorum, ama mantarın dışında fazla hasar vermediler. Sadece aceleyle yaptılar ve ortalığı dağıttılar."

"Sanırım bu iyi bir şey," diye mırıldanmaya devam ettim.

"Sana başka bir mantar buluruz," diye söz verdi.

"Artık ellerinde olduğunu sanmıyorum," dedim umutsuzca. "Bir bakacağız."

Tanrım, *çok nazikti*.

Artık işin özüne gelme zamanı gelmişti. "Biri evime girmiş, Javi."

Sırtımı okşamaya başladı. "Biliyorum, bebeğim."

"Oasis'te. Linda, Patsy ve Martha ile avluda."

Elini belime doladı ve beni sakinleştirmek için belimi sıkıca kavradı. "Hiçbir zaman tehlike altında olmadılar. Kim olursa olsun, yatak odanın penceresinden içeri girmiş, yani otoparktan gelmiş."

Bu beni titretti.

Titrememi hissedenden Javi kaşlarını çatdı.

Javi'nin böyle kaşlarını çatması biraz

korkutucuydu. "Şöyle olacak," dedi. Ben sadece ona baktım, o da konuşmaya devam etti.

"Adamlar içeri girecekler ve senin alanını ihlal eden bu pislik her kimse, izini sürebileceğimiz bir şey bırakmış mı diye bakacaklar. Ayrıca şu anda kamera kayıtlarını inceleyerek, arka pencerelerinizi izlediğimiz halde birinin içeri girmesini nasıl kaçırdığımızı araştırıyorlar. Kim olduğunu bulursak, yerini tespit edip, kadınlarımızdan birine bulaştığı için ona ne hissettiğimizi bildiririz."

Kadınlarımızdan biri.

Yine titremeye başlayacaktım ama Javi henüz bitirmemişti, ben de onun söylediklerine dikkat etmeye karar verdim.

"Öğrenmesek bile, onu bulup hoşnutsuzluğumuzu göstereceğiz. Trev'in arkadaşlık uygulamalarıyla yaptıklarından daha kötü bir şey peşinde olduğu çok açık. Muhtemelen izleniyordu, seni onunla gördüler, bu konuda açıkça çaresiz durumdalar ve senin evini denediler. Aradıklarını bulamadılar

ama senin bu herifle hiçbir ilgin yok. Yine de, senin bu siktiğimin herifiyle hiçbir ilgin olmadığını herkese duyuracağız."

Bunun iletilmesini gerçekten istedim.

Gerçekten.

Ve ben, NI&S ekibinin bu karmaşaya karışmasını hiç umursamadım.

Tekrar ediyorum.

Biri benim sevimli mantarımı kırdı. Ve başka biri öldü.

"Artık bu konu hakkında konuşmak istemiyorum," dedim. "Pad thai'mi ısıtıp yemek istiyorum, sonra da belki senin dondurmanı yiyeceğim. Dondurman var mı?"

"Hayır."

Hay aksi.

Tekrar denedim. "Çikolata?"

Dudakları seğirdi. "Üzgünüm, küçük anne, hayır."

"Kurabiye?" diye sordum, belki biraz çaresizce.

Bana gülümsedi, beni bıraktı, eğilip yiyecek torbasını aldı, bana uzattı ve "Bunu ısıt. Ben tatlı bir şeyler sipariş edeceğim." dedi.

Aman

Tanrım! Ne

kadar nazik!

Yine de, "Gerek yok. Muhtemelen yemekle kendimi sakinleştirmemeliyim." dedim.

Gerçi, bunda "muhtemelen" diye bir şey yoktu. Bu gerçek, sanki tüm hayatım boyunca beynime kazınmıştı (merhaba anne!).

"Zor bir gece geçirdin," dedi. "O yüzden sana dondurma, çikolata ve kurabiye getireceğim."

Evet.

Çok güzel.

Ama gecenin en önemli sorusu şuydu... Neden?

Ne yazık ki, bu bizi başlangıç noktasına geri döndürdüğü için, "Neden bu kadar naziksin?" diye sormak zorunda kaldım.

Önceki gece bana söylediği her şeyi düşününce, bunun yerinde bir soru olduğunu düşündüm.

Hazırlıklı olmadığım şey ise, burnu benimkinden bir santim bile uzaklaşmayacak şekilde bana doğru eğilmesi, büyük, nasırlı elleriyle yüzümü çerçevelemesi ve derin sesinin sert, baş döndürücü bir fısıltıya dönüşmesiydi.

"Dün gece bir pislik gibi davrandım ve daha sonra açıklayacağım nedenlerden dolayı söylememem gereken bir sürü saçma sapan şey söyledim. Şu anda tüm bunları anlamak senin için çok ağır gelir, ve seni uyarıyorum Harlow, bu çok ağır bir konu. Ama açıklayacağım. Çözümünü bulacağız. Ve sonra da ne olduğunu anlayacağız. Ama şimdi değil. Şu anda önemli olan yemek ve senin dairenize yapılanları gördükten sonra kendini güvende hissedebileceğin bir yere götürmek."

Bir saniye bile tereddüt etmeden, "Seninleyken kendimi güvende hissetmemek mümkün değil" dedim.

Bunu söyledikten sonra, bir an sonra, geri çekilip olabildiğince hızlı koşmalı mıydım, yoksa kendimi ona atıp olabildiğince sıkı tutunmalı mıydım, bilemedim, çünkü gözlerinin derinliklerinde yanan bir ateşin yakıcı etkisi beni sardı. Bu, yanaklarımdaki tutuşunun biraz daha sıkılaştığı anda oldu, ama oradaydı ve anlamlıydı.

Sonra elleri kayarak çenemi kavradı. Bunu yaparken, parmakları o kadar uzundu ki saçlarıma takıldı. İkisini de severek, meme uçlarım sertleşti, sonra başını eğip akşamdan kalma sakalını yanağıma sürtünce, dudakları kulağıma değince (ve... evet, bir başka titreme ve daha sert bir sertleşme!) aşağıda bir yerlerde bir titreşim hissettim.

"Ama bir şeyi hemen açıklığa kavuşturalım," dedi yumuşak bir sesle. O kadar dikkatle dinliyordum ki, kulak zarlarım patlayacak diye korktum. "Senden hoşlanıyorum, Harlow."

Ne?

"Ama neden...?"

Sakal kılları yanağıma okşadığında aniden konuşmayı kestim ve şimdi o kadar yakındı ki burnunun ucu benim burnuma değiyordu.

Elimde değildi, bu çok hoştu ve gördüğüm her şey o kadar güzeldi ki, küçük bir iç çekiş bıraktım.

"Kafam bir şey yüzünden karışık," diye fısıldadı. "Bunu senin üstüne çıkardım. Hiç hoş değildi." Bir kez daha burnunun ucuna dokundu, bu da bir iç çekişe neden oldu. "Ve sen doğru olanı yaptın, bebeğim. Kendi tarzınla beni azarladın. Seni incittim ve bu beni mahvetti, ama sen benim bu saçmalığı yapmama izin vermedin. Şimdi bunu düzeltmek için çalışmalıyım ve bunu yapacağım, *mi pequeña* Lolita. Söz veriyorum."

Mi pequeña Lolita.

Neden bunlar *hayatımda* duyduğum en güzel üç kelimeydi?

"Beni mahvetti" kısmını saymıyorum bile. Onun böyle hissetmesini istemedim, ama bu konuda ben de öyle hissettim. "Tamam mı?" diye sordu.

Tüm gerçeği mi?

Aslında hayır.

Az önce söylediği şey çok hoştu ve o da çok hoştu, ama gerçekten çok acımasız şeyler söylemişti.

Ama o anda, bana bakışından, sanki dünyada tek istediği şeyin benim "Evet, tamam" demem olduğunu hissettim. Buna, beni tutuş şekli, kokusu, ellerinin dokunuşu, vücudunun sıcaklığının benimkine yayılması da eklenince, onun paylaşmasını daha sonraya kadar bekleyebileceğime karar verdim.

Ben de "Evet, tamam" dedim.

Yakışıklı yüzünde beliren açık rahatlama, doğru kararı verdiğimi gösterdi.

Beni sıkı, bıraktı ve uzaklaştı.

"Yemeği ısıt, ben de sana atıştırmalık bir şeyler getireyim," dedi ve telefonunu çıkardı.

Çantayı almaya giderken, "Gerçekten, gerek yok. Dediğim gibi, yemekle kendimi sakinleştirmemeliyim" diye cevap verdim.

Sonraki sorusu beni şaşırttı.

"Bunu sana kim söyledi?"

Ona döndüm ve annemden öğrendiğimi söylemek yerine, "Bu sağlıklı bir alışkanlık değil" diye bilgilendirdim.

"Sağlıklı olmayan alışkanlık, sevdiğin bir şeyi kendinden esirgeme k t i r ," diye cevapladı.

Gözlerimi kırptım.

"Kendine onu yapamayacağını ne kadar çok söylersen, onu o kadar çok istersin ve sonunda pes edip, en başından yapman gereken şeyi kendine izin verdiğinde, onu o kadar çok kötüye kullanırsın," dedi Javi. "Sonra kendini bıraktığın için kendini kötü hissedersin, bu da onu kötüye kullandığın için kendini daha da kötü hissetmene neden olur ve başladığın yere geri dönersin, onu istersin, kendine izin vermezsin, sonra aşırıya kaçarsın, sadece bu berbat döngü tekrar tekrar tekrarlanır."

Hareketsiz durdum ve bakmaktan başka bir şey yapamadım.

"Dondurma yemek suç değil," dedi ve bu basit cümle ile, hayatım boyunca bunun suç olduğunu düşünmüş olmam birdenbire saçma geldi.

"Haklısın," dedim.

O beni inceledi ve ben kıpırdamadım çünkü onun bakışlarına kapılmışım ve aynı zamanda onun beni ulaştırdığı bu aydınlanmayı hala sindirmeye çalışıyordum.

Tatlı ve dikkatli bir sesle, "Çok güzel bir vücudun var, bebeğim" dedi. Yanaklarımın kızardığını, kalbimin hızla attığını ve ağzımın hareket ettiğini hissettim. "Ben tombulum."

Tanrım.

Neden böyle bir şey
söyledim ki? Daha da
kötüsü!

Neden hoşlandığım ve benden hoşlanan bir erkeğe böyle bir şey
söyledim?

Ve onun *benden hoşlandığını* fark ettim. Bir kızı sadece arkadaş olarak seviyorsan, onun çenesini tutup akşamdan kalan sakallarıyla yanağını kaşımazsın diyebiliriz.

Bu dünyayı sarsan anlayışı tam olarak tadını çıkaramadım, çünkü onun bakışlarından ihtiyatlı sıcaklık kayboldu ve yerine korkutucu bir şey girdi.

"Bunu sana kim söyledi?" diye sordu.

"Bence üzerinde konuşmamız gereken bir sürü ağır konu var, Javi." "Sen şişman değilsin," diye ilan etti.

"Tamam," diye mırıldandım inanamadan.

"Bir kadının kıvrımları olmaması gerektiği fikri tamamen saçma," dedi.

"Şey..." diye başladım.

"Temel biyoloji," diye
homurdandı. Eyvah.

Aramızdaki sorunlar çözülmeye başlamış gibi görünüyordu, bu yüzden Javi'nin "temel biyoloji" hakkındaki görüşünü duymak istediğimden emin değildim.

Tereddütlerimi paylaşma fırsatım olmadı.

"Bir kadının üremedeki rolü, çocuğunu rahminde ve doğduktan sonra büyütme," diye devam etti. "Kemik ve deriden ibaret bir vücuda sahipsen bunu nasıl yapacaksın?"

"Her kadın çocuk istemez, Javi," diye açıkladım.

"Hiçbir şey temel biyolojiyi geçersiz kılmaz," diye cevapladı. "Zayıf olmak istiyorsan, yap. Çocuk istemiyorsan, bu senin seçimin. Ama sonuçta kadınlar, çocuklarını besleyebilmek için kilo alabilecek şekilde yaratılmışlardır. Çocuk istemen ya da istememen önemli değil, bu biyolojinin temel bir parçası. Yani biyolojik olarak sahip olman gereken vücuda sahip olman tamamen doğal. Doğal olmayan şey, senin..." diye elini salladı, "O zayıflık saçmalığının amacının ne olduğunu bile bilmiyorum."

O anda anladım ki, benim şişman olduğumu düşündüğüm için gerçekten kızgındı.

Ayrıca, bana güzel bir vücudum olduğunu söylediği için ne kadar tatlı olduğunu da anladım.

Bu bana onun da aynı şeyi düşündüğünü hatırlattı ve beklenmedik bir şekilde - ve o anda, uygunsuz bir şekilde - onun hakkında kurduğum binlerce fanteziden yaklaşık yüz tanesi beynime çarptı ve başka bir şey de bacaklarımın arasına çarptı.

"O saçmalığı aştın mı?" diye sordu.

Onunla yatıp yatmayacağıma karar verme sürecinden (ve ben yatmaya meyilliymen) kendimi geri çektim ve "Ne?" diye sordum.

"Kilonla ilgili o saçmalığı aştın mı?"

"Hayatım boyunca süren vücut sorununun, ne kadar seksi bir adam bana bunu aşmam gerektiğini söylerse söylesin, kısa bir konuşmayla çözüleceğinden emin değilim. Ve sen seksiliğin en üst kademesindesin."

Oh hayır.

Bu sözleri yüksek sesle mi söyledim?

Gözleri parladı ve dudakları kıvrıldı.

Gerçekten yüksek sesle söylemiştim ve mizahı ve...

Tanrım, yardım et...

Bakışlarındaki şefkat, pişman olmamamı sağladı, ki bu çılgınca bir şeydi.

Ama doğruydu.

"Yemeğimizi mikrodalgaya koy, bebeğim," d i y e emretti, telefonuna dönüp mırıldandı, "O vücut imajı saçmalığını sonra hallederiz."

Bunu, yapılacaklar listesinin en üst sırasına yazmış gibi söyledi.

Evet, artık resmîydi. Yeter artık, daha fazla dayanamazdım.

Gecenin geri kalanında, adım adım ilerledim. Akşam yemeği. İkramlar.

Sonra... ne olursa olsun.

Ve bir adım bir adım ilerlemek, bir sonraki adımda ne olacağını kesinlikle düşünmemek anlamına geliyordu.

Sonra Javi'nin ankastre mikrodalgasını buldum ve işe koyuldum.

SEKİZ

"DUMAN SİNYALLERİ"

(PHOEBE BRIDGERS)

Gözlerimi açtığımda ilk gördüğüm şey, yanımdaki yastığın üzerinde Javi'nin başıydı. Vücudu bana dönük, gözleri kapalıydı çünkü uyuyordu.

Ayrıca kolunun belime ağır bir şekilde dayandığını, vücudunun sıcaklığını hissettim ve düzenli nefes alıp verişini duydum.

Sabahın ilk saatlerinde tüm bu mucizeyle karşı karşıya kaldığımda, dün gece pad thai ve iki kaşık Tillamook brownie hamuru dondurması yedikten sonra uykuya daldığım, Javi diğer tarafta uzanırken ben onun chesterfield koltuğunun bir tarafına kıvrılmış olduğum aklıma gelmedi.

Javi, "Bu gece sadece iyi hissettiren şeyler izleyelim" dediği için, ben dört kez izlemiş olduğum *Ted Lasso* bölümlerini tekrar izliyorduk.

Bunun harika bir fikir olduğunu düşündüm, Javi'nin Ted'i iyi hissettiren bir dizi olarak görmesini sevdim (çünkü öyleydi) ve ölmeden önce *Ted Lasso*'yu milyonlarca kez daha izleyeceğimi zaten bildiğim için, *Ted Lasso* izlemeye tamamen hazırdım.

Diğer bir deyişle, onun planlarına uydum.

Yani, uykuya dalmadan önce öyle yaptım.

O beni merdivenlerden yukarı taşıırken uyanmıştım.

O kadar yorgundum ki, buna şaşırmaya gücüm yoktu. Bunun yerine, "Anladım" diye mırıldandım.

"Evet," diye cevapladı, ama beni banyosuna götürene kadar ayağa kaldırmadı.

O çekmeceyi karıştırırken, yeni bir diş fırçası bulup, çıkarmak çok zor olduğu için beni her zaman çıldırtan plastik ambalajı yırtarken, ben bulanık bir şekilde izliyordum, ama o bunu sanki kağıttan yapılmış gibi yaptı. Diş fırçasını bana uzattı, çekmeceyi tekrar karıştırdı ve diş macunu buldu. Onu da bana uzattı, odadan çıktı, bir tişörtle geri geldi ve onu lavabonun üzerine koydu.

Bunları hallettikten sonra, parmağını boynumun yanından geçirdi. Onun yumuşak dokunuşuna titredim. Sonra odadan çıktı ve yatak odasının kapısını arkasında kapattı.

Ve o zamanlar, bunun bizim ilk gayri resmi randevumuzun sonu olduğunu düşünmüştüm (henüz resmi olarak ilan etmeye hazır değildim, ama şimdi sadece bunun ne kadar tuhaf olduğu için).

Onun yatağını aldığım için kendimi kötü hissettim çünkü bu kabalıktı. Kalın bir battaniyesi olmasa bile, kanepesinde uyumalıyım. Kanepe uzundu ve Javi'nin boyuna rağmen sığabileceğini düşünüyordum, ama şüphesiz ben ondan çok daha rahat uyuyacaktım.

Ancak, olan biten her şey ve bunun ardından bıraktığı yorgunluk beni alt üst etti ve Javi'yi bulup protesto edecek gücüm kalmamıştı. Dişlerimi fırçalamak ve onun tişörtünü giymek için bile zar zor gücüm vardı.

Bir şekilde bunları başardım, banyonun ışıklarını kapattım, el yordamıyla yatağına gittim, yatağa düştüm... ve sonra olanlar şimdi.

Javi'nin kanepede uyumadığını öğrendim. Benim yanımda uyuyordu.

Yine.

Buna kızmadım.

Orada öyle huzurlu görünürken değil. Uzun, koyu kirpikleri yanaklarına düşmüş, o ana kadar bilmediğim, sürekli taşıdığı hayatın ağırlığı yüz hatlarından silinmişti. Bu onu çocuk gibi göstermiyordu, ama kesinlikle farklı bir Javi yapıyordu.

Daha önce hiç görmediğim bir Javi.

Sokaklarda ve sistemde büyümemiş bir Javi.

Ciddi ruh sağlığı sorunları olduğu için bakmak zorunda olduğu bir annesi olmayan biri.

Zengin ve ünlü bir babası olmayan, Javi'nin hayatının bir parçası olmamak için elinden gelen her Şeyi yapan biri.

Varlığının her saniyesi, çocukken kendisi gibi insanları ve tedavi edilmeyen bir hastalıkla mücadele ederken sokaklarda oğlunu yetiştirmeye çalışan annesini korumak için Gölge Askerleri'ni kurmaya yönlendirmeyen biri.

Geçen Aralık ayında, Javi'nin onlara katılmamalarını tavsiye ettiği bir duruma atladıkları ve bu yüzden vurularak öldürüldükleri için iki askerini kaybetmemiş biri.

Bunun yerine, yanımda yatakta yatan Javier Montoya, bunların hiçbirini yaşamamıştı.

Çoğu ocuk gibi okula gitmişti. Çoğu ocuk gibi bir evi vardı.

Tüm ocukların sahip olması gerektiği gibi, sağlıklı ve işlevsel iki ebeveyni vardı.

Tüm ocukların olmaması gerektiği gibi, bir sonraki öğününü nereden bulacağını dert etmek zorunda değildi.

Yine de, duvarında büyüyen pahalı ayakkabı koleksiyonunu sergilemek gibi, sevdiği Şeylerle dekore etmekte olduğu bu havalı, yeni Şehir evi vardı.

Ayrıca, hala sevdiği bir işi ve onu seven ve saygı duyan arkadaşları vardı.

Ama tüm bunlara ek olarak, her yıl sabırsızlıkla beklediği harika şükran Günü yemekleri yapan bir annesi ve onu her gördüğünde gururla omzuna vuran bir babası vardı.

Javi'nin huzur içinde uyuduğunu görünce bu hayale kapıldım, birbirimizin etrafında uzun süre dans ettikten sonra garip bir randevumuz olduğunu, bunun Javi'nin bana saldırmasıyla sona erdiğini, bunu henüz tam olarak sindiremediğimizi ve şimdi aynı yatakta iki kez uyuduğumuzu fark etmedim. Ve iki seferde de bunun olduğunu bilmiyordum.

Hayır, bu aklıma gelmemişti.

Javi hakkındaki fantezime mutlu bir şekilde dalmıştım, bunu düşünmedim.

Onunla tanışır tanışmaz yapmak istediğim bir şeyi de tereddüt etmeden yaptım: kalın, koyu renkli kaşlarının mükemmel kavisini izlemek için elimi uzattım.

Ama elim birkaç santim uzaktayken Javi'nin gözleri birden açıldı ve parmakları bileğimi sertçe kavradı.

O anda, yaşadığı hayatın ağırlığının hemen yüz hatlarına ve benim bilincime yansıdığını gördüm. Bu, bileğimi kavrayışının gücünden, onu yakaladığı hızdan ve savunmasız olduğu bir anda bir şeyin yaklaştığını hissettiğinde anında ortaya çıkan gizli içgüdülerinin açık bir göstergesinden kaynaklanıyordu.

O anda, yatağında, gözlerinde uykunun izi bile kalmamışken, onun hayatının bütünlüğü ve yıkımı içime işlerken, kalbim göğsümde burkuldu.

Kavrayışı gevşedi, gözleri tembelleşti ve elimi çıplak göğsüne bastırarak "Üzgünüm, bebeğim" diye mırıldandı.

Özür dileyecek hiçbir şeyi yoktu. Ama ben?

Artık bununla mücadele edemezdim.

Artık gücüm kalmadığı için değil. Artık istemediğim için.

Sanki Javi aklımı okumuş gibiydi, çünkü onun tarafına doğru azıcık kayarken, kolumu arkasına çekip beni daha da yaklaştırdı.

Vücudumuz birbirine değdi.

O boynunu eğdi, ben başımı geriye eğdim, o bir an tereddüt etti ve o bir saniyede ben kendimi yukarı doğru ittim ve dudaklarımız birbirine değdi.

Onunki güçlü ve ısrarcıydı.

Benimki hazır ve istekliydı.

Dudaklarımız açıldı.

Dili içeri daldı. Ben inledim.

Ve sonra, ilk öpücüğümüzün saniyelerinde, Javi'nin ağırlığı üzerimde, bir eli boynumun arkasına dolanmış,

başımı eğiyordu, diğer elinin parmakları tişörtümün kenarını bulup altına dalarken, ağzı benimkini yutuyordu.

Bu, çok hızlı ve çok fazla olan ile çok uzun süre sonra yetersiz olanın baş döndürücü bir karışımıydı.

Ben ikinci kısmına yaslandım, ona doğru eğildim ve baldırımı onun uyluğuna doladım.

Bana doğru bastırdı ve ağızımda homurdandı, parmakları kaburgalarımın üzerindeki deriyi kaydırarak göğsüme doğru ilerledi.

Göğsümü avuçladı ve başparmağıyla zaten sertleşmiş meme ucumu sıkıca okşadı.

Lezzetli bir elektrik akımı içimi kapladı, o kadar muhteşemdi ki, kendimi tutamayıp ağızımı onunkinden ayırarak arzulu bir inilti çıkardım.

Bunun üzerine, parmakları göğsümü o kadar sahiplenici, o kadar damgalayıcı bir şekilde sıktı ki, gözlerimi açtım ve onun beni o kadar sahiplenici, o kadar damgalayıcı bir ifadeyle izlediğini gördüm ki, cinsel organım ıslandı.

Başka seçeneğim kalmadığı için, baldırımı onun uyluğundan çektim, ayağımı yatağa dayadım ve tüm gücümle onu kaldırıp ters çevirdim, böylece üstte ben kaldım.

"Bebeğim," diye mırıldandı.

Eğer hala kendimi tutabilseydim (tutamadım), o mırıldanma beni

biti

rir Ama olduğu gibi, *beni mahvetti*.

di. İki elimle başını tuttum ve onu öptüm, bu sefer dilimi ağzına sokarak doyasıya öptüm.

Tadı çok...

Javi.

Mükemmel.

Javi, lezzetli bir homurtuyla kollarını bana doladı, bir elini saçlarıma uzattı, at kuyruğumu çıkardı, tüm saçlarımda etrafımıza dökülmesini sağladı, diğer elini ise popomun bir yanına uzattı ve o sahiplenici/damgalayıcı tutuşuyla beni baştan çıkardı.

Onu daha sert öptüm, dizlerimi kaldırıp kalçalarına oturdum ve kızlık organımı onun çok sert erkek organına sürttüm.

O inledi.

Onun muhteşem inilti sesini zevkle yuttum ve kollarında titremeye başladım.

Kıçımdaki eli yukarı fırladı, tişörtü de beraberinde götürdü, sonra külotumun içine kayd, ten tenine değdi.

Mm...

Evet.

Çok daha iyi.

Öpüşmeyi tekrar inlemek için bıraktım, ama Javi alt dudağımı dişleriyle yakaladığı için fazla uzağa gidemedim, sonra tekrar öpüşmeye başladık ve bu o kadar ateşli ve güçlü bir hareketti ki, inledim, eridim ve ona daha sert bir şekilde süründüm.

Onun öpücüğünde kendimi tamamen kaybetmek üzereydim ve onu şehvetle sürünmeye başlamıştım (ama külotumun durumuna bakılırsa, daha çok ıslak bir sürünmeydi) ki, baş döndürücü bir hızla öpüşmemiz kesildi.

Javi oturur pozisyona gelmişti, hala beni kucağında tutuyordu, iki koluyla da bana sıkıca sarılmıştı, ama başı kapıya dönmüştü.

"Hayatım?" diye seslendim, neler olduğunu anlamadan.

Seslenmemle başını bana çevirdi ve yüzündeki ifade nefesimi kesti.

Sersemlemiş. Nazik. Sıcak. Gururlu. Sevgi dolu. Memnun.

Mutlu.

Hepsi bir arada, çelişki yoktu. Yüzünün her bir santimetresinde sakın bir uyum içindeydi.

Ona tek bir sevgi sözcüğü söyledikten sonra.

Vay canına.

Beni gerçekten seviyordu.

O sırada uzaktan bir gürültü duydum, onun ön kapısı olduğunu biliyordum ve anımızın (bu ve öncekiler) bozulmasına çok sinirlendim, başımı çevirip kapıya öfkeyle baktım.

Bu, aniden havada uçup kıçıma düşmeden önce şaşkın bir çığlık atmamdan önceydi.

Javi battaniyeyi kucağımdan attı ve yataktan çıktı, ama dönüp yüzünü yüzüme yaklaştırdı ve kalçama yumruk attı.

ve "Kıpırdama. Onları kovup geri geleceğim" diye emretti.

Ben şiddetle başımı salladım.

Geri gelmesi iyi olurdu. Çok iyi olurdu.

Kapıda kim varsa biraz endişelenecek şekilde dışarı çıktı, ama ben daha çok uzun uyku şortunun kumaşı ile vurgulanan olağanüstü kıvrımlarını hayranlıkla izliyordum.

Oh, ve çıplak omuzlarının ve sırtının belirgin kaslarının kıvrımları ve çukurları.

Kapıdan dışarı çıktı.

Yorganı kucağıma daha sıkı çektim ve etrafa bakındım.

Dün gece çoğunlukla uyuduğumu ve ışıkların hiç yanmadığını düşünürsek, onun yatak odasının da evinin geri kalanı gibi olduğunu ancak o zaman fark ettim.

Koyu gri çarşafı kaplayan koyu yeşilimsi mavi bir yatak örtüsü vardı ve başucunda dört yastık saydım. Çikolata kahverengi süet bir başlık vardı, çok şıktı. Ama iki komodinin ve lambaların, yatak odasının karşısındaki tek şifonyerle birlikte, yıpranmış, eskimiş görünüyordu ve hiçbirisi birbirine uymuyordu. Lambalar bile.

NI&S'den önce, Shadow Soldier işini yapmanın yanı sıra, Sky Harbor Havaalanında bagaj görevlisi olarak iyi bir işi olduğunu biliyordum.

Yine de, o zamanlar hayatına yeniden başlamasına izin vermediği anlaşılıyordu, çünkü o hayat her neyse, buraya birkaç komodinin, birkaç lamba ve bir şifonyer dışında pek bir şey getirmedi.

O hayat şimdiye kadar başlamamıştı. Nightingale Investigation and Security'de bir iş bulduğunda, Jessie'nin bana, kardeşinin söylediğine göre maaşı çok daha iyi olduğunu söylediği bir işti ve Javi ile birlikte bagaj taşıyıcısı olarak çalışıyordu.

Javi'nin kaç yaşında olduğunu bilmiyordum. Tahminimce benim yaşlarımda, yani otuz yaşındaydı. Muhtemelen benden biraz daha büyüktü.

Ve ancak yeni ekibiyle tanıştığında, buraya yerleşebileceğine inandı.

Yerleşebileceğine inandı.

Hayatına başlayabileceğine inandı.

Yakın zamana kadar, hafif seyahat ediyordum.

Ve o yorumla, geç de olsa, Şimdiye kadar hiç yerleŐip yerleŐmediđini merak ettim.

Aklıma bazı Şeyler geliyordu. Rahatsız edici Şeyler. Anlaşılabilir Şeyler.

Javi gibi bir adamın beni Oceans 44'ten uzaklaŐtırdıktan sonra bana söylediği Şeyleri açıklayabilecek Şeyler.

Açıklamak, affetmek değil.

Ama yine de.

Bu iplikleri bir araya getirmeye çalışırken Jessie'nin "Harlow'la olan işlerine bizi karıŐtırmak istemiyorsan, bizim işlerimize de karışma!" diye bağırdığını duydum.

Oh, hayır.

Yataktan rtleri geri attım ve odadan koşarak çıktım, birkaç kapının daha bulunduğu kısa bir koridordan geçerek, aşağıdaki alana açılan merdivene ulaştım.

Merdivenlere ulaŐtıđım anda ilk gördüğüm Şey, sadece Şort giymiş olan Javi'ydi. Javi, bir mil geniŐliđinde, kaslı göğsünü (ve karın kaslarını ve o leziz kalça kaslarını) tüm çıplaklığıyla sergiliyordu.

Bu manzara, hemen hemen her kızı etkileyecek kadar etkileyiciydi. Ama beni etkileyen bu değildi.

Beni etkileyen, onun tişörtünü giyen bana bakmasıydı. Gözleri saçlarımdan ayaklarıma kadar vücudumu baştan aşağı tarıyordu ve muhteşem yüzünde o kadar kendini beğenmiş, kendini tatmin etmiş, sahiplenici/damgalayıcı bir ifade vardı ki, odanın diğer ucundan beni sahiplendiğini anladım ve ben de tamamen ona kapıldım.

O kadar etkilenmiŐtim ki, merdivenlerde tökezleyip neredeyse düşüyordum.

Javi'nin iri vücudu sarsıldı ve bana doğru hareket etmeye başladı, ama ben kendimi toparladım, ona el salladım ve "Ben iyiyim" dedim.

Kendimi korumak için dikkatimi odadaki diğer kişilere çevirdim.

Jessie bana bakıyordu, Shanti de yle.

Tahminimce, Raye, Luna ve Willow SC'de ilk vardiyada oldukları için gelemediler, ama diğer tüm Melekler orada olmalıydı.

Shanti gülümsedi.

Jessie ağız açık bakıyordu.

Sonra şaşkınlığını açıkladı. "Saçların seks yapmış gibi."

Elimi saçlarıma götürdüm.

"Bebeğim, burada," diye homurdandı Javi.

Yanındaki zemini işaret ediyordu. Hmm.

Bir muamma.

Görünüşe bakılırsa, bu bir erkeğin kadınına köpek gibi seslendiği bir durum gibi görünüyordu.

Ancak, Javi Dünyasında işlerin farklı bir anlamı olduğunu öğreniyordum.

Bu özel anlam, Jessie'nin onu rahatsız edecek bir şey söylemesi veya yapması durumunda, Jessie ile olan konuşmama daha kolay müdahale edebilmek için beni hemen yanında istemesi idi. Bu rahatsız edici durum, bana zarar verecek bir şey olması durumunda ortaya çıkacaktı.

Bu da, ilk bakışta, pek de harika bir şey gibi görünmüyordu.

Ama beni koruduğunu ve güvende tuttuğunu düşündüğünü düşünürsek, aslında harikaydı.

Her şey o kadar da harikaydı.

Her şey.

Ben de "oraya", yani onun yanına gittim.

Kolunu omuzlarıma dola dı ve beni yanına çekti.

Ben itiraz etmedim.

Jessie'nin şaşkın bakışı hayret dolu bir bakışa dönüştü.

"Nasıl... nasıl... nasıl..." diye kekeledi. "Nasıl bir gün 'asla bir şey olmayacaksınız' derken, ertesi gün o senin evinde, seks sonrası saçlarıyla senin tişörtünü giyiyor olabilir?"

"Harlow sana anlatmak isterse, anlatır. Sonra. Şimdi, ikiniz gidin de ben Lolita'ya kahvaltı hazırlayayım."

Görünüşe göre Lolita olayı kalıcı olacaktı ve ben buna hiç de kızmamıştım.

Shanti'nin gülümsemesi genişledi.

Jessie hızla gözlerini kırpmaya başladı.

Ancak, kahvaltıdan bahsedilince kafam karıştı, çünkü kısa bir süre önce çok lezzetli bir şey yiyorduk,

ama o yemek değildi.

"Telefonuna cevap vermiyor," dedi Jessie. Evet, doğru.

Nereye gitmiş olabilir?

Tayland yemeğini mikrodalgada ısıtıttıktan sonra kanepeye oturduğum sırada çantamı çıkarmıştım, ama nereye koyduğumu unutmuştum.

"İpucunu anla," diye cevapladı Javi Jessie'ye.

"Konuşmamız gereken şeyler var," dedi Jessie, bunu Javi'ye söylemesine rağmen.

"Harlow konuşmaya hazır olduğunda konuşabilirsiniz," diye karşılık verdi Javi.

"Lolo'yu bilmiyorum," diye Shanti bu noktada sohbete katıldı. "Ama ikiniz benim hakkımda konuşuyorsanız ve ben de orada durup tek kelime bile edemiyorsam, bunun beni pek mutlu etmeyeceğini söyleyebiliriz."

Shanti haklıydı.

Ben de bu konuya girmeliyim.

"Sorun yok Jess," dedim ona. "İş yerinde konuşabiliriz." "Ben bir kaltaktım," diye cevapladı.

Ben o kadar da abartmazdım. "Hoş değildi," dedim.

Elini kaldırarak beni ve Javi'yi işaret etti. "İkinizin birlikte olmasını istiyordum. Bunu istememeniz beni üzdü. Şimdi de, bir salyangozun Sha'Carri Richardson gibi görünmesine neden olacak bir hızda ilerlemeniz ve şimdi de Mach 3 hızına ulaşmanız beni korkutuyor."

"Sen ve Turner, farklı evlerde yaşıyor olsanız bile, birlikte yaşamaya karar vermeden önce birbirinizi tanımak için bolca zaman harcadınız mı?" diye sordu Javi.

Sadece gözlerim yana kaydı, çünkü öyle yapmadılar. Emin değildim, ama Eric'in Oasis'te Jessie'nin yatağında uyumaya başlamasından ya da Jess'in Eric'in evinde Eric'in yatağında uyumaya başlamasından sadece birkaç gün önce olabilirdi, her gece biri ya da diğeri.

İkisi de bir ay geçmeden banyo malzemelerini iki katına çıkarmış ve birbirlerinin dolaplarında yer açmışlardı, bunu biliyordum.

"Ben bir kaltak olduğumu söyledim," diye hatırlattı Jess.

"Tamamen haddini aştım." Dönüp başımı geriye eğerek Javi'ye baktım.

"Öyle dedi, Javi," dedim yumuşak bir sesle. "Hem de iki kez."

Bana baktı ve kolunu daha sıkı sararak beni kendine yaklaştırmasına rağmen rahatlamış görünüyordu.

"Sen onunla aran iyi, benim de onunla aram iyi," diye mırıldandı.

"Aman Tanrım, çok tatlılar, şimdi bu kadar uzun sürmesine kızdım," diye şikayet etti Shanti.

Jessie beni dikkatle izliyordu. "İyi misin?" "Birisi mantarımı kırdığı için üzgünüm."

Ne Jessie ne de Shanti bir şey söylemedi.

"Kahve masamın üstündeki mantar," diye açıkladım.

"Evet, bebeğim, neden bahsettiğini biliyoruz," diye cevapladı Jessie, gözleri Javi'ye, sonra bana kaydı ve kaşlarını kaldırdı.

"Dün gece söylediğimi tekrarlamak gerekirse, bunun bir randevu olduğunu düşünmemiştim," dedim ve omuz silktim. "Ama öyleymiş."

Javi güldü.

Kulağa çok hoş

geliyordu. Shanti sırıttı.

Jessie derin bir nefes aldı.

"Harlow'a kahvaltı hazırlayabilir miyim?" diye sordu Javi, ses tonuyla "*Çık dışarı, Harlow'a kahvaltı hazırlıyorum*" demek istiyordu.

"Tamam, *hermanito*," diye cevapladı Jessie ve bana baktı. "İş yerinde konuşuruz."

"Gerçekten, sorun yok," diye onu teselli ettim.

"Ama işte konuşuruz," diye tekrarladı.

O haklıydı, ona ve Raye'ye söyleyeceklerim vardı.

Başımı salladım.

Sonra mantarımı kaybederken unuttuğum bir şeyi hatırladım.

Ben de "Dün gece Kev ile işler nasıl gitti?" diye sordum.

Shanti, "Gelmedi. Telefonuna da cevap vermiyor, mesajlara da cevap yazmıyor." demeden önce yüzlerindeki ifadeler hoşuma gitmemişti.

"Eric veya Cap bu durumu biliyor mu?" diye sordu Javi.

Jessie, alışılmadık bir şekilde, rahatsız bir şekilde ayaklarını sürttü ve bu alışılmadık bir durumdu çünkü Jess genellikle rahatsız olmazdı. O, işleri yolunda giden bir kadındı.

Javi onu benim kadar iyi tanı mı yordu, ama yine de onun normal olmadığını anlayacak kadar tanı yordu, bu yüzden "Ne oldu?" diye sordu.

Jessie hiçbir şey söylemeyince, Shanti konuştu.

"Hepiniz gittikten sonra, dün gece bir tür... durum yaşadık."

Gerildim. "Ne tür bir durum?"

"Eric geldi ve kurallarını koydu," dedi Jessie. Şoktan ağzımın açıldığını hissettim.

Eric tamamen sakın bir adamdı.

Javi homurdandı ve bunun onay homurdanması olduğunu anlamak zor değildi.

Ona bakarken dudaklarım aşağı doğru kıvrıldı.

"Cap de öyle yaptı," diye ekledi Shanti ve dikkatim ona yöneldi.

Bu, yine de bir şok olsa da, o kadar da büyük bir şok değildi. Raye bize Cap'in, Angels işiyle mücadele eden, onun deyi miyle "içindeki mağara adamı" olduğunu söylemişti.

Ancak o, mağara adamının kontrolü ele geçirmesine asla izin vermezdi.

"Jess saldırdı, sonra Raye saldırdı," diye hikayeyi anlatmaya devam etti Shanti. "Martha'nın Martha'sı da oradaydı, o da saldırdı. Şimdi Raye, siz Nightingale'cilerden önce bu davayı çözme görevini üstlendi."

Javi yine homurdandı, bu da anlaşılması zor değildi ve hiç de onaylayıcı bir homurtu değildi.

Shanti konuşmaya devam etti: "Ve bu sabah Bill ve Zach'ten hepimize bir e-posta geldi, bu akşam saat yedi buçukta avluda 'bu Angels meselesini' tartışmak için Oasis çapında bir toplantı yapacağımızı söylüyordu."

"Neyi tartışacağız?" diye sordum.

"Bilmiyorum, ama bunun için bir kokteyl hazırlamam gerekiyor," dedi Jessie. "Raye pudingini getirmesi için talimat aldı. Diğer atıştırmalıkları getirmek için kaydolmak için bir Google formu var. Bill ve Zach, beş dolar ödemediğin sürece kokteyl içemeyeceğini ve bir şeyler getirmediğin sürece atıştırmalıklara katılamayacağını söylediler."

"Yani, başka bir deyişle, Bill ve Zach Martha'nın isteklerini yerine getiriyorlar, ama asıl amaçları bu partiyi düzenlemek için bir bahane bulmak," diye özetledi Shanti.

Bana bu hiç sorun değildi. Oasis'teki partiler harikaydı.

"Ne getirmeliyim acaba?" diye mırıldandım, herkesin sevdiği brie peyniri ve kızılıcık atıştırmalıkları ile, bir kez bile artan kalmayan, tereyağı sürülmüş ve deniz tuzu serpilmiş domuz eti sarmaları arasında kararsız kaldım.

"Bitirdiniz mi?" diye sordu Javi, Jessie ve Shanti'ye, ama ses tonu artık "*Çıkın yoksa sizi dışarı atarım*" diyordu.

Shanti ona tekrar gülümsedi.

Jessie burnunu kıvırdı ve bana baktı. "Sarılınca bitiririz."

Ona doğru hareket etmeye başladım, ama Javi'nin tutuşu güçlendi. Ona baktım. "Ben iyiyim, Javi."

Bakışları yüzümde dolaştı, yine homurdandı, bu seferki şöyle diyordu

Tamam, ama ben izliyorum ve o beni bıraktı.

Javi'nin koruyucu tavrının aşırı koruyucu bir boyuta ulaştığı gerçeğine rağmen, bunun ne kadar hoş bir his olduğunu düşünüyordum ki, Jessie'nin sarılmayı seven biri olmadığını fark ettim.

Bu yüzden, dün gece eşyalarımın atladığı için kendini çok kötü hissettiği açıktı.

İlk kucaklamadan sonra beni bırakmadığında bunun doğru olduğunu anladım.

"Hiçbir mazeretim yok," dedi kulağıma. "Uyuyamadım, bu beni çok üzdü, Raye ve ben annen gibi davrandık."

Dişlerimi sıktım ama onu sıkıca sarıldım, çünkü şimdi onun bu konuda üzülmesine üzül müştüm.

Annem hakkında her şeyi biliyordu. Babam hakkında da. Kardeşim hakkında da. Onları da tanıyordu.

İlk ikisine zar zor katlanabiliyordu, ama kardeşim Easton'la çok zorlanıyordu, ben de onunla çok fazla zaman geçirmemesi için elimden geleni yaptım.

Bu konuda çok başarılı oldum, sadece benim doğum günümde onunla vakit geçirmek zorunda kaldı. Ama biliyordum ki, yılda birkaç saat bile fazla bir süreydi.

"Ne oldu bana bilmiyorum," diye devam etti.

Gözlerini yakalamak için yönümü değiştirirken bile onu bırakmadım. "Senin gerçekten özel bir şeyin var. Belki de benim için onu istedin."

"Ve belki de ben öyle davranmadığım halde, seni yargılayan huysuz ablan gibi davrandığım için beni azarlamalısın. Ben senin keskin, sadık en iyi arkadaşınım," diye karşılık verdi.

"Sanırım, hem sen hem de Raye benim için özel bir şey istediğiniz için, kimseyi azarlamak için çaba sarf etmem zor oluyor."

Güzel mavi gözleri, bana olan tüm sevgisiyle parlıyordu, ki bu çok fazlaydı. Ve her şey affedildi.

Beni bıraktı.

Shanti'ye sarıldım.

Javi adımlarımı takip ederken, onları kapıya kadar geçirdim.

Kapıyı kapatıp kilitledi.

Sonra bana dönüp, "Sana eşyalarını getirdiklerini söylemeyi unutmuşlar," dedi.

Çenesini kanepeye doğru salladı.

O tarafa baktım ve büyük valizimin tekerlekleri üzerinde durduğunu gördüm, yanında da tekerlekli el çantam vardı, bu da eşyalarımın "bir kısmı" değil, oldukça büyük bir kısmı olduğunu gösteriyordu.

Bu biraz endişe verici olsa da (düzeltmem gereken bir dairem vardı — ilk şokun ardından Javi'nin yanında kalmak benim için sorun değildi, ancak bu durum uzun sürmeyecekti), çok ihtiyacım olan temizleyici ve nemlendiricimi paketlediklerinden şüphem yoktu. İki gece üst üste makyajlı uyumuştum, ki bu benim için kesinlikle kabul edilemez bir durumdu.

"Sen kolay affedersin."

Javi'nin sözleri üzerine ona döndüm. "Şey..." diye başladım.

"Bana hayatımın en güzel ilk öpücüğünü verdikten sonra, benim tişörtümü giyip buradasın."

Aman Tanrım!

Onun için en iyi ilk öpücük olması hoşuma gitti, çünkü benim için de öyleydi.

Ne yazık ki, bu sevgiyi tadını çıkarmak için vaktim yoktu. Javi konuşmaya devam etti.

"Dün bana söylemen gereken şeyi söylemek yerine. Siktir git demek yerine. Evet, sen kolay affedersin, Lolita'm."

Ulk.

Bu çok utanç vericiydi.

Neden utanç vericiydi?

Anlamasam da yanaklarımın kızardığını hissettim. Bu yüzden konuyu değiştirmek için çaba gösterdim.

"Kahvaltıdan bahsetmiştin?"

Güzel dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "Bagel ve krem peynir var, ya da bagel ve krem peynir. Hangisini istersin?"

Bir kıkırdama kaçtı ağızımdan, bunu duyan Javi'nin yüzünde hayranlık dolu bir ifade belirdi, ben de hemen ona hayran oldum ve "Sanırım bagel ve krem peynir alacağım" dedim.

Kolunu omuzlarıma doladı ve beni mutfağa götürmeye başladı, "O zaman öyle olsun." dedi.

Mutfakta ayrıldık, böylece o tost makinesini kullanabilir, ben de kahve yapabilirdim.

Javi hakkında öğrendiğim bir şey.

O, olağanüstü bir bagel kızartıyordu.

Ve krem peynirle mükemmel bir uyum yakaladı.

DOKUZ

"BURKULMUŞ AYAK BİLEĞİ"

(JULIEN BAKER)

Javi, Surf Club'ın dışındaki intihar şeridinde rölantide dururken, ben onun kamyonetinde yanında oturuyordum. Tex'in kelimeleri oluşturan beyaz çizgilerini okumadan, ön camdaki beyaz ayakkabı cilası ile neyi tasvir ettiğini anlamaya çalışıyordum.

Vazgeçip, TEX'S DAILY SPECIAL: MEXICAN MOCHA yazısını okudum ve yanındaki kıvrımların ve çentiklerin püsküllü bir sombrero olduğunu düşündüm.

Javi dönüş yaptı ve zihnim, Javi bagelinin alt yarısını bitirip kahvaltıya ara verip valizlerimi merdivenlerden yukarı taşımaya başladığından beri kafamı kurcalayan şeyden başka bir şeye geçti.

Sinirlerim.

Bakın, kahvaltıyı bitirmeden önce bile, uyuyakaldığımızı fark ettim. Yani, sadece Javi'nin evinde kalmakla kalmamış, sabah ritüellerim için gerekli eşyalara da sahip değildim (bu da, ritüellerimle kendimi topraklamadan iki gün geçireceğim anlamına geliyordu, ki bu hiç iyi bir şey değildi). Ayrıca, işe hazırlanmak için acele etmem gerektiği için, eşyalarım olmadan bu ritüelleri yapmaya da vaktim yoktu.

Ama bundan sonra, Javi çantalarımı odasına götürüyordu.

Ve biz sadece bir kez çok tuhaf bir randevuya çıkmıştık, ki ben bu randevuyu ancak bittikten sonra randevu olarak kabul ettim (ve hala bu iddiaya bağlı kalmıyorum).

Ne zaman Javi geri döndüğünde, o otur on
tabureye tabure yanında yanında
mırıldandım, "Banyoyu önce sen kullan."

O anda sinirlerim bir anda bozuldu.

Tabii, yarım saat önce onunla öpüşüp yatağında yuvarlanmışım.

Ama sakın kafalar galip geliyordu, ki her kız, *gerçekten hoşlandığı* erkeğin de ondan *hoşlandığını* öğrendiğinde bunun tek bir anlama geldiğini bilirdi.

Panikleme zamanı gelmişti. Ben de öyle yaptım.

"O öpücük hakkında konuşmalıyız," diye patladım.

Yavaşça başını bana çevirdi ve gözlerinde yanan seksi ateşli anıyı gördüğümde, kıvrandım.

"Ne olmuş ona, bebeğim?" diye mırıldandı.

Keşke mırıldanmasaydı, çünkü şimdi onunla mutfak adasında öpüşmek ve onu okşamak istiyordum.

Yine de.

"Bunda yanlış bir şey yok, sadece... Bilmiyorum. Benim için önemli olan, benim o tür bir kız olmadığımı bilmen."

Başını yana eğdi. "Ne kızı?" "İşlerin biraz daha yavaş ilerlemesini seviyorum."

Bir saniye boyunca kıpırdamadı.

Sonra kahkahalarla gülerek taburesinden kalktı, bana doğru eğildi, iki eliyle başımı tuttu, kendi başına doğru eğdi ve hala gülerek, "Daha yavaş gidersek, küçük anne, seksen yaşında birleşiriz," dedi.

Yanaklarımın yandığını hissedebiliyordum ve dans eden gözleri yanaklarıma düştüğünde bunun doğru olduğunu anladım, bu çok utanç vericiydi, ama hiç de fazla olmayan cesaret rezervlerimi derinlemesine araştırıp ortaya çıkarmam gerekiyordu.

"Ben sadece... sadece... sadece..." Hay aksi!

Topla kendini, Harlow! Sadece söyle gitsin.

Nefes aldım ve dedim ki, "Tamam, açık konuşacağım, senden gerçekten hoşlanıyorum ve bunun özel bir an olmasını istiyorum."

Hiçbir şeyi saklamayan Bay Hold, sözlerimin onun için ne anlama geldiğini saklamadı (bu, gerginliğimi biraz olsun gidermeme yardımcı oldu).

Bunu açıkça yaptı.

Ayrıca sesli olarak da yaptı.

"Daha önce olanları sana anlatmak için buraya gelmek bile benim için çok özel bir şey," dedi nazik bir sesle. Ellerini bana koyması iyi oldu, yoksa tabureden düşüp bayılacaktım. "Ama seni anlıyorum, *mi pequeña*, ve bir şeyler düşüneceğim."

"T-tamam," diye fısıldadım.

Gözleri yumuşadı ve ağzından önce gülümsedi. İkisi de muhteşemdi. Eğildi, dudaklarını benimkilere değdirdi, sonra taburesine geri döndü.

Bunun bir kızı çok daha az gergin hale getireceği düşünülür. Ama öyle olmadı.

Çünkü *ondan gerçekten hoşlanıyordum*.

Konuşmamız gereken şeyler vardı, ama şu ana kadar Javi ile birlikte olmak her şeydi ve şimdi sadece bunun mürettebatımız üzerindeki etkisi nedeniyle değil, aynı zamanda benim için de, hiçbir şeyin bunu mahvetmesini istemiyordum.

Kahvaltımızı bitirdik ve Javi, ben işe hazırlanırken ortalığı toplayacağını söyledi.

Yukarı çıktığımda biraz etrafı kurcaladım, diğer odaların kapılarını açtım (iki yatak odası daha vardı, ikisi de onun odasından çok daha küçüktü, biri boştu, diğerinde bir köşede bir sürü kutu ve başka eşyalar yığılmıştı, son oda ise banyoydu).

Valizlerim Javi'nin yatak odasında idi.

Böylece azalmış olan gerginliğim geri geldi.

İki valizimi de açtım ve Jessie ile Shanti'nin paketleme konusunda şimdiye kadar bilmediğim bir yetenekleri olduğunu keşfettim, çünkü her şeyi eksiksiz bir şekilde halletmişlerdi.

Hazırlanmak için ihtiyacım olabilecek her şeyi banyoya götürdüm, kapıyı kapattım ve aynaya baktım.

Tamam, iyi bilmek.

Sabitleyici spreyimin sihirli güçleri vardı. Hiç bu kadar aşırı bir şekilde denememiştim, ama makyajım hala muhteşem görünüyordu.

Bu çok rahatlatıcıydı.

Bunu not ettim, sonra Javi'nin duşunda duş alırken, Javi'nin şampuanını ve vücut şampuanını görünce, bunu garip bir şekilde anlamlı bulup, aynı zamanda kafamda Javi'nin bu duşta duş aldığını hayal ederek büyük bir çılgınlık yaşamaya başladım.

Onun büyük, güçlü vücudu ıslak ve sabunluydu.

Bu düşünceler, hayatımdaki en kısa duşu almama neden oldu, böylece çok yakın zamanda koyduğum, işleri yavaştan almakla ilgili kendi kuralımı çiğnemek zorunda kalmadım.

Vücut losyonumu sürdüm, saçımı ve makyajımı yaptım, giyindim ve banyodaki tüm eşyalarımı yatak odasına taşıdım.

Javi'yi yatakta uzanmış görünce çığlık atmamak için kendimi zor tuttum. Telefonuyla uğraşıyordu, sırtı başlığa dönük, uzun bacakları uzanmış ve ayak bileklerinden çaprazlanmış, muhteşem bir manzara sunan leziz teni gözlerimin önündeydi.

Yavaş gitme kuralımı çiğnemek için başka bir dürtüyü bastırmak zorunda kaldım.

Bana baktı. Kollarımdaki eşyalara baktı. Yerde açık duran valizlerime baktı. Tekrar bana baktı.

Sonra, "Eşyalarını banyoya bırakabilirsin," dedi.

Şey...

"Sanırım ben..." diye başladım.

Konuşurken, o yataktan kalkıp bana doğru yavaşça yürüdü, çok yaklaştı ve "Hayır. İşler yolunda gidiyor. Bunu sonra konuşuruz" dedi.

Sonra, ben nefesimi tutarken, parmağını köprücük kemiklerimin arasındaki çukurdan boğazıma kadar gezdirdi, sonra banyoya girip kapıyı kapattı.

Nefesimi verdim, tüm eşyalarımı valizlerime koydum, fermuarlarını kapattım, valizleri düzelttim ve kapının yanına yuvarladım.

Kalmamı istediğini biliyordum.

Ama duş almayı bile zorlukla başardım, çünkü onu daha iyi tanımak, onunla daha rahat olmak ve ciddi bir ilişkiye girmeden önce bana söylediği tüm incitici sözler hakkında mutlaka konuşmak gerektiğine dair kararlılığımı kaybetmemek için kendimi zor tutuyordum.

Yani, söylediği her şeyin arkasında yatan şeyi anladığımı hissediyordum.

Ama bunu benimle paylaşması gerekiyordu.

Aşağı indiğimde, gerçekten de temizlik yaptığını gördüm. Kahve makinesi pırıl pırıldı. Tezgâhın üzerindeki simitlerden kalan kırıntılar veya susam

tohumları yoktu.

Her şey pırıl pırıldı.

Çoğu kız, ilgilendikleri erkeğin kendi arkasını temizleyebildiğini görse, sevinçten havaya uçardı.

Ben değil.

Bunu görünce, omurgamdan bir ürperti geçti.

Tabii ki, erkeklerin kendilerine bakabilmeleri gerektiğini düşünüyordum. Kendi evlerini temizlemeleri. Kendi çamaşırlarını yıkamaları. Market alışverişinde az da olsa uzmanlık sahibi olmaları. Annelerinin öğrettiği tek bir yemek tarifinden daha fazlasını pişirebilmeleri.

Ama, yemin ederim, kahve makinesi kutudan yeni çıkarılmış gibi görünüyordu.

Yukarıdan duşun sesi geldiğinde bunun üzerinde durmaya vaktim olmadı.

Javi'nin hazırlanmak için uzun zaman harcadığını düşünmedim ve işe gitmek için bolca vaktimiz olmasına rağmen, neredeyse on saatte telefonumu elime almamıştım ve hayatımı yakalamam gerekiyordu.

Çantamı buldum, telefonumu çıkardım ve çoğu Angels'tan olmak üzere bir sürü mesaj geldiğini gördüm, ama endişe verici bir şekilde annemden de bir mesaj vardı.

İlk olarak (ve evet, oyalanıyordum), bu akşamki Oasis buluşması için atıştırmalıklarımı girebilmek için Google formunu bulmak üzere e-postama baktım (pigs in a blanket seçtim).

Sonra, oldukça tedirgin bir şekilde annemin mesajını açtım.

Bildiğin gibi, kardeşinin doğum günü yaklaştı, belki bir araya gelip plan yapabiliriz?

Sonuna soru işareti koymuş ve "belki" eklemişti, ama yine de bu bir emirdi.

Ve "biliyorsun" ifadesi, planlamayı başlatanın ben olmam gerektiğini ima ediyordu.

Son doğum günümde beni Mastro's'a götürdüler (onların en sevdikleri restoran, çok güzeldi ama benim en sevdiğim restoran değildi) ve bana beş yüz dolarlık bir çek verdiler, "Çünkü işini düşününce geçimini sağlamak için zorlandığını biliyoruz."

Easton'ın son doğum gününde, Binkley's'e gittik. Burası, gecede tek oturma, şefin önünüze koyduğunu yediğiniz, çok pahalı (ama buna değer) yerlerden biriydi, çünkü Easton bir gurmeydi ve oraya gitmeyi çok istiyordu.

Ve ona St. Thomas'ta beş günlük her şey dahil bir tatil hediye ettiler. Thomas'ta her şey dahil bir tatil hediye ettiler, "Çünkü çok çalışıyorsun, bir molaya ihtiyacın var."

Annem ona seyahat detaylarının yazılı olduğu zarfı uzattığında, babamın yüzünde ekşi bir ifade vardı ve gözlerimden kaçındı, çünkü her şey dahil tatilin 500 dolar tutmadığını bildiğimi biliyordu.

Ama benim hayatım böyleydi.

Harlow, Hayal Kırıklığı. Easton,

Altın Çocuk.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Javi, beni irkitti. Ona baktım.

Saçları ıslaktı ve geriye taranmıştı ama kulaklarının etrafında kıvrılmaya başlamıştı. Yüzü temiz tıraşlıydı, bu hem bir nimet hem de bir talihsizlikti, çünkü sakallı da sakalsız da yakışıklıydı. Kot pantolonu her zamanki gibi ona harika yakışıyordu. Kısa kollu siyah termal tişörtü göğüs kaslarına ve pazılarına sıkıca yapışmıştı.

Ve yine, bu işi yavaştan almak istediğim için kendimle mücadele ediyordum. "Kardeşimin doğum günü yaklaşıyor," dedim ona.

Yanımda durdu ve kaşlarını sorgulayıcı bir şekilde kaldırdı.

"Annem bir araya gelip plan yapmak istiyor," diye devam ettim.

"Tamam," dedi, çünkü daha fazlası olduğu belliydi, ben konuşmayı kesmiştim.

"O bir erkek çocuğu annesi," diye açıkladım.

Şaşkın görünüyordu. "Ne?" "Oğul annesi," dedim.

Dudaklarının bir tarafı yukarı kalktı. "Annen olduğu ve bir erkek kardeşin olduğu için bunu tahmin edebilirdim."

"Hayır, Javi, o bir *erkek çocuğu annesi*. Hayatında, oğluna duyduğu sevgiden daha özel bir sevgi yok."

Yine şaşkın görünüyordu. "Bu iyi bir şey değil mi?"

"Yanılıyor olabilirim, ama bence aşkın birçok türü vardır. Ve hepsi de kendine özgü bir şekilde özeldir. Sevdiğin kişiye duyduğun aşk..."

Kocan. Arkadaşlarına duyduğun sevgi. Çocuklarına duyduğun sevgi. Tartışmalı bir konu, ama hepsinden daha özel olan birini seçmek zorunda kalırsan, bence bu kişi eşin olmalı. Hayatının geri kalanını onunla paylaşacaksın... ya da onunla. Bu, çocuklarını kesinlikle sevmediğin, onlar için her şeyi istediğin ve onlar için her şeyi yapacağın anlamına gelmez. Demek istediğim, doğal olmayan bir şey yapmaya zorlandığınızda, örneğin biri kafanıza silah dayadığı için en özel olanı seçmek zorunda kaldığınızda, bence hayat arkadaşınız seçiminiz olmalı.

Javi hiçbir şey söylemedi.

"Erkek anneleri oğullarını seçer, diğerleri ise..." Javi'nin anladığını fark edince sözümü yarım bıraktım ve o anda hatırladım ki, Javi ile birlikteyken Javier Montoya'nın Aşırı Koruyucu Bölgesi'nde idim, burada tüm ışıklar kırmızıydı ve çıkış yoktu, bu yüzden daha dikkatli olmayı öğrenmem gerekiyordu. Bu yüzden hemen ekledim: "O kadar da önemli bir şey değil."

"Oğlunu kızından daha mı önemli görüyor, o yüzden sana kötü muamele ediyor?" diye homurdandı.

Oh hayır.

Hırıldıyordu.

"Gerçekten o kadar da önemli değil," diye yalan söyledim. "Yalan söylüyorsun," diye beni yakaladı.

Dudaklarımı ısırdım.

Kafasını telefonuma doğru çevirdi. "Mesajında ne yazıyor?" "Bir araya gelip plan yapmamız gerektiğini."

"Peki bu senin için ne anlama geliyor?"

Kaçmaya çalıştım. "Belki yola çıkmalıyız." "Zamanımız var."

Zamanımız vardı, lanet olsun.

"Tamam, tekrar söylüyorum, o kadar da önemli bir şey değil, ama geçen yıl doğum günümde beni en sevdikleri restorana götürdüler ve bana 500 dolarlık bir çek verdiler. Ama Easton'ı gitmeyi çok istediği bir yere götürdüler. Yemeğin kişi başı birkaç yüz dolardan başladığı ve foie gras ve şarap eşleştirmeleri gibi tüm eklemeleri yaptıkları bir yere götürdüler ve üstüne üstlük ona Karayipler'e bir gezi hediye ettiler."

Javi'nin gözleri kötücül bir şekilde parlamaya başladı.

Kötü niyetle
parıldıyordu! Eek!

"Jessie'yi akşam yemeğıme getirmeme izin verdiler," diye ekledim.

"Yani, o boktan yemeğı yemekle kalmıyorsun, bir de seni planlamasına yardım etmen için sürüklüyor."

Dudaklarımı gerginleştirdim ama onaylamamaya karar verdim.

"Ona meşgul olduğunu ve ne zaman hazır olacağını sana haber vermesini söyle," diye emretti.

"Aslında ona uymak daha kolay." "Kimin için daha kolay?"

Onun sorusu mideme yumruk yemiş gibi hissettirdi, çünkü bu soruyu yıllar önce kendime sormam gerekirdi.

Çünkü cevap şuydu... Annem için daha kolaydı. Benim için değil.

Her seferinde bu bana acı veriyordu.

Parmaklarını çeneme kaydırarak beni bu düşünceden çıkardı ve "Hala rolümüze sadık kalma hedefine bağlıyım, bu yüzden bu konuyu bu gece ağır konulara geçene kadar bir kenara bırakacağız" dedi.

Oh, hayır.

İşte
başlıyoruz.

Kolay kısımdan başlamaya karar verdim.

"Bu akşam Oasis toplantım var," diye hatırlattım ona. "Geri döndüğümüzde konuşuruz."

Tamam, Javi kolay kısmı anlamamıştı.

"Sanırım valizlerimdeki eşyaların miktarını ve benim evimde nasıl açılmaları gerektiğini tartışmak için önce küçük bir engeli aşmamız gerekiyor," diye önerdim.

O sırttı.

Yine bayılmamak için kendimi zor tuttum.

Sonra, "Bunu sonra konuşuruz," dedi. "Javi."

Başparmağını alt dudağımın üzerinde
gezdirdi. Vücudum titredi.

"Sonra, Lolita," diye fısıldadı.

Tamam.

Hay aksi.

Kanıtlar, Javi'nin tek yapması gerekenin fısıldayarak bana Lolita demesi ve istediğini elde etmesi olduğunu gösteriyordu.

Başparmağını kaydırması aşırıydı. Muhteşem bir aşırılık, ama yine de aşırıydı. Ve ben onun ellerinde (ya da başparmağında) hamur gibiydim.

Bu nedenle, başka bir şey söylemeden elimi tuttu, beni evinden çıkarıp kamyonetine götürdü ve ben ilk sesimi bile çıkarmadım.

"Hey," diye seslendi.

Onun kamyonetine geri döndüm ve The Surf Club'ın arka kapısının önünde boşta çalıştığımı gördüm.

Ona döndüm. "Selam."

"İyi misin?" diye sordu.

Javi'nin kamyonetinde Javi ile oturuyordum, benden çok hoşlanıyordu, harika öpüşüyordu, aşırı koruyucuydu (ve ben bunun hiç de kötü bir şey olduğunu düşünmüyordum) ve harika bagel kızartabiliyordu.

Kesinlikle iyiydim.

"İyiyim," dedim.

Yüzündeki tatlı ifade, söylemediğim her şeyi duyduğunu gösteriyordu ve ben bunun da kötü bir şey olduğunu düşünmüyordum.

Nedense artık gergin değildim. Hiç de değil.

"Bu akşamki etkinliğe ne götüreceksin?" diye sordu. "Sosisli börek" dedim.

"İşten çıktıktan yarım saat sonra toplantı varsa, o şeyi ne zaman yapacaksın?"

Vay canına.

Beni ve programımı gerçekten çok iyi tanıyordu.

Ama ben de ona çok dikkat ediyordum. Her hareketini bilmiyordum, ama bildiğim hareketlere çok dikkat ediyordum.

"Raye veya Luna'dan benim için markete gitmelerini isteyecektim ve SC fırınlarını kullanacaktım."

"Neye ihtiyacın olduğunu bana mesaj at. Ben alıp sana getiririm." Ne kadar nazik!

O zaman saatin on bire on kaldığını ve onun işte olmadığını fark ettim.

"Neden işte değilsin?"

"Çünkü seninleyim."

"Çalışman gerekmiyor mu?"

"Evet, ama bu sabahki işim sana bakmak." Ne?

"Yani, benim korumam gibi mi?" diye sordum.

"Hayır, seninle vakit geçirmek isteyen adam gibi, ayrıca hazır olduğunda seni çıplak görmek isteyen adam gibi, yani açıkçası ikisini de yapabilmem için yeterince uzun süre hayatta kalmanı isteyen adam gibi. Ama evet. Senin korumun gibi."

Ona gözlerimi kısarak baktım. "Bütün meleklerin korumaları mı var?"

"Raye'nin, tabii ki Cap. Jessie'nin, tabii ki Eric. Luna'ya Liam geliyor.

Willow Gabe'i alacak. Shanti ise Brady'yi alacak." Vay canına!

"Sizler, şey mi yapacaksınız?"

"Boğazlarınızın kesilmemesini ve dairelerinizin dağıtılmamasını sağlamak mı? Evet."

Onun arkasındaki Surf Club'a baktım. "Şu anda içeride mi?" "Hayır.

Çünkü Tex içeride. Ve orada kameralarımız var."

Bakışlarım tekrar ona döndü. "Orada kameralar mı var?"

"Günün sonunda, her yerde bir sürü kamera olacak."

Bunu nasıl yorumlayacağımı bilemedim.

Daha da kötüsü, Raye'nin bu konuda ne düşüneceğinden emin değildim. O, bir numaralı melekti ve hepimiz bu işi ciddiye almıyorduk değil, ama o gerçekten ciddiye alıyordu ve erkeklerin bu işe karışmasını istemediğini hissediyordum.

"Melekler bunu biliyor mu?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Ben seninle birlikteydim. Hiçbir bilgi almadım. Sadece Mace'in dün gece görevlerimizi dağıttığını ve bu konuda hiçbir riski göze almayacağımızı biliyorum."

Tamam.

Belki bunu düşünmek pek melekçe değildi, ama bu beni rahatlattı.

Sonra yine de Rock Chick kitaplarını okumuştum. "Tamam," dedim.

Rahatlamış görünüyordu.

"Ama Knox neden Luna'da değil?" diye sordum, daha çok meraklıtım.

"Ne olursa olsun, küçük hanım," dedi, bilgelik aktarıyormuş gibi bir tonla, "burnunu sokma."

Bunun çok iyi bir öğüt olduğunu düşündüm ve başımı salladım.

"Peki, bu geceki işin için neye ihtiyacın olduğunu bana mesaj atacaktım?" diye sordu.

Yine başımı salladım.

Dudakları kıvrıldı. Bana doğru eğildi. Yine nefesimi tutmaya başladım (ki bu iyi bir karardı), çünkü sadece iki parmağını uzattı. Onları çenemin altındaki yumuşak ete koydu, mümkün olan en az basıncı uyguladı, ama yine de, sanki bir olta ipinin ucunda gibi ona doğru eğildim.

Dudaklarımız buluştu. Dili benimkine dokundu. Ağzımı açtım. O başını eğdi. Ben de başımı eğdim.

Ve sonra onun kamyonetinin kabininde seviştik.

Nefes nefeseydim ve boynuna tutunuyordum ki o bizim bağlantımızı kopardı.

"İşe koyul, bebeğim," diye mırıldandı.

Ellerimi onun sıcak teninden ayırmak biraz zor oldu, ama başımı sallayarak bunu başardım.

"İyi günler," dedi ben kamyonetinden atlarken. Ona dönüp "Sana da," diye cıvıladım.

Yüzünde yine o hayranlık dolu ifade belirdi.

Kontrolümü kaybetmeden kamyonetinin kapısını kapattım ve tekrar içine, onun üzerine süründüm.

Ben personel girişine doğru yürürken o boş boş durmaya devam etti, ben de kapıda ona aptalca el salladım.

Çenesini kaldırdı ve yüzünde yakışıklı bir gülümseme belirdi.

SC'nin arkasındaki, bir bank ve çalışanların dolaplarının bulunduğu personel alanına girdim.

Çantamı koyup, garson önlüğümü bağladım, telefonumu cebime koyup döndüm.

Ve o anda bir çığlık attım.

ON

"AYIN KIZ KARDEŞLERİ"

(STEVIE NICKS [FLEETWOOD MAC])

Etrafımda Raye, Luna, Jessie, Shanti ve Willow vardı.

Javi'nin öpücüğünü ve beni işe bıraktığı için ne kadar tatlı olduğunu yeniden yaşamaya o kadar dalmıştım ki (benim arabam olmadığı için beni yarı kaçırmış olduğu kısmını düşünmemeye karar vermiştim), arkamdan geldiklerini duymamıştım.

"Javi ile seks yaptın mı?" diye sordu Luna. "Eğer yaptıysan, iyi miydi?" diye sordu Willow.

"Kapa çeneni, tabii ki iyiydi," diye araya girdi Shanti, bana dikkatle bakarak. "Ayakları yere basıyor olabilir ama ona bir bak. Kafası bulutlarda."

Bu beni düşünmeye sevk etti, çünkü eğer kamyonetinde beni öpüp kafamı bulutlara çıkarabiliyorsa (ve öyle oldu), onunla seks yapmak bana ne yapardı?

Yine heyecanlanmaya başlamıştım ki Raye, "*Her şey* yolunda mı?" diye sordu.

Tüm dikkatimi Raye'ye verdim.

"İyiyiz," dedim ona.

"Hadimi aştım," diye itiraf etti. "Ne kadar cadaloz olduğumu düşünerek bütün gece uyuyamadım."

"Bombalar düşüyor, çocuklar açlık çekiyor, kadınlar gerekli sağlık hizmetlerinden mahrum bırakıldıkları için hastane otoparklarında kan kaybından ölüyorlar. Bunlar uykularımızı kaçırarak şeyler," diye cevap verdim.

"Benim istediğim bir şeye sahip olmamı isterken, aynı zamanda benim haksızlık ettiğimi düşündüğün bir arkadaşını kollaman, uykularımı kaçırın şeyler değil."

Raye kendini küçümseyen bir ifadeyle yüzünü buruşturdu. "Ben kelimelerimi daha dikkatli seçebilirdim, ama sana kelimelerini kullanmanı söyledim."

Bu kesinlikle doğrudu.

"Tahminimce, bu bir daha asla olmayacak," dedim. "Asla, asla, asla," diye söz verdi.

Gülümsedim. "O zaman sorun yok."

Raye'nin o bölümün sonunu pekiştirmek için bana sarılmasına hazırdım, ama Luna araya girdi.

"Knox konusunda artık rahatlayacak mısınız?" Luna en yakın arkadaşına sordu.

Raye ona döndü. "Hayır."

Luna'nın acısını hissetmeme rağmen, daha da geniş bir gülümsemeyle karşılık verdim, çünkü ikisi çok tatlıydılar. Aynı zamanda, Raye'yi bir kenara çekip Knox konusunda geri adım atmasını tavsiye etmek için uygun bir an bulmaya karar verdim.

Orada olmak hiç eğlenceli değildi ve bu durumdan kurtulabilecek olanlar sadece Luna ve Knox'tu (eğer kurtulurlarsa ve biz de bu oyunu desteklemek zorunda kalırsak).

"Lolo'nun Javi ile seks yapmasına geri dönelim," dedi Shanti.

"Seks yapmadık," diye bilgilendirdim onları.

Herkes bana odaklandı.

"Ama ilk öpücüğümüzü verdik. İkincisini de. Üçüncüsünü de." Saymaya çalıştım. "Sanırım on ikincisine kadar, onun kamyonetinde olan öpücüğe kadar, ama kamyonette üç tane daha vardı galiba. Dudaklarımız birbirinden ayrılmadığında nasıl sayacağımı bilmiyorum, ama öpücük farklı bir yöne gitti, anlarsın ya."

Beş kişi mutlu bir

şekilde başını salladı.

Anladılar.

"Ve bu sabah onun yatağında yuvarlanırken kaç kez öpüştüğümüzü saymayı bıraktım," diye bitirdim.

"Yatağında yuvarlanırken mi?" diye sordu Jessie.

Başımı salladım. "Birlikte yattık. Yani, öyle olacağını bilmiyordum, ama yattığımıza sevindim, böylece kanepede donmak zorunda kalmadı. Battaniyesi yok."

Zihinsel yapılacaklar listeme Javi'ye bir battaniye alabilir miyim diye sormayı ekledim.

"Öpüşmesi iyi mi?" diye sordu Willow, zihnindeki listeyi yaparken.

"İki buçuk saattir uyanığım ve on iki kez, belki de daha fazla öpüştük, yani cevabım kesinlikle evet," dedim.

Herkes gülümsedi.

Ben zaten

gülümsüyordum. "Ee..."

diye ısrar etti Shanti.

Kahretsin.

Neyse, eninde sonunda onlara söyleyecektim (muhtemelen). Şimdi söylemek daha iyi.

"Tamam, Javi ve ben henüz bu konuyu tam olarak konuşmadık," diye başladım, "ama Javi'nin beni Oceans 44'ten çıkardıktan sonra bana neden kötü davrandığını biraz anlıyorum."

"Dün gece bundan bahsetmiştin. Anlat bakalım. Sana nasıl kötü davrandı?" diye sordu Luna.

Kafamı salladım. "Sana onun hakkında kötü düşünmeni istemediğim için söylemek istemiyorum," diye cevap verdim. "Sadece, benden hoşlanmadığını düşünmüştüm. Ama dün gece bu konuyu açıklığa kavuşturdu. Benden hoşlanıyor."

Daha fazla gülümseme, belki de deli gibi gülümsediğim içindi.

"Ama onun benden hoşlanmadığını düşündüğümde gerçekten çok üzüldüm," diye devam ettim. "O kendini açıklamak istedi, ama ben o kadar üzgündüm ki. Ona bir şans vermedim. O da benim ona şans vermememden hoşlanmadı, bu yüzden yine de şansını denedi ve bu arada dairemizin arandığını öğrendik. Bu, tüm tartışmamızı durdurdu. Bu gece bitireceğiz."

"Sokak erkeği ve özel okul prensesi," dedi Shanti.

Herkes ona döndü. "Ne?"

diye sordu Raye.

"Adamın her şeyi var," dedi Shanti. "Ama o sokakta büyüdü. Annesi akıl hastanesinde yatıyor ve oradan asla çıkamayacak. Lolo'nun ailesi doktor, annesi ve kardeşi cerrah ve her iyi Amerikan ailesi gibi Noel süslerini kendileri yapmak yerine, bunu yapmak için insanları tutuyorlar. Birlikte

sıcak kakao içerken, fırında kaynayan makarna ve peyniri süslemeler bittikten sonra yerler, sonra bir şekilde tartışmaya veya tam anlamıyla kavgaya tutuşurlar."

Ekibimde anlayışın arttığını görebiliyordum. Ve...
evet.

Bu, bu sabah tutunmaya çalıştığım ipliklerin bir parçasıydı.

"Adam tereddüt edecek," diye devam etti Shanti. "Onu suçlama. Özellikle de hoşlandığı kadın onu reddediyorsa." Kalbim sıkışırken bana odaklandı. "Bu senin durumunla ilgili bir yorum değil. Eminim senin de nedenlerin vardı. Sadece onun durumunu anlıyorum diyorum. Ayrıca görüyorum ki, o, senin sevimli görüldüğün şık bir restoranda, sahte bir randevuda bile olsa, onu rahatsız edecek, çünkü senin yaşadığın, onun yaşamadığı hayatı gerçek zamanlı olarak görüyor. Sonra o restoranda seninle oturuyor, sen sinirlenip ondan uzaklaşıyorsun, bu da onu rahatsız edecek. Neden saldırdı?" Omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Bu da doğru değil. Ama tetikleyicileri anlıyorum."

Ben de
öyle
yaptım.
Kesinlikle
e öyle
yaptım.

"Yani sizler, bilirsiniz... bunu şimdi araştırıyor musunuz?" diye sordu Willow. Heyecanımı gizlemek için omuzlarımı kaldırdım.

Umursamaz davranmakta başarısız oldum ve sonunda sırıtmaya başladım, hatta belki de ayak parmaklarımın üzerinde zıpladım (iki kez).

Bu da herkesin bana gülümsemesine neden oldu.

Yine de çok heyecanlanmak istemedim. Bu gerçekten yeni bir şeydi ve Javi ile hala ciddi bir konuşma yapmamız gerekiyordu.

Heyecanımın kontrolden çıkmaması için konuyu değiştirdim.

"Peki, tüm bunlar olurken ben neyi kaçırdım?" diye sordum. "Fazla bir şey yok," diye cevapladı Raye. Sonra bana zaten bildiğim şeyleri anlatmaya başladı.

"Cap'in içindeki mağara adamını kontrol edememesi ve Eric'in de kendisinde de böyle bir şey olduğunu ortaya çıkarması dışında. Korumalarımız var. Ve bu davayı devralacaklarını düşünüyorlar."

"Bu noktada, neden yılların tecrübesine sahip eğitimli özel dedektiflerin, birdenbire

çok çabuk korkutucu hale gelen bir davayı ele almalarına neden izin vermediğimizi sorabilir miyim?" Willow mükemmel bir soru sordu.

"Bunu eğlence için yapmıyoruz," diye cevapladı Raye.

"Ben eğlenmek için yaptığımızı sanıyordum," dedi Shanti Jessie'ye fısıldayarak.

Ama cevap veren Raye oldu. "Doğru. Biz de bunun için bu işin içindeyiz. Ama çoğunlukla, adalet için bu işin içindeyiz."

Ben adaletin yanındaydım.

Ama sadece tek şey tek istediğim kırık bu bu karışıklık idi benim mantarımdı.

"Tamam, Javi ve ben..." — saymak için durakladım — "on dört saattir birbirimizi keşfediyoruz, ama şimdiden onun aşırı koruyucu olduğunu biliyorum."

"Şok edici," dedi Shanti, kahverengi gözlerinde bir ışıltıyla. "Ve dairem berbat durumda," diye devam ettim.

"Willow, Raye ve ben bununla ilgileneceğiz," dedi Luna. "İşten sonra. Çocuklar istediklerini aldılar, bu yüzden temizlik yapabileceğimizi söylediler."

Çocukların ne aldığını öğrenmek ilgimi çekti, ama önce öncelikli işler vardı.

"Ah, çok tatlısın. Ama bunu yapmak zorunda değilsin."

"Bu akşamki toplantı partiye dönüşürse, muhtemelen geç saatlere kadar sürecek, o zaman ne zaman yapacaksın?" diye sordu Luna. "Aceleye gerek yok. Javi'nin evinde en az bir haftalık eşyası var,"

Jessie paylaştı.

Herkes yine bana baktı.

"Bana bakmayın, ben paketlemedim," dedim. "Ve bu konuyu daha sonra Javi ile konuşacağım, çünkü beni güvende tutmak için onunla kalmamı istediğini biliyorum, ama o bunu yaparken onunla birlikte yaşamayacağım."

"Neden?" diye sordu Shanti.

Neden olmasın?

"Bir randevumuz oldu ama o kadar tuhaftı ki, resmi olarak ilan edip etmeme konusunda hala kararsızım," diye açıkladım. "Tek bir randevudan sonra onun yanına taşınamam. Hele ki tuhaf, belki de resmi olmayan bir randevudan sonra." Jessie'ye baktım. "Eğer riske girmeden oynamamız gerekiyorsa, Eric'in yedek yatak odalarından birinde kalmamın sakıncası olur mu sence?"

"Hayır, Eric umursamaz," diye cevapladı Jessie hemen. "Bence, Eric'in yatak odalarından birine taşınmaya çalışırsan, Javi çılgına döner, çünkü bu, Eric'in seni korumayı üstlenmesine izin vermek anlamına gelir."

Bunun doğru olduğunu hissettim.

Ancak...

"Henüz çok erken," dedim.

"Bu sabah onun yatağında onunla yuvarlanıyordun," diye işaret etti Willow.

Raye, Jessie'ye bakarak, "Bu adamlarla başa çıkmak için hizmet içi eğitime ihtiyacı olacak," dedi.

"Hizmet içi eğitim mi?" diye sordum.

"Bir eğitim," dedi Raye. "Aşırı koruyucu bir alfa ile nasıl başa çıkılacağı konusunda."

Bu çok iyi bir fikirdi çünkü benim alfamın onların alfalarından daha alfa olduğunu düşünüyordum ve onların alfalar da oldukça alfa tiplerdi.

"Bu çok yardımcı olur, çocuklar," dedim coşkuyla.

Arkamızdaki kapı gürültüyle açıldığında hepimiz irkildik. Ve tabii ki Tex oradaydı.

"Bensiz melekler toplantısı mı yapıyorsunuz?" diye sordu.

"O kadar ileri gitmedik. Çoğunlukla Harlow ve Javi hakkında konuşuyoruz..." diye başladı Jessie.

Tex iri eldivenini kaldırdı. "Umurumda değil." Sonra da, "Sunucuların hizmet ettiğini sanıyordum," dedi.

"Lolo'nun dairesi dağıtıldığı için ona bir bakmamız gerekti," diye belirtti Luna.

Tex "*puh*" diye bir ses çıkardı ve topukları üzerinde geriye doğru sallandı. "Dün gece gidip o boktan şeyi gördüm. Normal olan bir, Evie'nin evinin enkazı olan beş, Stella'nın dairesinin bombalanması olan on ve Ally'nin dairesinin ateş topuna dönüşmesi olan on iki olan ölçekte iki bile değildi."

"Evie mi?" diye sordu Willow.

"Denver'da yaşayan kız arkadaşlarımdan biri," diye cevapladı Tex. "O bir Rock Chick mi?" diye sordu Shanti.

"Hayır, o Dream Team'de," dedi Tex. Bir dakika.

Bu yeni bir şeydi.

"Dream Team kim?" diye kimseye ve herkese mırıldandım. "Kaç kızın var?" diye Raye Tex'e sordu.

Omzunun üzerinden başparmağıyla işaret etti. "Eğer kışınızı kaldırıp işe koyulmazsanız, altı tane fazla."

Haklıydı, hizmet edilmesi gereken müşteriler ve kazanılması gereken bahşişler vardı.

Hepimiz mutfağın kapısından içeri girdik, Luna ise alçak sesle "Tito böyle patronluk taslamazdı" diye mırıldanıyordu.

"Ben Tito değilim," dedi Tex, alçak sesle değil.

Lucia'nın mutfağından geçip Surf Club'a vardığımızda, Tex'in bizi neden aceleyle içeri soktuğu anlaşıldı.

İlk olarak, her gün gelen Byron, barda durmuş çılgınca bakıyordu.

Byron, kirli çay içerdi ve Tex, o çaya bir shot espresso katılmış olsa bile çay yapmazdı.

Bu nedenle Tex, Byron'la ilgilenmemiz için bizi oraya çağırmıştı, oysa Tex, çaya karşı garip bir nefret duymuyor olsaydı, Byron'la kendisi ilgilenebilirdi.

Daha da önemlisi, Dream yeni doğan bebeği Harmony'yi göğsüne bağlamış olarak oradaydı.

"Oh, lanet olsun," Shanti, Dream'i görünce fısıldadı.

"Hay aksi," Willow da aynı şeyi görünce fısıldadı. "Siktir,"

Jessie fısıldamadı.

Parlak bir gülümseme takındım ve "Merhaba, Dream!" diye seslendim.

Dream bana baktı ve tamamen küçümseyici olduğu için pek hoş olmayan bir tür yan bakış/göz devirme yaptı.

Bu da tamamen Dream'e özgü bir hareketti.

Sonra Luna'ya odaklandı çünkü Luna onun kız kardeşi idi ve nedense Dream, Luna da benim kız kardeşim olmasına rağmen (kan bağı olmasa da) SC'ye gelip Luna'ya acı çektirmek ve ona kötü davranmak gibi bir alışkanlık edinmişti ve o harika bir kız kardeşti.

Kimse Dream'in zararının ne olduğunu anlamadı, ama bunun sonucu olarak Raye ve Jessie ona tahammül edemedi. Shanti, Luna'yı geri götürebilmek için ona yakın durmakta haklıydı. Willow ise iki sürahi su alıp "Bütün masaları ben hallederim" dedi, böylece Luna, Dream ile uğraşmak gibi her zaman zahmetli olan işe odaklanabildi.

Kahve köşesine dönerken Tex, Dream'den o kadar uzak durdu ki şok oldum.

Bu, ya ondan korktuğunu (imkansız, ama Dream o kadar sinir bozucu biriydi ki, belki de değil) ya da Luna'ya kötü bir şey yaparsa ona çok yaklaşmak istemediğini, böylece onu gelecek haftaya kadar nakavt etme ihtiyacı hissetmeyeceğini gösteriyordu.

Ben de yan gözle bakışları ve göz devirmeyi görmezden gelerek ona doğru yürüdüm.

"Kahve falan ister misin?" diye neşeyle sordum.

"Emziriyorum," diye tersledi. "Kahve içemem." Sadece Luna'ya karşı kötü davranmıyordu.

Sadece söylüyorum.

"Oh," diye mırıldandım.

Luna yanıma yaklaşarak kız kardeşine "Her şey yolunda mı?" diye sordu. "Özel olarak konuşabilir miyiz?" diye sordu Dream.

"Hayır!" Tex kahve köşesinden bağırdı (ay, kulakları çok iyiydi). "Garsonlar servis yapar!"

Dream kahve köşesine doğru sert bir bakış attı, sonra Luna'ya döndü. "Ya da, şey, işten sonra falan buluşabilir miyiz?"

"Her şey yolunda mı?" diye tekrarladı Luna.

"İyi, ben sadece..." Köşedeki masasında oturan Tito'ya dönüp baktı.

Tito eğilmiş, bir deftere bir şeyler yazıyordu.

Dream dikkatini Luna'ya çevirdi, eğilip sessizce, "Zor durumdayım ve belki bana burada birkaç vardiya ayarlayabilirsen, biraz bahşış kazanabilirim diye umuyordum." dedi.

"Hayır!" Tex yine gürledi (vay canına, kulakları *gerçekten* çok iyiydi). "Garsonlar servis yapar ve bunu nazikçe yapar!"

Tex kimseye, özellikle de müşterilere karşı nazik davranmadığı için gülmek istedim, ama Dream çok üzgün görüldüğü için gülmedim.

Ayrıca Dream'in orada çalışmasını da istemiyordum, çünkü Luna ile kimsenin anlamadığı bir sorunu vardı ve belirtildiği gibi, kimseye karşı pek nazik davranmıyordu.

İyi gidiyorduk ve yeni gelenlerin bunu mahvedeceği değildi. Dream her şeyi mahvediyordu. Örneğin, üç farklı erkekten üç çocuğu vardı, en büyüğü henüz

üç yaşındaydı ve ben onu eleştirmiyordum. Sen bilirsin. Hayatını yaşa. Çocuklarını yap. Mutluluğunu bul.

Ancak maddi olarak hiçbirine hazırlıklı değildi ve çocuk yapmaya devam etti. Başlangıçta, refleksoloji seanslarına ve tarot kartı okumalarına devam ederken bunu yaptı.

İlk başta, ailesinden ve Luna'dan alabildiği her şeyi aldı, ama "alabildiği her şey" çok fazla zaman ve paraydı, bu yüzden sonunda bundan bıktılar ve bu durum daha başlangıçta engellendi.

Şimdi, çocuk nafakası alıyor ve ekstra para kazanmak için birkaç çocuğu evine alıyor, ayrıca Etsy mağazasında kendi yaptığı hippie çantaları ve mumları satıyor, ama evde üç çocuğu olduğu için, masrafları tam olarak karşılayamadığını tahmin ediyorum.

Tito'nun da bunu şüphelendiğini düşündüm, çünkü tüp çoraplı ayaklarıyla kaydırmalı terlikleriyle kahve dolabına doğru sürünüyordu.

Tüm kızların, Tito'nun Tex'i Dream'i işe almaya ikna edeceği düşüncesiyle, çeşitli derecelerde dehşetle onu izlediklerini gördüm, çünkü Tito öyle bir adamdı. Yardımcı olabileceği bir şey varsa, yapardı. Son.

"Ona sadece hafta sonları çalışabileceğimi söyler misin?" Dream kız kardeşinden rica etti.

Luna, Dream'e baktı, sonra muhtemelen sadece altı metre uzaklıktaki kahve dolabına baktı. Luna barın arkasında olduğu için Dream'e doğrudan ulaşabilirdi. Sonra tekrar Dream'e baktı.

"Bana bir tavsiye verirsen, belki ön tarafta duran o çılgın adam bana yardım eder," diye açıkladı Dream.

"O çılgın adamın adı Tex," dedi Luna. "Ve o da ortaklardan biri. Yani iş istiyorsan, seni işe alması için onu ikna etmen gerek."

"Beni sevdiğini sanmıyorum," dedi Dream, bariz olanı söyleyerek. "Neden acaba?" diye sordu Byron.

Şaşkınlıkla ona döndüm.

"*Seni tanıyor* muyum?" diye sordu Dream, Byron'a alaycı bir şekilde.

"Neden sevmediğini bilemem, çünkü sen her zaman burada, huysuzluk yapıyorsun, ben de her zaman seninle birlikte burada, arkada oturuyorum," diye cevapladı Byron. "Ama sanırım, dünya senin düşündüğün gibi senin etrafında dönüyor, ben sadece kenarda bulanık bir görüntüden ibaretim."

Şok içinde ona baktım.

Dream de öyle.

Luna da.

Shanti de öyle.

Yani, haklıydı. O her zaman buradaydı. Ve bu nedenle, Dream'in neden olduğu bazı olayları kaçıramazdı (o bu konuda çok ustaydı).

Yine de, onun birdenbire konuşmaya başlaması beklenmedik bir şeydi.

"Biliyor musun," dedi Luna'yı işaret ederek, "o havalı bir kız. Neden bu kadar tavırlı olduğunu anlamıyorum."

"Bunun seni neden ilgilendirdiğini anlamıyorum," diye karşılık verdi Dream.

"Çünkü ben *her gün* buradayım," diye cevapladı Byron. "Kaç kez buraya gelip çocuklarını ona bıraktığını, ondan para dilendiğini, sanki o Covid'in ilk vakasıymış gibi davrandığını gördüm bilmiyorum. İzlemesi hiç hoş değil, özellikle de o benim küçük kardeşim gibi olduğu için."

Ah!

"Sen sadece bir müşterisin," diye Dream da onu reddetti.

"Büyük adam üç blok öteden bir farenin osuruğunu duyabilir ve çok huysuzdur, ama bu kadınları çok önemseydiğini açıkça belli etti, şimdi onu kendi tarafına çekebileceğini mi sanıyorsun?" diye sordu Byron.

Dream yüzünü buruşturdu.

"O haklı! Ben kazanabilirim!" diye bağırdı Tex. "Sen kazanamazsın!" Dream daha da büyük bir yüz ifadesi yaptı.

Gülümsemeyi bastırdım.

"Senin kirli çayını ben getiririm, Byron," dedim ve espresso makinesine doğru yürüdüm. "Sen masana dön. Ben getiririm."

"Ben de Tex ve Tito ile konuşurum, Dream," dedi Luna (tanrım, o kadar kolay ikna oluyordu ki, ama tabii ki bu da harika bir kız kardeş olmanın bir parçasıydı). "Ama bil diye söylüyorum, Tito dünyadaki tüm sabrı içinde barındırır, ama Tex tam tersidir. Eğer sana bazı vardiyaları verirlerse, sakın olmalısın."

Dream çok kırılmış bir ifade takındı. "Beslemem gereken ağızlar var, tabii ki sakın olabilirim."

"İnanmıyorum!" diye bağırdı Tex.

Dream yüzünü buruşturdu.

Çay poşetlerine biraz sıcak su döktüm.

"Bırak da ben halledeyim, belki arkaya geçersen Tito ön tarafta işini yapabilir?" diye önerdi Luna.

Dream bir an tereddüt etti.

Hepimiz onunla birlikte tereddüt ettik, benim açımdan, kız kardeşine bu kadar nazik davrandığı için minnettarlığını ifade etmesini umuyorduk.

Ama o sadece "Neyse. Arkaya çıkacağım. Görüşürüz." dedi.

Sonra o ve uyuklayan Harmony mutfağın kapısına doğru süzıldüler.

Luna iç geçirdi.

Espressoyu çayın içine döktüm ve sütü buharlamaya başladım.

Tito sessizce köşesindeki "ofisine" geri döndü, ama bunu Luna'ya bakarak, başını sallayarak ve elini avuç içi aşağıya doğru sallayarak yaptı. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum, ama Tex'in hala Dream'e hayır dediğini varsaydım. Ama Tito onunla ilgilenecekti.

Luna hafta sonları çalışmamı istiyordu, ben de hafta sonları çalışmıyordum ve Luna, Dream'in Surf Club'a yaptığı son ziyaretten etkilenmemiş görünüyordu, bu yüzden Byron'ın kirli chai'sini bitirip ona götürdüm.

"Teşekkürler," diye mırıldandı, fincanı tabağından aldı ve dörtte birini içti.

Onun ağzıyla dostça bir şekilde irkildim, çünkü ağzı çok acımış olmalıydı.

Sonra fincanı tabağa geri koydu ve "Sen de benim küçük kardeşim gibisin" dedi.

"Teşekkürler Byron, çok tatlısın."

"Huysuz bir ablan var mı?" diye sordu.

"Hayır, altın çocuk bir ağabeyim var," dedim. "Ya sen?"

"Bahsedilecek bir şey yok," dedi kaçamak bir cevapla.

Ne tuhaf bir cevap.

Ama yine de, hiçbirimiz Byron'ın ne iş yaptığını bilmiyorduk. Dediği gibi, her gün gelirdi. Her gün birden fazla dirty chai içerdi, bu yüzden geceleri yaklaşık 0,425 saat uyuduğunu tahmin ediyordum. Ve Luna'ya aşık olmuştu.

Bunun dışında, onun hakkında hiçbir şey bilmiyorduk.

Raye, onun Interpol tarafından aranan uluslararası bir hacker olduğunu düşünüyordu ve kafein almadığında bilgisayar başında oturuyordu, bu yüzden Raye haklı olabilir.

Geri kalanımız hiçbir fikrimiz yoktu.

"Başka bir şeye ihtiyacın olursa, seslen yeter," dedim.

O da fincanını tekrar eline aldı ve bilgisayarından gözlerini ayırmadan bana selam verdi.

Peki o zaman.

Biraz bahşış kazanma zamanı gelmişti.

Biraz geç olsa da, bunu yapmaya başladım.

ON BİR

"LOVE STORY"

(TAYLOR SWIFT)

O akşam, SC'nin mutfağında, fırından yeni çıkmış domuz eti rulolarını sarmak için endüstriyel boyuttaki kutulardan büyük plastik sargı bezleri çıkarıyordum ki, Jessie personel odasından kafasını uzattı.

"Javi dışarıda," dedi.

Her tarafım mutlu bir sıcaklıkla doldu ve ona gülümsedim.

"Dışarı çıktığında ona hemen geleceğimi söyler misin?" diye rica ettim.

Eric, onun arkasındaki gölgelerden çıktı. O akşam onu eve bırakacak olan oydu.

Eric'e hiç yakışmayan bir somurtkan ifade takınmıştı.

Javi ve ben onu Oasis'e götürebilirdik ve ben de bunu teklif ettim, ama görünüşe göre Eric, Javi'nin koruma görevinin ikiye bölünmesini istemedi, bu yüzden bu fikri reddetti.

Gerçekten de içimizdeki mağara adamı.

Benzin israfı olmuştu, ama kadınının güvende olduğundan emin olmak istiyorsa, ben kimdim ki itiraz edeyim?

"Tamam. Oasis'te görüşürüz," dedi ve dışarı çıktı, Eric de bana çene kaldırarak selam verdikten sonra onunla birlikte ortadan kayboldu.

Evet.

Tamamen mağara adamı.

Domuzları çabucak bitirdim, onları biraz sıcak tutmak için plastiği folyo ile kapattım ve aceleyle dolabımdan çantamı almaya gittim

dolabımdan çantamı almaya koştum, mutfağa geri dönüp tabağı aldım ve dışarı çıktım.

Javi, yemekleri yapmam için gerekli malzemeleri bırakmamıştı. Neye ihtiyacım olduğunu mesaj attığımda, "bir işim var" ve ayrılamayacağını, bu yüzden Cody'nin malzemeleri bırakacağını mesaj attı.

Cody getirdi.

Bundan pek memnun görünmüyordu ama getirdi.

Kırk beş dakika önce Oasis toplantısı için görevimi yerine getirmek üzere mutfağa girdim.

Şimdi ise kapıdan çıkarken, tepsimi dengede tutmaya çalışarak, dışarıda rölantide duran kamyonetinden atlayan Javi'yi izliyordum.

"Selam," diye selam verdim ona ulaştığımda.

Tabağı benden aldı, kamyonetin arka kapısını açtı, tabağı yere koydu, kamyonetin arka kapısını kapattı, kolunu bana doladı ve beni vücuduna sıkıca çekti.

Başını eğdi, beni başım dönene kadar öptü, başını kaldırdı ve "Selam" diye cevap verdi.

Ayak parmaklarım kıvrılmıştı, bacaklarım titriyordu ve belki de ben, dikkatli olmak yerine duygularına kapılan kızdım diye düşünüyordum. Hayatını iyi hissettiren şeyleri yaparak yaşayan, sonuçları olabileceğini anlayan ama riski göze almaya hazır olan kız.

Ben bunu değerlendirirken, Javi "Günün iyi geçti mi?" diye sordu. "Bugün rüya geldi."

Javi'nin Dream ile doğrudan bir ilişkisi olduğunu fark etmemiş olsam da (ve inanın bana, Javi ile ilgili her şeyi fark ettiğim için bunu fark ederdim), gözleri hala bulanıklaşmıştı, Dream'in kötü tavrının etkisi o kadar büyüktü.

"Dream ile etkileşimlerimizi bir ile on arasında derecelendirecek olursak, bu olay bir buçuk civarındaydı, yani sorun yoktu," diye onu teselli ettim.

"Luna iyi mi?"

Mükemmel bir soru.

Yani...

O çok iyi biriydi! "Evet, o iyi."

Başını salladı, kolunu omuzlarıma doladı ve beni kamyonetinin yolcu tarafına yönlendirdi.

Kapıyı açtı, koltuğun üzerinde duran çantayı aldı, bana uzattı ve taksiye binmeme yardım etti.

Kemerimi takarken çantayı dengede tutmaya çalışıyordum ve Javi kapıyı kapattı.

O da arabaya bindi, kemerini bağladı ve yola çıktık. Ben çantayı kaldırıp "Bu ne?" diye sordum.

"Bak," diye

cevapladı. Acaba...

...bana hediye mi aldı?

Aman *Tanrım!*

Hediyeleri çok severdim!

Çantayı karıştırmaya başladım. Kağıt mendilleri bir kenara ittim. Ve sonra nefesim kesildi.

Yüksek sesle.

Çizgili cam mantarı da çıkardım.

Yani, tam olarak aynı değildi. Yeşil ve beyaz değildi. *Pembe* ve beyazdı.

Bu yüzden daha da iyiydi!

"Aman Tanrım, Javi!" diye bağırdım, ona dönerek. "Bunu nasıl buldun bul

du "Google'da 'çizgili cam mantar yerel' yazdım." Benim için

n?" Google'da arama yapmış!

Ben bunu bunu düşünmedim bile—ne yapacağını yap sadece sadece çok tatlıydı, çok

inanılmaz derecede düşünceliydi ki, onun çenesini öpmek için kendimi sonuna kadar uzattım.

"Bebeğim," diye fısıldadı ben uzaklaşırken.

Tanrım, onun sert, derin sesini seviyordum, özellikle de bana söylediği zaman.

"Teşekkür ederim," dedim içtenlikle.

"Önemli değil," diye cevapladı.

Koltuğuma mutlu bir şekilde oturdum (evet, bunun için biraz zıplamam gerekti, beni dava et, Javi bana yeni bir mantar aldı!) ve ön camdan dışarı baktım.

Sonra "Benim için öyle" dedim.

Takside garip bir titreşim vardı, bu yüzden ona döndüm.

O da ön camdan dışarı bakıyordu, tabii ki, çünkü araba kullanıyordu, ama yanağında bir kas dans ediyordu.

Kalbim sıkıştı.

"Yanlış bir şey mi söyledim?" diye sessizce sordum.

Gözlerini yoldan ayırmadan elini bana uzattı.

Mantarımın güvenli olduğundan emin olduktan sonra onu aldım.

Ancak o zaman cevap verdi: "Hayır,

Harlow." "Ben..."

Javi sözümü kesmeden önce zar zor bunu söyleyebildim. "Sadece beğendiğine sevindim

mutluyum."

Onunla olan ilişkimizin derinlerine inmek istemediğini hissediyordum konuyu derinlemesine ele almak istemediğini hissettim, bu yüzden "Tamam" dedim.

Elini elime sıkıca bastırdı ve bıraktı. "Günün iyi geçti mi?" diye sordum.

"Daha iyiydi."

Oh hayır.

Belki de takside hissettiğim tuhaf hava, o gün olan bir şeyden kaynaklanıyordu.

Durumu yokladım. "Her şey yolunda mı?"

"Hayır." Kısa bir cevap verdi. "Dün gece Cody kontrol odasındaydı ve kameraları izlemesi gerekiyordu. Ne yaptığını bilmiyorum. Eminim boş boş oturuyordur. Senin evine giren adamı görmedi."

Hay aksi.

"Mace onu fena azarladı," diye devam etti Javi. "Ama bu konuda benim olabileceğimden çok daha sakın davrandı, ve bunun sebebi sadece seninle ilgili olması değildi." Başını salladı. "Cody kayıyor. Takımımızın üretken bir üyesi olmak için üzerine düşeni yapmaya kararlı olduğundan emin değilim."

Hmm.

Onun ne demek istediğini anlıyordum.

İki kardeşlerini kaybettikten sonra, NI&S kalan Shadow Soldiers üyeleri Javi, Jeff (Jessie'nin kardeşi) ve Cody'yi kadroya almıştı.

Ama o zamanlar onlar Javi'nin askerleriydi.

Yani Cody'nin yaptığı hata Javi'ye yansiyordu.

Ya da yansımadı, ama Javi öyle algılayabilirdi.

"Mace sert bir adamdır," diye devam etti Javi. "Ama katı değildir. Kontrol odasını yöneten Moses katı bir *adamdır*. Orası onun alanıdır. Onun sorumluluğundadır. Cody doğrudan ona bağlıdır. Adam sağlamdır, işler yolunda gittiğinde tamamen soğukkanlıdır. Sabırlı. Bilgelikle cömert. Sen işleri batırırsan, o kadar da değil. Bir kadını korumak söz konusu olduğunda işleri batırırsan, karısını ve iki kızını sevdiğini ve bunun ne kadar önemli olduğunu anladığını düşünürsek, haklı olarak sinirlenmiştir."

Ne diyeceğimi bilemedim, bu yüzden "Ah dostum" dedim.

"Ben de sinirlendim," dedi Javi. "Cody benim dostum. Ona daha iyisini öğrettim."

Ugh.

O bunu tamamen kendisine yönelik bir eleştiri olarak algıladı. Elimi uzattım ve bacağını sıktım.

Elimi çekmek üzereyken, Javi elini benimkinin üzerine koydu, ben de elimi olduğu yerde bıraktım.

Ve sonra konuşmaya devam etti.

"O en genç olanı. Ekipte eski askerler var. Çok daha fazla deneyime ve çok daha fazla beceriye sahip adamlar var ve bunları elde etmek için bedellerini ödediler. Rütbelere ve rütbe atlamak için çaba göstermeye alışkınlar. Ben adamlarımı kardeşlik gibi yönettim. Hepsi bir için, biri herkes için gibi bir şey. Bu öyle değil. Kendini kanıtlaman gerekiyor. En genç ve en az tecrübeli olan Cody, tüm pis işleri kendisinin yaptığını düşünüyor, ama bunun eğitiminin bir parçası olduğunu görmüyor. Yaramazlık yapıyor, bu çok kötü."

"Evet," diye ona katıldım.

"Buna ek olarak, bu seninle ilgiliydi," diye devam etti Javi. "Seni savunmasız bıraktı. O adamın içeri girdiğini görmeliydi. Dışarı çıktığını da görmeliydi. Adam on yedi dakika boyunca senin yerindeydi. Onu suçüstü yakalamak için ekibi çağırmak için bolca zaman vardı. Bir gece önce bir adamın öldürüldüğünü biliyordu. Karşı karşıya olduğumuz riski biliyordu. Kafasında ne vardı bilmiyorum."

Ben de bilmiyordum ve Cody, içlerinden en az tanıdığım kişi olduğu için bir fikrim yoktu (ama şimdi, market alışverişini bıraktığında huysuz davranışının nedeni anlaşılmıştı).

Tek yapabileceğim, Javi'nin sert uyluğunu sıkıp "Üzgünüm" demektir.

"Mace, biz işe başladığımızda açıkça belirtti ki, o tek hatayla kovulan türden bir adam değil. Bizim işimizi biliyordu. Bizim iş yapma tarzımızı bırakmamızı ve onların iş yapma tarzına uymamızı sağlayacağını biliyordu. Hoşgörü göstermeye hazır. Ama aynı zamanda üç hatayla kovulan türden bir adam da değil. Yaptığımız iş, hata yapmaya izin vermez. Yani Cody yine hata yaparsa, gider."

Javi için kardeşlerinden birinin takımdan atılması gerçekten büyük bir olaydı.

"Çok üzgünüm, Javi. Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Onunla konuşacağım," diye homurdandı. "Umarım kafasını kışından çıkarır."

"Umarım," diye mırıldandım. Daha yüksek sesle sordum, "Adamı kameraya aldın, başka bir şey var mı?"

Yine başını salladı. "Kim olduğunu kimse bilmiyor. Brody yüz tanıma sistemini çalıştırdı ama adam sokaktan geldiği için aracını tespit edemedik. Elimizde sadece cinsiyeti, erkek, ırkı, beyaz ve vücut yapısı, orta boy olduğu bilgisi var."

Bu pek bir şey
değildi. "Tamam,"
dedim.

"Acele ettiği için ortalığı dağıttı olabilir, ama hırsızlık profesyonelce yapılmıştı. Bunu da öğrendik."

Bu haber hakkında ne düşüneceğimi bilemedim.

Sanırım bu iyi bir şeydi, eğer hırsız girecekse, en azından profesyonel biri girmişti.

Parmakları benim parmaklarımı kavradı. "Bir yolunu buluruz, bebeğim." Bundan hiç şüphem yoktu.

Oasis'e kadar elimi tutarak sürdü ve yine sokağa park etti.

Avluya vardığımızda, herkesin çoktan toplanmış olduğunu gördük ve biri (muhtemelen Bill veya Zach) insanların dış mekan koltuklarını el koymuş ve uyumsuz dış mekan mobilyalarından oluşan geçici bir toplantı alanı oluşturmuştu.

Masalar yiyeceklerle doluydu, Jessie bir masada kokteyl çalkalayıcıyı sallıyordu.

Javi mantarımı aldı, taşıdığı tabağı bana uzattı ve "Bunu senin evine bırakacağım" dedi.

Bunun üzerine uzaklaştı.

Anahtarı olmadan nasıl gireceğini sormaya zahmet etmedim. Bu adamların bir yolunu bulurlar.

Tabağımı masaya koydum, kapağını açtım ve Martha tabağına üç domuz eti yığıyordu.

Popüler olduklarını söylemiştim.

Jessie'ye gittim. "Bu akşamın kokteyli nedir?" Bana gülümsedi. "Düşmüş Melek."

Çok komik olduğu için kahkahayı bastım ve iki kokteyl sipariş ettim.

Javi kokteyl içen biri değildi, ama denemek istemeseydi ve bunun yerine Jess'in yanında yerde duran soğutucudan bir bira alsaydı, boşa gitmezdi.

Javi bana katıldığında, Javi'nin ve benim içkilerimin parasını ödemek için Bill ve Zach'e on dolar veriyordum.

Paraya kaşlarını çatmıştı. Ona kokteyli uzatıyordum.

Dikkatini içkiye çevirdi. "O ne?" "Fallen Angel."

Cevabımın dudaklarını kıvrılttığını fark ettiğimde rahatladım.

Neden kötü bir ruh hali içinde olduğunu anladım. Cody ile olanlar beni de kötü bir ruh haline sokardı. Ve kimse her zaman iyi bir ruh hali içinde olamaz.

Ama onu bu ruh halinden kurtarmak için yapabileceğim bir şey varsa, yapardım. Ve yaptığım için memnun oldum.

Kokteyli aldı, bir yudum aldı ve kararını verdi. "Fena değil." "Jessie hazırladı, tabii ki fena olmayacak."

Kolunu boynuma doladı ve beni yemeğin olduğu yere götürdü.

Yiyecekleri aldık ve sandalyelere geçtik. Beni Luna'nın yanına oturttu, Luna da Raye'nin yanındaydı, Raye de Shanti'nin yanındaydı, Willow da Shanti'nin yanındaydı.

Erkekler kenarda durdular, çünkü görünüşe göre sert adamlar apartman sakinleri toplantılarında oturmazlarmış.

Herkes oturduğunda, Bill öne çıktı. Elinde mikrofon vardı.

"Bu onun karaoke setinden mi?" diye sordu Luna.

Makine orada olmadığı için öyle görünmüyordu. Arkasında masanın üzerine kurulmuş sadece birkaç hoparlör vardı.

"Deneme, deneme," dedi Bill mikrofona.

"O şey olmasa da seni duyabiliyoruz," diye bağırdı Martha.

"Tamam," diye mırıldandı Bill mikrofona. Sonra, "Tamam, ilk Oasis Meydanı Sakinleri Toplantısı başlıyor. Görüşmemiz gereken bir gündem var, bu yüzden," diye devam etti ve bakışlarıyla Martha'yı işaret etti, "arkadan yorum yapmayın. Bir şey söylemek istiyorsanız, yorumlara açılana kadar bekleyin ve elinizi kaldırın."

Martha, Bill'in kuralını anında çiğnedi. "Seni patron yapan kim?"

Zach ayağa kalktı ve mikrofonu Bill'den aldı. "Harika bir geçiş, Martha. Gündemin ilk maddesi, Oasis Square Sakinleri Derneği'nin eş başkanları olarak Bill ve benim adaylığımızı oylamamız." Kalabalığa seslendi. "Kim evet diyor?"

Martha hariç herkes elini kaldırdı.

"Kimsenin oy kullanacağımızı bilmediği bir oylamada rakipsiz aday olamazsın!" diye bağırdı.

"Yapabiliriz ve az önce yaptık," dedi Zach. "Evet oyları kazandı."

Bill, sanki insan bir tokmakmış gibi ellerini yüksek sesle çırdı. Jessie'nin kıkırdadığını duydum ve ben de ona katıldım.

Cidden, burayı seviyordum.

"Gündemin ikinci maddesi, Maggie'nin Seattle'a kalıcı olarak taşınması nedeniyle kiralanacak olan iki yatak odalı daire," diye duyurdu Zach.

Maggie ile sadece birkaç kez karşılaşmıştım. İşi nedeniyle çok seyahat etmek zorundaydı. Öyle ki, aylardır Seattle'da uzun süreli bir görevdeydi.

Ve görünüşe göre, şimdi bu süre çok daha uzayacaktı.

"Maggie gidiyor mu?" diye Sally şok ve çaresizlik içinde haykırdı.

Fark etmediyseniz, biz çok sıkı fıkı bir gruptuk. Bu, buranın Phoenix'in en iyi apartman kompleksi olmasının nedenlerinden biriydi.

"Bu da ne?" diye sordu Martha. "Burada olmamızın tek nedeni, Raye, Luna, Harlow, Jessie, Shanti ve Willow'un başlarına bela olan çılgın olayları tartışmak."

Bill mikrofonu Zach'ten aldı. "Bu gündemin beşinci maddesi."

"*Beşinci* madde mi?" Martha kekeledi. "Birinci madde olmalı!"

Bill onu görmezden geldi ve kalabalığa seslendi. "Şimdi, muhtemelen o daireyi gözüne kestiren iki çift var, Alexis ve Jacob ile Raye ve Cap. Raye ve Cap, bizim tahminimize göre, Alexis ve Jacob'dan birkaç gün önce çift oldular. Bu kadar yakın bir fark olduğu için, karar verilmeden önce her çiftten bir üyeye söz verip durumlarını açıklamalarını düşündük."

Raye, Cap'e baktı.

Cap botlarına bakıyordu.

O başını kaldırıp gülümsediğini görene kadar bunu nasıl yorumlayacağını bilemedim.

Raye ayağa kalktı. "Birimizin açılacağını ya da hak talebimizi belirtmemiz için zor durumda bırakılacağımızı bilmiyordum, bu yüzden Cap ile bu konuyu konuşmadım. Ama Harlow evimizi çok iyi düzenledi ve bu işe yarıyor. Yani..."

Patsy "O da ne?" diye bağırınca, Raye'nin söyledikleri duyulmadı.

Herkes ona baktı.

Ama Patsy, Alexis'e bakıyordu ve Alexis o kadar çok kızarıyordu ki, koşup termometremi almam gerektiğini hissettim.

Martha, Alexis'in oturduğu yere fırladı, sol elini tuttu, havaya kaldırdı ve salladı.

Nefesim kesildi.

Yüzük parmağında kocaman bir elmas vardı. "Siz ikiniz gizlice nişanlandınız mı?" diye suçladı Martha.

"Kadınım benim yüzüğümü takıyorsa, bu gizli bir şey olamaz," dedi Jacob, sanki *şimdiye kadarki* en iyi Şükran Günü yemeğini yemiş gibi sandalyesine yaslanarak, kolunu Alexis'in koltuğunun arkasına doladı.

"Jacob dün gece polis gittikten sonra bana teklif etti," dedi Alexis utangaç bir şekilde. "Tabii ki, ben de kabul ettim."

Jacob, Angels'larla ilgili olayları öğrendiğinde her zamankinden daha somurtkan olmasının nedeni bu olmalıydı. Onun evlilik teklifini mahvediyorduk.

"*Aman Tanrım!*" diye bağırdım, ayağa fırlayarak tabağımı koltuğuma bıraktım, içkimi Javi'ye verdim ve Alexis'e doğru koştum.

Kızların ve aslında neredeyse herkesin peşimizden koştuğunu duydum.

Bir sürü haykırış, sarılma, zıplama (ben ve Willow), biraz gözyaşı (ben, Alexis, Willow, Patsy, Linda ve Zach) ve "*Aman Tanrım, çok güzel!*" diye bağırışlar vardı. Yüzük sadeydi ama taşı küçük değildi.

"Kahretsin!" diye bağırdı Jessie. "Kokteylim tamamen yanlış. Elma martini yapmalıydım."

"Neden?" diye sordu Shanti.

Jessie sırıttı. "Gözümün appletini'si."

Onun kötü kelime oyununa bazıları mutlu bir şekilde inledi ve sonra aniden Taylor'ın "Love Story" şarkısının açılış akorları Bill ve Zach'in hoparlörlerinden çalmaya başladı.

"*Mükemmel!*" diye bağırdım.

O kadar mükemmeldi ki, hepimiz Alexis ve Jacob'ın etrafında dans ederek şarkıya eşlik ettik, bu da elbette Alexis'in ağlamaya başlaması anlamına geliyordu. Bu da Jacob'ın kolunu ona dolayarak onu sıkıca yanına çekmesi gerektiği anlamına geliyordu, ancak bunu yüzünde kocaman, mutlu bir gülümsemeyle yaptı.

Tanrım.

Bu ikisini çok sevdim!

Doğal olarak, "o yere diz çöktü" kısmında, hepimiz onların etrafında yere diz çöktük ve şarkının son kıtasını yüksek sesle söyledik.

Alexis bu noktada hıçkırarak ağlıyordu ve ben de tam yanıdaydım.

Şarkı bitti ve gözlerim Javi, Cap ve Eric'in bıraktığımız yerde, sandalyelerin yanında sıralı olarak duruyorlardı.

Hepsi kollarını göğüslerinde kavuşturmuşlardı ve hepsinin yüzünde Javi'nin hayranlık dolu ifadesinin bir versiyonu vardı, ama sadece Javi'ninki bana yönelmişti.

Ona deli gibi sırıttım, Alexis ve Jacob için o kadar mutluydum ki

O Bu bu Jessie herkese herhangi burada elma
schnaps veya calvados, votka ve Cointreau içenler, bunları
kokteyl masasına getirmeleri için çağrıldı.

İnsanlar birimlerine koştular.

İlk Oasis Square Sakinleri Toplantısı gündemi sunuldu. Ve nişan töreni
resmen başladı.

ON İKİ

“HALO”

(BEYONCÉ)

Gözlerimi açtığımda, Javi'nin büyük yatağının üzerinde gri çarşaflardan oluşan bir deniz gördüm.

Karnımın üstüne yatmıştım ve ağzım paçavra ile doldurulmuş, damarlarıma kurşun enjekte edilmiş gibi hissediyordum.

Ayrıca bir el, belimin alt kısmını nazikçe dairesel hareketlerle ovuyordu.

"Bebeğim," diye Javi'nin sesini duydum.

Yastıkta başımı çevirdim, at kuyruğum da benimle birlikte hareket etti. Bu küçük şeyler, pek de hoş olmayan büyük olayların yaşanmasına neden oluyordu, bu yüzden güvenli olmak için sadece gözlerimi çevirip, yanımda yatakta oturan, giyinik ve duştan çıkmış, saçları hala ıslak olan Javi'ye baktım.

O da muhteşem bir deli gibi sırıtıyordu, ama gözlerimi yakaladığında kahkahayı patlattı.

Odayı dolduran ses beni acı içinde yüzümü buruşturdu ve gözlerim kapalı olduğu için Alexis ve Jacob'ın ani nişan partisinde olanlar bir anda beynime hücum etti.

Jessie'nin Fallen Angel kokteyli biraz acıydı, bu yüzden acı *olmayan* Appletini'ye geçtim. İkisi de *çok* lezzetliydi.

Bu yüzden *çok* içmiştim.

Bu da Jessie'ye, sonra Eric'e, Raye'ye, Cap'e, Luna'ya, Willow'a, Shanti'ye, Linda'ya, Patsy'ye, Bill'e, Zach'e ve hatta Martha'ya derin ve kalıcı aşkıma itiraf etmeme neden oldu.

Çok daha sonra, Alexis ve Jacob'a onlar için *ne kadar mutlu* olduğumu anlatırken, o kadar sarhoştum ki, onların halka açık partiyi bitirip özel partilerine geçmek istediklerini gösteren sosyal ipuçlarını tamamen kaçırdım. Javi yanıma geldi. Sonra beni kaldırdı ve sanki bir futbol topuymuşum gibi kolunun altına aldı ve kamyonetine taşıdı.

Bu beni hiç rahatsız etmedi. Hem de hiç.

Yol boyunca komşularımı ne kadar sevdiğimi ona anlatıp durduktan sonra, Javi'ye, kapısını kapatıp kilitlediği anda ona saldırarak ne kadar üzülmeyişimi anlattım.

Beni öpüp, merdivenlerden yukarı çıkarken onu okşamamı engelleyerek, sonunda yatağının yanında durdu ve beni kol mesafesine uzaklaştırdı. Javi'nin kolları çok uzun olduğu için, ona dokunmaya devam ederken, onu 10 santim kadar ıskaladım.

Bu noktada, "*Mi pequeña*, bunu istiyorum, *gerçekten* istiyorum, ama sana yavaşlayacağımıza söz verdim ve ilk seferimizin senin sarhoş olduğun bir anda olmasına izin vermem" dedi.

Sanki Japonca konuşuyormuş gibi geldi bana.

Tek bir hece bile bana bir anlam ifade etmiyordu.

O beni banyoya çekerken, ben hala onun sözlerini anlamaya çalışıyordum.

Orada hiç bulunmamışım ve banyonun ne olduğunu bile bilmiyormuşum gibi, aptalca duruyordum.

Bu çok uzun sürdü, Javi benim tuvalet malzemelerimi ve önceki gece giydiğim tişörtünü getirerek geri döndü.

Kapıyı arkamdan kapattı.

Alışkanlıkla dişlerimi fırçaladım, yüzümü yıkadım, nemlendirdim ve onun tişörtünü giydim, kıyafetlerimi yerde bıraktım.

Sonra yatak odasına girdim ve yüzüstü yatağa düştüm. Bayıldığım için şimdi buradayım.

Olan biten her şeyden dolayı son derece utanmıştım, ama insanüstü bir güçle ondan uzaklaştım ve başımı yorganın altına soktum.

Ya da denedim. Ama Javi battaniyenin üzerinde oturuyordu, bu yüzden çok çekmem gerekti ve sonunda başımı battaniyenin altına sokup ondan saklanmak için kıvrılmak zorunda kaldım.

"Bebeğim," diye

seslendi. Aman

Tanrım.

Ölebilirdim.

Eli tekrar sırtımı okşamaya başladı. "Lolita," dedi

yumuşak bir sesle.

Ugh!

Bana öyle seslendiğinde çok hoşuma gidiyordu.

Ama ona saldırmıştım. Beni itip banyosuna kapatmak zorunda kalmıştı.

"Harlow, bebeğim, buraya gel," diye ısrar etti.

"Hayır," diye inledim çarşafların altında. "Ölmek istiyorum. Siyanürün var mı?"

Onun kıkırdamasını duydum ve sonra çarşafı çektini hissettim. Ben de geri çektim. Böylece ikimiz de yatak örtülerini çekerek boğuşmaya başladık ve örtüler çok güzeldi, pahalı oldukları belliydi ve Javi muhtemelen hayatında pek pahalı şeyler almamıştı (eğer aldıysa), onları yırtmak istemedim, bu yüzden vazgeçtim.

Bunun sadece onun bakışlarına karşılık vermem gerektiği anlamına geldiğini sanıyordum, ama yanılmıştım.

Bu, Javi'nin kucağına çekildiğim ve kollarının beni sardığı anlamına geliyordu.

Onun kucağına o kadar iyi sığdım ki, bu bir mucizeydi.

Ne kadar harika olursa olsun, ne kadar muhteşem hissettirse de, onun bakışlarından kaçındım.

"Sarhoşken çok tatlısın," dedi. İğrenç.

"Sevimli ve tatlı," diye mırıldandı, sanki bu anıyı daha sonra tekrar yaşayabilmek için dikkatlice saklıyormuş gibi. "Harlow'un bin katı gibi."

"Gluh," diye inledim.

Bana sarıldı. "Bebeğim, çok tatlıydın."

Tamam. Saklanamazdım. Sonuçlarına katlanmak zorundaydım.

Gözlerinden kaçmayı bıraktım ve ona doğrudan baktım, ardından "Bu hiç doğru değildi" dedim.

Kafası karışmış görünüyordu. "Neyim yanlıştı?"

"Eve geldiğimizde sana öyle saldırmam."

Mükemmel kavisli kaşları bir başka mükemmel kavis oluşturmak üzere yukarı kalktı. "Bir erkek bir kadına böyle bir şey yaparsa, suçlanır," diye

Mükemmel yaratılmış yüzü yumuşadı, evet, bu da onu daha da mükemmel hale getirdi.

"Bebeğim," diye fısıldadı.

"Özür dilerim," dedim. "Hiçbir mazeretim yok."

"Özür dilerim," dedim. "Hiçbir mazeretim yok."

Çenemi avuçladı ve başparmağını elmacık kemiğim boyunca ovuşturdu. "Başka bir erkekle hiç yaptın mı bunu?"

"Hayır!" diye bağırdım, bu bana da pahalıya mal olsa da, ağrıyan başıma sivri uçlar saplanıp mide bulantımı artırsa da.

"Ben yatakta otururken kucağımda olduğun için, birlikte yattığımızı hatırlatmama gerek yok sanırım," dedi.

"Ama biz *birlikte yatmıyoruz*," diye hatırlattım ona.

"Henüz değil, ama ikimiz de bunu istiyoruz," diye cevapladı, elini boynuma kaydırıp ve şimdi başparmağıyla çenemin altını nazikçe bastırarak yüzümü ona doğru kaldırdı. "Dün gece yaptığın şey, beni ihlal eden saldırgan bir saldırı değildi. Sarhoştun ve azgındın..."

Aman Tanrım!

Biri beni öldürsün!

"...ve erkek arkadaşınla birlikteydin, bu yüzden kendin olabilirdin." Gülümsedi. "İnan bana, o mührü kırdıktan sonra, ne kadar sarhoş olursan ol, bana atlarsan, ben de o oyuna girerim." Başparmağını çenem boyunca gezdirdi. "Ama sen benden yavaşlamamı istedin ve burada başlattığımız şey benim için önemli, bu yüzden seni reddetmek ne kadar zor olsa da, dün gece benim geçmem gereken bir güven testi oldu."

Ona baktım.

Yani, bu adam daha fazla *harika* olabilir mi?

"Seni böyle sınadığım için özür dilerim... istemedim," dedim.

"Ben üzgün değilim, çünkü sana pislik gibi davranarak güvenini kırdım ve dün geceki sınavı geçtiğimi düşünüyorum, bu yüzden belki de yaptığım büyük hatayı biraz telafi etmişimdir."

İşte cevaptı.

Cevap evetti.

İmkansız görünüyordu, ama bu adam daha da harika olabilirdi.

Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu nasıl anlatacağımı bilemedim, bu yüzden aklıma gelen tek şeyi yaptım.

Kollarımı ona doladım ve sarıldım.

Javi de bana sarıldı ve bu konuda çok iyiydi, büyük, sıcak eliyle yanıma tatlı bir şekilde okşadı.

"Ciddi konuşmamızı yapamadık," dedim kulağına.

Nazikçe (birazcık) uzaklaştı ve "Cuma gecesi randevu gecesi ve bu gece pizza sipariş edip konuşarak randevumuzu gerçekleştireceğiz" dedi.

"Cumartesi gecesi randevu gecesi," diye düzelttim onu.

"Yarın gece de randevumuz olacak," diye cevapladı. "Ama o zaman seni daha şık bir yere götüreceğim."

Gördün mü?

O giderek daha da harika olacaktı. Ve ben Javi ile gerçek, resmi bir randevuya çıkacaktım.

Sabırsızlanıyordum!

"İşe gidecek misin yoksa evde kalıp akşamdan kalmalığını uyuyarak geçirecek misin?" diye sordu.

Kafa ağrısını uyuyarak geçirmek istesem de, Tito, Tex ve kızları böyle yüzüstü bırakamazdım, ayrıca kirayı ödemek için çalışmam gerekiyordu.

Yatağının yanına baktım, ama alarm saati yoktu.

Sadece şarj istasyonu vardı.

Ben de tekrar ona baktım. "Saat kaç?" "Dokuz buçuk civarı."

Aman Tanrım!

Sabah ritüelimin küçük bir kısmını bile sıkıştıramayacağım (yine!) yetmezmiş gibi, bugün saç yıkama günüydü ve hazırlanmak için sadece bir saat on beş dakikam vardı.

Onun kucağından atladım ve banyoya koştum, başım ağrıyordu, midem bulanıyordu, dudaklarım "Bugün saç yıkama günü!" diye bağıırıyordu.

O kadar acele ediyordum ki, arkamdan kapıyı yanlışlıkla çarptım ve baş ağrım bunun için bana teşekkür etmedi.

Yüzümü yıkarken kapı çalındı.

"Evet?" diye seslendim.

Javi, bulanık su ve buzla dolu bir bardakla içeri girdi. Onu banyo tezgahına koydu.

"İntravenöz sıvı takviyesi," dedi. "Hepsini iç. Hangover'a iyi gelir.

Duş aldıktan sonra sana kahve ve simit getireceğim."

Aman Tanrım!

Her şey giderek daha da harika oluyor!

Kapıyı kapatarak dışarı çıktı. Tamamen inanılmaz.

İçeceği bir dikişte içtim ve duşumu alana kadar şaşırtıcı bir şekilde kendimi çok daha iyi hissettiğimi fark ettim.

Kahve ve simit yedikten sonra, inanır mısınız, kendimi çok iyi hissediyordum. Evet.

Javier "Mountain" Montoya'nın inanılmaz olduğunu hissediyordum...

O kesinlikle mükemmeldi.

ON ÜÇ

"KIZ KARDEŞLER KENDİLERİ İÇİN YAPIYORLAR"

(EURYTHMICS/ARETHA FRANKLIN)

Javi'nin akşamdan kalma halimi iyileştirdiği için çok mutluydum, çünkü bu, beni işe bırakmadan önce kamyonetinde öpüşebileceğimiz ve kusmayacağım ya da daha kötüsü, üzerine kusmayacağım anlamına geliyordu.

İçeriye zıplayarak girdim, arkamda el sallayarak, Javi ise yol boyunca bana gülümsedi.

Çantamı dolabıma koyup garson önlüğümü giyerken mırıldandım.

Sonra mutfağa girip "Merhaba Lucia!" diye şarkı söyleyerek zıpladım.

O büyük bir tencerede bir şeyleri tuzluyordu, bu yüzden protokol gereği beni görmezden geldi.

The Surf Club'a girdiğimde, hemen beş çift arkadaş gözü üzerime çevrildi.

Jessie, "Lütfen bana Javi'nin dün gece oraya gitmediğini söyle. Sen tamamen sarhoştun" diye yalvarınca nedenini anladım.

Ve iyi ruh halim bir anda yok oldu.

"Onu çok uzun süredir tanımıyoruz," diye başladım, "ama sana hiç öyle bir izlenim verdi mi?"

"Siktir, yine batırdım," diye mırıldandı Jessie.

"Uh... evet," diye onayladım. "Ve bilgin olsun, eğer orada yapsa bile, benim için sorun olmazdı çünkü ben istiyorum, o da istiyor, ama yapmadı. Yani, denedim. Onun evine döndüğümüzde ona yapıştım. Beni banyosuna, tuvalet malzemelerimle ve tişörtüyle kilitledi ve

yatmaya hazır olduğumda, bayılmaya da hazırdım, ki öyle de oldu."

"Seni banyosuna kapatmak zorunda mı kaldı?" diye sordu Shanti, sesi kahkahadan titriyordu.

Bundan utanmayı reddettim ve sadece başımı salladım. "Ne tatlı," dedi Willow.

"Kesinlikle," diye onayladım, sonra Jessie'ye gözlerimi kısarak baktım. "Ona saldırdın mı?" diye sordu.

"Denedim," diye cevapladım.

Dudakları gülümsemeyle kıvrıldı. Gözlerimi devirdim.

"Biliyorsun, ben kız gibi olabilirim, ama bu zayıf olduğum ve korunmam gerektiği anlamına gelmez," diye ısrar ettim. "Javi iri bir adam olabilir, ama bu onun bir avcı olduğu anlamına gelmez."

Jessie şimdi sinirlenmiş gibi görünüyordu. "Onun bir avcı olduğunu söylemedim."

"Hayır, ama ne demek istediğimi anladın. Fark etmediysen, hepimiz büyüdük," diye karşılık verdim.

Jessie ellerini beline koydu. "Orada durup, kısa bir süre önce bana kızginken, şimdi benim senin için endişelendiğim için bana kızma. Ayrıca, ben istediğim zaman paylaşmak istediğim bir şeyi seninle paylaşmadığımda, bana oldukça sert davrandın ve bunu *benim için endişelendiğin* için yaptın," diye karşılık verdi Jessie.

Bah!

Beni yakaladı.

Arkadaşça yüz yüze geldik.

Bu iki saniye sürdü, sonra Raye yavaşça ayağa kalktı ve "Dün geceki en sevdiğim kısım, Alexis ve Jacob'ın nişanlandığını öğrenmek dışında, Javi'nin seni futbol topu gibi avludan dışarı taşımasıydı" dedi.

Herkes güldü.

Evet, ben de dahil, çünkü komikti, ama aynı zamanda Javi Sweet'ti.

"Benim en sevdiğim kısım, Martha'ya onu sevdiğini söylemen ve sonra on dakika boyunca onun da seni sevdiğini söylemesini sağlamaya çalışman oldu,"

diye ekledi Luna.

"Evet, o da güzeldi," dedi Raye. Hepimiz buna da güldük.

Bu arada, Martha asla pes etmedi.

Hala beni sevdiğini biliyordum.

Sadece... kendi tarzında.

"Kadınlar!"

Bunun üzerine hepimiz irkildik ve kahve köşesinden çıkan Tex'in bize öfkeyle baktığını gördük.

Daha fazla bir şey söylemesine gerek yoktu. Herkes işine koyuldu, ben de Raye'nin peşinden barın arkasına geçtim.

Beni merakla süzüyordu. "Hangover'ın yok mu?" "Javi bana bir hidrasyon ilacı verdi. Mucizevi bir etkisi var."

"Onun ne olduğunu öğrenmem lazım." "Javi'ye sorarım."

Gülümsedi.

"Kimse Kev/Trev durumuyla ilgili bir şey söylemedi," dedim.

O tamamen iş moduna geçti ve başını salladı. "Evet, bu konuda konuşmamız lazım. Bir kez olsun Willow'un aramalarına cevap vermiyor. Senin evini topladıktan sonra, Luna, Willow ve ben dün gece onun evine uğradık ama orada değildi. Cap ve Eric öğrendikleri hiçbir şeyi paylaşmıyorlar. Titus, garajına istediğimiz zaman gelebileceğimizi söylüyor ama bu durumla ilgili bir şey biliyorsa, söylemeyi reddediyor. Arthur da hiçbir şey bilmiyor."

"Yani... hiçbir ipucu yok mu?" diye sordum.

Raye başını salladı. "Hiçbir şey."

"Vazgeçiyor muyuz?"

Gözleri parladı. "Hayır. Yarın saat birde Shanti'nin kuzeniyle bir barda buluşup kanat ve futbol izleyeceğiz, belki ondan bilgi alabiliriz."

Gözlerimin de parladığını hissettim, ama emin olamadım.

Tamam, deli olduğumu söyleyin. Kesinlikle, bu şimdiye kadarki en tehlikeli görevimizdi.

Ama bu Angels işine girmiştim.

Ancak, kira ödemem gerektiği için, bunu bir kenara bırakıp işe koyulmamın zamanı gelmişti.

Bunu yaptım.

BELKİ YARIM saat sonra oldu.

Willow'un ayrılma saati yaklaşıyordu, çünkü Raye ve Luna'dan birkaç saat önce çıkmıştı, çünkü kahve köşesi için kek ve diğer şeyler hazırlamak için birkaç saat önce gelmişti.

Bunu biliyor olabilir. Bilmiyor da olabilir.

Bilmediği şey ise, Tex'in bizim ilk savunma hattımız olduğu ve o da tam ön kapının içindeydi.

Kev ortaya çıktığında, artık komşu evin çocuğu gibi görünmüyordu, kumral saçlı, yarı seksi bir adam değil, aksine deli gibi ve bin yıldır duş almamış gibi görünüyordu. Kahve köşesinin hemen ötesinde yana kayarak durdu, çılgın bakışları SC'yi taradı ve sonunda bana takıldı.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdı.

O anda tüm müşterilerimiz ona dönüp baktı. Aynı anda Tex de içeri girdi.

Kev, dışarısı 32 dereceden fazla olmasına rağmen, düğmeleri tamamen iliklenmiş flanel gömlek giyen, vahşi saçlı ve uzun sakallı devasa bir adamın üzerine doğru geldiğini görünce irkildi.

O anda Kevin koşmaya başladı.

Ama o birkaç saniye içinde Willow'u görmüştü, bu yüzden ona doğru koştu.

koş

may O kaçtı.

a Kevin onu kovaladı.

başl Tex de Kevin'ı

adı. kovaladı.

Masaların, sepet sandalyelerin ve

The Surf Club'ın fasulye torbaları.

İnsanlar bağılıyor, koltuklarında korkuyla kıvrılıyorlardı, ancak bazıları telefonlarını kaldırıp Byron'ın masasından kalkıp Tex'in peşinden koşarken, Tex'in de Willow'u kovalayan Kevin'ın peşinden koşarken olanları filme alıyorlardı.

Onları izlerken daireler çizerek dönerken, Tito'nun "ofisinde" oturduğunu gördüm, iPad'i elinde, parmağı ekrana dokunmaya hazır, güneş gözlükleriyle olayı takip ediyordu, ama yerinden kıpırdamıyordu.

Tex'in bu işi halledeceğini düşündüğünü tahmin ettim.

Ama Tex bu işi başaramadı, çünkü Willow kurnaz biriydi. Kovalamaca oyununda çok iyiydi ve yakalanmamayı başarırdı.

Ancak bu durumun sona ermesi gerekiyordu ve Kevin'ı yakalayıp bu karmaşanın ne olduğunu öğrenmemiz gerekiyordu.

Bu düşünceyle, ne oldu bilmiyorum ama boş bir sandalyenin üzerine çıktım, sonra masanın üzerine çıktım ve Willow geçerken Kevin onun peşinden koşarken, kollarımı açarak kendimi havaya fırlattım ve onun üzerine düştüm.

İkimiz de yere düştük, ikimiz de homurdandık, ama o daha yüksek sesle homurdandı çünkü sert bir şekilde yere düştü ve ben de onun üzerine sert bir şekilde düştüm.

Sevimli, seksi elbisenin sevimli, seksi eteğinin yukarı kalkarak sevimli, seksi külotumu ortaya çıkardığından emindim, ama buna kafa yoracak durumda değildim çünkü anında boğuşmaya başladık.

O büküldü, beni yakaladı ve at kuyruğunu çekti.

Çılgılık attım ve acı ile birlikte, Tex'in bize yıllar önce verdiği bir talimat aklıma geldi, bu yüzden dizimi kaldırıp Kev'in bacaklarının arasına vurdum.

O acı içinde "Oof!" diye bağırdı.

Byron ve yaklaşık beş erkek seyirci de ona sempatiyle aynı şeyi yaptı.

Kevin sırt üstü yuvarlandı, ama bunu dizlerini büküp ellerini hayalarını koruyacak şekilde yaptı ve ben bu fırsatı değerlendirip ayağa kalktım ve eteğimi düzelttim.

Tex onun yakasından tutup ayağa kaldırmadan önce 1,75 saniye bu pozisyonda kaldı.

Kevin bunu umursamıyor gibiydi. Benim darbesinden hala kurtulamamışken, bakışları Raye, Luna, Jess ve Shanti'den oluşan bir duvarın arkasında duran Willow'u aradı.

"Bebeğim," dedi, "buradan gitmeliyiz." "O senin bebeğin değil," diye bağırdı Shanti.

"Tex, onu sorgu odasına götür," diye emretti Raye. Sorgu odası mı?

Tex de aynı soruyu sordu ve başını yana eğdi.

"Personel odası," diye açıkladı Raye.

Tex korkutucu bir gülümsemeyle Kevin'ı personel odasına götürdü.

Tüm Melekler onu takip etti.

"Ben barda kalacağım," diye seslendi

Byron. Ah, bu çok yardımcı olur!

Gerçekten, Byron sürprizlerle doluydu.

Jessie ona selam verdi ve biz yolumuza devam ettik.

Personel odasına girdik, Tex Kevin'ı dolapların önündeki bankın üzerine attı ve "Otur. Kıpırdama." diye emretti.

Kevin Tex'e surat yaptı (ama oturdu ve kaldı), sonra Willow'u aradı ve onu yine Angels'ın duvarının arkasında buldu.

"Cidden, bebeğim," dedi. "Bu saçmalık için vaktimiz yok. Gitmeliyiz."

"Öncelikle, o senden ayrıldı. Yani neyle uğraşıyorsan, o bunun bir parçası değil," dedi Raye.

"Evet," diye Luna onu destekledi.

"İkincisi, o flört uygulaması dolandırıcılığının dışında, en iyi arkadaşının neden öldüğünü ve bizim en iyi arkadaşımızın dairesinin neden dağıtıldığını bize hemen anlatacaksın," diye devam etti Raye.

"Kesinlikle," Jessie onu destekledi.

Ama Kevin, sanki onu o flört uygulaması planında ispiyonlamışım gibi suçlayıcı bakışlarla bana döndü.

"Sen çok cahilsin, haftalardır seni takip ettiğimizi ve bu saçmalığı defalarca yaptığını gördüğümüzü fark etmiyorsun," dedi Shanti.

Kevin'ın yüzü bembeyaz oldu. "Beni takip mi ediyordunuz?" Raye öne eğildi ve yüzüne bağırdı.

"Konudan sapmayalım," diye emretti.

Daha önce hiç sorgulama yapmamıştık, ama şu ana kadar bu konuda gerçekten iyi görünüyordu.

"Değerli zamanımızı boşa harcıyorsunuz," diye uyardı

Kevin. "Açıklayın," diye karşılık verdi Raye.

Kevin Willow'a döndü. "Gerçek bir iş bulana kadar bunu yapıyordum. Bilirsin, bir iş gibi."

"O işin ne olduğunu biliyor, pislik," dedi Shanti. "Çünkü iki işi var ve birden fazla kez *senin* kışını kurtarmak için çalıştı."

"Bu işe karışma, Shanti," diye bağırdı Kevin. "Bu seni ilgilendirmez ve haberin olsun, hiçbir zaman ilgilendirmedi."

"Haberin olsun, pislik," diye karşılık verdi Shanti, "bir erkek bir kız kardeşi kazıklarsa, bu *her zaman* kız kardeşinin işidir."

"Mm-hmm," Luna onu destekledi.

"Haklı," dedim.

"Kesinlikle," diye vurguladı Jessie.

"*Odaklanmıyoruz*," diye bağırdı Raye, sonra Kevin'ın yüzüne yaklaştı. "Neyle ilgileniyorsun?"

"Siktir git," diye tükürdü.

Onu yakasından yakaladı ve salladı. "Ne yapıyorsun sen!"

Kevin, Raye'yi itmek için harekete geçti gibi göründü, ama tüm kızlar yer değiştirdi ve tesadüfen Tex de yer değiştirdi, bu yüzden o hareketi yapmaktan vazgeçti.

"Kevin," dedi Willow sessizce ve odadaki herkes onun ses tonuyla sessizleşti, ancak Raye bunu yapmadan önce Kev'i bırakıp uzaklaştı. "Trevor öldü ve Harlow'un alanı ihlal edildi. Hayatımıza ne getirdin sen?"

"Ben yapmadım, bebeğim," dedi

Kevin. "Neyi yapmadın?" diye sordu Willow.

"Her şey yoluna girecek," diye yalan söyledi.

"Sen açıkça kaçmaya niyetliysen, bu nasıl çözülecek?" diye karşılık verdi Willow.

"Sadece zamana ihtiyacım var," dedi Kevin.

"Ne için zaman?" Willow ısrar etti.

"Bazı şeyleri düzeltmek için zamana," dedi Kevin, yine doğrudan bir soruya doğrudan bir cevap vermekten kaçınarak.

"Ne işleri?" diye sordu Willow.

Kevin aniden ayağa fırladı, Tex yaklaştı, Raye yaklaştı, geri kalanımız Willow'un önünde sıraya girdi ve Kevin, "*Sadece zamana ihtiyacım var!*" diye bağırdı.

Herkes sessiz kaldı.

Raye birkaç saniye bekledikten sonra sakin bir şekilde sordu: "Ne için zaman, Kevin?"

Kevin hayal kırıklığıyla başını salladı, ama "Bu Trevor'ın fikriydi" dedi.

Raye, bu adamın çok sinir bozucu olduğunu gösteren sabırsız bir nefes verdi ve ben de ona katılıyordum.

"Trevor delinin teki," diye ekledi Kevin, ama bu bize bir şey kazandırmadı. Willow'a baktı. "Bunu biliyorsun, Will."

Willow başını salladı. "Biliyorum. Ve senin bir kullanıcı olduğunu da biliyorum. Ve bir ezik olduğunu. Senin için yıllarımı boşa harcadığımı biliyorum. *Yıllarımı*. Ve biliyorum ki ben," elini uzattı, "ve tüm kız arkadaşlarım, senin hayatımıza soktuğun bir şey yüzünden artık korumalara ihtiyacımız var."

Kevin bana alaycı bir şekilde baktı. "Senin gizli görevdeki arkadaşlarından biriyle beni tanıştırmak benim fikrim değildi."

Raye araya girdi. "Seçim senin. Ya bize neler olduğunu anlatırsın ya da seni polise teslim ederiz, böylece randevularından cüzdanlarını, çantalarını ve telefonlarını çalanın kim olduğunu öğrenirler ve sen de bunun hesabını verirsin. Seçim senin. Karar vermek için beş saniyen var."

Kevin ona kaşlarını çatı, ama ne yazık ki, o beş saniye üç saniye fazla oldu, çünkü aniden Mace, Javi, Gabe ve Jacob oraya geldiler.

Mace, mekanın sahibiymiş gibi aramızdan geçerek, "Bundan sonrasını biz devralıyoruz," dedi.

"Almayacaksınız!" diye bağırdı Raye. "Sorgulamanın ortasındayız."

Raye bunu söylediğinde, Mace gülümsemedi bile. Sadece, "Siz kim olursanız olun?" diye bağıran Kevin'ı (kimse cevap vermedi) emrine aldı. Mace onu Jacob'a teslim etti.

Jacob, Kevin'ı arka kapıdan dışarı itti, Mace ve Gabe de onu takip etti, ancak Gabe geniş omzunun üzerinden Willow'a bir bakış attı ve bu bakış, kız kardeş sezgilerimi harekete geçirdi.

O da neydi?

Raye ve Luna onları kapıdan dışarı kadar takip ettiler, muhtemelen bizim etkisiz hale getirdiğimiz şüpheliyi çaldıklarını protesto etmeye devam etmek için. Tex de onları takip etti, muhtemelen protesto etmek için değil, Kevin'ın etkisiz halde kalmasını sağlamak için.

Javi yanıma geldi.

"İyi misin?" diye sordu.

Başımı salladım.

Yüzünde daha önce hiç görmediğim bir gülümseme belirdi.

Sonra derin ve eğlenceli bir şekilde "Bebeğim" dedi.

Onun derin eğlencesini ve gülümsemesini sevdim, ama kafam karıştı. "Ne?" diye sordum.

"O masa dalışı efsaneydi."

Olamaz!

Surf Club'da kameralar vardı.

Unutmuşum!

Ben hissettim sıcak hissettim yan yanaklarım ve
Javi'nin gülümsemesi güneşin güneş ışığı kadar
parladı.

"Oraya vardığımızda, kovalamaca oynayabiliriz ve istediğin zaman bana öyle atlayabilirsin."

Tanrım.

Beni tekrar öldürecek birine ihtiyacım vardı.

"Ama sonunda testislerime vurmadan," diye devam etti. "Onlara ihtiyacım olacak."

Hayır, beni öldürecek birine ihtiyacım yoktu.

Utançtan ölecektim.

Kesinlikle.

O bana çok yaklaştı ve ben utanç içinde boğulmuş durumdaydım, kıpırdamadım bile.

Sonra başını çok aşağı eğdi, yüzü benim yüzüme yaklaştı. "Dün gece berbat ettim," diye fısıldadı.

"Ne?" diye fısıldadım, sözlerine şaşırılmışım ve, kabul edelim, onun yakınlığından biraz fazla etkilenmişim.

"Bebeğim, o külotlar?"

Onun ses tonu iç bacaklarımı titretti.

"*Lanet olsun*," diye yarı fısıldayarak, yarı inleyerek söyledi. Başka bir şey daha titredi.

Felaket derecede.

Aslında, personel odasında, ayakta ve tamamen giyinik haldeyken, Javi'nin etkisiyle ilk orgazmımı yaşadığımdan nispeten emindim.

"Bana saldırmayı başarmana izin vermeliydim," diye sonuçlandırdı. "Kapa çeneni, Javi."

O sıırıttı. Bu da yeni bir şeydi. Haylaz ve şehvetli bir sırıtış. Böylece, tüm vücudum titredi.

"Kardeşim," Jacob kapıdan seslendi.

Javi omzunun üzerinden baktı, sonra bana döndü. "Yedide dışarıda bekliyor olacağım."

"Sen sana banabana ne bana öğrendiklerini Kevin'dan Kevin'dan Umutla umutla sordum.

Bana sevimliymişim gibi gülümsedi, dudaklarını benimkilere sertçe bastırmak için eğildi, sonra döndü ve gitti.

Raye ve Luna geri geldiler ve hepimiz Willow'un etrafında toplandık. "İyi misin?" diye sordu Shanti.

Willow kimseye bakmadan herkese hitap ediyordu. "Nasıl bu kadar aptal olup bu kadar çok şeyi boşa harcayabildim ki...?"

"Hayır, hayır," Luna onu keserek, "Bazen kalbimiz bizi yanlış yola yönlendirir. Bunun için kendimizi suçlamayız. Sadece bundan ders alır ve yolumuza devam ederiz."

"Ben bile, istediği zaman ciddi bir çapkın olduğunu kabul etmek zorundayım," dedi Shanti.

"Evet," diye araya girdim. "Onun iğrenç bir adam olduğunu biliyordum, ama mesajlaşırken söylediği bazı şeyler, onun nasıl bir adam olduğunu bilmesem, tamamen kanardım."

Willow bu sözüme takıldı. "Gerçekten mi?" Hevesle başımı salladım.

"Kesinlikle."

Willow rahatlamış görünüyordu.

"Dur tahmin edeyim, çocuklar tek ipucumuzu elimizden aldılar," diye tahminde bulundu Jessie.

"Biz bir şey diyemeden onu kelepçeleyip Denali'nin arkasına attılar," diye doğruladı Luna.

Keşke bunu görseydim.

Yine de.

"Affedersiniz, *çok özür* dilerim," diye bağırdım. "Ama hiçbiri onu masadan atlayarak indirmedim."

Yani, ne kadar sevimli ve çekici olsalar da, Javi onları ne kadar sevse de (evet, bir titreme daha), iş yerimdeki herkese külotumu boşuna göstermedim!

Ve Kevin'dan hiçbir şey öğrenemedik.

"Bu bize en az on dakika daha sorgulama süresi kazandırmalıydı," diye bağırmaya devam ettim.

"Katılıyorum," diye bağırdı Raye benimle birlikte.

Hepimiz orada durup, Hottie Squad'ın zorbalıklarına sessizce söyleniyorduk, ta ki Tex içeri girene kadar.

"Onları durdurabilirdin," diye Jessie Tex'i suçladı.

"Neden yapayım ki?" diye sordu Tex. "Onlar onu sorgulamakla meşgulken, biz de faturayı hak eden işleri yapabiliriz, bu da Kevin denen aptalın dairesine girip arama yapabileceğimiz anlamına gelir."

Oo!

Harika fikir!

Raye hemen komuta moduna geçti.

"Tex, Luna ve ben işten sonra bununla ilgileneceğiz." Willow'a baktı.

"Sen dikkat çekmemeye çalış."

"Tabii," diye mırıldandı Shanti.

Willow sadece onaylayarak başını salladı.

"Yarın öğlen Angels Genel Merkezi'nde buluşup bulduğumuz her şeyi rapor edeceğiz, sonra da Shanti'nin kuzeniyle kanat ve bira içmeye gideceğiz. Belki ondan sonra da Titus'un garajına uğrarız," diye bitirdi Raye.

Elini önüne uzattı.

Jessie elini üstüne koydu, ben de elimi koydum, Luna, Willow, Shanti (bu sırada Tex derin bir nefes aldı ve personel odasından çıktı).

"Bir, iki, üç..." Raye ellerimizi zıplatarak söyledi. "Angels birleşin!" hepimiz el sıkışarak söyledik.

Ve sonra işimize geri döndük.

ON DÖRT

"GÜNEŞ IŞIĞINDA YÜRÜMEK"

(KATRINA AND THE WAVES)

O gece saat yedi sırtı, Javi'nin kamyonetinin yolcu koltuğuna oturdum. Koltukta daha oturmamıştım ki, "Ağzını kapat" diye emretti. Otoriter. Seksi.

Garip bir şekilde tatlı.

Ona döndüğümde, onun da bana döndüğünü gördüm, böylece onun isteğine hemen uyabilirdim.

Ona ne kadar otoriter davrandığını söylemeliydim, ama söylemedim, çünkü bu aynı zamanda seksi ve garip bir şekilde tatlıydı.

Bu yüzden onun isteğine boyun eğdim.

Öpüşmedik, ama Javi öpüşmeyi kesip yumuşak bir sesle "Kemerini bağla, küçük anne. Eve gidip yemek yiyelim. Açlıktan ölüyorum" demeden önce, dillerimiz birbirine lezzetli bir dokunuş yaptı.

Söylediklerini yaptım ve Javi arabayı vitese taktı. "Günün iyi geçti mi?" diye sordum, o da arabayı sürmeye başladı.

"Cody ile konuştum," diye cevapladı hemen. "Sana göz kulak olmakta başarısız olduğu için kendini berbat hissediyor. Kendini toparlayacağına söz verdi."

"Bu iyi," dedim. "Kevin'dan haber var mı?" "Bebeğim."

Başka bir şey söylemedi.

Ona döndüm.

"Onu ben indirdim," diye hatırlattım.

Onun güneş gibi parlak gülümsemesinin ön camı eritmediğine şaşırdım.
"Bunu sen yaptın."

"Javi..."

"Dinle, bebeğim," diye başladı, "Siz kadınların geri adım atmayacağını biliyorum. Bütün erkekler bunu bilir. Biz de bundan hoşlanmıyoruz, *bunu sen* de biliyorsun. O yüzden, senin oyununa gelmediğim için bana kıyamazsın."

Öne doğru dönmek için koltuğumdan fırladım (evet, otururken bile bunu yapabilirdim) ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

Bu noktada (ve bu ruh halinde) başka bir şeyi ele almaya karar verdim.

"Bu akşam randevumuz olduğunu biliyorum, ama pizza yedikten ve konuştuktan sonra beni eve götüreceksin."

"Hayatta olmaz," diye cevapladı.

Ona döndüm ve doğruyu söyledim, çünkü dün gece ona saldırmamı özlemediğini ve dün sabah onun yatağında yuvarlanmamızı kesinlikle özlemediğini biliyordum.

"Javi, birlikte yaşıyorsak, bu yavaş gitme işi pek işe yaramayacak."

"Senin ortamı hazırlaman benim için sorun değil."

Gerçekten de yoktu, bu da beni şaşırttı ve bu yüzden karşılık veremedim.

Bu da Javi'ye bir ültimatoma verme fırsatı verdi.

"Tamam, seçeneklerin şunlar: ya sen benimle kalırsın ya da ben seninle kalırım. Nerede kalacağımız umurunda değil. Ama korumasız kalmayacaksın."

"Kevin'dan aldığın her neyse, eğer bir şey aldıysan, bu durumun çözülmediği anlamına gelir."

"Öyle." Her kelimeyi sinirli bir şekilde telaffuz ederek, Kevin'dan da hiçbir şey öğrenemedikleri gerçeği hakkında ne hissettiğini bana ima etti.

"Sorgulamadan hiçbir şey öğrenemediniz mi?" diye sordum.

"Oh, konuştu."

Hmm.

"Sorun şu ki, bu onun arkadaşının işi ve her yere yayılıyor," diye devam etti Javi.

"Arkadaşının işi ne?" Javi cevap vermedi.

Ugh!

Taktik değiştirdim. "Kevin şu anda nerede?" "Güvenli bir yerde."

Daha fazla bir şey söylemedi.

Gah!

Tekrar denedim. "Bu olay bana ve kızlarıma oluyor, ne olduğunu bilmeye hakkımız olduğunu düşünmüyor musun?"

"Sana veya kızlarına başka bir şey olmayacak." Bu iyi olurdu.

Yine de yardım edebiliriz. Birlikten kuvvet doğar falan filan. Ayrıca, bu işlerde inanılmaz derecede yetenekliydik. Tabii, çoğu şans eseriydi, ama yine de.

Bu düşünceyle, ondan nasıl kurtulup Angels toplantımıza gideceğimi, sonra bira ve kanat yiyip, bir süre Titus'la takılacağımı merak ettim.

"Bu konuyu kapattık mı?" diye sordu Javi.

"şimdilik," dedim.

"Senin evde mi, benim evde mi kalacağız?" diye sordu Javi.

İki gündür evime adım atmamıştım. Postalarımı almam gerekiyordu. Mantarımın dekoruma nasıl uyduğunu görmek istiyordum (her ne kadar harika olacağını bilsem de, pembe ve beyaz ihtişamını görmek istiyordum). Buzdolabımdaki hiçbir şeyin bozulmadığından emin olmam gerekiyordu.

Ama Javi'nin yatağı daha büyüktü, çarşafları daha iyiydi ve benim bagelim yoktu.

Ne düşünüyordum ki?

"Cody geri döndüğüne göre, eminim güvende olacağım," dedim.

"Ben senin yanında uyuduğum için, evet, haklısın."

Beni sinirlendiriyordu ve ben sinirlenmek istemiyordum.

Pizza yemek, ağır tartışmamızı geride bırakmak ve sonra yeni çıkmaya başlayan çiftlerin yapması gerektiği gibi (eğer ben o çiftin içinde olsaydım) farklı yerlerde uyumak konusunu yeniden tartışmak istedim.

Bu yüzden telefonumu çıkardım ve "Ne tür pizza seversin? Sipariş vereyim, böylece çok uzun süre beklemek zorunda kalmayız" diye sordum.

"Ben zaten sipariş verdim ve teslimat zamanını ayarladım, yaklaşık on dakika sonra gelecek."

Ne kadar düşünceli!

Telefonumu çıkardığım için, Angels mesaj grubuna sahip olduğum az miktardaki bilgiyi paylaştım ve "*Javi fazla bilgi vermiyor, ama Kev'in konuştuğunu söyledi ve bu her neyse, Trev ile ilgili*" dedim.

Tam o anda, telefonum çaldı. Arayanın kim olduğunu görünce kalbim sıkıştı. Annemdi.

Olamaz.

Olan bitenin arasında, annemin mesajına cevap vermeyi unutmuştum.

Dudaklarımı ısırarak, aramayı sesli mesaja yönlendirmek için cesaret toplamaya çalıştım.

"Kim arıyor?" diye sordu Javi.

"Annem," dedim.

"Cevap verme."

"Bu zor, Javi," diye itiraf ettim.

"Senin bir hayatın var. Erkek arkadaşınla birliktesin. On dakika sonra onunla pizza yiyeceksin. O bekleyebilir ve sen hazır olduğunda seninle konuşabilir."

"Bir erkek arkadaşım *olduğunu* bilmiyor," dedim.

Ve...

Javi benim erkeğim miydi?

Bu fikri destekleyen şeyler: tatlıydı, koruyucuydu, harika öpüşüyordu, akşamdan kalmayı nasıl tedavi edeceğini biliyordu, üç gece üst üste birlikte yatmıştık, onun duşunda duş alıyordum ve beni işe götürüp getiriyordu.

Bu fikri çürüten şeyler: henüz resmi bir randevumuz olmamıştı, en azından tuhaf olmayan bir randevumuz olmamıştı, seks yapmamıştık ve, şey... hepsi bu kadardı.

Aman Tanrım.

O benim erkek arkadaşım sayılırdı. Telefonum çalmayı kesti.

"Bunun parasını ödeyeceğim," diye mırıldandım. "Bir şey olmayacak," diye cevapladı.

Annemden haberi yoktu.

Beş dakika sonra, onun apartman kompleksine girdik. Bir dakika sonra, onun evindeydik.

Etrafta dolaşarak, sahip olduğu birkaç lambayı yaktı (bir başka zihinsel not: battaniyenin yanı sıra, Javi'ye birkaç lamba almamın sorun olup olmadığını sormam gerekiyordu — West Elm'de, kavisli ve akrilik balon gölgeli, muhteşem görünecek bir ayaklı lamba vardı — ayrıca, her erkeğin bir koltuğa ihtiyacı olduğu için, onunla bir koltuk hakkında da konuşmam gerekiyordu).

Bu düşüncelerle çantamı mutfak adasına attım.

"Bira var," dedi Javi, mutfağa doğru ilerlerken. "Sana şarap aldım. Hangisini istersin?"

"Bana şarap mı aldın?" diye sordum, Javi'nin düşünceli davranışından bir kez daha duygulanmışım.

"Sevdiğini fark ettim," diye mırıldandı.

Kamyonetteki konuşmamızdan dolayı ona hala biraz kızgındım ve şimdi ona daha da kızgındım çünkü kızgınlığımı bastırmamı çok zorlaştırıyordu.

"Şarap," dedim.

Şimdi fark ettiğim kadarıyla buzdolabının yanındaki tezgahın üzerinde duran kırmızı şarap şişesine gitti ve mutfağının tertemiz, burada kimse yaşamıyor ve hiç yaşamamış gibi görünen görüntüsünü bozdu.

Dostum, gerçekten konuşmamız gerekiyordu.

Ancak, bugün Cuma'ydı ve Cuma günleri (çoğu akşam olduğu gibi), işten sonra genellikle hızlıca duş almayı, lavanta kokulu losyonumu sürmeyi ve rahat bir ev kıyafeti giymeyi severdim.

Bir ikilem.

Jess ve Shanti benim için birkaç tane ev kıyafeti hazırlamışlardı.

Ama Javi, bunun bizim cuma gecesi randevumuz olduğunu söyledi ve bu da tuhaf olsa da, onun evinde pizza yiyip platonik bir şekilde geceyi geçireceğimi düşündüğü için (ama umarım biraz öpüşürüz), bu seferki kesinlikle bir randevuydu. Ve randevuda ev kıyafeti giyilmezdi.

Ayrıca, randevunuzdan sonra eşyalarınızı toplayıp eve dönmenize izin vermesi için onu ikna etmek istiyorsanız, duş alıp ev kıyafeti giyemezsiniz.

Ama benim ev kıyafetlerim çok rahattı.

İkilemimi anlıyorsunuz.

Kapı zili çalana kadar bir cevap bulamamıştım.

Javi şişenin mantarını çıkarıyordu ve dikkati kapıya yöneldi. Benimki de öyle.

Şişenin tezgaha çarpmasını duymadan önce mantarın patladığını duydum ve Javi'ye döndüm. O kapıya doğru ilerlerken "Pizza geldi" dedi.

Mutfak adasını dolaşıp bir şarap kadehi bulmak için (eğer varsa, yoksa normal bir bardak) ve ona bira açmak için mutfaka doğru ilerlerken, onun öfkeyle "Kaç kez söylemem gerekiyor, bu olmayacak" dediğini duydum.

Bakışlarım o yöne kaydı ve benim açımdan Javi'nin kapısının önünde duran bir adam görebiliyordum.

Javi gibi iri yarıydı, ama daha yaşlı ve sarışındı. Ama onun Javi'nin eski NFL oyuncusu babası olduğunu hemen anladım.

Oğlu ve eski sevgilisini sokaklarda tek başlarına bırakarak, sorumsuzluğun yeni bir tanımını yaratan baba.

Adamın temiz, kare şeklinde, mükemmel kesimli güçlü çenesi, düz, zarif burnu, yüksek, kusursuz elmacık kemikleri, güçlü, kusursuz kaşları... Bütün bunları Javi'ye miras bırakmıştı.

Javi'nin ten rengi Latin annesinden gelmişti.

Geri kalan her şey babasındandı.

Hepsi.

Uzun boylu, kaslı vücudu da dahil.

Vay canına.

"Oğlum, ben..." diye başladı adam.

"Ben senin lanet olası oğlun değilim," diye Javi onu öylesine zehirli bir sesle kesintiye uğrattı ki, dişlerinin bana, onun şehir evinin öbür ucundan bile batacağını hissettim.

Ve o zehir o kadar güçlüydü ki, kanımı anında buz gibi soğuttu.

"Bir erkek kardeşin ve iki kız kardeşin var," dedi adam.

"Karını annemle aldatıp onu ve beni ortada bıraktığında, o çocuklardan biri yoldaydı."

"Bir hata yaptım."

Bekle.

Bir dakika.

Ne?

Hayır, olamaz. *Hata* mı?

Yaptığını *hata* olarak mı nitelendirdi? Aniden kanım kaynamaya başladı.

"Evet, yaptın," diye cevapladı Javi. "Telafi etmek için bir şans istiyorum."

"Evet, bunu söyledin. Ve ben de sana siktir git dedim." "Javi..."

O anda Javi kendini kaybetti.

"*Hayatımızın nasıl olduğunu biliyor musun?*" diye bağırdı.

Adam yüzünü buruşturdu.

Hareket ettim.

Hızlıca.

"Bu beni öldürüyor..." diye başladı adam, ama benim yaklaştığımı görünce sözünü kesti.

"Seni öldürüyor mu?" diye sordu Javi. Sonra alaycı bir şekilde, "Senin için üzülüyorum dostum, çünkü seni anlıyorum, her gün hayatta kalmak için mücadele ettiğimizi biliyorum." dedi.

Javi'nin vücudu, ona ulaşip elimi sırtına koyduğumda sarsıldı ve o anda ne kadar kızgın olduğunu anladım, çünkü kimse Javier Montoya'ya yaklaşıp onu şaşırtamazdı.

Başını eğip bana baktı. "Rahatsız mı ediyorum?" diye mırıldandı adam.

Dikkatimi Javi'nin babasına çevirdim.

"Evet," diye cevapladım. "Öylesiniz."

"Ben onun babasıyım," dedi adam.

"Anladım," dedim. "Ayrıca Javi'nin sizinle konuşmak istemediğini de açıkça anladım."

"Bizim bazı işlerimiz var..." diye başladı Javi'nin babası.

Onu daha fazla konuşmasına izin vermedim.

"Javi seninle bu konuyu konuşmak isterse, sana nasıl ulaşacağını bildiğini hissediyorum ve bunu yapacaktır. Şu anda böyle bir şey olmuyor."

Bu adamın anlamadığını biliyordum, "Bir erkeğin babası olmalı" dediğinde.

"Bir çocuğun da olmalı," diye karşılık verdim, Javi'nin önüne geçip onu vücudumla geri iterek (ya da itmeye çalışarak, pek kıpırdamadı). "Ama Javi'nin yoktu. Ve şimdi, onun senin yardımın olmadan büyüüp bu hale geldiğini düşünürsek, hatalarını fark ettiğini görüyorum. Ama bu konuda kendini daha iyi hissetmeni sağlamak Javi'nin görevi değil. Eğer o kararı verirse, seninle iletişime geçecektir. O zamana kadar bekle. Ve eğer hiç aramazsa, bununla başa çıkarsın."

Bunun üzerine, tüm gücümle Javi'yi geri itip, kapıyı babasının yüzüne çarptım.

Sonra da kilitledim.

"Pizzacı onun arkasında duruyordu," dedi Javi. Kahretsin!

Tamam, benim (bir nevi?) erkek arkadaşım acıkmıştı, bu yüzden ona yemek vermem gerekiyordu, ama babası hâlâ dışarıda olabilirdi.

Bu sorunu çözmem gerekiyordu, bu yüzden odanın diğer tarafını işaret ettim. "Git. Oraya," emrettim.

"Bebeğim..."

"Git!" diye bağırdım.

Dudaklarını sıkıştırdı, ama gözlerindeki mizahı kaçırmadım ve kapıda duran kişinin onu göremeyeceği bir yere gitti.

Babasına karşı tekrar karşı koymaya hazırlandım ve pizzacıya kapıyı açtım.

Neyse ki Javi'nin babası gitmişti.

"Bir saniye, üzerimde bahşiş verecek para yok," dedim ona.

"Uygulamada bahşiş aldım," diye cevapladı ve bana bir ton ağırlığında devasa bir pizza kutusu uzattı, çünkü içindeki pizza çok büyük olmalıydı ve üstünde başka şeylerle dolu büyük bir çanta vardı.

"Teşekkürler," dedim.

"Önemli değil," diye cevapladı ve sonra kaldırımdaki arabasına doğru aceleyle yürüdü, muhtemelen başka bir sipariş almak ve

beş dolarlık bahşış için sırtını incitmek için, bir kutu Cap'n Crunch alabilmek için.

Ya da belki de o sahneyi izlediği için oradan uzaklaşmak istediği içindi.

Javi kutuyu benden aldı.

Kapıyı kapattım, kilitledim ve onu mutfığa kadar takip ettim.

Bu durumda ne yapacağımı bilemedim çünkü gördüğüm şey, o bana vermedikçe benim değildi, görmüş olsam bile.

Bu yüzden Javi şarabımı doldururken (şarap kadehi yoktu) adanın karşısında durdum, bir bira açtı ve sonra pizzanın kutusunu açtı, mozzarella çubuklarıyla dolu bir strafor kap, kemiksiz kanatlarla dolu başka bir kap, sonuncusunda ise iki dilim çikolatalı kek vardı ve ranch sosu ve marinara sosu dolu çok sayıda kabı da unutmamak lazım.

Bazı tabakları indirdi, birini önüne, birini önüne koydu ve sonra bana baktı.

"Bazen o kadar aç oluyordum ki, sanki bağırsaklarımda fareler yaşıyor ve onları kemiriyorlarmış gibi hissediyordum."

Önümüzde duran yiyeceklerin utancına rağmen, vücudum bu beklenmedik darbeden sarsıldı.

"Yiyeceğimiz olsaydı, annem de yanımda olsaydı, annemle ben kimin yiyeceği konusunda kavga ederdik. O benim yememi isterdi. Ben de onun yemesini isterdim. Ama ikimize de asla yetmezdi."

"Javi," diye fısıldadım.

"Birden fazla kez, neredeyse pes edip bir adama oral seks yapacaktım, böylece bize yiyecek bir şeyler alacak paramız olacaktı."

Bunun ağırlığı o kadar büyüktü ki, gözlerimi kapattım ve başımı eğdim.

"Söylemedim, çünkü annem öğrenirse bu onu öldürür," dedi. Ne diyeceğimi bilemedim.

"Ben buyum, Harlow."

Gözlerimi açtım ve başımı kaldırdım. "Ve sen..." Cümlesini tamamlamadı.

"Ben ne?" diye yumuşak bir sesle sordum.

Javi, parmağını kapıya doğrultarak konuyu geçiştirdi ve "O adam lanet olası bir milyoner. Ve benim bir hayatım, bir ekibim, bir evim, annemin güvenliği varken ortaya çıkıp baba rolünü oynayabileceğini mi sanıyor?" dedi.

"Buna sen karar verirsin, tatlım," dedim.

Bu sevgi dolu sözlerim üzerine başını salladı ve acı çekiyor gibi görüldüğü için kalbim sızladı.

"Sen benim iki küçük kız kardeşimle aynı okula gittin." Ve...

İşte oradaydı.

Kız kardeşlerini tanıımıyordum, ama Javi, kardeşlerinin yaşadığı hayata kıyasla, kendisine dayatılan hayat hakkında oldukça fazla (ve haklı) bir düşmanlık besliyordu.

Ve belki de bunun bir kısmı bana da yansımıştı.

Yumuşak bir sesle konuşmaya devam ederek, "İsimleri ne?" diye sordum. "Julia ve Catherine Atherton."

Julia ve Cath ikisi de benden küçüktü. Arkadaş değildik, ama onları tanıyordum ve çok tatlıydılar.

Javi'ye bunu söylemedim, ve bunun sebebi sadece onun hala konuşuyor olması değildi. "Karısı, hamileliğinin üçüncü ayında onu aldattığı için onu terk etti.

O adam tam bir avcıydı."

Öyleydi.

Değildi.

Javi devam etti.

"Ama karısı onu geri aldı ve ailelerini kurmaya devam ettiler. Bu arada, o kaltak kocasına gayri meşru çocuğuna bakması için de cesaret vermedi."

Julia ve Cath'in annesinin, kızının kakası gül kokuyormuş gibi düşündüğünü hatırlıyordum. Ayrıca, anneleri her adımında kırmızı halı serilmesi gereken biri gibi ortalıkta dolaşırken, onların bu kadar tatlı olmasının tuhaf olduğunu da hatırlıyordum.

Yine de, onun/onların babasını hiç görmemiştim.

"Sonunda boşandılar," dedi Javi. "Artık kadının elinde onun hayaları yok ve kadının istediğini elde etmek için onun sadakatsizliğini kullanmıyor, bu yüzden adam telefonumu bombardımana tutuyor ve kapımda pusuya yatıyor."

"Sana bunu yaşattığı için ondan nefret ediyorum, Javi." "Ben de nefret ediyorum."
"Şey... annen şimdi nasıl?" tereddütle sordum.
Cevabında tereddüt yoktu.

"İlaç tedavisi görüyor. Boş. Orada değil. Kendi kafasının içinde yaşıyor, Harlow. Sonunda, hastalık onu ele geçirdi. Manikti. Halüsinasyonlar görüyordu. Kendine zarar veriyordu. Çocukken bazen gördüğüm o kadın tamamen yok olmuştu. Onun için yapabilecekleri en iyi şey, onu ilaçlarla doldurup sakın tutmak. Gerçekten bilmiyorum, uyandığında önceki günü yaşadığını anlayabiliyor mu?"

Tanrım, bu çok korkunçtu.

Ve cidden, bunu kaldıramazdım, bu kadar uzakta olmak zorunda kalmadan. "Sana gelebilir miyim?" diye sordum.

"İster misin?" diye sordu, sanki bir meydan okuma gibi. Sorusu kafamı sarsmıştı.

"Neden istemeyeyim ki?"

"Bebeğim, annem yemek yiyebilsin diye kendimi satmayı düşündüm." "Ben..."

"Haftalarca, bazen aylarca duş almadım."

"Javi..."

"Bazen gece yarısı uyanıyorum, çok derin uyuduğum için korkuyorum ve kendime kızıyorum çünkü o kadar derin uyursan, sabah uyanamama riski var."

"Kışın hava soğuk olduğu için mi?" diye sordum.

"Hayır. Çünkü kafayı yemiş başka biri, battaniyeni alabilmek için seni delik deşik etmeyi umursamıyor."

Tanrı
m.

Javi.

"Geçen gece bana söylediğin şeyler, kız kardeşlerinle mi ilgiliydi?" diye tahmin ettim.

Çenesini kaldırdı. "Evet. Bir kısmı. Çoğu, senden uzak durmanı sağlamak içindi. Ama işe yaramadı. Seni incittiğimi anladığım anda, buna dayanamadım."

Tanrım.

Javi.

Bunu kesinlikle başaramazdım, adanın diğer ucuna kadar gidemezdim. "Lütfen ben sana gelsem," diye fısıldadım.

"Ben artık o çocuk değilim," dedi.

"Biliyorum tatlım," diye cevap verdim.

"Ama o her zaman içimde."

"Tamam."

Bakışları bana o kadar yoğunlaştı ki, birdenbire bir cehenneme kapılmış gibi hissettim.

"Seni çok istiyorum," diye homurdandı.

Donakaldım.

"Sen, benim iki yıllık okula gitmiş ve başka bir şeyim olmayan birine asla bakmayacak kadar güzel ve zengin bir kız olduğun için değil," dedi. "Çünkü yürürken at kuyruğun bir yandan diğer yana sallanıyor." "Ne-ne?" dedim, onun sözlerine şaşırarak, ki bu

en çılgın hayallerimde bile onun böyle bir şey söyleyeceğini hiç düşünmemiştim. "Sen tıpkı" — elini önüme doğru uzatarak beni işaret etti —

"yürüyen güneş ışığı gibisin. Hayatım karanlıktı, Harlow, senin asla anlayamayacağın bir şekilde

asla anlayamayacağın kadar karanlıktı. Ve sen güneş ışığı gibisin." Hay aksi, hay aksi, hay aksi.

Gözyaşları akmaya başladı ve durdurmanın imkânı yoktu. Ağlamaya başladım.

Çenesindeki bir kas, beni izlerken hareket etti, "Sana bu kadar aşık olmak benim için çok zordu. Hayatına karanlık getiremem" dedi.

Ben gülünç olmayan bir kahkaha attım ve hala ağlayarak, "Açıkçası, benim durumum senin kadar kötü değildi. Hiç de bile. Ama O'Neill evinde her zaman her şey güllük gülistanlık değildi." dedim. O ağzını açtı, ama ben, "Sana söylemek istediğim, Javi, karanlıktan korkmadığım." dedim.

"O zaman neden beni reddettin?" Tanrım, ne kadar aptalmışım.

Ve her şeyi mahvetmişim.

En azından bir işaretine ihtiyacı olacağını bilmeliydim.

"Ben vermedim. Sen kabul etmedin," dedim, gözyaşlarımı silerek. "Benim gibi bir erkek, Harlow, senin gibi bir kadın, bu sen olmalısın."

Bunu anladım.

Yine de bir bakıma yanıliyordu.

"Senin beni takip etmeni istedim." Evet.

Yine yetersiz bir cevap.

"Ben bazı yönlerden... geleneksel biriyim," diye itiraf ettim. "Mesela, kapıları kendim açabilirim, ama sen benim için açtığında çok hoşuma gider. Ayrıca, bir erkek benden hoşlanıyorsa, bana çıkma teklif etmesi gerekir."

Ağırlığını adanın kenarına yayılmış ellerine vererek, "Kahretsin" diye mırıldandı.

"Sana söyleyebileceğim bir şey değil, ama belki sana bir ipucu verebilirdim," dedim somurtkan bir şekilde ve ekledim, "Ama bunu nasıl yapardım bilmiyorum, aynı zamanda senin bildiğini sanıyordum."

"Buraya gel Lolita," diye seslendi.

Tereddüt etmeden adayı dolaşıp oraya gittim.

Bir kolunu belime doladı ve bir elini boynumun yanına koydu.

"Kulağa saçma geliyor, ama sana doğru olanı yaptığımı düşünüyordum, o saçmalıkları söyleyerek," dedi bana.

Bana doğru olanı yapmadığını onaylamama gerek yoktu, o zaten bunu biliyordu.

"Mesele şu ki, bu oluyor," diye devam etti. Evet, öyleydi.

Hevesle başımı salladım.

Gözleri ısındı, ama "Ve annemle tanışacaksın" diye uyardı.

"Yargılayıcı biri değilim," dedim hemen. "Zihinsel olanlar da dahil olmak üzere her türlü sağlık sorunu olabilir. Anlıyorum. Ve sen onun şu anki durumunu anlattın, bu yüzden şaşırmayacağım."

"Ve annenle tanışacağım." Ağzımı bir çırpıda kapattım.

"Evet," diye fısıldadı, gözleri dudaklarıma indi.

Annemin Javi hakkında yargılayıcı davranacağı (ve kesinlikle öyle olacaktı, Easton da öyle) hayalleri kafamda kötücül bir şekilde dans ediyordu.

Daha da kötüsü, annemin beni yargıladığı (ve kesinlikle yargıladı, Easton da öyle) ve Javi'nin buna nasıl tepki vereceği düşüncesi beni çok korkuttu.

"Demek sorun bu," diye özetledi Javi.

"Annemden hoşlanmayacaksın, Javi," diye uyardım.

"Bunu şimdiden hissediyorum."

"Ama ben o güzel zengin kız değilim." "Yanılıyorsun."

"Değilim."

"Bebeğim,
öylesin." "Ben..."

Büyük elini ağzımın üzerine koydu.

"Sen o zengin kızsın," dedi. "Öylesin işte. Bundan kaçamazsın. Ama aynı zamanda, ona Tiffany'nin elmasını vermişim gibi, on beş dolarlık bir mantar bardağına heyecanlanan kızsın."

Bunu onaylamak için coşkuyla başımı salladım ve elini tuttum. O gülümsedi ve elini çekti.

"Ben onlar gibi değilim," dedim.

"Ağzımı açmadan önce bunu biliyordum bebeğim, sadece seni bana karşı kışkırtacak bir şey arıyordum. Sana o mantarı verdikten sonra bunu kesin olarak anladım."

O mantarı ömrümün sonuna kadar saklayacaktım.

"Pizzamız soğuyor," dedim ona.

"Bana karşı çıkmadan benim yatağında yanımda uyuyacak mısın?" diye sordu ve ben şaşkın bir kahkaha attım.

"Trajik çocukluk yıllarını kullanarak benden istediğini elde mi edeceksin?" diye alay ettim.

Beni kendine çekti ve yüzünü yüzüme yaklaştırdı. "Her fırsatta."

Yine bir kıkırdama kaçtı ağzımdan.

"Bir değeri olmalı," dedi gülümseyerek.

Hayat hikayesinden bana anlattığı azıcık şeyle beni tamamen ve kesinlikle mahvetmişti.

Ama o sırtıyordu, ben de ona uydum. "Kesinlikle," diye onayladım.

Gülümsemesi kayboldu. "Peki, yanımda uyuyacak mısın?"

Nefes aldım ve sonra pes edip tekrar başımı salladım.

"Güzel, bebeğim," diye mırıldandı, sıcaklık, rahatlama ve biraz da kendini beğenmiş bir zafer (ilk ikisi yüzünden ona sonuncuyu verirdim)

altın rengi gözlerinde parılıyordu.

Daha da eğildi, dudaklarıma sert bir öpücük kondurdu, bir santim bile kalkmadan, "Hadi, yemek yiyelim," dedi.

Ben de onu geri itmeden, bir santim bile geri çekilmeden, kendi sert öpücüğümü onun dudaklarına bastırdım.

Sonra yemek yedik.

ON BEŞ

"SIRADAN BİR AŞK DEĞİL"

(SADE)

Ertesi sabah gözlerimi açtığımda, gri çarşafı gördüm, onların ötesinde Javi'nin yakışıklı yüzü, bana dönük, benim yastığımın yanında uyuyordu.

Orada, çok yakınımda duran, aşırı derecede erkeksi güzelliğine bakarken kıpırdamadım.

Hepsi benimdi.

Çok derin uyuduğum için paniğe kapıldım...

Onun sözleri beni derinden etkiledi ve ona dokunmak istedim. Onu kucaklamak istedim. Yaşadığı her şeyi silip, her şeyi güneşli hale getirmek istedim. Derin bir uykuya dalabileceği kadar güvende hissetmesini sağlamak istedim. Diğer tarafa geçtiğini ve hiçbir şeyin onu bir daha etkilemeyeceğini anlamasını sağlamak istedim.

Ayrıca babasını bulup boğazına yumruk atmak istedim.

Tamam, hayır, şiddet yanlısı değildim.

Bu yüzden babasını bulup ona birkaç seçkin kelime (ya da birkaçdan fazla) söylemek istedim.

Ama şu anda, istediğim şey Javi'nin uyumasını sağlamaktı.

Jessie ve Shanti'nin günlüğümü ve yazmak için kullandığım mor kalemi paketlediklerini fark etmiştim ve sabah ritüelim için elimde olan tek şey bu olsa da, olan biten her şey ve Javi'nin benimle paylaştığı her şey hakkında hissettiğim duyguları dışa vurmak için bunu yapmaya karar verdim.

Muhtemelen biraz yoga veya Pilates egzersizi yapabilirdim, ama Javi'nin uyanıp beni yaparken yakalamasını istemedim. Yıllardır ikisini de yapıyordum, ama yine de yaparken aptal gibi göründüğümü biliyordum. İlişkimizin bu aşamasında onun bunu görmesi için henüz çok erkendi.

Bu yüzden, Javi'yi uyandırmamak için yataktan dikkatlice kalktım. Banyoya gidip işimi hallettikten sonra, dışarı çıktığımda hemen yere açılmış valizlerimin yanına gittim.

Jessie ve Shanti de sevimli gecelikler getirmişlerdi, ama ben Javi'nin tişörtlerinden birini giymiştim, çünkü büyük, sık yıkanmış ve yumuşaktı, ama asıl nedeni, onu yatarken giymem için bana vermiş olmasıydı. Bu yüzden üstümü değiştirmeye niyetim yoktu.

Günlüğümü ve kalemimi aldım ve kapıya doğru yönelmek üzereydim ki Javi'nin sert, seksi, uykulu sesini duydum: "Buraya gel, küçük anne."

Ona baktım ve onu bıraktığımdan beri hareket etmediğini gördüm, ancak altın rengi gözleri açıktı ve bana bakıyordu.

Sanki bana bağılmışlar ve beni kendine çekebilecekmişler gibi, ona doğru gittim.

Kalçamı yatağa dayadım ve ona doğru döndüm, böylece dirseklerimin üzerinde duruyor ve yüzüm onun yüzüne yakındı.

"Sabah rutinini yapacak mısınız?" diye sordu. Başımı salladım.

"Tamam, bebeğim," diye mırıldandı. "Ben biraz tembellik edeceğim, birazdan aşağı iniyorum."

Bunu yapacağını bilmek hoşuma gitti.

Bir kez olsun kapının bekçisi ben olabilirdim.

Tekrar başımı salladım.

"Öp beni," diye emretti.

Tereddüt etmedim. Dudaklarımı onun dudaklarına değdirdim.

Elini kaldırıp başımın arkasını avuçladı, parmaklarını at kuyruğumun arasından geçirirken öpücüğü daha da derinleştirdi.

Öpüşmeyi kesince, "Bir süre sonra görüşürüz" diye fısıldadım. "Evet, görüşürüz."

Ona gülümsedim.

Sanki bir mucizeye tanık oluyormuş gibi ağzımın gülümsemesini izledi.

Tanrım.

Bu adamla ne yapacaktım?

Yaklaştıım ve çenesini öptüm, sonra uzaklaştıım, geriye bakmamak için kendimi zorladım, çünkü bakarsam, yavaş gitme kuralımı iğnerdim ve Javi tembellik edemezdi.

Javier Montoya tembellik yapmaya ihtiyaç duyuyordu. Dinlenmeye ihtiyaı vardı. Hayatının karanlığına parlak ışıklar ve onu mükemmel hale getirecek serin esintiler gerekiyordu.

Ve bunu ona vermek için hayatımın misyonu haline getirmeye hazırlandığıımı içtenlikle anladığım için hiç de şaşırmadım.

Aşağı kata indim, kahve yaptım, kendime bir fincan doldurdum ve onu onun koltuğına götürdüm, orada bir köşeye kıvrılıp her şeyi sayfalara döktüm.

Buna derinlemesine dalmışken, merdivenlerin üstünde bir hareket hissettim ve dikkatim oraya kaydı.

Javi soluk kot pantolon ve siyah, kısa kollu bir Henley giymiş olarak aşağı iniyordu.

O anda, her şeyin belirsiz olduğı hayatta, tek bir şeyin kesin olduğunu anladım.

Onu izlemekten asla bıkmayacağımı.

Doğruca bana geldi.

Bana hızlıca bir öpücük verdi.

Sonra "Kahvaltı hazırlıyorum. Hemen dönerim" dedi.

Bunun üzerine, kendine bir fincan kahve bile doldurmadan kapıdan ıktı.

Kahvaltının ne olduğunu bilmiyordum ve o da bana ne istediğimi sormadı.

Ama ben sürprizleri *seven* bir kızdım.

Bu yüzden kendimi bununla uğraşmadım ve günlük yazmaya geri döndüm.

Ben bitirmek üzereyken, Randy's Donuts'tan büyük bir kutu ile geri döndü.

Gördün mü?

Sürprizler *harikaydı*.

Kutuyu sehpayaya koydu, kapağını açtı ve donutların kokusu odaya yayıldı. Mutfağına giderken benim kupamı da aldı.

Günlük yazımı bitirdim, kitabı bir kenara koydum, Javi geri geldi ve bana yeni bir fincan uzattı. Köşemde yanıma oturdu, kutuya baktı, sonra bana baktı ve "Hangisini istiyorsun?" diye sordu.

"Seninkini aldıktan sonra benimkini seçeceğim."

"Hangisini istiyorsun, Harlow?"

Onun bakışlarını sabit bir şekilde karşıladım. "Seninkini aldıktan sonra benimkini seçeceğim ve sen de bunu yapmama izin vereceksin çünkü bunun gerekli olduğunu anlıyorsun."

O anda yüzünde bir şey belirdi.

Harika ve korkunç, mucizevi ve berbat, ruhani ve lanetli bir şey.

Beni yumuşak ipek gibi okşayan ve sarmalayan darbelerle vurmaya başladı.

Javi bunun olmasına izin verdi çünkü ikimiz de bunun gerekli olduğunu biliyorduk.

Sonra donut kutusuna döndü ve seçimini yaptı (tesadüfen, tarçınlı kırıntı kekti).

Tabii ki pembe şekerlemeli pembe buzlu olanı seçtim ve Javi'nin benim için pembe şekerlemeli pembe buzlu donut sipariş etmesine bayıldım.

Tabii ki, Javi'nin bunu seçeceği muhtemel değildi ve benim için aldığı belliydi, bu yüzden ben önce seçebilirdim, ama kim bilebilirdi ki? Belki de şekerlemeleri seviyordu.

"Uykun iyi miydi?" diye sordu, ısırdıktan sonra.

"Bebek gibi," dedim ısırdıktan sonra. "Sen?"

"Evet," dedi ve tekrar çiğnemeye başladı. Sonra, bakışları günlüğümden bana kaydı ve "Sabahki konserin için hazır olduğumuzdan emin değilim, bebeğim," dedi.

Bu doğruydı.

Kahvaltı için smoothie malzemeleri ve diğer sağlıklı yaşam seçeneklerine ihtiyacımız vardı. Ve benim derslerime gitmeme izin vermeyeceğini düşündüğüm için, yoga matıma ve egzersiz malzemelerime ihtiyacım vardı. Onları onun boş yatak odalarından birine yerleştirip kapıyı kapatarak işimi halledebilirdim.

Evet, bu "yeni çıkmaya başladık, bu yüzden evde uyumam lazım" durumunun tam tersiydi.

Bunu da umursamadım. Dün geceden sonra değil.

Gördüğüm ve onun paylaştığı her şeyden sonra.

Pizza yedikten sonra, kanepede sarılıp film izledikten sonra.

Uzun süre öpüştükten sonra Javi, benim istediğimin bu olduğunu bildiği için buna son verdi.

Yine onun yatağında yan yana uyuduktan sonra, yalan söylemiyorum, dün gece ve ondan önceki tüm geceler, onun yanında uyuduğumda, bir bebek gibi uyudum.

Artık buna karşı koymuyordum.

Dünyanın en güzel aşk hikayesi Romeo ve Juliet değildi (çünkü o karmaşa çok saçmaydı).

Rhett ve Scarlett de değildi (çünkü, kabul edelim, Scarlett ne kadar muhteşem olsa da, çok fazlaydı).

Kesinlikle Antonius ve Kleopatra da değildi (yani, bunları kim seçti? Hiçbiri mutlu sonla bitmiyordu).

Ailesinde dışlanmış olan zengin kız ve onun dikkatini çekeceğini hiç düşünmeyen sokaklardan gelen yakışıklı fakir delikanlıydı.

Ve lanet olsun, mutlu bir sonları olacaktı.

Bu düşünceyle, donutumu bitirdim, kahvemi yudumladım ve "Boş yatak odana yoga matımı serer miyim?" diye sordum.

Bu sorum, göğüslerimi kabartacak bir bakışla karşılandı, ama sonra kendini toparlayıp "Tabii" diye cevap verdi.

"Blenderin var mı?" "Hayır."

"Bullet var mı?"

Bana sırttı. "Onlardan bir sürü var."

Koluna vurdum ve "Hayır. Smoothie karıştıran türden olanlardan" dedim. "O zaman... yok."

"Benim evime uğrayıp birkaç şey almamız lazım." "Ya da bunu senin evine taşıyabiliriz."

Bu iyi bir öneriydi.

Ancak şu ana kadar komşularından hiçbiri kapısına gelip şeker istemek, tornavida ödünç almak ya da bir suçu çözmelerine yardım etmesini istemek için gelmemişti.

"Burası daha sessiz olabilir."

Dudakları kıvrılırken başka bir çörek seçti (bu sefer ayı pençesi şeklindeydi, bu adam nasıl böyle yiyip de bu vücuda sahip olabiliyordu?) ve "Ne istersen, Lolita" dedi.

Ben kahvemi yudumlarken, onun ayı pençesini yok etmesine izin verdim.

Kahvesini bir yudumla yıkadıktan sonra, harekete geçtim, aslında bu harekete geçmek, kucağına oturmak, dizlerimi onun iki yanındaki kanepeye koymak anlamına geliyordu.

Başını geriye yasladı ve serbest elini kalçama koydu. "Bebeğim," diye mırıldandı.

Bu fırsatı, onu ilk gördüğümünden beri yapmak istediğim şeyi yapmak için kullandım.

Mükemmel koyu kaşını parmağımla okşadım.

"Harlow," diye fısıldadı.

Onu görmezden geldim, elimdeki hareketi izledim, sonra diğer kaşıma geçtim.

Kolunu belime doladı ve kahve fincanını masaya koymak için öne eğildi.

Sonra geriye yaslandı ve iki kolunu da bana doladı.

Gözlerine baktım ve sessizce sordum, "Sana bir battaniye alabilir miyim?"

"Ne?"

"Bir battaniye. Rahat ve sıcacık, ama aynı zamanda çekici olan küçük bir battaniye, böylece onu kanepenin kenarına atarak her zaman ortada bırakabilirsin."

Kaşlarını çattı. "Kitabını yazarken üşüdün mü?"

Tabii ki beni düşünecekti.

"Hayır, ama bir battaniye evi yuva yapar."

Sözlerimi söyler söylemez, inledi, kanepede daha da derin bir şekilde uzandı ve sırtıma baskı uygulayarak beni kendisine yapıştırdı.

"Alışverişe çıkalım," dedi boğuk bir sesle.

"Alışveriş yapar mısın?"

"Seninle alışverişe

çıkacağım." Benimle

alışverişe çıkacaktı.

Resmi olarak!

O mükemmeldi.

Her şey bu kadar iyi gidiyor gibi görüldüğü için, devam ettim.

"Kanepenizin üzerine çok yakışacak harika bir lamba gördüm."

"Tamam."

"Ve bir koltuğa ihtiyacın var, çünkü her erkeğin bir koltuğa ihtiyacı vardır. Güzel görünümlü ama aynı zamanda çok rahat olan, içinde oturup maçları izleyebileceği bir koltuk."

"Anlıyorum," dedi.

"Yani koltuklara bakmaya hazır mısınız?"

"Pembe ve yeşil, mantar ve deniz kabukları desenli kadife," diye mırıldandı, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi.

Ama ben

kafam

karışmıştı.

"Ne?"

"Hepsi yumuşak ve tatlı." Hala aynı şekilde konuşuyordu. "Benim küçük annem, iki iri adamın arasında durup sevgilisini görebilmek için."

Bunun üzerine, ben de çenemi kapattım.

"Evi yuva haline getir," diye fısıldadı, gözleri yüzümde dolaşıyordu.

"Evet," diye fısıldadım, kalbim onun bunu nasıl yapacağını bilmediğini anlayarak kan ağlıyordu, erkek olduğu için değil, hiç yaşamadığı için. Sonra bir şans denedim. "Kötü niyetle söylemiyorum tatlım, ama burada kimse yaşamıyor gibi görünüyor."

İki elini sırtımda gezdirdi. "Dediğim gibi, Lolita, seni anlıyorum. Ve şunu söyleyeyim, eskiden benim de bazı sorunlarım vardı. Ama hepsi saçmalıktı. Kendime ait bir alanım olmasına alışkın değildim. Yerleşik bir hayata alışamadım. Çok az şeye sahip olmaya alışırken, bir şeylere para harcamayı kafam almıyordu ve bazen sahip olduğum şeyleri bırakmak zorunda kalıyordum. *Castaway* filmindeki Tom Hanks gibi, kurtarıldığında yıllarca sokakta uyuduğu için yatakta uyuyamıyordu."

Ellerimi yüzüne, çenesine, saçlarına okşadım ve tüm bunları gözyaşlarımı tutarak yaptım.

"Mace'de işe girdim, maaşım çok daha fazla oldu, burayı satın aldım, büyük eşyaları attım, geri kalan her şeyi yatak odalarından birine kaldırdım," dedi. "Sadece komodinleri ve şifonyerimi sakladım çünkü yeni eşyalara para haralayamazdım"

ve onlara ihtiyacım vardı. Onları değiştirebildiğim zaman atacağım. Ama bunun dışında, kendime söyledim, bu evde sadece iyi şeyler kalacak."

"Hayır," diye boğuk bir sesle onayladım. "Sadece iyi şeyler."

"Hayır," diye fısıldadı, ellerini hareket ettirmeyi bırakıp kollarını bana doladı. "Sadece iyi şeyler."

Aman Tanrım.

O az önce...?

Evet, yaptı.

Kendimi durduramadım, neden durdurmam gerektiğini bilmiyordum. Onu öptüm.

Öptüğümde, göğsünde bir gürültü başladı, bunu hissettim, sonra ağzımda da bir ses duyuldu, bunu da hissettim (ikisi de *muhteşemdi*) ve o da beni öptü.

Ellerimi saçlarına gömdüm ve onu daha sert öptüm.

Saçımdaki at kuyruğunu çekti, saçlarım etrafımıza saçıldı, sonra popomun bir yanını avuçladı ve beni de beraberinde kaldırarak yukarı doğru yükseldi, döndü, sonra yere düştük, ben sırt üstü, Javi üstümde.

Tanrım, Javi'nin böyle şeyler yapabilmesi o kadar şaşırtıcı (ve seksi) ki.

Öpüştük. Dokunduk. Elini göğsüme, başparmağını meme ucuma koydu. Kısa bir süre sonra, diğer elini benim sevimli, seksi külotuma soktu.

Ben de ellerimi onun Henley'inin içine soktum ve orada bulduğum sıcak teni ve sıkı kasları iyice keşfettim.

Bu, şimdiye kadar yaptığım en iyi seyahatti. Hiç şüphesiz.

İki elimi onun kot pantolonunun bel kısmına sokup, yuvarlak ve sert kalçalarını avuçladığımda, Javi de aynı hareketi yaptı ve aynı anda güçlü kalçalarıyla benim bacaklarımın arasına girdi. Sonra beni yukarı çekti ve çok sert erkeklik organını benim çok yumuşak (ve ıslak) kadınlık organıma sürttü.

Bu *çok iyi* hissettirdiği için ağzına doğru nefes aldım.

Sonra havada uçuyordum, saçlarım da benimle birlikte uçuyordu (doğal olarak), ama sonra yine onun kucağına oturdum çünkü o

Kanepede oturuyordu. Tutunm a k için parmaklarımı omuzlarına kıvırdım. Onun parmakları hala külotumun içindeki popomda kıvrılmıştı.

Ve evet, bu da *çok iyi* hissettiriyordu, sadece pozisyon değişikliğini anlamamıştım.

"Bana bir dakika ver," dedi kalın sesle. Oh hayır.

Durmayacak mıydı? "Javi..." diye başladım.

"Bu yavaş değil, bebeğim," dedi.

"Bence..." Yavaş gitme kuralımdan vazgeçmeye başladım, bu kuralın aptalca olduğunu ve ne pahasına olursa olsun çiğnenmesi gerektiğini aniden karar verdim.

Beni sessizce öptü ve başını geri çekmeden önce bunu çabucak yaptı.

"Senin istediğin gibi yapacağız," dedi.

"Sanırım nasıl olmasını istediğim konusunda fikrimi değiştirdim," diye cevap verdim.

Gülümsemesi, önceki gece bana gösterdiği gülümsemeyi anımsatıyordu, ancak rahatlama yoktu, sadece sıcaklık ve bolca kendini beğenmişlik vardı (ve bunu sevdiğim için kendimden nefret ediyordum), sonra şöyle dedi: "Çok uzun süre bekledim, bu sabah çok tatlıydın, ellerini kıcıma koydun, bunun bizim istediğimiz gibi olmayacağını biliyordum. Seni kanepemde sertçe sikerdim. Lolita'mla ilk seferim, onu kanepemde sertçe sikkemek olmayacak. Anladın mı?"

Hayır.

Onunla aynı fikirde değildim.

Duyguları çok hoştu ama ben onun kanepesinde beni sertçe sikmesini istiyordum.

Bu yüzden dudaklarımı ısırdım. O kahkahayı patlattı.

Dudaklarımı ısırmayı bıraktım ve kaşlarımı çattım.

Ellerini külotumdan çıkardı. Kaşlarımı daha da çattım.

Gülmeyi bıraktı ama sırıtmayı bırakmadı.

Ve günümüzü planlamaya başladı. "Önce, senin evine uğrayıp ihtiyacın olan şeyleri alacağız, böylece burada işini halledebilirsin."

"O zaman kamyonetin olması iyi, çünkü benim de gece ritüellerim var."

Gülümsemeye devam etti ve sanki ben gülümsemediyormuşum gibi konuşmaya devam etti.

"Ayrıca bu akşamki randevumuz için güzel bir elbise ve topuklu ayakkabı da alacaksın."

Birkaç milisaniye içinde gardırobumu gözden geçirdim ve ne giyeceğime karar verdim.

Umarım beğenir.

"O zaman seni depona bırakayım, kızlarla işini halledebilirsin," dedi.

Gözlerimi kırpıttım. "Bunu biliyor musun?"

"Evet."

"Nereden biliyorsun?" "Erkekler de konuşur, küçük hanım."

Bu not almam gereken bir şeydi ve ben de öyle yaptım. "Senin için sorun yok mu?" diye şüpheyle sordum.

"Seni durdurabilir miyim?"

Muhtemelen engelleyebilirdi, ama bu onun için iyi olmazdı. "Hayır," diye cevapladım.

"O zaman hayır. Cap bu sabah aradı. O ve Gabe senin peşinde olacaklar."

Ah, demek ona Cap söylemiş.

Bir şey söylemek istedim ama Javi başını salladı.

"Sana alan tanıyacaklar, ama kadınların peşinde olacaklar, Harlow. İşler böyle yürüyecek."

İşte yine patronluk taslayan adam, ve muhtemelen ona bu konuda hak vermemeliyim, ama amaçları bizi güvende tutmak olduğu için, neden buna karşı çıkmam gerektiğini bilmiyordum.

"Tamam," dedim.

Javi altımda rahatladı ve şöyle bitirdi: "İşin bittiğinde, adamlardan biri seni buraya bırakacak ya da ben gelip seni alacağım."

"Beni arabamla buraya kadar takip edebilirler, böylece arabam da bende kalır."

"Ya da Oasis'te buluşup, senin arabana binip eve kadar takip ederim." Bu kolaydı.

Öyle olduğu için, sorgulamayacaktım, sadece kabul edecektim.

"Bu akşam için rezervasyonumuz var mı?" diye sordum. "Evet," diye cevapladı.

"Saat kaçta?"

"Yedi."

"Nereye gidiyoruz?"

"Sürpriz."

Hmm.

Güzel!

Daha önceki konuşmamızla ilgili fikrini değiştirmesini istemediğim için, onu bağlamanın zamanı geldiğine karar verdim.

"Senin battaniyeni ne zaman alacağız?"

Omuz silkti. "Yarın, eğer Angels işleriyle meşgul değilsen."

Harika!

"Sabah brunch yapıp sonra West Elm'e gidebiliriz," diye planladım. "Her neyse," diye mırıldandı.

Yani, alışverişe pek hevesli değildi, ama benimle birlikte olmak için her şeyi yapmaya hazırdı.

Ben de

kabul

ettim.

Oh evet.

Kesinlikle kabul

ederdim. Kesinlikle.

ON ALTI

"BU YÜZDEN BEN VARIM"

(BILLIE EILISH)

Javi bizi depolama birimlerine götürdüğünde, Cap'in Porsche Panamera'sını, Gabe'in Jeep'ini ve Luna'nın Prius'unu gördüm.

Cap ve Gabe, Gabe'in Jeep'ine yaslanmışlardı, ama kadınların hiçbiri görünmüyordu, bu da onların Angels Karargahı olan deponun kapalı kapısının arkasında olduklarını düşündüm.

Bunu, Raye'nin Cap'in soruşturmamıza burnunu soktuğu için ona kızgın olduğu şeklinde de yorumladım.

Javi kamyonunu durdurdu ve ikimiz de indi.

Dudaklarıma bir öpücük kondurduktan sonra Cap ve Gabe'e doğru yürüdüm, ben de kapıya doğru ilerledim.

Kapıyı kaldırdım ve karargahımızın muhteşemliği karşımda belirdi.

Kalın, beyaz halılar. Siyah kenarları olan kavisli kırmızı bir kanepe, ortasında eski moda bir hoparlör bulunan büyük siyah bir masaya bakıyordu. Beyaz zemin üzerine kırmızı, turuncu, pembe ve siyah renkli kıvrımlı desenlerle kaplı beton blok duvarlar. Bunların üzerinde Warhol tarzında yapılmış tüm Meleklerin portreleri vardı. Masanın arkasında büyük bir ekran vardı. Ve son eklenen, su ve gazlı içeceklerle dolu bir içecek dolabı (Arthur'un bizi eğlenceli, yeni sürprizlerle şaşırtmayı sevdiğini keşfetmiştik).

Daha fazlası da vardı ve geri kalanı da anlatıldığı kadar muhteşemdi.

Ve evet, ne düşündüğünüzü biliyorum.

Phoenix'teki bir depoda muhteşem bir genel merkez mi? Orada sıcaklık 200 derece değil miydi?

Hayır.

Arthur cimri değildi. Asla cimri davranmazdı.

Bu yüzden, sadece arabaları barındıran depolar bile sıcaklık kontrollüydü.

Javi'nin alçak sesle ısıklık çaldığını duydum ve ona döndüm.

"NI&S'in iyi gittiğini sanıyordum," dedi. Ona neşeli bir gülümseme attım.

Luna ona öfkeyle baktı ve kapıyı aşağı doğru çekerek kenarı betona çarptı.

Javi'nin çelik kapının arkasından kahkahasını duydum.

"Çocuklara kızgınız," dedi Luna, ona baktığımda. "Javi'ye kızgın değilim," dedim.

"Erkeklerle genel olarak kızgıyım," diye düzeltti. "Özellikle birine değil."

"Cap hariç," diye ekledi Raye. "Ona özellikle kızgıyım."

Neler olduğunu bilmek istedim, ama Javi ve ben beni onun evine taşıırken, bazı kararlar almıştım.

Tamam, biraz geriye dönelim, Javi beni evinde eşyalarımı açmam için cesaretlendirip dolap ve çekmece alanı falan verince biraz paniğe kapıldım.

Ama yaptım.

Sonra evimde iki valizi ve spor çantamı, mutfağımdaki tüm bozulabilir yiyecekleri, bazı bozulmaz yiyecekleri, yoga matımı ve tüm egzersiz malzemelerimi, nutribullet'imi ve blender'ımı yeniden paketledim. Hepsini onun evine taşıdık (daha açık olmak gerekirse, taşıma işinin çoğunu Javi yaptı, bana eşyaları boşaltmam söylendi, ben de öyle yaptım).

Ve... evet.

Bu konuda biraz paniklemiştim.

Yine, Raye ve Cap'in ne yaptığını bilmek istedim.

vb.

Ama daha önemli işlerim vardı.

Bu yüzden, Javi'nin duyamayacağı şekilde kapıdan uzaklaşarak

"Tüm gelişmeleri öğrenmek istiyorum, ama önce, Javi'nin babası dün gece geldi

gece ortaya çıktı."

Herkes Javi'nin babasının zengin bir tembel ve ezik olduğunu bildiği için etrafta şok edici sesler duyuldu.

"Şaka yapıyorsun," dedi Jessie öfkeyle.

"Hayır," diye onayladım. "Görünüşe göre, karısını aldattığı için boşanmış, böylece karısı artık ona hamileyken onu aldattığı, başka bir kadını hamile bıraktığı için başının etini yiyemeyecek. Şimdi de Javi'nin dediği gibi 'baba rolünü oynamak' istiyor."

"Aman Tanrım!" diye bağırdı Jessie. "Ne kadar büyük bir *pislik*."

"Biliyorum!" diye bağırdım ve tüm kızlar etrafımda toplanırken kırmızı kanepemize çöktüm. "Açıkçası, bu konuda bir şeyler yapmalıyız."

Hepsi geri çekildi.

Ben hallederim. Aile işlerine burnunu sokmak pek akıllıca bir şey değildi. Önemli bir konuda çatışan iki alfa erkeğin arasına burnunu sokmak, ölüm arzusunu davet etmektir.

Ama bu Javi'ydı.

Bu benim erkeğimdi (evet, bunu kafamda da resmileştirmiştım). Bu yüzden *bir şeyler* yapmalıydık.

"Ne yapacağız?" diye sordu Luna temkinli bir şekilde.

"Onu bul ve Javi'yi rahat bırakacağına söz verdir," diye cevapladım. "Dün gece ona, Javi istediğinde ve eğer isterse, onunla iletişime geçmesine izin vermesi gerektiğini söyledim. Ama Javi, babasının telefonunu sürekli aradığını söylüyor, bu yüzden babası gitmiş olsa da, beni dinlediğinden emin değilim."

"Adamla konuştun mu?" diye sordu Raye.

Başımı salladım. "Javi kendini kaybediyordu, ben de aralarına girdim. Bu arada, Javi babasına çok benziyor, sadece babası sarışın."

"Hayal edemiyorum," dedi Shanti.

"Biliyorum. Onu Google'da aradım," dedi Luna. "Eskiden kalp kıran biriydi, kelime oyunu yapmıyorum. Gelecek vaat eden bir aktrisle evlendi, o da karısı ve anne olmak için hayallerinden vazgeçtiği söyleniyor. Ama filmografisine baktım ve muhtemelen berbat bir aktris olduğu ve geçim kaynağını bulduğu için vazgeçti. Örneğin, birkaç yıl önce, Real Housewives of the Valley of the Sun gibi bir şey yapmaya çalıştı, ama başarılı olamadı."

Dudaklarım kıvrıldı. "İğrenç."

"Mm-hmm," Luna da aynı fikirdeydi.

"Bu adamı bulup ona gerçeği söylemeye çok hevesliyim," dedi Jessie.

"Ben de varım," dedi

Shanti. "Ben de," dedi

Willow.

"Anlaştık," diye ekledi Raye. "Bunu davalarımıza ekleyeceğiz. Arthur'dan ayrıntıları isteyeceğim ve plan yapacağız."

Harika.

"Tamam, Raye'in Cap'e neden kızgın olduğunu anlatmaya başlamadan önce, başka bir ikilemim var," dedim.

"Nedir o?" diye sordu Willow.

"Javi'ye ilişkimizin fiziksel kısmını yavaşlatmak istediğimi söyledim ve şimdi her işler gerçekten iyiye gittiğinde, yavaşlatmak için durduruyor."

Kimse bir şey söylemedi, sadece bana baktılar.

"Şunu da belirtmeliyim ki," diye ekledim, "beni her öptüğünde çok güzel oluyor. Aslında, harika oluyor. Ama bu sabah, birbirimize sarılmıştık ve sonra, hiçbir uyarı olmadan, ellerim artık Javi'nin kot pantolonunun içinde değildi ve o da bacaklarımın arasında sürtünmüyordu."

Yine de kimse bir şey söylemedi, ama şimdi Luna ve Shanti'nin gözlerinde uzak bir bakış vardı, muhtemelen Javi'nin kot pantolonunun içinde ellerini bulundurmanın nasıl bir his olacağını merak ettikleri için.

Bu beni rahatsız etmedi, çünkü onlar bunu asla bilemeyeceklerdi, ama ben zaten biliyordum. Ve bu *harika bir* duyguydu!

Ama Shanti'nin kuzeniyle buluşmak için brifingimizin süresi sınırlıydı, bu yüzden kendilerine gelmeleri gerekiyordu.

"Merhaba!" diye seslendim. "Yani, yavaş gitmek istediğimi söylediğim için aptalım, korkunç bir hata yaptığımı görüyorum, ama şimdi hızlanmak istiyorum ve bunu saklamıyorum, ama Javi bizi oraya götürmeyi reddediyor."

"Onun yavaş gitmek istediğı aklına geldi mi?" diye sordu Jessie.

"Hayır. Aklıma gelmedi," diye cevapladım. "Bacaklarımın arasında sürtündüğünü görünce, benim için ne kadar hazır olduğunu hissettim."

"Aman Tanrım, uzun zamandır seks yapmadım ve bu işkence gibi," diye inledi Luna.

"Anlıyorum kardeşim," diye mırıldandı Shanti.

"Biliyorsun, sen..." Raye, Luna'ya yönelik olarak söze başladı, ama Knox'tan bahsedeceğini anladığım için sözünü kestim.

"Hatta kanepede beni sertçe becermek istediğini bile söyledi."

"Bebeğim," dedi Jessie, ama daha fazla konuşmadı.

"Ne?" diye sordum.

"Bu erkekler için de özel olabilir," dedi.

Heykel gibi donakaldım.

Çünkü... Oh.

Aman.

Tanrım.

Sadece Javi'ye yavaş gitmek istediğimi söylediğim için değildi.

O beni o kadar çok istiyordu ki, ilk seferimizin özel olmasını istiyordu.

"Sanırım ağlayacağım," diye fısıldadım.

"Ben de öyle düşünüyorum," Willow bana fısıldadı.

"Bence onu artık çok sıkıyor," dedi Luna. "Bence o da öyle," diye onayladı Jessie.

"Sanırım Javi'nin hızını belirlemesine izin vereceğim," dedim. "Bence bu iyi bir fikir," diye onayladı Raye.

Tüm bunlar hakkında söylenecek tek şey, Javi ile birlikte yaşamaya başlamamla ilgili küçük paniğim, onun ne kadar harika biri olduğuna dair daha fazla kanıt ortaya çıktığı için çok daha küçük hale geldi.

"Tamam, anlatın bana," diye ısrar ettim. "Sen ve Cap arasında neler oluyor?" diye sordum Raye'ye.

Çelik kapıya elini uzattı. "O dışarıda durup, bizim işimize burnunu sokmaya hazırken, daha ne bilmek istiyorsun?"

Bunun nedenini biliyordum.

"Sadece bizi güvende tutmak istiyorlar," diye açıkladım. "Ben de öyle dedim," diye araya girdi Willow.

"Elektrikli şok tabancalarımız var. Aklımız var," diye karşılık verdi Raye.

"Son iki davada, kötü adamları yakalamak için silahlarımızla ortalığı kasıp kavurarak mı gittik?" diye sordu ama hiçbirimizin cevap vermesine izin vermedi.

"Hayır! Onları çağırdık ve onlar halletti."

"Elsie Fay'i kaçıran pedofille yüzleştin," dedi Luna.
dedi

"Başka seçeneğim yoktu. Onu tuttuğu odaya doğru yürüyordu
"Gerçekten başka seçeneği yoktu," diye Jessie oy verdi.

"Gerçekten başka seçeneği yoktu," diye Jessie de oy verdi.

"Ben de muhtemelen onunla yüzleşirdim," dedim.

"Kesinlikle yapardım," diye ekledi Shanti.

"Kimse bundan kaçamazdı." Willow en arkada kaldı. Luna
homurdandı.

"Ve burada böyle bir şey olmayacak," diye devam etti Raye. "Sadece
bazı şeyleri araştırıyoruz."

"Bunu birkaç adam bizi takip ederken yapamaz mıyız?" diye sordu Willow.

Raye bir şey söylemeden önce Shanti, "Dinle, seni anlıyorum. Bu
müdahaleci bir davranış ve sanki bizim ne yaptığımızı bilmediğimizi
düşünüyorlarmış gibi geliyor. Ama Cap'i örnek alalım. O, gençliğinden beri
bu adamlarla birlikte eğitim görüyor. Willow ve benim için bu ilk
deneyimimiz. Ve hiçbirimiz resmi bir eğitim almadık. Belki ilk birkaç
vakamızda, her ihtimale karşı destek alabiliriz?" dedi.

"Rock Chick kitaplarını okudum," dedim. Herkes bana
baktı.

"Ve sadece şunu söylemek istiyorum, destek istiyoruz," diye bitirdim.

"Mesele destek değil," dedi Raye. "Cap bize destek isteyip istemediğimizi
sormak yerine, destek alacağımızı *söyledi*. Cevabımız evet olurdu."

"Ahhhhhh," hepimiz aynı anda söyledik.

"Evet, bu doğru bir davranış değildi," diye mırıldandı Jessie.

"Ve evet, bu yüzden hepimiz o adamlara kızgınız, çünkü bu olay ve Mace
ve arkadaşlarının gelip Kev'i götürmesi hiç hoş değil," diye açıkladı Luna.

Buna katılmak zorundaydım.

"Eh, başka seçeneğimiz yok. Bizi takip edecekler. Dün Kev'in evinde bir
şey buldunuz mu?" diye sordum.

Luna başını salladı. "Hayır. Ama sonra Trev'in evine gittik."

Oh hayır, diye düşündüm.

"Oh hayır," dedi Willow.

"Orada ne buldunuz?" diye sordu Shanti.

"Öncelikle, orada öldürüldüğünü gördüğümüz için, olay yeri şeridi ve kapıyı mühürleyen büyük bir etiket bulduk, böylece biri olay yeri şeridini yırtıp atsa bile, polisler fark etmeden içeri giremezdi," dedi Raye.

"Yani içeri giremediniz mi?" diye sordu Willow.

"Hayır, girdik, çünkü Tex çılgın bir herif," dedi Luna. "Ordu bıçağını açtı, o kalabalığı yaraladı, sonra kilidi kırdı ve içeri girdik."

Bunun her türlü yasa dışı olabileceğinden korkmama rağmen, gülmekten kendimi alamadım.

Tex çok komikti.

"Orası tam bir harabeydi," dedi Raye.

"Trev hiç ev işlerinde iyi değildi," diye ekledi Willow. "Hayır, Willow," dedi Raye. "Tex, Harlow'un evini ne kadar kolay ele geçirdikleri konusunda haklıydı.

Harlow'un evini ele geçirmekte haklıydı. Evi darmadağın olmuştu."

Bu beni biraz ürpertti ve evime giren kişiye, daha fazla zarar vermediği için minnettarlık duyduğum karmaşık bir duruma soktu.

"Gördün mü...?" Willow cümleyi tamamlamadı ama dudaklarını gererek iletişim kurdu.

"Evet," dedi Luna sessizce. "Bir arter kesildiğinde vücut çok kanar.

kesil

diğin "Yani... *çok fazla*," diye ekledi Raye.

de Hepimiz öylece oturduk ve ortam pek de güneşli ve neşeli değildi. Jessie çok bizi bu durumdan kurtardı. "Başka bir şey buldunuz mu?"

kana "Bulunacak bir şey olsaydı, onu arayan kişi r."

"Bulduk," dedi Luna. "Tahminimizce, önce orayı denediler, sonra Harlow'un evine gittiler. Ama onlar bulamasa bile, polisler bulmuş olmalı. Her yerde parmak izi tozu vardı. Oldukça ayrıntılı bir arama yapmışlar."

"Belli ki bu, birinin bir şey aradığına işaret ediyor," dedim. "Sadece ne aradığını bilmiyoruz."

"Dün ev hapsindeyken, birkaç kişiyi aradım," dedi Willow. "Trev'in eski sevgililerinden birkaçını. Kev ve

Trev'in birkaç arkadaşını."

"Bir şey çıktı mı?" diye sordu Shanti.

Kafasını salladı ama şöyle dedi: "Eski sevgilileriyle ilgili olarak, Trev'in köprüleri yakıp geçen bir adam olduğunu öğrenmek sizi şaşırtmayacaktır. Hiçbiri ondan ayrıldıklarından beri ondan haber almamıştı ve bunun için üzülmemişlerdi."

Hepimiz bu bilgiye hiç şaşırmadan başımızı salladık.

Willow devam etti.

"Arkadaşlarımın hepsi çekingen davranıyordu, muhtemelen benim aradığım için ve benim olayların dışında olduğumu bildikleri için. Sadece biri Trev'in şüpheli bir şeyin içinde olduğunu söyledi, ama ne olduğunu bilmiyordu. Yine de, işin bu noktaya gelmesine şaşırmadığını söyledi. Trev ve Kev ile ilişkisini kesmişti çünkü, onun sözleriyle, "pislikler hepimizi bara çağırıp cüzdanlarını unutmayı bir sanat haline getirmişlerdi." Eminim bunu duyduğunda da şaşırmamışsındır."

Hayır, yine, hiç şaşırmadık.

"Biliyorsunuz, erkekler daha fazla günlük yazmalı, böylece aptalca şeyler yapıp boğazları kesildiğinde, günlüklerini bulup bilmemiz gereken her şeyi öğrenebiliriz," diye söylendim.

"Bu ideal olurdu, ama Trev günlük tutan biri değildi," dedi Raye. "Mutfağına dağılmış olanlarla vücudunun nasıl çalışmaya devam ettiğini bile bilmiyorum. Şu kadarını söyleyebiliriz, adam yağsız proteinlere bağlı kalmıyordu. Orada zaten olan dağınıklıktan daha fazlasını yapmadık, ama Tex arama konusunda iyidir ve biz de her yeri aradık. Hiçbir şey yoktu."

"Polisler bir şey bulmadıkça," dedi Jessie. "Polisler bir şey bulmadıkça," diye onayladı Raye.

"Jayden'la konuşma zamanı," dedi Shanti. "Polis muhbiri bulma zamanı," diye karar verdi Luna.

"Ben, Shanti, Willow ve Harlow Merc'te. Luna ve Jess Kia'da," diye emretti Raye.

"Sadece Jess ve ben bir sonraki yolculukta Merc'i alabilmek için yer değiştirirsek," dedi Luna.

"Tabii ki," diye cevapladı Raye.

Bu karar verildikten sonra hepimiz kapıya doğru yürüdük.

Luna kapıyı açtıktan sonra, Javi'nin kamyonetinin gitmiş olduğunu gördüm.

Cap ve Gabe uyanık bir şekilde geldiler ve Gabe'in cipine bindiler. Ve yola çıktık.

ON YEDİ

"WHATTA MAN"

(SALT-N-PEPA/EN VOGUE)

Zipps Sports Grill'de, polis muhbiri yetiştirme hayallerimiz suya düşmeden Jayden'in masasına bile ulaşamadık.

İlk olarak, Shanti'nin kuzeni çok yakışıklıydı. Uzun boylu, zayıf, teni Shanti'ninkinden birkaç ton daha koyu, güzel bir kemik yapısı vardı. Ve onun kim olduğunu hemen anladık, çünkü Shanti'yi ilk gördüğünde gülümsedi ve iki (iki!) gamzesi vardı.

Sonra geri kalanımızı gördü, gülümsemesi bir anda söndü, sandalyesinde dikleşti, başını salladı ve "*Hayatta olmaz!*" diye bağırdı.

Hepimiz donakaldık.

Bardaki herkes ona baktı.

O ise kimseyi umursamadan sandalyesinden atladı ve Shanti'ye doğru fırladı, yani hepimize doğru fırladı.

"Bu saçmalıkta ciddi misin?" diye Shanti'ye sordu.

"Ne saçmalığı?" diye sordu Shanti masumca ve onun değişken tepkisine şaşırdığını anlayabiliyordum, hepimiz gibi.

Sonra Raye, Luna, Jessie ve bana baktığında şaşkınlığımız geçti.

"Hakkınızda bir haber aldık," dedi.

Uh-oh.

"Phoenix Polis Departmanı'nın tamamı aldı," diye devam etti.

Eyvah!

"Fotoğraflarla birlikte," diye devam etti. Eek!

"Ve kuzenimi senin bokuna bulaştırmayacaksın," diye bitirdi.

"Dinle, Jayden..." Luna soğukkanlı davranmaya çalıştı.

"Hayatta olmaz," Jayden onu kesip atladi. "Kafan mı güzel?" Gözleri Luna'nın başının üstüne kaydı. "*Kafan mı* güzel?" diye tekrar sordu.

Hepimiz arkamıza döndük.

Cap ve Gabe orada duruyorlardı.

Bizi takip etmişlerdi, ama çok yakın takip etmemişlerdi. Tahminimce, şimdi bu kadar yakındılar çünkü karşımızda uzun boylu, öfkeli, formda bir adam vardı.

"Hayır," diye cevapladı Cap sorusuna.

"Kadınının bu tür saçmalıkları yapmasına izin vermemelisin," dedi Jayden, Cap'e yönelerek.

Uh-oh!

Raye'nin yüzü sertleşti ve hepimiz gerildik. Ama dikkat edilmesi gereken Shanti'ydi.

Sesi yumuşadı. "Anlamadım?"

Jayden ona baktı. Evliydi, bir annesi vardı, tabii ki kız kuzenleri de vardı. Şimdiye kadar büyürken çevresinde başka hangi kadınların olduğunu bilmiyordum. Bildiğim tek şey, Shanti'nin ses tonunu duyduktan sonra yüzüne bir bakış attı ve büyük bir hata yaptığını anladı.

Bu yüzden, "Bu kadınların neye meraklı olduğunu biliyor musun?" derken çok daha sakindi.

"Senin departmanınız onları aramazken, on dört kayıp kadını bulduklarını biliyorum," diye karşılık verdi Shanti.

Vay canına!

Ne cevap

ama!

"Ayrıca, uyuşturucu operasyonlarında zorla çalıştırmak için evsizleri kaçırmamanın yanı sıra üç çete savaşı çıkaran bir çeteyi de çökttiklerini biliyorum, ama sizlerin bu konuda bir şey yapıp yapmadığınızı bilmiyorum," diye Shanti ısrarla devam etti.

Jayden'la daha yeni tanışmıştık (sayılır), ama yine de, Shanti bu sözleri söyledikten sonra yüzündeki ifadeyi görünce hepimiz bir adım geri çekildik.

Ancak Shanti geri çekilmedi.

"Ne diyordun?" diye sordu.

"Şanslıydılar," diye cevapladı Jayden.

"Elsie Fay'i gündeme getirmem mi gerekiyor?" diye karşılık verdi Shanti. Çenesindeki bir kas şişti.

"Bir kez şansın yaver gidebilir. Hatta iki kez." Shanti pes etmedi. "Ama üç kez? Kardeşim, sen polisin. Bunun doğru olmadığını biliyorsun."

Jayden konuşmadı.

Bunun doğru olmadığını biliyordu.

"Şimdi, bir adam öldü. Trevor Clampitt," diye devam etti Shanti.

"Soyadı Clampitt miydi?" Willow'a fısıldadım.

O başını salladı.

Bu ona bir şekilde yakışıyor gibiydi.

"Ve Kev'i hatırlıyorsun." Willow'a işaret etti.

Willow ona ona kısa kısa, garip el ve dedik kısa kısa, garip bir "Hey, Jayden" dedi.

Jayden sarsıldı uyandı çenesini çenesini kaldırdı onun ve mırıldandı, "Evet, O adamı hatırlıyorum."

Görünüşe göre Willow, Shanti'nin ailesinin partilerine davet edilmişti ve Kevin'ı da yanında götürmüştü.

"Biz ayrıldık," diye patladı Willow. "Bu iyi," dedi Jayden kararlı bir şekilde. Kesinlikle Kevin'ı da yanına almıştı.

Willow, Shanti'ye gözlerini dikti.

"Trev, Kev'in en iyi arkadaşıydı," dedi Shanti Jayden'a.

"Peki benden tam olarak ne öğrenebileceğini düşünüyorsun?" diye sordu Jayden kuzenine.

"Polisler Trev'in dairesini aradıklarında bir şey buldular mı, ne aradıklarını biliyorlar mıydı, Trev'in neyle uğraştığını biliyorlar mıydı, Trev'i öldüren kişi onu öldürdükten sonra Harlow'un evine gittiğini düşünürsek, bunları bana söylersen çok yardımcı olur."

Şimdi bana işaret ediyordu. Jayden bana döndüğünde, ben de kısa ve garip bir el hareketi yaptım.

Shanti devam etti.

"Ve onu attılar çünkü o gece Trev ile sahte bir randevusu vardı, ama aslında yoktu, Kev ile sahte bir randevusu olması gerekiyordu."

"Sahte randevu mu?" diye sordu Jayden.

"Bu önemli değil," dedi Shanti.

Jayden'in güzel kahverengi gözleri kısıldı, bu da onları hala güzel ama aynı zamanda korkutucu hale getirdi. "Yani benden bilgi istiyorsun, ama karşıılığında tam bir açıklık sunmuyorsun?"

Bunun pek adil olmadığını
görebiliyordum. Shanti de
görebiliyordu.

"Tamam, Kev tanışma uygulamalarında tanıştığı kadınlardan eşya çalıyordu," dedi Shanti.

Kötü fikir.

Jayden yine kızgın
görünüyordu. Ya da *daha*
kızgın.

Hepimiz bir adım daha geri çekildik.

Bu sefer Willow garip bir ses çıkardı, ben de ona baktım ve yanaklarının kızardığını gördüm.

Sonra onun arkasına baktım ve Gabe'e çarptığını ve şimdi onun uzun boylu, iri yapılı vücuduna yaslandığını gördüm. O zaman Gabe'in taştan oyulmuş gibi görünen sert ve yakışıklı yüzünü gördüm, ama bir eli Willow'un beline dolanmıştı.

İlginç.

Jayden, Shanti'ye "Bana söylemedin mi?" diye sorarak dikkatimi tekrar ona çekti.

"Trev ortaya çıktığında onu suçüstü yakalamak üzereydik," diye açıkladı Shanti.

Jayden, Shanti'ye baktı.

Shanti, Jayden'a baktı.

Böyle devam ettiler.

Hepimiz bekledik.

Sonunda Jayden, "Ben senin adamın değilim. Yaptığın şeyden hoşlanmıyorum. Bunu kayıtlara geçirmek istiyorum," dedi. Bakışları hepimizi taradı. "Ve eğer anlamadıysan, başka bir memuru da içerdeki adamın olarak kendi tarafına çekmeye çalışırsan, sana zahmetten kurtarayım. Kimse sana yardım etmeyecek çünkü hepimiz senin deli olduğunu düşünüyoruz."

"Bu pek hoş değil," diye mırıldandı Luna.

Jayden, Luna'ya doğru tek kaşını kaldırdı.

Bunun çok seksi olduğunu düşünmeyi bıraktıktan sonra, belki de *biraz* deli olduğumuzu kabul etmek zorunda kaldım.

Ama deli değildik.

Yani, artık Javi hayatımda olduğu ve annesinin akıl sağlığı sorunları olduğu için, artık kimseye deli demek uygun muydum?

Bunu sormam gerekiyordu.

Luna'nın ailesi, evsizlerle yaptıkları çalışmalarında birçok haklarından mahrum insanla uğraşıyordu, ayrıca gururlu, ilerici liberallerdi. Politik olarak neyin doğru olduğunu çok iyi bilirlerdi.

Onlara sorardım.

"Tandi teyzeye bu boktan şeyle ilgilendiğini söyleyeceğim," diye tehdit etti Jayden. "Söyle bakalım," dedi Shanti kaygısızca. "Annem zaten biliyor."

Jayden ona kaşlarını çatı.

"Bir cinayeti falan çözmemize bu kadar yardımcı olduğun için teşekkürler," dedi Shanti, dönüp bizi kapıya doğru sürüklerken.

Cap ve Gabe arkamızdan geldi.

Willow, Shanti'ye fısıldayarak (ama yine de inanamayan bir şekilde) sordu, "Bayan Tandi senin bir Melek olduğunu biliyor mu?"

"Tabii ki hayır. Annem deliye dönerdi," diye cevapladı Shanti. "Ama Jayden, annemin zaten bildiğini düşünürse bir şey söylemez belki."

"Eyvah," dedi Willow.

"Evet," diye onayladı Shanti.

Bu, Shanti'nin annesiyle tanışmak istememe neden oldu, ama aynı zamanda ondan korkmamı da sağladı.

Hepimiz arabalarımıza bindik ve Raye, "Jinx'e mesaj attım. Titus'un evinde bizimle buluşacak," dedi.

Muhasebecisi hakkında yeni haberler alacağımızı umuyordum. Cap ve Gabe cipe bindiler ve hepimiz yola çıktık.

Yola çıkalı epey olmuştu ki, olay meydana geldi.

"Ne oluyor..." Sportage'ı süren Raye, gözlerini dikiz aynasına dikip, "*Kahretsin!*" diye bağırdı.

Frene bastı.

Kafam ileri ve geri sallanırken emniyet kemeri göğsüme batıyordu.

Etrafımızdaki arabalar yön değiştirdi ve kornaya bastı.

"Ne oluyor?" diye sordum, o da bizi sol şeride geçirdi.

"Luna'yı ara. Ona geri dönmesini söyle." Sonra aniden bağırmaya başladı, "*Geri dön! Geri dön! Biri Gabe'i sağa dönmeye zorladı!*"

Telefonumu çıkardım ve Raye caddenin ortasında bir U dönüşü yapınca neredeyse düşürüyordu. Daha fazla araba ona doğru yöneldi ve kornaya bastı, ancak Phoenix'te, Vahşi Batı'nın mirasını reddetmeyen bir şehirde, bu manevra oldukça standarttı.

Geldiğimiz yoldan geri koştu.

Jess, Luna'nın telefonuna cevap verdi ve ben hoparlörü açtım.

"Ne oluyor?" diye sordu.

"Bazı..."

Konuşmayı kestim çünkü arabaya yaslanıp çığlık atmamaya çalışmak zorundaydım, çünkü Raye trafiğin ortasında yüksek hızla sola döndü.

Lastikler daha fazla gıcırdadı, kornalar daha fazla çaldı, ama bir mucize eseri, başardık.

"*Ne oluyor lan!*" diye bağırdı Jess. Bizi görmüştü.

"Biri Gabe ve Cap'in önünü kesti. Onları sağa dönmeye zorladı," diye açıkladım. "Onları takip ediyoruz."

Willow'un eli arkadan koltuklarımızın arasına girdi ve parmağıyla bir yeri işaret etti.

"İşte oradalar!" diye bağırdı. "Yine sağa döndüler." "Geri dön," dedim Jess'e, Raye'in telefonu çalmaya başladı. Telefonu çıkardı ve bana attı.

Onu yakaladım, baktım ve üzerinde CAVEMAN CALLING yazıyordu.

Tamam, bu iş başka bir boyuta taşındı. Cidden, o mağara adamı meselesi yüzünden gerçekten çok kızmıştı.

Aramayı yine hoparlörden cevapladım ve titrek bir sesle "Selam, Cap. Hoparlörde konuşuyorsun."

"Bizi takip etmeyin," diye emretti. "Doğruca Titus'un evine gidin."

"Siktir git!" diye bağırdı Raye.

"Tatlım, beni dinle," dedi Cap. "Onun evine en yakın olan biziz. Titus bizim geldiğimizi biliyor. Hazırlık yapıyor. Kim olursa olsun onu oraya götürüp yakalayacağız. Titus'un evine git."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu Raye.

"Bunu yapar mıyım?" diye sordu Cap.

"Beni güvende tutacağını dşnseydin, evet!" diye bağırdı.

"Bunu yapmayacağım. Titus'un evine git," dedi Cap, tartışmaya açık olmayan bir tonla.

"Neden sizin peşinizdeler?" diye sordu Raye.

"Onları Titus'un garajında yere bağladığımda onlara bunu soracağım. şimdi Titus'un evine git, şok tabancalarını çıkar, ama bu iş bittiğinde yolumdan ekil."

Raye'nin cevap vermesine izin vermedi. Telefonu kapattı.

"Siktir, siktir, *lanet olsun!*" Raye, her kelimeyi direksiyona avucunun iiyle vurarak haykırdı.

"Sakin ol kızım," dedi Luna telefonunun hoparlöründen. "Değerli bir yükün var."

Raye bir saniye düşündü, sonra emretti, "Titus'un evine gidin." "Anlaşıldı," diye cevapladı Jessie. "Orada görüşürüz."

Bağlantıyı kesti.

İki telefonu da elimde tutarak Raye'ye, "Unutma, Gabe ve Cap ne yaptıklarını biliyorlar. Kötü adamlar onları engellemiş olabilir, ama bizimkilerin bir planı ve üstünlüğü olduğunu biliyoruz. Tamam mı?" dedim.

"Nightingale'in Kev'i kaçırdığını biliyorlar ve Kev'i istiyorlar," diye cevapladı Raye.

Evet, doğru.

Bu kişi, Kev'in elinde olduğunu biliyordu ve onu istiyordu. "Bir veya daha fazla Nightingale üyesini ele geçirebileceklerini düşünüyorlar ve Kevin'ı teslim etmek için onları koz olarak kullanabileceklerini düşünüyorlar," diye devam etti Raye.

Evet.

Bunu yapabileceklerini düşünüyorlardı.

Kev'in kimseye sylemediğinden daha fazlasını bildiğini hissediyordum.

Ben ben hissediyordum ile ne duyduğumu doğru o olan Nightingale'deki adamlar bunu anlayacaktı.

Son olarak, Kev'in çok yakında büyük bir acı çekeceğini hissediyordum.

Hayır, en son olan şey, Cap ve Gabe'in bunu anlayıp (ama anlayacaklardı) ve ihbar etmelerini (ama yapacaklarını biliyordum) umuyordum, böylece diğer adamlar (benim için en önemlisi Javi) bu tür saçmalıklara dikkat etmeleri gerektiğini bilirlerdi.

Merc, Titus'un evinden yaklaşık üç blok ötede arkamıza takıldı.

Titus'un evinin önüne park edip araçlarımızdan indikten sonra, şok tabancalarımızı çıkardık ve kavga etmeye hazırдық.

Titus, erkek mağarası garajının yanındaki gölgelerden ortaya çıktı ve el hareketleri yapıyordu, ama bize değil.

"İçeri girin!" diye emretti. Bu sefer bize söylüyordu.

"Cap..." diye başladı Raye.

"Bebeğim, sevgin ve endişen çok hoş," diye sözünü kesti Titus. "Ama kışını garajımın içine sok."

Raye'nin elini tuttum ve onu garaja doğru çekmeye başladım.

Bunu yaparken, yolun aşağısında iki arabanın açılı bir şekilde park ettiğini ve Titus'un sokağındaki trafiği kestiğini gördüm.

O anda, diğer yönden gelen araba sesleri duydum. Onların Gabe, Cap ve peşlerindeki kişi olabileceğini düşünerek, o yöne döndüm yönü döndüm.

Ama öyle değildi. Bunun yerine, iki arabanın daha durduğunu gördüm, sonra ustaca

ve hızlı bir şekilde, birbirine zıt iki araba yoluna geri döndüklerini gördüm.

Garajın yanındaki gölgeye yeni varmıştık ki olay gerçekleşti.

Gabe'in cipiyle yolda hızla ilerlerken, parlak bir BMW onu yakından takip ediyordu.

Hepimiz garajın kenarına yapışıp izledik, çünkü son anda, lastiklerin çığlıklarıyla Gabe fren yaptı, sonra Titus'un garaj yoluna girdi ve aniden durdu.

BMW onları geçtikten sonra, iki araba garaj yollarından çıkıp caddeye girdi ve BMW'yi arkadan sıkıştırdı.

Gabe ve Cap, göz açıp kapayıncaya kadar Jeep'ten çıktılar, her ikisinin de elinde silah vardı.

Ama Titus kaldırımdaydı. Ve onun da silahı vardı.

Nişan aldı.

BLAM!

Zıpladık.

BMW'nin arka lastiği patladı.

PAT! PAT!

Yine sıçradık.

Cap ve Gabe de kaldırımdaydı, silahlarını kaldırmış, nişan almışlardı ve ön lastik patlamıştı.

Araba savruldu, caddeyi tıkayan arabalardan birinin tamponuna çarptı, kaldırıma atladı, bir ağaca çarptı ve durdu.

Cap, Gabe, Titus ve Titus'un araçlarından inen dört adam arabaya doğru koşular.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Raye.

Hâlâ elini tutuyordum ve tutmaya devam ettim.

Ancak arabadaki iki adam trajik bir şey yapmaya zaman bulamadı.

İlk olarak, hava yastıkları açılmıştı, bu yüzden onlarla mücadele ediyorlardı.

İkincisi, Cap bir tarafa gitti ve vücuda zarar vermeyecek bir açıyla, hava yastığını söndüren atışını yaparken aynı anda camı da kırdı. Gabe diğer tarafa gitti ve aynı şeyi yaptı.

Sonra pencerelerden içeri uzanıp tek kollarıyla adamları arabadan çıkarıp yüzüstü yatırdılar. Her şey o kadar hızlı oldu ki, zip bağlarını nereden bulduklarını bile anlamadım, ama iki adam da Titus'un iki kapı ötedeki komşusunun bahçesinde yüzüstü yatırılmıştı.

İlk grup arabalara doğru koşarken, birdenbire daha fazla adam ortaya çıktı.

Arabalar uzaklaştı.

Kocaman bir Ram kamyonet ortaya çıktı ve BMW'nin arkasına yanaştı. Orada bekleyen bir adam, BMW'yi Ram'ın arka krikosuna kısa sürede bağladı.

Ram, BMW'yi çekerek uzaklaştı.

Cap ve Gabe, Titus'un adamlarının yardımıyla, az önce yakaladıkları adamları alıp Titus'un erkek mağarasına götürdüler, yanımızdan geçtiler ve ağzı açık izleyen tek kişi ben değildim.

Bu arada, Titus geçerken bize göz kırptı.

Adamları Titus'un garajına götürdüklerinde kapı arkalarından kapandı.
Ve Titus'un sokağı, mükemmel bir operasyon gerçekleşmemiş gibi görünüyordu.
Hatta bir kuşun cıvıladığını bile duydum.
Tüm bunlar en fazla beş dakika sürdü.
Belki yarım dakika sonra, biz şaşkın bir sessizlik içinde dururken, Jinx eski model BMW'sini kaldırıma park etti, arabadan indi ve "*Selam*, sürtükler!" diye bağırdı.
Kimse ona selam vermedi.
Ama Willow fısıldadı, "Az önce gördüğümü düşündüğüm şeyi gerçekten gördüm mü?" "Sanırım hepimiz gördük," diye cevapladı Jessie.
İki saniye daha tereddüt ettik. Sonra
Titus'un garajına koştuk.

Titus'un erkek odasındaki kanepelerde oturuyorduk: Luna, Raye ve Shanti bir kanepede, ben, Jess ve Willow ise onların karşısında.
Titus, yanıımızdaki podyumdaki tahtında oturuyordu, Jinx ayaklarının dibinde uzanmış, sırtı sandalyeye dönük, kısa bacakları önündeki merdivenlere doğru uzatılmış, ayak bilekleri çaprazlanmıştı.
Titus'un muhteşem barından bizim için hazırladığı lezzetli palomaları yudumluyorduk (şekerli kenarları ve her şeyi vardı).
Titus'un tahtı, arkasında asılı olan muhteşem portresi veya garajda park edilmiş altın rengi Camaro (daha çok bir sanat eseri gibiydi) hakkında yanlış bir fikre kapılmayın. Bar. Tavandan tabana uzanan şarap rafı.
Evet, hepsi çok havalıydı, ama yapmacık değildi.
Bu odada ciddi şeyler yaşandığı için böyle olması gerekiyordu.
Mesela, hayatlar kurtarıldı.
Hepimizin umduğu gibi, Nightingale'in sorgusuna tanık olamadık.
Birkaç dakika içinde Roam, Liam, Brady ve Jacob ortaya çıktı. Bilekleri ayak bileklerine bağlayan plastik bağları kestiler, kötü adamları

ayaklarına, onları Denalis'lerine yüklediler ve yola çıktılar. Cap ve Gabe onlarla birlikte gittiler, bizi Titus'un gözetimine bıraktılar ve birisi korumalık yapmaya dönene kadar Titus'la kalacağımıza söz verdik.

Bu arada, Roam çocukken Cap ile birlikte sokaklarda yaşıyordu. İkisi de aynı kadın, Shirleen tarafından evlat edinilmişti (onu tanıyordum, çünkü Phoenix'e taşınmıştı - o harika biriydi, ve sadece bunu yaptığı için değil). Yani onlar kardeş gibiydi (hatta gerçek kardeşlerden daha fazla kardeş gibiydi).

Ama aynı zamanda Roam, Cap ve Eric, Mace'in ikinci komutanlarıydı çünkü hepsi en deneyimli kişilerdi ve yıllardır Nightingale veya Mace'in güvenlik şirketinde (Nightingale Investigation ile birleşmişti) çalışıyorlardı.

Onlar yeni şüphelileri (tutukluları?) götürürken, Titus bize kokteyl hazırladı.

Titus'un adamlarının hepsi çoktan gitmişti.

Tüm bunların iyi olan bir yanı (kokteyl ve Titus'la vakit geçirmek dışında), Roam bize ekibin olan bitenlerden haberdar olduğunu ve normalden daha fazla tetikte olacağını garanti etmişti.

Yine de, çoğumuz, dışarıda tanık olduğumuz her şeyi o anda sindiremedik.

Jinx, "Tüm aksiyonu kaçırdığım için çok kızgınım" diye söylendiğinde, işlerin yolunda gideceğini anladım.

O sırada Raye, Titus'a bakarak "Bence sen tek kişilik bir orkestra değilsin" dedi.

Ben de öyle düşünüyordum.

Hem de çok.

Titus geniş bir gülümsemeyle cevap verdi: "İnsanlar üzerinde o kadar etkiye sahip olmak isterdim, canım, ama binlerce yıldır olduğu gibi, barışı korumanın tek yolu bir ordu kurmaktır."

Hmm.

Titus'un bizim bildiğimizden çok daha fazlası olduğunu hissetmiştim. Artık bundan emindim.

Sanki her gün olduğu gibi, Titus'un süslü mekanında vakit geçirirken, Jinx içkisini bir kenara koydu, çantasını karıştırdı, tırnak

çıkardı ve tırnaklarını törpülemeye başladı.

Bu bana şunu sormamı hatırlattı: "Muhasebecin nasıl?"

Jinx tırnaklarını törpülemeyi bıraktı ve bana ekşi bir yüz yaptı. Bunu nasıl algılamam gerektiğini bilemedim, ama hoşuma gitmedi.

Luna da öyle değildi, çünkü "Seninle görüşmeyi bıraktı mı?" diye sordu.

Jinx gözlerini devirdi.

Ben gülümsedim.

Onunla görüşmeyi bırakmamıştı. "Bu ne?" diye sordu Titus.

"Jinx'in ona çiçek getiren bir müşterisi var," diye ağzından kaçırdı Luna. Jinx ekşi suratını Luna'ya çevirdi.

"Bu ne, bebeğim?" diye mırıldandı Titus.

"Önemli bir şey değil, Titus," dedi Jinx. "Sadece bir fahişeyi sikmekten daha iyi hissetmesini sağlıyor."

Titus dudaklarını inceltip, "Benim mekanımda kendini küçük düşürmeme kuralımı biliyorsun, kızım," diye uyardı.

Jinx çenesini kapattı ama bize kötü kötü baktı.

"Kızlar, bu adamla tanıştınız mı?" diye sordu Titus.

"Tanıştık mı? Hayır," diye cevapladı Jessie. "Ama onu gördük ve çok tatlı.

O ayrılırken birbirlerine el sallıyorlar."

Şimdi Jinx, Jessie'ye öldürücü bakışlar atıyordu. "Seninle flört mü ediliyor, Jinx?" diye sordu Titus.

"Öyle değil," diye yalan söyledi Jinx.

"Öyle. Bu..." Raye başladı.

"Bırak," diye emretti Titus sessizce. "Anlayacaktır. Anlamazsa, bedelini öder."

Bilgece sözler.

Bu noktada Shanti, "Şey... Hala bunun ne kadar havalı olduğu konusunda şaşkın olan var mı?" diye sordu.

Evet.

Hepimiz

öyleydik.

"Cap'e kızgın olmaya devam ederken, aynı zamanda ona atlayıp onu sikip atarken, ki bunu da hak ediyor, çünkü bu çok seksi bir şeydi, nasıl başaracağım konusunda şaşkınım," diye cevapladı Raye.

Çok haklıydı.

"Bu büyük bir şey," dedi Willow.

Bu, mevcut konuşmada mantıklı gelmediğinden, hepimiz ona baktık, ama sadece Luna "Pardon?" diye sordu.

"Kevin'ın sakladığı her neyse," diye cevapladı. "Trevor'ın ilgilendiği her neyse." Bana döndü. "Javi'nin dün konuştuğunu söylediğini mi söyledin?"

Ben başımı salladım.

O başını salladı.

"Eğer öyle yaptıysa, eğer onlara her şeyi anlattıysa, o zaman neler olduğunu bilirlerdi, buna bir son verirlerdi ve bugün kimse Cap ve Gabe'in peşine düşmezdi," diye cevapladı.

Daha önce onunla Gabe arasında geçenleri hatırladım ve Cap ile Gabe'in araçta kavga edip kovalamaca başladığında Raye ile birlikte çok korkmuş olabileceğini düşündüm, ama o tekrar konuşmadan önce bunu kesin olarak anlayamadım.

"Kevin zayıf. O adamlar ona birazcık baskı uyguladılar mı, her şeyi anlatır. Anlatmamış olması, bunun büyük bir şey olduğu anlamına geliyor. Korkuyor. Ve Nightingale adamlarından korkmuyor, bu da Nightingale adamlarından daha korkutucu bir şeyden korktuğu anlamına geliyor."

Hepimiz bu düşünceyle düşünceli bir şekilde palomaları yudumladık, çünkü Nightingale'deki adamlardan daha korkutucu bir şey hayal etmek zordu. Özellikle de az önce gördüklerimizden sonra. Bilirsiniz, araba yoluna girip, aniden durup, silahlı olarak arabadan atlayıp, tek atışla lastikleri patlatıp, size zarar vereceğini bildiğiniz iki adamın bulunduğu araca doğru koşup, o adamları on saniye içinde etkisiz hale getirip, beş dakika sonra onları oradan ortadan kaybolmak gibi.

Evet.

Hepsi biraz korkutucuydu.

Harika ve çok seksi.

Ama korkutucuydu.

Hepimiz palomalardan bir yudum daha aldık ve düşüncelere daldık.

Jessie ilk olarak kendine geldi. "Bu konuda bize verebileceğin bir şey var mı, Titus?"

"Bebeğim, kadınların misyonunu desteklediğimi biliyorsun," dedi Titus. "Ayrıca bilmen gereken şey, bu işe girersen, küçük adımlar atmalısın. Sokaklarda yolunu bulmaya çalışmaktan, bir ağ kurmaktan, itibarını sağlamlaştırmaktan, bir adamın boğazı kesildiğinde olaya karışmaya atlamamalısın."

Yine bilgece sözler.

Ama bu sefer aynı zamanda korkutucuydu.

"Yine de," diye devam etti Titus, "seni durduramayacağım belli olduğuna göre, bir şey bilseydim sana yardım ederdim. Ama bu konuda hiçbir fikrim yok. Etrafta sordum, kimse öldürülen adamı tanımıyor. Kimse bir şey bilmiyor. Ve sen sormadan söyleyeyim, garajıma girip çıkan o iki adamı da hiç görmedim."

Yardımcı olmak istemesi hoştu, ama bu pek yardımcı olmadı.

Hepimiz palomalardan bir yudum daha aldık.

"Sürtükler!" Jinx bağırdı.

Hepimiz ona baktık.

"Sana bir ipucu verdi," dedi.

Öyle *mi*? diye düşündüm.

"Öyle mi?" diye sordu Willow.

"Titus oyuncularını tanımıyorsa," diye açıkladı Jinx, "bu sokak işi değildir."

"Mm-hmm," diye onayladı

Titus. Oh, hay aksi.

Hepimiz birbirimize baktık ve hiçbirimiz bunu kolayca yapamadık.

Çünkü bu sokak olayı değilse, çirkin bir şekilde ölen bir adamdan başka, yeni bir şeye bulaşıyorduk.

Ve şunu söyleyebilirim ki, neye bulaştığımızı bilmesek de, hiçbirimiz bu konuda iyi hissetmiyorduk.

ON SEKİZ

"AŞK BÖYLE GİDER"

(JANET JACKSON)

O akşam, Javi'nin banyosunda durup aynada kendime bakarken, kıvrıkcık buklelerimi hafifçe çekiştirdim ve sonra eğilip çarpıcı kırmızı rujumu kontrol ettim.

Olağanüstü bir dudak kalemi uygulaması,
kusursuz bir dolgu. Tamam.

Güzel.

Son bir kez uzun uzun baktım ve Javi ile randevuma hazır olduğuma karar verdim.

Dışarı çıktım ve merdivenlerin yarısına geldiğimde, mutfak adasının yanında duran ve kulağına telefonu dayamış olan erkek arkadaşımı gördüm.

Yüksek topuklu altın rengi sandaletlerimle neredeyse takılıp düşüyordum.

Javi, ütülü, açık mavi bir gömlek ve lacivert pantolon giyyordu ve ikisi de ona özel dikilmiş gibi duruyordu. Bunlara harika kahverengi oxford ayakkabılar eşlik ediyordu, ancak pantolonun paçası ile ayakkabının arasında seksi bir deri parçası görünüyordu.

Onun daha güzel görünebileceğini bilmiyordum.

Ama lanet olsun, bu kadar temiz ve bakımlıyken daha da güzel görünebilirdi.

O anda, uzaktan gözleri beni yiyip bitirirken yüzündeki ifadeyi gördüğümde neredeyse yine tökezleyecektim.

Elbisemin doğru seçim olduğunu kanıtlayan bir ispat. Parlak kırmızı. İnce askılı. V yakalı, bol fırfırlı, derin kesimli. Kısa, havalı eteğin ön kısmında ve

etek ucunda da bir fırfır vardı. Altın küpeler, altın bileklik, altın topuklu ayakkabılar ve altın çanta taktım, aksesuarlar bu kadardı.

Cildimin ve dekoltemdeki bolca açık alanı silah olarak kullanıyordum.

Javi'nin yüzündeki açgözlü ifadeye bakılırsa, bu dikkat çekici unsurlar hedefine ulaşmıştı.

Bu, omuzlarımı dikleştirdi ve merdivenlerden aşağı inişim yavaş ve emin adımlarla oldu. O, yaptığı telefonu aceleyle bitirirken, odanın diğer ucuna doğru kendinden emin ve kararlı adımlarla yürüdüm.

Daha önce hiç hissetmediğim bir şey hissettim.

Kendimi güzel hissettim.

Güçlü hissettim.

Ve ikisini de hissettim çünkü Javi bana bunları verdi.

Nedense, bu normalde olduğu gibi beni ağlatmadı.

Hayır, o kadar güçlü ve kendimden emindim.

O anda, hayatım boyunca çok fazla çaba gösterdiğimi, kendimi olması gerektiği gibi şekillendirmek için çılgınca uğraştığımı, aynı zamanda kendimi olduğum gibi kabul etmek için çaresizce uğraştığımı anladım.

Ama o anda, kendimi hiç bu kadar doğru hissetmemiştim. Hayır, daha *gerçek* hissettim.

Böylece, ona ulaştığımda, sadece elimi göğsüne koydum. O da elini belime koydu.

"Tanrım, bebeğim," diye fısıldadı, gözleri göğsüme odaklanmış halde. Evet, evet.

Hayatımda hiç bu kadar güzel ve kendime güvenli hissetmemiştim. Hiç bu kadar *kendimi* orada, o anda hissetmemiştim.

Ama o anda hissettim.

Çünkü Javi bana bunu verdi.

Başımı yana eğdim. "Hazır mısın?" diye sordum.

Gözleri yüzüme doğru geldi ve gözlerinde parıldayan gururlu sahiplenme duygusu karşısında nefesimi tuttum.

"Tabii ki," diye cevapladı.

Javi'nin kapısından içeri süzülerek girdim, bir lambayı açmak için yaklaştım ve çantamı kanepesine attım.

O da başka bir lambaya gitti.

Randevumuzdan eve dönmüştük.

Hayır, şimdiye kadar yaşadığım en güzel randevudan eve dönmüştük.

Beni, Phoenix'teki belki de en romantik restoran olan Wrigley Mansion'daki Geordie's'e götürdü.

Bizi pencere kenarında iki kişilik bir masaya oturtular.

Vadi üzerinde güneşin batışını izlerken lezzetli ve pahalı yemekler yedik, Javi benimle dalga geçti, ben onunla flört ettim, konuştuk ve güldük.

Bana, Shirleen (sadece Roam ve Cap'in annesi değil, aynı zamanda Nightingale Investigation & Security'nin Operasyon Müdürü) ve Marjorie (Phoenix şubesinin Ofis Müdürü ve Mace'in asistanı) arasında işlerin ne kadar komik bir şekilde yolunda gitmediğini anlattı.

Ona Jinx'in muhasebecisinden bahsettim.

Bana otuz üç yaşında olduğunu ve annesi henüz çocukken büyükbabasının sınır dışı edildiğini söyledi. Küçük bir kızı olan, bekar olmayan ama tek başına yaşayan bir kadın için işler zordu. Üstelik kocasını deli gibi özlüyordu.

Bu yüzden Javi'nin büyükannesi, Javi'nin annesinin hayatına yerleştiğini ve kendi başının çaresine bakabileceğini düşündüğünde onu Nikaragua'ya kadar takip etmişti. Bu, Javi'nin annesi Ximena'nın yirmi iki yaşındayken olmuştu.

Annesinin hastalığı Javi'yi doğurduktan sonra ortaya çıktığı için, onu yalnız bırakmanın böyle bir trajediye yol açacağını bilmiyorlardı. Yardım etmek için geri dönediler ve Ximena ile Javi düzenli olarak ortadan kayboldukları için, bazen yıllarca kızları ve torunlarının ne durumda olduğunu bilmeden geçirdiler.

Aslında, Javi onlarla sık sık telefonda konuşsa da, onları hiç görmemişti.

Bizi bu ağır konudan uzaklaştırarak, bana, hiç evcil hayvanı olmamasına rağmen her zaman bir tane istemiş olduğunu, evini daha düzenli hale getirdiğinde bir köpek almayı planladığını söyledi. Ancak Jessie ve Eric'in kedisi Henny ile tanıştıktan sonra, kedilerin "iş bildiğini" fark ederek planlarını değiştirdi.

Ağır havadan kurtulmak için, ona annem, babam ve kardeşimden ve ailede nasıl bir yerim olduğundan biraz bahsettim.

Bu, Javi'yi gözle görülür şekilde kızdırdığı ve çok romantik bir yerde olduğumuz için, bu konuyu fazla uzatmadım.

Hayatında, annesine ve dedesine olanlara karşı çok gerçekçi görünüyordu ve ben bunu anlıyordum. Bunun sağlıklı olduğunu düşünüyordum. Olan olmuştu ve onun yapabileceği hiçbir şey yoktu. Artık herkes güvendeydi, bu yüzden yapılacak bir şey kalmamıştı.

Ama ben hala O'Neill klanının paryasıydım, bunun beni incittiğini saklayamazdım ve koruyucu bir alfa için bu, kolayca kabul edebileceği bir şey değildi.

Javi'yi kızdırmış olmasını sevmemiş olsam da, benim adıma bu kadar kızmış olmasının gerçekten çok iyi hissettirdiğini inkar edemezdim.

Çoğunlukla Raye ve Cap'in evini düzenlemekten ne kadar keyif aldığımı anlattım ve daha fazla müşteri bulmayı, onlara bir şans vermeyi ve bunun eğlenceli bir kariyer değişikliği olup olmayacağını, kendi patronum olup insanların hayatlarını düzenlemeyi düşünmek istediğimi söyledim.

Ancak, ona, eğer eğlenceli olmazsa, müşteriler pislik falan olursa, bırakacağımı söyledim.

"Sörf Kulübü stresli bir yer değil ve her gün sevdiğim ailemle birlikte, hiçbir kısıtlama olmadan çalışıyorum. Bu yüzden beni oradan uzaklaştıracak şey, sadece daha fazla para kazandıran bir şey değil, gerçekten harika bir şey olmalı."

Bunu söylediğimde, Javi'nin muhteşem yüzündeki şefkatli onay, onun bu konuda ne düşündüğünü bana gösterdi.

Ve bu sözlerin kalbime işlediği derinlik, Javi'nin kariyerimde mucizeler yaratmamı beklemediğini, sadece mutlu olduğum şeyi yapmamı istediğini anlamamı sağladı.

İkimiz de Trevor'dan, Kevin'dan veya o gün olanlardan bahsetmekten kaçındık ve bunu, bundan kaçınacağımızı konuşmadan yaptık.

Sözsüz olarak, bu gecenin bizimle ilgili olduğu konusunda anlaştık.

Restorana gitmeden önce, elbette başlamıştık. Ama bu bizim resmi başlangıcımızdı ve bunu biliyorduk.

Javi, büyük elini belimin altına koyarak beni restoranda masamıza kadar eşlik ettiği andan, beni dışarıya kadar eşlik ettiği ana kadar bunu biliyordum, çünkü hayatım boyunca hiç bu kadar gururlu hissetmemiştim.

Bu tatlı, koruyucu, yakışıklı adamın yanında, masada, *onunla birlikte* olmakla gurur duyuyordum. O benimle dalga geçiyor, benimle gülüyor, beni dinliyor, sanki güneş ışığı altında yürüyormuşum gibi bana bakıyordu.

Javi'nin yanıdayken başarısız biri değildim.

Ben, birlikte olduğum olağanüstü erkeğin dikkatini, ilgisini ve duygularını çekebilen kadındım. Tüm bunları hak eden kadın. Bunu hak eden kadın.

Javi ile birlikteyken özel birisiydim.

"Bir kadeh şarap daha ister misin?" diye sordu Javi, mutfağa doğru ilerleyerek beni hayallerimden uyandırdı.

Cevap vermedim.

Ben de onu mutfağa kadar takip etmedim.

Merdivenlerin dibine gidip durdum.

Elimi tırabzana koydum ve gözlerimi ona diktim. Ve duruşumla ona ne istediğimi anlatmaya çalıştım.

Kabul edebilir ya da reddedebilirdi. Eğer bizim aramızda özel bir şey olmasını sağlayacak başka fikirleri varsa, ben de ona uyardım.

Ama benim ne istediğimi bilmesini istedim.

Tezgahın üzerindeki açılmış kırmızı şarap şişesini almaktan vazgeçip bana döndü ve iri vücudu hareketsiz kaldı.

"Lolita," dedi nazikçe, bu kelime boşluğu aşan yumuşak bir okşama gibiydi.

"Senin seçimin," diye cevap verdim. "Ama şunu bil ki, ben hazırım." Daha fazla bir şey söylememe gerek yoktu.

Javi şarabı masaya bıraktı ve acele etmeden ama yavaş da olmadan büyük odasını geçerek bana doğru yürüdü. Heyecanım giderek artarken, bana doğru gelirken erkekçe zarafetine hayran kaldım.

Ve b a n a ulaştığında, elimi tutmadı. Beni öpmedi

Eğildi ve beni kaldırdı, damadın gelini taşıdığı gibi, ve merdivenlere çıktı.

Bu hareket o kadar dokunaklı, o kadar zarıftı ki, kollarımı boynuna doladım ve yüzümü yanağının yanına gömdüm, baharatlı kolonyasının kokusunu içime çektim, Javi'nin kokusunu içime çektim, kendimi ona bağladım, böylece gözyaşlarına boğulup bu anı mahvetmeyecektim.

Yatak odasına vardık ve yatağın yanında, ayakkabılarını çıkarırken onun hareket ettiğini hissettim.

Sonra dizini yatağa vurdu, beni yatağa yatırdı, vücudu benimkine değdi, ama uzun kolunu uzatıp ışığı açtı.

Bana baktı, iki eliyle yüzümdeki buklelerimi düzeltti ve o gururlu, sahiplenici bakış yine gözlerindeydi.

"Bilmelisin ki, bu benim hayatımdaki en güzel randevuydu, Javier Montoya," diye fısıldadım, ellerimi sırtını kaplayan kumaşın üzerinde gezdirerek. "Teşekkür ederim."

Beni öpmeden hemen önce gözlerinde altın rengi alevler parladı. Bu öpücük açgözlü ya da ahlaksız değildi.

Yumuşak ve tatlıydı, sanki karşılık olarak minnettarlığını paylaşıyormuş gibi.

Ah be, eğer o kadar... *Javi* olmayı bırakmasaydı, ağlamadan bunu yapamayacaktım.

Neyse ki, o tür bir *Javi* olmayı bıraktı ve öpücük değişip, derinleşip, açgözlü hale geldikçe, seksi bir *Javi* oldu.

Ben de ona karşılık verdim, gömleğini pantolonundan çekip çıkardım ve arkasına daldım.

Dudaklarını boynumdan aşağı, göğsüme, korsenin kumaşı boyunca, yani göğüslerimin iç kısmına doğru kaydırды.

Onu devam etmesi için cesaretlendirmek amacıyla parmaklarımı kalın, yumuşak saçlarına kaydırmak için ellerimden birini gömleğinden çıkardım.

O devam etmedi.

Dudaklarını boğazımdan çeneme doğru kaydırды ve tekrar dudaklarıma döndü. Boyunlarımızı öptük. Dokunduk. Yavaştı. Keşif amaçlıydı.

Javi'nin dudakları göğsüme geri döndüğünde, aniden sola doğru yöneldi, kumaşı da beraberinde götürdü ve sonra ağzını meme ucuma kapattı.

Beklenmedik bir ateş kadınlık organlarımı sardı.

Tanrım.

"Javi," diye nefes nefese söyledim.

Dilinin ucuyla onu okşadı.

Zaten güçlü bir dili olduğunu biliyordum, ama *vay canına*. Dişleriyle nazikçe ısırıldı.

Tanrım!

Vücudum sarsıldı, bu çok iyi hissettirdi. "*Javi*," diye inledim.

Sırt üstü yuvarlandı, beni de yanında götürdü, parmakları elbisenin yanındaki fermuara doğru kaydı.

O, kanca ve kancayı çektikten hemen sonra elbise düştü. Elbisenin düştüğünü hissettiğimde, oturup onu çıkardım.

Gözleri vücuduma dikilmiş olan Javi, otururken açgözlü bir ifadeye büründü ve manşetlerinin düğmelerini yırttı.

Neyse ki, düğmeleri kısa sürede açtı ve ön düğmelerle uğraşmadı. Ellerini boynunun arkasına koydu ve o kadar kuvvetli bir şekilde çekti ki, o muhteşem gömleği yırtacağından korktum.

Sonra kilometrelerce uzanan güzel kahverengi teni, kaslarının çıkıntıları ve girintileri gözlerimin önüne geldi ve gömleğini artık hiç düşünmedim.

Ağzım, dilim ve ellerimle ona yaklaştım. O da aynısını yaptı.

Bu artık rahat, keşif amaçlı bir şey değildi. Bu, "*Hepsini istiyorum ve HEMEN istiyorum*"du.

Bu yüzden, alabildiğim kadarını alabildiğim kadar hızlı aldım ve Javi de aynısını yaptı.

O yine sırt üstü yatıyordu, ben ağzımı karnının kıvrımlarında gezdiriyordum, pantolonunun bel kısmına geldiğimde, beni yukarı çekti ve sırt üstü çevirdi.

"Henüz işim bitmemişti," dedim ona.

"Bebeğim," dedi, kalçalarını yana kaydırarak külotumu çıkarabilmek için.

Bu hareket o kadar emin ve hızlıydı ki titredim.

Külotumu bir kenara attı ve tekrar üstüme yuvarlandı. "Şimdi benim sikimi ağzına al, bu iş bitecek."

Oo.

Güzel

.

Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle gülümsedim.
Kadınsı bölgelerimi kasılmaya iten kararlı bir bakışla, Javi yüzümdeki
öpücüğü öptü ve bacaklarımın arasına elini daldırdı.

Oo.

Harika!

Uzun parmağını içeri kaydırды ve dudaklarıma karşı homurdandığında
ben nefesimi tuttum, "Sıkı. Çok ıslak. *Siktir.*"

O parmağını dışarı çıkardı ve iki parmağıyla geri döndü, ben de içgüdüsel
olarak onları sürmeye başladım.

"Tanrım," diye homurdandı, parmaklarıyla beni sikiyordu ve ben artık
içgüdüsel olarak onları sürmüyor, utanmadan yapıyordum.

Başparmağıyla klitorisimi okşadı.

Ona karşı direndim ve tırnaklarımı sırtına geçirdim.

"Siktir," diye tekrarladı, parmaklarını nazikçe dışarı çıkardı ve sonra
fermuarını açmaya başladı.

Evet!

Sonunda!

O açtı. Pantolonunu kışından aşağı çektiğini hissettim ve komodine
uzandı.

Um.

Hayır

Bileğini tuttum.

Bana baktı.

"Hap kullanıyorum," diye fısıldadım.

"Bebeğim," diye inledi.

Beni çok iyi anladı.

Yine de ona söyledim, "Aramızda bir şey istemiyorum."

"Ben de istemiyorum, ama bana bu kadar güveniyor
musun?"

"Sen...?"

Çenesini kaldırdı. "NI&S'ye katılmadan önce sağlık kontrolünden geçtim.
Temizim. Ve seninle tanıştığımdan beri kimseyle birlikte olmadım."

Bekle...

Bekle.

Aman

Tanrım. Hay

aksi.

Yine aynı şey oldu.

Ağlamaya başlayacaktım.
"Kimse mi?" diye sordum.
"Lolita, ciddi misin? Sana ne kadar aşık olduğumu bilmiyor musun?"
Aman
Tanrım. Hay
aksi.
Evet, ağlayacaktım.
Bunu engellemek için bacaklarımla onu sardım.
Kalçaları aşağıya doğru düştü ve sert penisinin ıslak yumuşaklığımın üzerine sıcak bir şekilde dayandığını hissettim.
Javi de bunu hissetti, gözlerinin kapandığından anladım.
Tutundu ve ben titredim.
Ucunu bana sürttü ve ben daha da titredim. "Hazır mısın?" diye sordu.
Tabii ki hazırdım.
Hevesle başımı salladım.
Elini başımın yanına koydu ve yaklaştı. "Hayır, Harlow. Hazır mısın?"
Gözlerine baktım. Beni ne kadar istediğini gördüm. Benim için ne kadar sertleştiğini hissettim.
Ama aynı zamanda onun ne kadar kararlı olduğunu da gördüm. Biliyordum.
Randevumuzdan önce merdivenlerden aşağı indiğim anda bunu anladım.
Bu çok önemliydi.
Bu devasa bir şeydi.
Bu o kadar devasa bir şeydi ki, sonsuza kadar sürebilirdi. "Hazırım," diye cevap verdim.
Bakışları daha da karardı, yüzü yumuşadı, üzerime eğildi ve bacaklarımla arasına girip yavaşça içeri girmeye başlarken beni öptü.
Javi'nin her yerinin büyük olduğunu hemen anladım. Bana daha fazlasını verdi; ben de ona uyum sağlamak için genişledim.
Daha da fazlası, kendimi ayarladım, bacaklarımı onun etrafına sıktım ve hala giydiği pantolonun kumaşını baldırlarımla üzerinde hissederek daha da ıslandım ve ısındım. Bunda hem tatlı hem de kirli bir şey vardı, ben

sadece topuklu ayakkabılarımı giymiş çıplak olmam, Javi'nin ise sadece içime girmek için pantolonunu kıkından aşağı çekmiş olması.

Daha fazla, diye inledim, o inledi, ben onu içten ve dıştan sımsıkı tuttum (ve o tekrar inledi).

Daha fazla, ve o beni aldı, ben de onu aldım. Tamamlanmıştık.

Evet.

Tamamlanmıştık.

Javi'nin de aynı şeyi hissettiğini biliyordum, burnunu yanağım boyunca gezdirip dudakları kulağıma değene kadar.

Ve orada sadece "Evet" dedi.

Haklıydı.

Evet.

Harekete geçti.

Başarmıştı.

Başarmıştık.

İkimizin de istediği şey tam olarak buydu. Özel bir andı.

Mükemmeldi.

Unutulmazdı.

Sabahın erken saatlerinde güneş, yatağında sırtüstü yatan erkeğimin üzerine parlıyordu, elleri benim kalçalarımı kavırıyordu, kadınlık organım onun erkeklik organıyla doluydu, ben de en iyi yaptığım şeyi yaptım.

Zıpladım.

Biraz daha zıpladım.

Daha sert yaptım.

Daha hızlı yaptım.

Ve yapmaya devam ettim.

"*Siktir lan.* Hadi bebeğim," diye homurdandı Javi, kehribar rengi gözleri doyumsuzca vücudumun her yerini tararken (gerçi, doğrusu, çoğu zaman göğüslerimde takılıp kalıyordu).

"*Sen oraya var,*" diye nefes nefese söyledim.

O, kontrolü ele geçirerek kalçalarımı sertçe sıktı ve ben daha da sert ve hızlı bir şekilde zıplamaya başladım.

Tanrım, onun bu kadar güçlü olmasını seviyordum.

Tanrım, onun bu kadar güzel olmasını seviyordum, yatakta uzanmış, koyu saçları dağınık, göz kapakları ağır, dolgun dudakları dilinin izinden ıslak.

"Klitorisime dokunmamı ister misin?" diye sordu.

Yeterince uyumadığımızı söylemek yeterli. Bu, başladığımızdan beri beşinci seferdi. Ara verdik. Uyukladık. O beni yaladı (ve size onun güçlü dilini hatırlatayım... *nefis*). Ben de ona oral seks yaptım (güçlü hissetmekten bahsetmişken, ağızım onun kalın, uzun, lezzetli penisiyle dolu halde Javi'yi istediğim gibi kontrol etmek... *nefis*).

Sanırım onu uyandırıp üstüne binmeden önce yaklaşık üç saat uyuduk.

Bu da bizi şu ana getirdi.

Bu noktada, klitorisime onun güçlü başparmağının dokunması gerektiğini biliyordum.

Böylece, "Evet..." diye başladım ama o beni tamamen içine aldığı anda kelimeyi bitiremedim, geriye doğru eğildim ve sertçe boşaldım.

Hala boşalırken, beni sırtıma çevirdi ve daha sert bir şekilde içeri girdi, ben de boşalmaya devam ettim.

Ve devam etti.

Ve devam etti.

Hâlâ yapıyordum ki, onun içime girip boşaldığını ve derin bir inilti çıkardığını hissettim.

Yine olmuştu.

Erkeğimi bu kadar sert boşaltmak?

Kendimi güçlü hissettim.

Kendime güveniyordum.

Sonunda gerçek benliğimle tanışmış gibi hissettim.

İkimiz de sakinleştikten sonra, Javi'nin ağzı boynumu okşarken bunu yaptım ve bu hissi çok sevdim.

Sonunda başını kaldırdı ve "Bir erkeğin sikinde bile ponpon kız gibi zıplıyorsun" diye alay etti.

Kaşlarımı çattım.

Gülümsedi ve daha da yaklaştı. "Her erkek, takımdaki en güzel ponpon kızla yatmayı hayal eder. Ve ben bunu yaptım. Ya da... o benimle yattı

beni becerdi. Ve bu daha da iyi."

Çocukken, muhtemelen pek bir şey hayal etmiyordu. Belki bunu hariç (çünkü erkek çocuklar her zaman erkek çocuktur).

Kaşlarım tersine döndü.

O kahkahaya boğuldu (bu *harika bir* duyguydu) ve bizi yuvarlayarak ayrıldık (bu berbattı), ama sonunda ben onun sıcak kaslarının üstüne uzanmıştım, bu yüzden şikayet etmedim.

"Seni temizlememi ister misin?" diye sessizce sordu ve bu da artık bizim şeyimiz olmuştu.

Her seferinde beni temizledi, bir keresinde beni banyoya taşıyıp makyaj masasına oturttu ve temizledi.

Bu tatlı, seksi ve tamamen Javi'ye özgü bir şeydi.

Hareket etmek istemememe rağmen, bir bağımlılığım vardı (yeni bağımlılığım olan Javi hariç) ve bu bağımlılığım giderilmeyi bekliyordu.

"Kahve istiyorum," dedim ona.

Parmaklarını saçlarımın arasına geçirdi, ağzımı kendisinininkine doğru çekti, hızlıca öptü ve beni bırakıp uzaklaştı.

"Ben kahve içiyorum. Sen temizlen,"

dedi. "Tamam," diye cevap verdim.

Beni kendine doğru çekip bir kez daha öptü, bu sefer hızlı değildi, sonra öpüşmeyi bırakıp ikimizi de yataktan kaldırdı.

Ben banyoya gittim.

O, önceki gecedен kalma pantolonunu giydi (komando! nefis!) ve kapıya gitti.

Banyodayken dişlerimi fırçaladım, diş ipi kullandım, yüzümü yıkadım (yine makyajlı uyudum, ama fazla uyumadığım için kendimi affettim) ve nemlendirdim.

Ama Javi iki fincan, telefonu ve altın rengi çantamı dengeleyerek geri dönmeden önce, onun yatağında Javi'nin tişörtünü giyiyordum.

O bana ulaştığında, yükünü taşımak için onu iterek yardım ettim.

Sonra üzerime tırmanarak yanıma oturdu, ama telefonunu şarj pedine koymak için belini çevirdi.

Kahvemi bir yudum içtim, komodinin üzerine koydum ve çantamı açıp telefonumu çıkardım, aynı şeyi yapmak için, "Kilitleyemiyorum" dedim.

"Neyi kilitleyemiyorum?"

Telefonumu çıkardım, ama ona döndüm. "Sen göğüs adamı mısın, yoksa popo adamı mısın?"

Artık azımsanmayacak kadar deneyimli olan o, her ikisine de oldukça bağlı görünüyordu.

Dudakları seğirdi ve kaşları kalktı. "Sadece birini seçmek zorunda mıyım?" "Sanırım hayır, ama sizin öyle yaptığınızı sanıyordum."

Bana şehvetli bir gülümseme attı. "SC'de seni yere indirirken o külotun içindeki kışını görmeden önce, ben göğüs adamıydım. Şimdi ise hem göğüs hem de kış adamıyım."

Gülerek ona doğru eğildim ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım.

O da bunu kabul etti ve ben geri çekildiğimde kahvesinden sadece bir yudum aldı.

Telefonuma baktım, böylece onu şarj pedime yönlendirebilecektim, ki onu önceki gün yarı taşınmam sırasında kurmuştum, ama ekranda gördüğüm şeyi görünce durdum.

Ona dokundum.

Midem kasıldı.

Annemden üç cevapsız arama ve bir sesli mesaj vardı.

Geçen gece aradığında sesli mesaj bırakmıştı ama çok meşguldüm, henüz dinlememiştim.

Oh, hayır.

"Ne?" diye sordu Javi.

Cep telefonumu kaldırıp yanlara doğru salladım. "Annem üç kez aramış."

Kaşları uğursuz bir V şekli oluşturdu. "Bu sabah mı?"

Telefonuma döndüm ve tekrar ona baktım. "Bu sabah." "Saat daha dokuz bile değil."

Öyleydi.

"Pazar günü," diye devam etti. Ve bugün Pazar günüydü.

Dudaklarımı ısırdım.

"Dinle," diye emretti. Tekrar telefonuma baktım.

Ama Javi bitirdiğinde ona baktım, "Hoparlörden." Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildim.

"Javi, bu bizim özel zamanımız," diye hatırlattım ona.

"Seninle geçirdiğim her dakika benim için özel bir an," dedi, bu sözleri beni şaşırttı ve kalbimi o kadar şişirdi ki, göğsüm *Alien* filmindeki gibi patlayacak sandım (*Alien*'i izlemedim, korku filmleri ya da korkutucu şeyleri sevmem (kanunsuzluk hariç), ama göğsün patlaması olayını duymuştum). "Ama onunla ilgilenmek zorundayız ve ilgilenilmesi gereken bir sorun varsa, bu muhtemelen kötü bir şey olacaktır, bu yüzden geç kalmamak için bir an önce ilgilenmek daha iyidir."

Bunun akıllıca olduğunu bilmiyordum.

Ama öyleydi.

Telefonu açtım, sesli mesaja girdim ve bir buçuk saat önce, yani saat sekizden çok önce bırakılmış en son mesajı dinledim.

Pazar günü.

Annemin sesi odayı doldurdu ve onu duyar duymaz, daha önce hiç fark etmediğim, çünkü çok sık olan bir şey, o anda kesinlikle fark ettiğim bir şey, içimde derinlerde bir şeyin sönüp gittiğini hissettim.

"Sunucu olarak kariyerinde halletmen gereken tüm önemli işlerle inanılmaz derecede meşgul olduğuna eminim..."

İyi bir başlangıç olmadığını biliyordum, çünkü sözleri beni incitti ve daha da kötüsü, Javi birazcık korkutucu olan öfkeli bir hırıltı çıkardı.

"...bu yüzden, kardeşinin doğum gününü kutlamak için önümüzdeki Cumartesi saat yedi buçukta Le Amé'de rezervasyon yaptırdım. Özel bir gün olduğunu biliyorlar ve pasta şefleri Easton için özel bir tatlı hazırlayacak. Yoğun programını biraz boşaltabilirsen, bu kutlamaya ailenle birlikte katılman çok güzel olur. Ayrıca, annenle iletişime geçip katılımını teyit edersen çok sevinirim." Bunu sert bir "İyi günler, Harlow" diyerek bitirdi.

Javi konuşurken, sesli mesaj ekranını zar zor kapattım. Daha doğrusu, kuralları koyarken.

"İki seçeneğin var. Birincisi, onu geri arayıp, erkek arkadaşını da yemeğe getireceğin için rezervasyonu beş kişiye çevirmesini söyle. İkincisi, onu geri arayıp, yetişkin çocuğuyla iletişim kurup ona biraz saygı gösterene kadar siktirip gitmesini söyle."

Mm-hmm.

Bu öfkeli homurtu, Javi'nin çok sinirlendiğini gösteriyordu.

"Javi..."

Çenemi sıkıca kavradı. Acıtmadı, ama kesinlikle tüm dikkatimi çekti.

Ve gözlerindeki bakışı gördüğümde, tüm dikkatimi ona vermiş olsam da, ona daha fazla dikkatimi vermeye başladım.

"İki seçeneğin var, bebeğim. Anladın mı?" diye sordu sessizce ve çok, çok tehlikeli bir şekilde.

Raye ve Jessie'nin "Bir Alfa ile Nasıl Başa Çıkılır" dersini programımda daha üst sıraya almamın zamanı gelmişti.

Şu an için en güvenli seçeneğin "Anladım" demek olduğunu biliyordum. Çenemi bıraktı ama başını telefonuma eğdi.

"Şimdi mi?" diye sordum ve sesim normal ses tonumdan iki oktav daha yüksek çıktı.

Kahvesinden bir yudum aldı, gözlerini benden ayırmadan, yuttuktan sonra alçak sesle "Şimdi" dedi.

Hay aksi.

Yine, en güvenli seçenek olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım. Telefonuma eğildim.

Javi homurdandı: "Hoparlör."

Hay aksi!

Bu tamamen müdahaleci bir hareketti.

Ama dün gece bana hazır olup olmadığını sordu ve ikimiz de bunun ilişkimizi bir sonraki aşamaya, yani fiziksel aşamaya taşımaya hazır olup olmadığını sormadığını biliyorduk. Benim buna hazır olduğumu fark etmemiş olamazdı.

Hazır olup olmadığını sordu çünkü ikimiz de, ilişkimizi o aşamaya taşıdığımızda, her şeyin biteceğini biliyorduk.

Elbette, hayat hayattı ve her şey olabilirdi.

Ama dün gece bana gerçek beni tanıttığını fark etmemiştim.

Javi ile birlikte olmak beni özgür kıldığı için gerçek ben olabileceğimi de fark etmiştim.

Önceki gece "Seni çok istiyorum" dediği zaman ses tonunu da kaçırmamıştım.

Onun için bu, güzel bir ponpon kızın sikinde zıplamasının hayalini yaşamakla ilgili değildi.

Onun için bu, kendine hiç izin vermediği bir hayali yaşamakla ilgiliydi. Nokta.

Benim için de aynı şey geçerliydi, ancak Javier Montoya gibi harika birini bulabileceğimi hiç bilmiyordum.

Beni, damadın gelini taşıdığı gibi merdivenlerden yukarı taşımadı, çünkü bu en uygun yoldu.

Bir şeyleri vurgulamak istiyordu.

Ve onun demek istediğini anlamadığım gibi, onun söylediği şeyi sevdim ve hayran kaldım.

Hay aksi.

Telefonu açtım, hoparlörü açtım ve annem muhtemelen sesli mesaja geçmeden hemen önce son zil sesinde telefonu açtı. Ve bunu muhtemelen kasten yapmamıştı. Onun cephaneliğindeki bu silahı çok iyi tanıyordum.

"Harlow," diye soğuk bir sesle cevap verdi.

Soğukluğu hissettim. Yine içimde o her zamanki büzülme hissini hissettim. Tanıdık bir şekilde küçülme hissi.

Çoğunlukla, kendimi bu kadar küçük hissetmekten ne kadar nefret ettiğimi fark ettim. Ve sonra Javi'nin dikkatinin beni yakıcı bir şekilde izlediğini hissettim.

Gözlerimi ona çevirdim.

Hâlâ pantolonluydu, gömleksiz, çıplak ayakları, dağınık saçları, benim için altın rengi bir ateşle yanan gözleri, güçlü elinde bir fincan kahve, uzun, çekici parmaklarından biri fincanın sapına takılıydı.

Ben ise onun tişörtünü giymiş, onun yatağında, külotsuz, şampuanım ve saç kremim onun duşunda, az önce kullandığım nemlendirici onun banyosunda benim olan lavabonun yanında duruyordu.

Bu güzel adamı kazanmıştım. Bana o kadar aşık ki, aylar önce tanıştığımızdan beri başka hiçbir kadınla yatmamıştı.

Benimle tanıştığından beri.

Bir kızın sahip olabileceği en iyi arkadaşlara sahiptim. Stres seviyesi sıfır olan bir işim vardı. Hafta sonu kayak yapmak için Aspen'e gitmeme izin vermiyordu ve istediğim şeyler pahalıysa, onları almak için para biriktirmem gerekiyordu

Ama işimi eve taşı mıyordum. Fiziksel olarak yorucu olabilirdi, ama zihinsel olarak asla öyle değildi.

Ve bu benim seçimimdi.

Çünkü ben bir yetişkindim.

Elbette, bir gün insanların yaşam alanlarını düzenleyen kendi şirketimi kurmayı düşünebilirim, çünkü bunu yapmayı seviyordum ve bu konuda yetenekliydim.

Ya da ölene kadar garsonluk yapabilirim, kimin umurunda? Hayat benim.

Benim seçimim.

Ve ben onun kızıy dım.

Gerçek şu ki, ben de cerrah olsam ya da kansere çare bulan bir araştırmacı olsam bile, bunun bir önemi olmazdı.

Easton onun her şeyiydi. Ona kendi kocasından daha iyi davranıyordu.

Ne yaparsam yapayım onu asla kazanamayacaktım ve bunu o kadar iyi biliyordum ki, en karanlık zamanlarımda, günlüğüme yazdığım en derin yazılarımda, neden beni doğurduğunu sık sık merak ederdim.

"Easton'ın akşam yemeğine katılmayacağım," dedim, Javi'nin yüzünde önce şaşkınlık, sonra gurur ifadesinin belirdiğini gördüm.

Evet.

Bu zordu. Ama

iyiydi. (Öyle düşündüm.)

"Anlamadım?" diye sordu annem.

Javi'den uzaklaşıp anneme odaklandım. "Cumartesi günü Le Amé'de sen, babam ve Easton'la birlikte olmayacağım."

"Nedenini sorabilir miyim?"

"Çünkü aslında benim orada olmamı istemiyorsun."

Bunun üzerine, Javi'nin kahvesini kenara koyduğunu duydum, sonra beni kollarının arasına aldı.

Bu daha iyi geldi.

"Neden orada olmanı istemediğimizi düşünüyorsun?" diye sordu annem.

"Bilmiyorum anne, bana bok gibi davrandığın için mi?" diye sordum, bu durumda küfür etmenin uygun olduğunu düşündüm, çünkü yerindeydi.

"Lütfen, Harlow," dedi annem küçümseyerek.

"Sen benim işimi onaylamıyorsun, bunu biliyorum, çünkü *sürekli* bundan bahsediyorsun. Emlak piyasasına girmek için çalışmadığım için benden hayal kırıklığına uğradın, bunu da biliyorum, çünkü *sürekli* bundan bahsediyorsun. Önümüzdeki üç saati, benim senin için ne kadar büyük bir hayal kırıklığı olduğumu açıkça belirttiğin tüm anları sıralayarak geçirebilirim, ve altı saati daha da Easton'ın senin en sevdiğin çocuk olduğunu açıkça belirttiğin tüm anları sıralayarak geçirebilirim."

O alaycı bir şekilde sözümü kesti: "Hiç de bile."

"Easton'ın ve benim geçen yılki doğum günü hediyelerimizi karşılaştıralım mı?" diye sordum.

"Baban ve ben, hayatında sorumsuz kararlar aldığın için seni ödüllendirmeyeceğiz, doğum gününde bile."

Ve işte böyle oldu.

Bunu nasıl göremediğini anlayamıyordum.

"Kendi sözlerini duyuyor musun?" diye sordum.

"Bir çocuğun olduğunda ve o çocuk için en iyisini istediğinde, ona elinden gelen her fırsatı sunmak için çok çalıştığında, diğer çocukların çoğuna sunulmayan fırsatları, böylece o çocuk olabileceği en iyi halini sergileyebilsin diye, ve o çocuk senin sunduklarıyla en azını yapmaya karar verdiğinde, o zaman benimle bu şekilde konuşabilirsin, Harlow Nicole," diye tersledi.

"Sana mutsuz mu görünüyorum?" diye karşılık verdim. Hiçbir şey söylemedi.

"Hayır, çünkü ben öyle değilim," dedim. "Hayatta en önemli şey nedir? Arkadaşlarına Stanford'dan mezun olduğumu övünmek mi, yoksa sağlıklı olduğumu, mutlu olduğumu, iyi arkadaşlarım olduğumu, sevdiğim bir işim olduğumu, beğendiğim bir dairem olduğumu bilerek huzur içinde yaşamak mı?" Javi'ye doğrudan baktım

—ve hayallerimin erkeğini bulduğum için mi?"

Çenesi boynuna gömüldü ve homurdandı. "Biriyle mi çıkıyorsun?" diye sordu annem.

Artık gözlerinden parlayan ışığa bakmaya dayanamayarak, Javi'den gözlerimi ayırdım ve anneme şöyle dedim: "Hayır, doğru kişiyi buldum. Ve o beni koruyor. Bu yüzden bu konuşma kısmen, senin beni duygusal olarak incitmene izin veremeyeceğim gerçeğiyle ilgili,

Çoğunlukla, bana her zaman bir kaltak gibi davrandığında beni ne kadar incittiğini bilmenin zamanı geldi."

"Kendi kızımдан bunu duymaya ihtiyacım yok," diye çıkıştı.

"Kulübe katıl, çünkü otuz yıl boyunca annemin bana en iyi ihtimalle bir baş belası, en kötü ihtimalle tam bir başarısızlıkım gibi davranmasına ihtiyacım yoktu, oysa gerçekte ikisi de değilim. Ben sadece *benim*. Ve bana öyle davranmayan, aksine beni harika biri olarak gören insanlarla vakit geçirmeyi tercih ediyorum."

"Sanırım haklısın," dedi burnunu çekerek. "Easton'ın akşam yemeğine gelmesen daha iyi olur."

Bu da canımı yaktı. Çok acıttı, ama dayanmaya çalıştım.

"Katılıyorum anne. İyi pazarlar."

"Harlow..."

Bağlantıyı kestim. Sonra telefonumu sessize aldım.

Sonra uzanıp şarj cihazına taktım.

Bunu hallettikten sonra Javi'ye dönüp "Pantolonunu çıkar" diye emrettim.

"*Mi pequeña*, buraya gel," dedi nazikçe, beni kendine yaklaştırmaya çalışarak.

"Javi, pantolonunu çıkar," diye emrettim.

Beni uzun uzun inceledi, sonra yavaşça yataktan kalktı ve yatağın kenarında pantolonunu çıkardı.

Hızla hareket ederek, onun önünde yere diz çöktüm. "Bebeğim," diye fısıldadı.

Yumuşaktı.

Onu elimle tuttum, sonra ağzıma aldım ve çok çabuk sertleşti.

"*Bebeğim*," diye homurdandı, parmaklarını saçlarımin arasında gezdirerek.

Onu hem ellerimle hem ağzımla (ve dilimle, ve dikkatlice dişlerimle) çalıştırdım, gözlerim yukarı doğru kaydı, çenesi boğazına gömüldü ve bakışlarımız kilitlendi. Biraz uğraşmam gerekti. Çenem ağrıyordu, ama lanet olsun, kafası geriye doğru sıçrayana, boynundaki damarlar belirginleşene ve boğazıma boşalana kadar elimden gelen her şeyi yaptım.

Yutmadım. Javi'ye

kadar.

Javi için yuttum.

Ellerini kollarımın altına almadan önce kendine gelememi, ben yukarı çıktım, sonra aşağı indim, Javi'nin üstüne çıktım, bacaklarımız birbirine dolandı, kolları beni sıkıca sardı ve dişlerini sıkarak, "İçinden attın mı?" dedi.

"Evet."

"Gerisini de çıkar," diye emretti.

"Tatlım."

Elini omurgamdan saçlarıma doğru kaydırды ve sonra yüzümü boynuna gömdü.

Başka seçeneğim olmadığı için, geri kalanını da onun cildine hafifçe ağlayarak anlattım. Bunu bir süre yaptım.

Javi beni susturmaya çalışmadan buna izin verdi, ama aynı zamanda beni sakinleştirmeye çalıştı.

Yani, o *en iyisi* değil miydi?

Ağlamam azalmaya başladığında saçlarımla okşadı ve fısıldadı, "Brunch ve battaniye almaya gitme planımız var. Hazır mısınız?"

Boynuna başımı yaslayarak onayladım.

"Bu çok kötü olmalı, Lolita, ama doğru olan buydu."

Hıçkırarak biraz ağladım, çünkü gerçekten çok kötüydü, tamamen kötüydü, ama yine başımı salladım.

Beni saran kolu sıkıca sarıldı. "Seninle gurur duyuyorum."

Bu her şey demekti.

Ona sarıldım.

Bir süre bekledikten sonra şöyle dedi: "Ayrıca şunu da unutma, duygularına o kadar kapılıyorsun ki, onlarla ne yapacağını bilemiyorsun, benim sikim her zaman emmen için hazır."

Bu beni şok eden bir kıkırdama çıkarmaya zorladı, ama yine de göğsüne bir tokat attım ve zayıf bir sesle "Javi" dedim.

Sesi sıcak ve rahattı, "Sadece bil diye söylüyorum" diye mırıldandı.

Başımı geriye eğip ona baktım. "Artık konuşmayı kesebilirsin." gülümsedi bana gülümsedi " emin biliyorum daha daha Güzel güzel ponpon kız benim sikimin üzerinde zıplıyor ya da dizlerinin üzerinde, sanki ona bu konuda not verecekmişim gibi sikimi okşuyor ve emiyor. Karar verebilmem için ikisini de tekrar yapman gerekecek. Ama şunu söylemeliyim ki,

A artı ve ekstra kredi hak ettin."

"Javi!" dediğimde çıt sesi çok daha güçlüydü.

"Sonra karar veririm. Şimdi dinlenmem lazım. Normalde harika oral seks yapıyorsun, ama duyguların derinleştğinde, bebeğim, vay canına. Dünyamı alt üst ettin. Beni o kadar tükettin ki, sana tekrar hazır olmak için en az bir saatim var."

Ugh!

Erkek

ler!

Onu ittim, ama tabii ki sırt üstü yere düştüm ve o da üstüme

"Önce duş," dedi. "Sonra yemek. Sonra battaniye." "Ne olursa olsun," dedim kulağına.

"Harlow," diye

seslendi. Ona

baktım.

Konuştı.

"Sen söyledin, bu iyi, çünkü eğer bunu şahsen görseydim, ben de söylerdim ve işler gerçekten çok kötüye giderdi."

"Tamamen *erkek* olduğun halde koruyucu ve harika davranmayı bırak," diye uyardım.

"Tam bir *erkek* olmaktan başka bir şey olabileceğimi sanmıyorum," diye cevapladı, gözleri parıldayarak. "Ayrıca senin de bunu istediğinden emin değilim."

Bu doğruydı.

Ugh!

"Para harcamam lazım," dedim.

Son kelime ağızımdan tam olarak çıkmadan, yataktan kalkıp banyoya doğru yola koyulmuştuk.

Dürüst olmak gerekirse?

Anneme az önce söylediğim her şeye katılmıyordum.

Zaten, hiçbir zaman da olmayacaktım. Hiçbir zaman doğru zaman gelmeyecekti.

Bunun sonucunda ne olacağını hiç bilmiyordum. Bir aile olarak mücadeleye devam edecek miydik, ama benim için, onun gelişigüzel zulmüyle "duygularımın derinliklerine" itilmemek için ihtiyacım olan sınırları oluşturmuştum. Ya da sadece bir ebeveynimi, ya da ikisini, ya da tüm ailemi kaybetmiş olacaktım.

Sadece yaptığım şeyi yaptığımı biliyordum. Bunu değiştiremezdim. Söylenmesi gerekiyordu. Çoktan zamanı gelmişti. Söylendi.

Ve Javi için mükemmel bir battaniye seçme zamanı gelmişti.

ON DOKUZ

“ROYALS”

(LORDE)

Ertesi gün, işten önce onun kamyonetinde öpüştükten sonra, sersemlemiş bir halde The Surf Club'ın arka kapısına doğru yürüdüm ve Javi'ye bulanık bir şekilde el salladım.

O da beni izliyordu, son derece kendini beğenmiş bir şekilde sıırıyordu. Tanrım, çok seksiydi.

İçeri girdim, çantamı kaldırıp önlüğümü giydim ve mutfağa girerek Lucia'ya "Selam Lucia" dedim.

O, bir tabağa titizlikle yeşillikleri düzenliyordu, bu yüzden protokol gereği beni görmezden geldi.

The Surf Club'a doğru gittim.

Bunu yaptığımda, barın arkasındaki Willow nefesini tuttu.

Barda duran Byron'ın gözleri bana takıldığında büyüdü.

"Vay canına." Raye'nin dediğini duydum.

Büyük bir dalga gibi ön tarafıma döndüm ve "Hey, millet" diye seslendim. Sonra espresso makinesine gittim çünkü kendi kirli chai'mi içmem gerekiyordu.

Portafilter'ı zar zor doldurmuştum ki, birden Angels'ın etrafında toplandılar. Etrafıma bakındım ve "Hey" diye tekrarladım.

"Saçların seks yapmış gibi," dedi

Jessie. "Gözlerin de," dedi Raye.

"Ve seks yüzün var," diye ekledi Luna.

"Çünkü Javi ve ben seks yaptık." Onlara doğru eğildim ve rüya gibi bir sesle, "Gerçekten, gerçekten, *gerçekten olağanüstü* seks yaptık, hem de çok, çok, çok fazla." dedim.

"Defol git, Byron," diye emretti Shanti. "Kızlar arasında konuşma zamanı."

"Senin adına sevindim, Harlow," dedi Byron masasına doğru yürürken.

Onu izlerken, "O çok tatlı," diye mırıldandım.

"Dünya, seks kedisi Harlow'a, cevap ver seks kedisi Harlow," diye seslendi Jessie.

Gülmemeye çalışıyormuş gibi geliyordu. Bu iyiydi, herkes gülmeliydi!

Ona odaklanmaya çalıştım, başaramadım, ama yine de paylaştım, "Beni Geordie's'e götürdü. Pencere kenarında bir masada oturduk. Gün batımını izledik. Ve beni çok güldürdü."

"Aman Tanrım, buna bayıldım," dedi Willow.

Ona baktım. "Eve döndüğümüzde beni merdivenlerden yukarı taşıdı, damadın gelini taşıdığı gibi."

Willow nefesini tuttu.

Emin değildim, ama Raye ve Luna'nın da öyle yaptığını düşündüm.

"Seks yaptık..." Elimi kaldırıp saymaya çalıştım, saymayı başaramadım, elimi indirdim ve "Sayısız kez. Bu sabah iki kez dahil" dedim.

"Hadi canım," dedi Jessie, ama sesi mutlu geliyordu. Mutlu olmalıydı.

Bütün dünya mutlu olmalı!

"Saçımı ve makyajımı yapmak için vaktim olmadı," dedim.

"Evet, görüyoruz," diye cevapladı Shanti (o da mutlu gibiydi).

"Dün seks yapmaya ara verdik, brunch yapıp alışverişe gittik," dedim onlara. "Javi şimdi harika bir lamba ve muhteşem bir battaniye aldı, altı ila sekiz hafta içinde de *mükemmel bir* koltuk alacak. Ve şunu dinleyin!"

Hepsi bana doğru eğildi.

"Benim için saplı ve sapsız şarap kadehleri aldı çünkü, dedi ki, 'Benim Lolita'm sıradan bir bardaktan şarap içmez. ' *Harika* değil mi?"

İç geçirdim.

"Sana Lolita mı diyor?" diye sordu Raye.

Coşkuyla başımı salladım. "Evet. *Harika* değil mi?"

"Çok sevimli," diye mırıldandı Luna, ama o da mutlu gibiydi.

"Cumartesi günü Easton'ın doğum günü yemeğine gitmeyeceğimi anneme söyledikten sonra ağladığımda, beni kucaklayıp sakinleştirdi. Annem bana çok kötü davranıyor."

Herkes bu söz üzerine şaşkınlık içinde kaldı.

"Bekle. Dur biraz. Ciddi misin?" diye sordu

Jessie.

Ben başımı salladım, dudaklarım aşağı doğru kıvrıldı. "Hiç eğlenceli değildi."

"Bebeğim," dedi yumuşak bir sesle, elimi tutarak. "Gerçekten sonunda ona açıldın mı?"

Yine başımı salladım.

"Başka seçeneğim yoktu," diye itiraf ettim. "Javi bana ya bizimle yemeğe çıkıp, bana pislik gibi davrandıklarında onlara pislik gibi davranacağını ya da bana saygılı davranana kadar defolup gitmelerini söyleyeceğimi söyledi. Ben ikinci seçeneği seçtim."

Sis dağılmaya başlamıştı, bu yüzden Jessie ve Raye'ye daha fazla odaklandım.

"Alfa ile Nasıl Başa Çıkılır eğitimine ihtiyacım var, çünkü Javi ve ben, tehlike altında olmadığım bir zamanda bu konuyu daha ayrıntılı olarak tartışmıştık ve ikimiz de bunun için doğru bir zaman olmadığını, ancak kuralların belirlenmesi gerektiğini kabul etmiştik. O zamandan beri babam yaklaşık on kez, Easton ise dört kez aradı. Sanırım O'Neill ailesinin kıyametiyle karşı karşıyayım ve kırmızı düğmeye basan da benim."

Ve evet, Javi ve ben bunu tartıştık, brunch ve alışverişten eve döndükten sonra (ve tekrar seks yaptıktan sonra).

"Babam Lon's'ta Debbie'yi bana sunduğunda sen orada değildin," dedi Raye. "Cap tamamen çıldırdı. İçindeki mağara adamı on bin kat daha güçlüydü. Beni saçımdan sürüklemek yerine dışarı çıkardığı için şanslıyım. Bu yüzden bence bu konuda doğru yolu seçtin."

Bunu hissetmiştim, ama haklı olduğumu bilmek güzeldi.

"Baban ve Easton konusunda ne yapacaksın?" diye sordu Willow.

Yüzümü buruşturdum, ailemle ilgili tüm bu konuşmalar Javi'nin heyecanını öldürüyordu. "Bilmiyorum. Bunun hakkında düşünmek istemiyorum. Bununla uğraşmak istemiyorum."

"Artık tamamen odaklanmıştım, çünkü ailemle ilgili sorunlarla uğraşmak beni buna alıştırmıştı. "İki kötü seçenekten daha az kötü olanı seçmiş gibi hissetsem de, keşke bu şimdi olmasaydı, çünkü ben mutluyum." Hepsi arasında bakışlarımı gezdirdim. "Gerçekten, *gerçekten* mutluyum. Ve neden mutlu olduğumu biliyor musunuz?"

"Sen ve Javi birlikte olduğunuz ve harika seks yaptığınız için mi?" Willow tahmin etti.

"Evet, o da var, ama asıl nedeni Javi'nin gerçekten *çok* mutlu olduğunu görebilmem." Elimi göğsüme koydum. "Çünkü onu mutlu eden *benim*. İnanabiliyor musunuz?"

"Tabii ki yapabiliriz," dedi Jessie sert bir sesle. O gerçekten *harikaydı*.

En yakın arkadaşıma baktım. "Onunla birlikteyken gerçek ben oluyorum, Jess." "Bunu anlamasam da, buna sevindim," diye "Güzelim," dedim.

"Ben güzelim," dedim.

"Uh... evet. Kendini aynada gördün," dedi Raye. "Hayır. Demek istediğim," —tekrar onlara doğru eğildim—"Ben *güzelim*."

Anlamadıkları belliydi.

"Ben iyiyim. Hayır, ben harikayım. Garson olmak ya da roket bilimi okumaya karar vermek ve sonra roket bilimcisi olmak gibi. Her iki durumda da, ben olduğum gibi harikayım." "Senin lanet olası annen," diye Jessie, tam isabetli bir şekilde söylendi.

"Lanet olası annen," dedi Jessie, tam da konunun Ö z ünü vurarak.

"Sizin bana karşı tavrınızdan bunu anlamalıydım," dedim. "Ama bilmiyorum... Javi ile Geordie's'e girdiğimde... hayır, ondan önce, onun evinde merdivenlerden inerken beni gördüğünde bana bakışları... Her şey *bir anda* yerine *oturdu*. Ben iyiydim, sadece kendim."

"Doğru ya da yanlış, iyi ya da kötü, Yunan tanrısı gibi görünen bir adam seni Phoenix'in en romantik restoranına götürürse, adımlarına canlılık katar," dedi Luna.

Kesinlikle.

"Seni o kadar akılsızca becerir ki, işe seks saçıyla gidersen, resmi olarak damgalanmış," diye ekledi Raye.

Çok haklıydı.

Willow diğer elimi tuttu. "Sen ve Javi'nin bu hafta sonu tüm bunları yaşamanızı çok seviyorum."

"Ben de çok sevdim," diye fısıldadım.

Hepimiz uzun bir süre öylece oturduk, hepimiz bunu seviyorduk (ama hiçbiri benden daha fazla sevmiyordu).

Ancak, her şey benimle ilgili olmadığı için Raye'ye baktım. "Sen ve Cap iyi misiniz?"

"Şey, onu becerirken öfkemi korumayı başardım çünkü o çok havalı bir adam, ama dün sabah bana Nutella ve kızarmış bademli krep yapıp yatağıma getirdiğinde öfkemi sürdüremezdim. Yani, evet, aramız iyi."

"Onun açısından harika bir hamle," dedi Shanti.

"Aynen," diye onayladı Raye.

"Javi ve ben, Trev, Kev ve cumartesi günü olanlar hakkında konuşmamaya karar verdik," diye bilgilendirdim onları. "Ortamı bozardı. Peki, bu konuda bir gelişme var mı, bilen var mı?"

"Önce biraz SC haberleri var," dedi Jessie. Ona baktım, ama Raye konuştu.

"Tito bu sabah Luna'yı kenara çekip Dream'i işe aldıklarını söyledi."

Uh-oh.

Dikkatimi Luna'ya çevirdim. "Senin için sorun yok mu?"

Omuz silkti. "Tito, onun cumartesi ve pazar günleri yarım vardiya çalışacağını söyledi. Ayrıca Tex'in bunu ancak deneme süresi olması şartıyla kabul ettiğini de söyledi."

Ondan ne anladığımı tam olarak bilmiyordum, ama her neyse, ne olduğunu bilmemekten daha çok kafam karıştı.

"Bu çok da abartılı bir şey değil," diye dikkatlice belirttim.

"Deneme süresi Cumartesi günü dört saat sürecektir," diye açıkladı Luna. "Tex gelecek ve eğer o dört saat içinde sınavı geçemezse, kovulacak."

Hayretle baktım, çünkü Dream bile dört saatte işin inceliklerini öğrenemezdi.

"Herkesin bir eğitim dönemine ihtiyacı vardır," dedim. "Dream'in bile."

"Tex, kimseye nasıl nazik olunacağı konusunda eğitim verilmesine gerek olmadığını söylüyor," dedi Jessie kıkırdayarak.

"O kadar huysuz bir adam olduğu için bunu nasıl bilebilir ki?" diye mırıldandı Willow.

Bu doğruydu.

"Tamam, eğer senin için sorun yoksa," dedim Luna'ya bakarak, o da bana güven verici bir şekilde başını salladı, sonra da grubun geri kalanına dönerek sordum, "Peki ya cumartesi günü çocukların yakaladığı kötü adamlar ya da Kev hakkında bir haber var mı?"

"Beklenildiği gibi, çocuklardan hiçbir haber yok. Ağızları sıkı. Ama bodyguard işini bırakmadılar, bu da davayı çözemedikleri anlamına geliyor. Luna da dün Ally'den ilginç bir mesaj aldı," dedi Jessie.

Ally mi?

"Ally Nightingale mi?" diye sordum.

Ally, Rock Chicks serisinin sekizinci kitabıydı. Nightingale ismi bir kısmını ele veriyordu, ama kardeşi tarafından kurulan ve sonunda Phoenix'e yayılan NI&S şirketinde çalışmıyordu. Denver'da kendi özel dedektiflik şirketi vardı.

"Aynı kişi," diye onayladı Luna. "Ne yazmış?" diye sordum.

Luna telefonunu çıkardı, mesajı buldu ve kelimesi kelimesine okudu. *"Mümkünse, onun telefonunu veya dizüstü bilgisayarını bul. İkisinin de olması daha iyi. Ayrıca banka kayıtlarına da bak. İpucu kalmadığında, onları bulmak zorundasın ve ne kadar zahmetli olursa olsun, genellikle verilere dalarak onları bulabilirsin."*

Aman Tanrım!

Bize yardım ediyordu!

Aman Tanrım.

Bu imkansızdı.

"Kev veya Trev'in telefonlarına ya da dizüstü bilgisayarlarına ulaşma şansımız var mı?" diye sordum.

Raye başını salladı. "Muhtemelen yok. Evlerinde bırakmış olsalardı alırdık, ama almamışlar. Yine de Arthur'dan, eline polis raporları geçerse ve bize banka bilgilerini verebilirse, bu konuda ne yapabileceğini araştırmasını istedik."

"Javi ile ilk flört dönemindesin ve Arthur'a çalışması için zaman tanımamız gerekiyor, bu yüzden bu gece bir araya gelmeyeceğiz. Ama yarın gece, üçünüz işten çıktıktan sonra," Luna başını Shanti, Jess ve bana doğru salladı, "merkezde buluşacağız." Bakışları bana takıldı. "Fazla zaman yok, ikinizin birbirinizi bu kadar sevmenizi çok seviyorum, alışmak için biraz zamana ihtiyacınız olmalı, ama gösteri devam etmeli."

Katıldım.

İki ya da üç hafta (ya da ay) boyunca Javi'ye sarılıp film izleyip uyuklamak ve ona atlamak istesem de, gösteri devam etmeliydi.

"Ayrıca Arthur'dan Javi'nin babası hakkında bilgi istedik. Eğer bir şey öğrenirse, yarın bunu da konuşabiliriz," diye bitirdi Luna.

Buna acilen ihtiyacım vardı. Çünkü annem sadece sesiyle adımı söyleyerek beni küçük ve önemsiz hissettirebiliyorsa, Javi'nin babası telefonunu patlatıp Javi'den yüzde yüz hak etmediği bir şeyi vermesini talep ettiğinde onu nasıl hissettirdiğini hayal bile edemezdim.

Ve Javi'nin bana yaptığı gibi (kendi tarzında), ben de buna bir son verecektim

b

u

n

u

d

ur

d

ur

ac

ak

tı

m

.

Tex kahve köşesinden yüksek sesle bağırdı: "Garsonların servis yaptığını duymuyorum!"

Bu, hepimizin birbirimize gülümsememiz ve ardından "Bir, iki, üç, *Melekler birleşin*" dememiz anlamına geliyordu.

Javi yokken, Jess ve Shanti varken bunu yapmaya KARAR VERDİM.

Yani, Javi oradaydı, çünkü o sırada dışarıda oturmuş, kamyonetinde beni bekliyordu, çünkü vardiyamız bitmişti, ama tam orada değildi.

Ve yapmaya karar verdiğim şey, babamın bıraktığı üç sesli mesajı ve Easton'dan gelen mesajı dinlemektir.

Bunu halletmek istedim, böylece erkek arkadaşımın rahat bir gece geçirebilecektim.

Ama bunu tek başıma yapmak istemedim. En yakın arkadaşımın desteğine ihtiyacım vardı. Ve gün içinde hiç vaktim yoktu, çünkü sürekli meşguldük.

Easton'la başladım, çünkü onun söyleyeceği her şeyin sürpriz olmayacağını biliyordum.

Ve öyle de oldu.

O bana şöyle dedi: "Hiç hoş değil, Harlow. Kendinden utanmalısın. Lisedeyken annem sana Mustang verdiğinde şikayet etmemiştin. Kendine gel. Annemizden özür dile. Aksi takdirde, doğum günü yemeğime gelmeni istemiyorum ve seni hiç görmek istemiyorum."

Annemle babamın ona o Mustang'i verdiğini uygun bir şekilde unutmuştu. Columbia'ya gittiğinden ve New York'ta toplu taşıma sistemini kullanarak daha kolay dolaşabildiğinden arabaya ihtiyacı olmadığı için onu geride bırakmıştı. Phoenix'te olmadığı için, annem izin verdiğinde kullanabildiğimi bilmiyordu, ki açıkçası bu çok sık olmuyordu.

Ancak her seferinde bana, "O arabaya çok dikkat et, Harlow. O, kardeşinin gurur ve sevinci. Ona bir şey olursa çok üzülür" diye hatırlatırdı, bu da beni arabayı ödünç almaktan çok tedirgin ederdi, sonunda sormaya bile zahmet etmedim. Bunun yerine, arkadaşlarımdan araba istemişim ya da babamın arabasını ödünç almıştım.

Tüm benliğimle Easton'ı arayıp bunu açıklamak, ona anlaması için zaman ayırmak, kardeşimle bir kez daha kardeşlik kurmak istedim.

Ancak benim tüm benliğim, eski benliğimdi.

Yeni ben, *gerçek* ben, ne söylersem söyleyeyim, ne kadar uğraşırsam uğraşayım, onun asla anlamayacağını biliyordum.

Bu, onun böyle bir pislik olması ve tabii ki, onu ilgilendirmeyen bir şeye burnunu sokması beni çok kızdırdı. Bu, annemle benim aramda bir şeydi.

Bu yüzden Jessie'ye mesajlarımı açtım ve endişeli, uyarıcı bir sesle "Bebeğim" diye mırıldandım.

Onu görmezden geldim ve mesaj attım: *O Mustang senin arabandı. Hala senin. Ben on altı yaşında yeni bir araba almadım. Yani kendimi toparlamak zorunda olan ben değilim.*

sen beni tanımak için en ufak bir çaba bile göstermedin. Beni bir daha görmezsen, senin için bir şey değişmez, bir kız kardeşini kaybetmiş olmazsın, çünkü hiç kız kardeşin olmadı. Aynı şey benim için de geçerli, çünkü benim hiç erkek kardeşim olmadı. Sen annemin sana yalakalık yapmasından çok memnundun.

Shanti'nin şok olmuş tıslamasını duydum, ama mesajı gönderdim ve sonra kardeşimi engelledim.

Ondan sonra tekrar sesli mesaja yönlendirildim.

"Belki de bir ara vermelisin," dedi Jessie. Madem başladım...

"Go" tuşuna bastım ve önce babamın mesajını dinledim.

"Harlow, tatlım, annen çok üzgün. Konuşmamız lazım. Neyin var bilmiyorum ama annenin farkında olmadan sana verdiği bazı yaralar var ve bunları konuşmamız gerekiyor. Beni ara."

Yanlışlıkla mı? Belki o zaman öyleydi.

Gerçeği paylaştıktan sonra mı?

Kadın kendi üzerine düşünmesi gerekiyordu.

İkinci sesli mesaj: "Annen, biriyle çıktığını söylüyor. Ciddi bir ilişki mi? O, ciddi bir ilişki gibi konuşuyordu. Kızımızın, hayatında birinin olduğunu, biz ona dair ilk kelimeyi duymadan önce, bu ilişkinin ciddi olduğu noktasına kadar paylaşmamış olmasından, onun ve benim ne kadar üzüldüğümüzü anladığını umuyorum. Lütfen beni ara."

Son sesli mesaj çalarken arka kapı açıldı ve Javi ile Eric içeri girdi.

Babam sert bir tavırla konuşuyordu.

"Harlow Nicole, annene bu şekilde konuşman kabul edilemez. Kardeşin ve ben sana ulaşmaya çalışıyoruz ama sen bizi görmezden geliyorsun. Bu benim yetiştirdiğim kızım değil. Bunu dinlediğin anda beni aramanı bekliyorum."

Javi'nin yüzündeki öfkeyle hatalarımı fark ettim. Ara verdiğimizde bunları dinlemeliydik.

Ya da belki de hiç dinlememeliydik.

"Javi, kardeşim," dedi Eric, Jessie'nin az önce kullandığı aynı endişeli, uyarıcı tonla.

Ve tıpkı benim gibi, Javi de onu görmezden geldi.

Bana doğru yürüdü, elimden telefonumu aldı ve gözlerimin içine baktı.

"Beni durduracak mısın?" diye sordu.

"Seninle sakın bir gece geçirmek istiyorum," diye cevap verdim.

"Akşam yemeği hazırlayıp seninle yemek yemek, seninle televizyon izlemek, sonra köpük banyosu yapmak, sevişmek ve uyumak istiyorum. Dinlememeliydim. bilmeliydim bilmeliydim alacaklarını tarafını

tarafını Ben ben bunu bilmeliydim bilmeliydim sadece onlara artık bana çöp gibi davranmalarını kabul etmeyeceğimi söyleyerek ailemdeki yerimi yok ettiğimi bilmeliydim. Yaptım

ve bu acı veriyor. Ama sadece artık umduğum her şeyin asla gerçekleşmeyeceğini bildiğim için. Şimdi buna alışmak için çaba göstermeliyim ve benim için tamamen iletişimi kesmek mi, yoksa hiçbir zaman anlamlı olmayacak olsa bile bir şeyler ortaya çıkarmak için çaba göstermek mi daha sağlıklı olduğuna karar vermeliyim.

Javi telefonumu geri verdi, sonra beni boynumdan tutup göğsüne çekti.

"Ben iyiyim, Javi," dedim, yüzüm onun gömleğine yapışmış halde.

Ve garip bir şekilde, gerçekten de iyiydim.

Easton'a haddini bildirmek iyi gelmişti. Bunu yapmayı çok uzun zamandır istiyordum.

Ailemle olan ilişkimin her zaman olduğu gibi olduğunu ve her zaman da öyle olacağını anlamak aynı hissi vermiyordu, ama artık bunu tamamen ve tamamen anlıyordum. Bilinçli bir karar verebilecek şekilde anlıyordum. Bana karşılığında ihtiyacım olan şeyi asla vermeyecek bir şeye çaba harcamayı bırakabileceğimi anlıyordum.

Belki daha sonra tepki verirdim. Ama şimdilik, iyiydi.

Javi beni bırakmadı, ama başımı çevirmeme izin verdi, böylece yüzüm göğsüne yapışmadı ve tabii ki Javi'nin beni tutması da iyi hissetmemin bir nedeniydi.

Shanti sırtımı okşadı ve fısıldadı, "Onlar berbat. Sen değilsin. Görünüşe göre Javi bu işi halletmiş. Ama takviyeye ihtiyacın olursa, beni nerede bulacağını biliyorsun."

Ve iyi olabilmemin bir başka nedeni daha.

Hâlâ Javi'ye sıkıca sarılmış halde ona baktım ve "Teşekkürler, bebeğim" dedim.

Jessie de hemen hemen aynı şeyi yaptı, ama bunu şakacı bir şekilde saçımın bir tutamını çekerek ve "Onların evini tuvalet kağıdıyla kaplamak istersen, ben varım" diyerek yaptı.

Ve bu da iyi olmam için bir neden daha.

Ayrıca, kulağa eğlenceli geliyordu.

Ama onun teklifini kabul etmek yerine, sadece gülümsedim ve "Teşekkürler, Jess" dedim.

O da bana gülümsedi, benim için endişelendiği için biraz tuhaftı, ama en iyi arkadaşlar böyle yapar.

Eric gözüme girdi ve bana göz kırptı. Çok seksi bir hareketti.

Adamım, onun en iyi arkadaşımın erkek arkadaşı olması çok hoşuma gidiyordu, o en harikasıydı. Hepsi gittiler.

Javi beni bırakıp boynumun iki yanından tuttu. "İyi misin?" diye sordu.

"Akşam yemeği yapıp, yiyip, televizyon izleyip, rahatlayıp, uyumadan önce seks yapacak mıyız?"

"Evet."

"O zaman iyiyim."

Javi'nin yüzü yumuşadı, sonra beni yanına aldı ve kapıya doğru yöneldi.

Bunu yaparken, "Bu köpük banyosu da neyin nesi?" diye sordu. Ona baktım. "Sen banyo yapar mısın?"

"Hayır."

"Bunu programımdan çıkarabilirim," dedim. "Ya da bana köpük banyosunun ne kadar eğlenceli olduğunu gösterebilirsin." "Eğlenceli değil, rahatlatıcı," diye bilgilendirdim.

O kurnazca kurt gibi bana gülümsedi ve benim meme uçlarım buna uygun tepki verdi.

"Tamam, eğlenceli bir şey yapalım," diye fısıldadım.

Bana bir öpücük kondurdu, beni kamyonetine bindirdi ve eve götürdü, böylece akşam yemeği hazırlayıp, rahatlayıp, dinlenebilirdik.

Ve evet.

Birlikte köpük banyosu yaptık.

İlk bakışta, Javi ve ben onun küvetine pek sığmadık. Ama bir şekilde hallettik.

Oh evet.

Tabii ki başardık.

YİRMİ

“GIRL ON FIRE”

(ALICIA KEYS)

Birisi yüksek sesle boğazını temizledi.

Javi ve ben, onun kamyonetinin yanında durarak öpüşmeye devam ettik. Boğaz daha da yüksek sesle temizlendi.

Javi ve ben kucaklaşmamızı bozmadık.

Üç kişinin boğazını temizlediği gibi sesler duyuldu ve birden fazla erkek derin bir kahkaha attı.

Sonra Jessie, "Lanet olsun!" dedi.

Kucaklaşmamızı sonlandırdık.

Ama Javi çok uzaklaşmadı.

"Hemen geliyorum, küçük anne," dedi sessizce.

"Tamam," diye cevap verdim, ben de sessizce.

Burnunu burnuma değdirdi (bu yeni ve *çok tatlı* bir hareketti!), beni bıraktı ve elini sırtıma koyarak beni Angels Headquarters'ın açık kapısına doğru itti.

Ertesi geceydi. Sakin

bir gün geçirmiştik.

Annemden arama gelmedi (gelmezdi de, çünkü o ya somurtuyor ya da kurban rolünü oynuyordu). Easton'dan arama gelmedi (gelmezdi de, çünkü onu engellemiştim). Babamdan arama gelmedi (bunun beni biraz korkuttuğunu itiraf etmeliyim, ama bu durumu ben başlatmışım, şimdi de olduğu gibi devam etmesine izin vermeliydim).

Şimdi Angel toplantımızı yapacaktık ve Javi de bizimle takılacaktı, bodyguardlık yapacaktı, ben yürürken gördüm

Cap, Liam, Gabe, Eric ve Brady ile birlikte.

Birkaç altı paket bira ve Cane's'ten aldıkları kocaman bir çanta vardı.

Onlar da hazırlıklı gelmişlerdi ve şık kamp sandalyeleri vardı.

Merkezden gelen tavuk kokusunu aldım ve akşam yemeği hazırlamayı düşünen kişinin aynı zamanda Melekler'e de göz kulak olduğunu fark ettim.

Eşiği geçtim ve Raye kapıyı kapattı. "Sizler çok tatlısınız," diye iç geçirdi Willow.

Öyleydik gerçekten.

Ona gülümsedim, odayı geçtim ve kendimi kırmızı kanepeye attım.

Shanti, elimde Cane's'ten alınmış bir strafor kutu tutuşturdu.

Nefis!

"Partiyi başlatalım, çünkü hiçbirimiz, özellikle de akşam programı olanlar, bütün gece burada kalmak istemeyiz," dedi Luna, kapının yanındaki, üzerinde bir bilgisayar ve bir sürü monitör bulunan güzel masasından.

Bu arada, yoğun program konusunda *çok haklıydı*. "Luna ve ben son birkaç saati

, bu yüzden bir sunum hazırladık," dedi Raye, bana bir Black Cherry Fresca uzattı ve kendi köpük kapta tavuk parçaları, kıvrımlı patates kızartması ve Texas tostuyla yanıma oturdu.

Gerçekten de, Luna hariç tüm Melekler kanepede oturuyordu ve bolca yer vardı, hatta fazlasıyla.

Cidden. Kanepeler çok büyüktü.

"Javi'nin babası Lolo ile başlayacağız. Tamam mı?" diye seslendi

Luna. Ben başımı salladım ve kendimi hazırladım.

Önümüzdeki büyük masanın arkasındaki büyük ekran, Javi'nin babasının soyundan geldiği belli olan, fena sayılmayacak derecede yakışıklı bir adamın resmini gösterdi.

"Patrick Atherton," dedi Raye. "Austin Atherton'ın en büyük oğlu."

Ekrandaki görüntü, kan çanağı gözleri, dağınık saçları ve yüzünde kavgacı bir ifadeyle aynı adamın görüntüsüne dönüştü.

Oh, ve bu bir sabıka fotoğrafıydı.

"Ayrıca, tam bir baş belası," diye devam etti Raye. "Sarhoş ve düzensiz. İkinci kez alkollü araç kullanma. Hafif saldırı."

Resim, Javi'nin babasının resmine dönüştü, yakışıklılığıyla hiç de fena değildi, kahretsin.

Raye devam etti, "Onun görünüşüne bakılırsa bu pek de şaşırtıcı değil, ancak bazı görüntüleri izledikten sonra, bu adamın aynı zamanda çok karizmatik ve komik olduğunu da öğrendik. Austin, HustleSports kanalında yorumcu olarak milyonlarca dolarlık bir sözleşme imzaladı. Bir süredir sporu bırakmış olsa da, hala önemli bir isim. Bazı reklam anlaşmaları var, ayrıca birçok konuşma yapıyor ve ücreti astronomik."

Ekran değişti ve Patrick'in tutuklanırken mücadele ettiği ve "Babamın kim olduğunu biliyor musun?" diye bağırdığı vücut kamerası görüntüleri gösterildi.

Luna görüntüyü sessize aldığı anda Raye devam etti: "Söylemeye gerek yok, bu görüntü ve daha fazlası sosyal medyada yayıldı ve Austin, oğlunun hak iddia eden bir pislik olmasından pek hoşnut değil. Patrick'in saçmalıkları yüzünden dört kez kamuoyuna özür dilemek zorunda kaldı."

Luna, beş kişilik ailenin dünyanın çeşitli yerlerinde çekilmiş eski fotoğraflarını gösterdi ve ben Julia ve Cath'i hemen tanıdım, ayrıca çok makyajlı annelerini ve vücudundaki ve çantasındaki her şeyin tasarımcı marka olduğunu fark ettim.

Böyle düşünmenin kardeşçe olmadığını biliyordum, ama o güzeldi, ama oğlu gibi idare ederdi. Kocas, başka bir kadından olan oğlu ve iki kızı gibi çarpıcı bir güzelliği yoktu.

Patrick annesine daha çok benziyordu, Julia ve Cath ise Javi'ye benziyordu. Babalarının genlerini çok fazla almışlardı.

Fotoğraflar ilerledikçe bu insanlar yaşlandıkça, sonunda kadın ve Patrick ortadan kayboldu, ama Austin kızlarıyla harika bir ilişkisi var gibi görünüyordu.

Bu görüntüleri izlerken, içimde bir şeyler hissettim.

"Yani mesele boşanma değil," dedim. "Erkek meselesi. Mesele, o bir pislik evlat yetiştirdiği için onu hayatından çıkardığı ve sonunda Javi'yi sahiplenerek ikinci bir şansla düzgün bir miras bırakabileceğini düşündüğü."

"Emin değilim," diye cevapladı Raye yumuşak bir sesle. "Ama mantıklı."

"Sence Javi, kardeşinin bu saçmalıklarını biliyor mu?" diye sordum.

"Kesinlikle," dedi Jessie somurtkan bir şekilde.

Ekran tekrar değişti ve devasa bir evin resmi ile yanında adresi görüldü.

"Austin Atherton'ın evi," dedi Luna. Ve

evet, kanım kaynıyordu.

Javi'nin (henüz) koltuğu bile yoktu, otuz üç yaşındaydı ve ancak çok yakın zamanda kendine yeni şeyler almaya izin vermişti, ve bu adam o evde mi yaşıyordu?

Luna devam etti, "Yakında eski sevgilisi olacak olan kızın adı Tiffany..." Tabii ki öyleydi. Harika Tiffany'lere saygısızlık etmek istemem ama... "...şimdi lüks bir gökdelende yaşıyor. Beklendiği gibi, otuz dört yaşındaki Patrick işsiz ve annesiyle birlikte yaşıyor. Ama hazır olduğunda, Austin'in nerede yaşadığını biliyoruz, Arthur güvenlik sistemine girip onun ne zaman evde olduğunu öğrenebileceğini söylüyor, böylece müdahale planımızı yapabiliriz."

Başımı salladım, bir tender aldım, Cane'in harika özel sosuna batırdım, sonra ağızma attım ve öfkeyle çiğnedim.

Yuttuktan sonra, "Diğer konulara geçelim de, bunların programa ne zaman sığacağını bilelim," dedim.

Ekran karardı ve ardından banka hesap özeti gibi görünen bir resim belirdi. Bu resim başka bir resme geçti. Sonra üçüncü resme.

Her birinde bir satır vurgulanmıştı. On bin dolarlık bir para yatırma işlemiydi.

"Trevor Clappitt'in banka hesap özetleri," dedi Raye.

Yeni bir görüntü belirdi ve bu, vurgulanan satırın büyütülmüş haliydi. Para yatırma işleminin yapıldığı yerin adı Sun Dial LLC idi. "Paravan şirket,"

diye bilgilendirdi Raye. "Arthur bunu araştırıyor, ama

O, bunun nereye varacağına bakılmaksızın, izlerini iyi bir şekilde örtbas ettiklerini

Bunun için biraz zaman gerekecek."

Bu bir sürprizdi. Arthur, banka hesap özetleri gibi bilgilere oldukça hızlı bir şekilde ulaşabiliyor gibi görünüyordu.

"Öldüğü sırada Trevor üç aydır işsizdi," dedi Luna arkamızdan.

"Otuz bin dolar çok para," dedi Shanti. "Bana ödeme gibi geliyor," diye ekledi Jessie. "Şantaj mı?"

"Bilinmiyor," diye cevapladı Raye ve görüntü değişti. "Trev'in evinden alınan delillerin polis kaydı. Ne dizüstü bilgisayar ne de cep telefonu ele geçirilmiş."

Ve yine, Arthur her şeye ulaşabilirdi. Ama...

İlginç.

"Yani onu öldüren ve evini dağıtan kişi ikisini de aldı," Shanti benim düşüncelerimi paylaştı.

"Büyük olasılıkla," dedi Luna. "Bu da demek oluyor ki, eğer aldılarsa, ya onlara giremiyorlar ya da onlardan istediklerini alamadılar."

Tostumu ısıtırken, ekrana Trevor'ın resmi çıktı.

"Soruşturmanın temellerini sürekli unutuyoruz," diye başladı Raye. "Yani, önce kurban hakkında öğrenebileceğiniz her şeyi öğrenin. Öldüğünde yirmi dokuz yaşındaydı. İkinci en büyük oğul. Ağabeyi ve küçük kız kardeşi vardı. Ortaokuldayken anne babası boşanmıştı. Üçüncü sınıfın ilk yarısında Arizona State Üniversitesi'nden atılmıştı. En uzun süre çalıştığı iş on üç aydı. Güneş panelleri satıyordu. İşinde iyiydi ama birlikte çalıştığı ikinci kadın onu cinsel tacizle suçladıktan sonra kovulmuştu."

"Yine aynı şey," diye mırıldandı Willow.

Ekrandaki görüntü değişti, belli ki bir polis raporuydu ve Luna konuşmaya başladı.

"Polis sorgularından alınan notlara göre, sadece o arkadaş Trev'den uzaklaşmakla kalmamış, neredeyse hepsi onun bir asalak olduğunu düşünüyormuş. Arkadaşlarından birinin nişanlısına asılmış, arkadaşı bundan hoşlanmamış, nişanlısı ise daha da hoşlanmamış.

Trev'in hepsini başından savdığını söyledi. Onunla yakın ilişkisini sürdüren tek kişi Kevin'di."

"Bu olayın daha büyük bir şey olduğu açık olduğu için, karanlıkta bir atış yapacağım, ama aralarından onu öldürecek kadar sevmeyen biri var mıydı?" diye sordu Shanti.

"Bu biraz aşırı olur, ama polis kapsamlı bir soruşturma yaptı ve hepsini akladı," dedi Raye.

"Peki ya ailesi?" diye sordu Jessie.

"Kayıp oğul," diye cevapladı Luna. "Annesi, babası, kardeşi ve kız kardeşi onun öldürülmesine çok üzüldüler, ama polise onun ve yaşadığı hayat hakkında endişelendiklerini söylediler. Hayatında bir yönü yokmuş gibi görünüyordu. Ve bir yönün yoksa, sonunda yanlış yola girersin."

Nedense, nasıl olduğunu bilmiyorduk, ama flört uygulaması dolandırıcılığı dışında, bunu kesinlikle yaptı.

"Hiçbiri bu mevduatlardan haberdar değil," dedi Raye. "Ancak babası, Trevor'ın kendisine 'ayda beş haneli rakamlar' kazandıran iyi bir iş bulduğunu söylediğini ve paralı görüldüğünü bildirdi. Ama babası, Trevor'ın nerede çalıştığı ve ne yaptığı konusunda ketum davrandığını da bildirdi."

"IRS payını almadan önce on bin dolardan fazla bir hediyeyi kabul edebileceğini sanmıyorum," dedi Shanti. "Yani belki de bu Sun Dial yatırımı maaştı."

"Her ay tam olarak on bin dolar mı?" diye sordu Raye.

"Bu ince bir ihtimal, ama maaş meselesi bir bahane olabilir, böylece parayı faturaları ödemek ve vergi ödemekten kaçınmak için yatırabilir," diye cevapladı Shanti.

"Ya da o kadar aptal olabilir ki, para sızdırıp bankaya yatırmaması gerektiğini bilmiyor olabilir," diye ekledi Willow.

Trev söz konusu olduğunda bu kesinlikle bir olasılıktı.

Ekran, Raye veya Luna'nın hazırladığı, şu ana kadar elde ettiğimiz bilgilerin bir özetini içeren bir slayta geçti.

Trev'in farklı bir resmi vardı ve şöyle yazıyordu:

- TREVOR LAWRENCE CLAMPITT – 29
- MESLEK: BİLİNİYOR/MUHEMMELİN İŞSİZ
- DURUM: ÖLÜ, ÖLDÜRÜLMÜŞ, KAROTİD DAMARI KESİLMİŞ
- EN SEVDİĞİ EĞLENCE: İĞRENÇ OLMAK

- ÜÇ AY, SUN DIAL LLC ÖDEMESİ, 10.000 \$ (??)
- CEP TELEFONU: KAYIP (KATİL TARAFINDAN ALINMIŞ MI?)
- DİZÜSTÜ BİLGİSAYAR: KAYIP (KATİL TARAFINDAN ALINMIŞ MI?)
- YUKARIDAKİLER KATİL TARAFINDAN ALINMIŞSA, ŞU AN NE ARIYORLAR?
- ARKADAŞLAR VE AİLE: SUÇLA İLGİLERİ YOK
- OLASI TANIK/ORTAK: KEVIN JOHANSEN
- KJ'NİN DURUMU: NI&S TARAFINDAN GÖZALTINDA MI?

"En sevdiği eğlence" biraz abartılıydı, ama yanlış da değildi. "Bu biraz iğrenç olacak, yani iğrenç şeyler tavuk tenderlerini mahvedecekse, başka yere bak," diye uyardı Luna.

İğrenç şeyleri sevmezdim.

Benim ilgilendiğim şey, bu durumu çözüp Javi'nin babasına geri çekilmesini söylemeye odaklanmak ve bu sorun başımızda asılı kalmadan Javi ile vakit geçirmektir, bu yüzden kendimi ekrana bakmaya zorladım.

Luna fazla uzatmadı. Resimler çok kısa bir süre ekranda kaldı, sonra bir sonrakine geçti.

Trev, karnı üzerinde, kan gölünde yatarken, farklı açılardan fotoğraflandı.

Sonra Trev'in otopsi masasında sırtüstü yattığı fotoğraflar, yine farklı açılardan.

Sonra ekran karardı.

"Ona işkence etmişler," diye fısıldadı Jessie. Evet, öyleymiş.

"Hem de çok," diye onayladı Raye.

"İşkence mi?" diye sordum.

"Adli tıp raporuna göre ölüm nedeni kesinlikle kesilmiş karotis damarı," dedi Luna. "Ayrıca oldukça kötü dövülmüş olduğunu da bildirdi. Ancak, onun tahminine göre, darbeler kavga sırasında alınmıştı."

Ekrana, bir adamın elinin görüntüsüyle doldu; kan gölünün içinde yatan el, kesinlikle Trev'e aitti. Parmak eklemlerinde hafif morluklar ve yeni yarıklar vardı.

"Karşı koydu," dedi Willow.

[illegible]

bunun üzerinde çalışıyor. Telefon olayı gerçekleşmeyebilir. Bulut olayı daha iyi bir seçenek.

"Özetle," diye başladı Willow. "Çocuklar Kevin ve kötü adamları ele geçirdiler, bu yüzden onlardan hiçbir şey öğrenemeyiz. Ve Trev'in veya Kev'in telefonlarını veya dizüstü bilgisayarlarını kimin elinde olduğunu bilmenin bir yolu yok. Ya kötü adamlar ya da Nightingale'in çocukları, en azından Kev'inkileri ele geçirmiş. Yani, yirmi dört saat içinde raporlarda olmayan ve bize bir ipucu verecek bilgileri elde etmek için bir polis muhbiri bulamazsak, ki bu imkansız, işimiz bitti demektir."

"Arthur telefonlardan veya buluttan bir şey elde edemezse, durumun özü bu," diye onayladı Raye.

"Tamam, bir fikrim var," dedim.

Herkes bana baktı.

Fikrimi açıkladım. "Muhtemelen Jinx veya diğer kızlardan birinin bir veya iki polis müşterisi vardır."

Herkesin gözleri parladı.

"Şimdi, onlar belki olmayabilir rahat rahat rahat onlara bilgi almak için, ama onlar bundan hoşlanabilirler. Sormalıyız," diye bitirdim.

"Bu konuda," dedi Raye, telefonunu çıkararak Cane's'ini bir kenara koydu ve kalkıp kanepeden uzaklaştı.

"Tamam, bu noktada, elimizde çok fazla şey olmasa da, teoriler üretmemiz gerekmez mi?" diye sordu Shanti.

"Eğer bir şey bulduysan, devam et kardeşim," dedi Jessie.

Shanti başını salladı.

"İş yerinde cinsel taciz. Flört uygulaması dolandırıcılığı. Arkadaşının nişanlısına asılmak, sanki o da bu tür şeylerden hoşlanıyormuş gibi," diye özetledi Shanti. "Eski sevgilileri ondan nefret ediyor. Bu adam tam bir pislik, ama pislikliğinin çoğunun bir hedefi var gibi görünüyor. Ve o da kadınlar."

"Mm-hmm," diye mırıldandı Luna, Willow'un yanındaki kanepenin arkasına bir kalçasını dayayarak oturdu.

"Ve birisi bir şeyler bulmaya oldukça kararlı, Trev'in evinin durumu, Harlow'un evinin saldırıya uğraması ve kim olursa olsun, Nightingale erkeklerine karşı çıkıp bir oyun oynayabileceğini düşünen biri," diye devam etti Shanti. "Bu da ya

büyük birinin desteğini aldıkları ya da aradıkları şeyi bulmak için çaresiz oldukları anlamına geliyor."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, onun ne demek istediğini anladığımda.

.

"O düzenli olarak büyük miktarda para alıyor," Shanti vazgeçmedi.

"Bu şantaj olabilir, çünkü bu adamın kayıtlı bir işi yok."

"Ödemeleri yapmaktan bıkan birinin aleyhine bir şey var," diye tahmin etti Jessie.

"Hayır, Trev'in durumunda, bu utanç verici bir şey," diye ekledim.

"Evet," diye onayladı Shanti. "Yatak odasının suç mahalli fotoğrafları var mı?"

Luna bilgisayara geri döndü.

Fotoğraflar ekrana geldi ve o fotoğrafları tek tek inceledi.

Oda sadece dağınık görünüyordu, ancak benim deneyimsiz gözlerime bile açıkça belliydi ki, bu dağınıklık Trev'in yaşadığı dağınıklığın üzerine eklenmiş bir dağınıklıktı.

Bu, birinin o odayı... baştan aşağı aradığı anlamına geliyordu.

"Kanıt kayıtları ne durumda?" diye sordu Shanti. "Yatak odasında herhangi bir kamera veya kayıt cihazı kaydetmişler mi?"

"Hayır," dedi Luna. "Ama bulamamış olabilirler." "Trev'in evine geri dönmeliyiz," dedi Shanti.

"Trev'in evine geri dönmeliyiz," Jessie ve ben aynı anda söyledik.

Luna geri geldi ve masanın kenarına poposunu dayadı. "Tamam, Tex'i arayıp başka bir arama yapmaya hazır olup olmadığını soracağım. Willow'un güvende olması gerekiyor, bu yüzden bu operasyona katılamaz. Raye, Jessie ve Lolo'nun erkek arkadaşları var, bu yüzden eve gidip kendilerine bir şeyler almaları gerekiyor. Bu da demek oluyor ki, sen ve ben, Shanti, bu gece gidip Trev'in evini tekrar arayacağız."

"Peki ya korumalarımız?" diye sordu Shanti.

"Onlar da gelebilir," dedi Luna rahat bir şekilde. "Hoşlarına gitmezse, katlanmak zorundalar."

"Adamlar bunu çoktan bulmuş olabilirler," diye işaret etti Willow.

"Belki, belki de değil. Bu gece hiçbir planım yok," diye cevapladı Luna.

"O zaman neden bir bakmıyoruz?"

Shanti bir patates kızartması ısırdı, çiğnedi, yuttu, gülümsedi ve "Neden olmasın?" dedi.

Raye geri döndü. "Jinx polislerle çalışmadığını söylüyor. Mesleki risk. Ama diğer kızlardan bazıları çalışıyor. O da soracak."

"Tamam, bir teorimiz var. Sana anlatayım, Raye," dedi Luna. "Ve bir planımız var." Bana baktı. "Austin'e ne zaman saldırmak istiyorsun?" "Yarın işte konuşuruz, Trev'den ne aldığını gördükten sonra
"Tamam, başka bir şey var mı?" diye sordu Raye.

"Tamam o zaman, başka bir şey var mı?" diye sordu Raye.

Hepimiz başımızı salladık.

"Tamam, o zaman yemeğimizi bitirelim de ben de sevişebileyim," dedi Jessie. Bu planı çok sevdim.

Ben de Texas tostumu yemeye başladım.

YİRMİ BİR

"RAY OF LIGHT"

(MADONNA)

Neredeyse başarmıştım.

Oh, *neredeyse oradaydım*.

Bacaklarımın arasına baktım, uyluklarımın Javi'nin geniş omuzlarına atıldığını gördüm, Javi'nin koyu renkli başı oradaydı, ağzı beni tatmin ediyordu, ama gözleri vücudumun yukarısına, bana bakıyordu.

Gah!

Onun muhteşem gözlerindeki bakış!

Oh.

Öyle.

Neredeyse bitti.

"Tatlım," diye inledim.

Klitorisimi sertçe emdi ve sonra dişlerini üzerinde gezdirdi. Evet.

Oradaydım!

Sırtım kavislendi, nefes nefese kaldım ve inledim, sonra tekrar nefes nefese kaldım çünkü uçuyordum ve Javi'nin kucağına çöktüm.

Onun büyük penisi içime girdi, sonra dizlerinin üzerine çökerek kalçalarını ve uyluklarını kullanarak yukarı doğru itti, kollarıyla beni kendine doğru çekerek beni sikti.

Sertçe.

Hala boşalırken, sersemlemiş bir şekilde tutunacak bir yer aradım, kollarımı ve bacaklarımı ona doladım ve topuklarımı yere bastırdım.

"Tekrar yapmanı istiyorum, Lolita," diye homurdandı Javi.

"Tamam," diye nefes aldım.

Ellerinden biri saçlarıma uzandı ve geriye doğru çekti. Kafamın derisini lezzetli bir şekilde çekmesiyle, cinsel organımın duvarları onu sıktı, sonra ağzının meme ucumu kapattığını ve derin bir nefes aldığını hissettim.

Bir kez daha inledim ve onun itişleriyle zıpladım.

Meme ucumu bıraktı ve eli hala saçımda iken, ağzımı ağzına getirdi.

"Beni daha sert sik, Javi," diye yalvardım.

O da öyle yaptı ve "Benim tatlı, uslu kızım, ama benim sikimle dolduğunda, benim sürtük, ateşli karıncığım oluyor" diye mırıldandı.

Bilginiz olsun, Javi pis konuşma havasına girebiliyordu. Ben *buna bayılıyordum*.

"Evet," diye onayladım, zıplayıp sıkıştırarak, sıkıştırıp zıplayarak.

"Gel," diye homurdandı.

Henüz o noktaya gelmediğimi düşünüyordum, ama o bana söylediği anda patladım, tüm uzuvlarımı onun etrafında sıkılaştırdım ve onun adını haykırdım.

Beni üzerine bastırdı ve göğsüme inleyerek.

Birkaç güzel anın ardından, öne doğru düştü ve üzerime düştüğünde "Oof!" diye bağırdım. Ama ne kadar büyük olursa olsun, onun ağırlığını taşımayı çok seviyordum.

Ama yine de, o yükü benden almadan önce bana çok uzun süre yük bindirmezdi.

Şu an olduğu gibi.

Böylece sabahın okşama, koklama ve sarılma kısmı başladı, ki bu neredeyse (ama tam olarak değil) seks kadar iyiydi.

Sonunda başını kaldırdı.

"Temizlen ve kahve iç" dedi. Ben de başımı salladım.

Javi'nin her zamanki gibi, beni banyoya taşıdı ve beni lavabonun kenarına oturtup dudaklarıma ve boynuma öpücükler kondurduktan sonra bacaklarımın arasını temizledi.

İşini bitirdiğinde, lavabonun kenarındaki bezi durulayıp düzeltti (sahip olduğu her şeye bu kadar dikkat etmesi beni hala biraz rahatsız ediyordu, ama diğer yandan, bu tür şeylere önem veren bir erkeğe sahip olmak harikaydı) ve "Kahveyle döneceğim" dedi.

) ve "Kahveyle döneceğim" dedi.

Yine başımı salladım.

Kendi başıma yapabilmeme rağmen, tezgahtan inmeme yardım etti ve yatak odasına gitti.

Onu takip ettim, dışarı çıkmadan önce bol bir şort giydiğini gördüm.

Onun tişörtlerinden birini çektim ve sabah rutinimi yapmak için banyoya geri döndüm.

Kısacası, başka bir sabah ritüeli geliştiriyordum ve bunu diğerinden çok daha fazla seviyordum.

Javi kahveyle geri geldiğinde, yatakta saçımı fırçalıyordum.

Sabah ritüelimizin bir başka parçası da, benim kahvemi komodinin üzerine koyması ve sonra yatağın kendi tarafına geçmesiydi.

Bu gösteriyi her zaman çok severdim.

Ve yatağın kendi tarafına yürümekle uğraşmayıp, bana bu gösteriyi yakından ve kişisel olarak sunabilmek için üzerimden geçmesini çok seviyordum.

Her yönden, bu adama aşık olmaya başlamıştım. Bu beni korkutabilir mi?

Hayır.

Çünkü onun da bana aynı şeyi hissettiğini biliyordum. Hiç şüphem yoktu.

İlk seferinde değil.

Sence bu delilik mi? Unutma...

Damat gelini taşıyor. Bu kadar yeter.

Uzun bacaklarını uzattı ve telefonuna uzanırken bir yudum aldı.

Fırçamı kaldırdım, bir yudum aldım ve sonra benimkine uzandım.

"Görünüşe göre siz kadınlar Clampitt'in saçmalıklarını anladınız," dedi Javi.

Ona baktım, telefonunun ekranını parmağıyla kaydırıyordu.

"Anlamadım?"

Bana döndü. "Liam mesaj attı. Luna, Shanti ve Tex'in Clampitt'in dairesini bir kez daha aradıklarını söyledi. Odak noktaları yatak odasıymış. Bir not: polisler senin de orada olduğunu biliyor, kırık mühür bunu ele vermiş, ama Mace sayesinde seni bu konuda sorgulamamışlar."

Mace'e daha sonra teşekkür ederdim.

Şimdi, "Ne yaptığını biliyor musun?" diye sordum.

"Kızları becerip bunu filme alıp, videoları silmesi için ellerinden ne gelirse verene kadar hayatlarını cehenneme çevirdiğini mi? Evet."

Aman Tanrım!

Haklıydık!

Ve Javi bunu paylaşıyordu!

Ayrıca, kanıtlar Trev'in tahmin ettiğimizden daha büyük bir pislik olduğunu gösteriyordu, ki biz zaten onun büyük bir pislik olduğunu düşünüyorduk.

Ona daha fazla döndüm. "Kevin sana bunu mu söyledi?"

Başını salladı, sonra kahvesinden bir yudum aldı.

"Trevor görüntüleri sildi mi?" diye sordum.

"Johanssen'in bildiği kadarıyla, evet."

"Ama büyük bir balık yakaladı," diye devam ettim.

Javi başını salladı. "Johanssen bize bunu söylemedi. Tek söylediği, oyunun bu olduğu ve birinin Trev'e kızdığını, belki de sildiğine yemin etmesine rağmen silmediğini düşündüğünü."

"Buna inanmıyorsun."

Javi bir yudum daha alırken gözlerime baktı, ama hiçbir şey söylemedi.

Onlar buna inanmadılar.

"Kevin böyle şeyler yapar mıydı?" diye sordum.

"O da hayır dedi ve telefonunu ve dizüstü bilgisayarını aldığımızdan ve ikisini de iyice incelediğimizden, ona inanmaya meyilliyiz."

En azından Kevin o kadar da pislik değildi.

Ve artık Kevin'ın telefonunu ve dizüstü bilgisayarını kimin aldığını biliyorduk (ya da tüm kızlara anlattığımda biz olacaktık).

"Cumartesi günü Cap ve Gabe'in yakaladığı iki kötü adam mı?" diye sordum.

"Üzgünüm, bebeğim," diye mırıldandı. "Benim seksi, sürtük cheerleader ve man

kadınların doğru yolda olduğunuzu doğruladım. Ama elinizden gelen tek şey bu." Ben...

O...

Ne?!

"Sen... sen bunu onayladın çünkü ben... biz... az önce olanlar yüzünden mi?" diye kekeleydim.

Güzel yüzü kocaman bir gülümsemeye dönüştü. "Hayır. Zaten yapardım. Ama şimdi benim iyi kızım geri döndüğüne göre, ona ne kadar kötü olabileceğini hatırlatmak hoşuma gidiyor. Çok gergin oluyor. Çok tatlı."

Ugh!

Gözlerimi devirdim ve kahvemi yudumlarken telefonumu aldım.

O sabah babamdan iki cevapsız arama olduğunu görünce kahvemi boğazıma kaçırdım.

"Ne?" diye sordu Javi keskin bir sesle. "Babam aradı," dedim ona.

"Sesli mesaj bıraktı mı?"

Bununla ilgili bir bildirim yoktu, ama yine de telefonumu açıp kontrol ettim. Kafamı salladım.

"Bu konuda ne düşünüyorsun?" diye sordu Javi. Bu mükemmel bir soruydu.

"Ben... şey, onun ne söyleyeceğini bilmek isterim," dedim

"Şu anda buna hazır mısın?"

Emin olmadığım için dudağımı ısırdım.

"Bebeğim," diye seslendi.

Ona odaklandım.

"Brody dün beni aradı," dedi. "Brody mi?" diye sordum.

"Denver'daki bilgisayar dahimiz."

Bunu bana neden söylediğini anlamadım, bu yüzden devam etmesi için başımı salladım.

devam etmesini işaret ettim.

"O, davalarla ilgili belirli konularda uyarılar alıyor ya da sadece adamları korumak için."

Hala neden bunu paylaştığını bilmiyordum, ama ilginçti.

"Tamam."

"Babam ve kardeşimle ilgili birinin araştırma yaptığını biliyor." Olamaz.

Hiçbir şey söylememeye karar verdim.

"Sen ve kızların mı?" diye sordu.

"Öyle olsaydı kızlar mıydın?" diye sordum.

"Bu kadar açıkça sorduğumda, sen ve kızların olduğunu itiraf etmezsen kızarım," diye cevap verdi.

"Bizdik," dedim yumuşak bir sesle.

Javi, kahvesinden bir yudum daha alırken gözlerini benden ayırmasa da kızgın görünmüyordu.

Sonra sordu: "Neden bu konuyu araştırıyorsun, söylemek ister misin?"

"Aslında, sadece babanın adresini öğrenip ona seni rahat bırakmasını söylemek istedim," diye itiraf ettim.

Javi şaşırılmış görünüyordu. "Sana kulak vereceğini mi sanıyorsun?"

"Sanırım çok ikna edici olacağım."

Yüzü yumuşadı, gözleri ısındı ve bana doğru eğildi.

"Onunla aramızdaki durumu biliyorum, Lolita," dedi. "Derinlemesine düşünmeme gerek yok. Ve fikrimi değiştirmeyeceğim. Beni arayabilir, kapıma gelebilir, bunu önümüzdeki on yıl boyunca yapabilir, ama bu onu hiçbir yere götürmez. Yıllar önce, bize yaptıklarını ifşa etmekle tehdit ettim ve bu yüzden annem şu anda hastanede yatıyor. Hâlâ bunun bedelini ödüyor. Bunu onun kefareti olarak görüyorum, ama bu bana zamanımı ya da başka bir şeyimi geri getirmeyecek."

"Tamam, tatlım," diye fısıldadım. "Ancak, bunun bir kefaret değil, sana bakmadığı için sana borçlu olduğu parayı ödemesi olduğunu belirtmeliyim. Hayatın boyunca sana bakması gerekirdi. Ama bakmadı. Binlerce dolarlık nafaka borcu olduğunu tahmin ediyorum. Ve bu parayı, eğer olsaydı, annenin bakımına harcayacağın için, onu maddi olarak sen bakıyorsun. O sadece faturayı ödüyor."

Javi bir süre düşündükten sonra sert bir şekilde cevap verdi: "Ben bu şekilde bakmayı daha çok seviyorum."

"İyi," dedim ve yataktan atlayıp, kutlamak için cheerleader gibi bir şey yapmak yerine, örneğin bir takla atmak yerine...

Ona olması gerektiği gibi görmesine yardım ettiğim gerçeği, kahvemi yudumladım.

Javi konuya geri döndü.

"Oğlunun ayrıcalıklı bir pislik olduğunu biliyorsun. O adam haberlere çıkmaya başlayınca, babam da bana yaklaşmaya başladı. Bunu anlamak için dahi olmaya gerek yok. Onun gurur duyabileceği bir oğul sahibi olma planlarına uymayacağım. Belki çocuklarını yetiştirirken her şeyi mahvetti. Bu da benim suçum değil."

"Hayır, değil."

"Sert davrandığımı düşünebilirsin. O benim tek babam. Ama sen benim hayatımı yaşamadın, bebeğim."

Ona böyle hissettiğimi hiç belli etmemiş olsam da, her ihtimale karşı kendini açıklaması gerekiyordu.

Bu yüzden, şiddetle başımı salladım. "Sert davrandığını düşünmüyorum. Bu senin kararın, tatlım. Kimse senin yerine karar veremez. Kimse bunu yargılayamaz da."

Elini uzattı ve parmağını çenem boyunca gezdirerek, "Teşekkür ederim" diye mırıldandı.

"Bunu söylemene gerek yok. Bu benimle ilgili değil. Sadece ihtiyacın olursa dinlemek için buradayım."

O başını salladı ve geri çekilerek, "Açıkçası, kardeşim bir bok bile etmez. Kız kardeşlerim ise," diye içini çekti, "o daha zor."

Çok zordu ama hiçbir şey söylemedim.

Javi, Javi olduğu için bunu fark etti.

"Ne?" diye sordu.

"Bu sadece bir bilgi. Ne yapacağın sana kalmış. Tekrar söylüyorum, yargılamayacağım. Ayrıca, şunu da belirtmeliyim ki, onları çok iyi tanı mıyordum. Ama bildiğim kadarıyla, iyi kızlardı."

"Evet," diye mırıldandı, uzun bacaklarına bakarak. "Benimkiler de öyle."

Ağzımı kapalı tuttum.

"Bunu yapabileceğimi sanmıyorum,"
bacaklarına söyledi. Ah, benim Javi'm.

Ne demek istediğini anlıyordum.

"Muhtemelen onu içeri almam için bana baskı yapacaklar," dedi.

"Muhtemelen," diye onayladım.

Bana baktı. "Ve bu olmayacak. Olmayacak işte. Nedenini anlamayacaklar, çünkü benim hayatımı yaşamadılar. Duyabilirsin. Empati kurabilirsin. Ama yaşamadıkça asla anlayamazsın."

Göz yaşlarımı tutmaya çalışarak başımı salladım.

"O yüzden o boka ihtiyacım yok," diye devam etti Javi. "Onların da yok." "Hayır," dedim boğuk bir sesle.

Ses tonumu duyunca, tekrar bana doğru eğildi, bu sefer daha da yaklaştı.

"Hepimizi bu zahmetten kurtarsam daha iyi," dedi. "Onlar beni hiç sevmedi, ben de onları hiç sevmedim, hiçbir şey kaybetmiyoruz."

Aynı fikirde
değildim. Ama
karşı çıkmadım.

"Bir başka nedeni de, *mi pequeña*, benim hayatım her zaman benim yaşadığım bir şey olacak, ama onlar yaşamadı. Onlar gerçekten çok farklı bir hayat yaşadılar. Ve onların sahip oldukları ile benim sahip olmadıklarım arasındaki uçurum çok büyük."

Bunun üzerine yutkundum, çünkü ben onların yaşadıklarını yaşamıştım.

"Bu seninle ilgili değil, bebeğim. Sen benim kız kardeşim değilsin," dudakları seğirdi, "çok şükür."

"Teşekkürler," diye onayladım.

Daha da yaklaştı ve dudaklarıma hızlıca bir öpücük kondurduktan sonra, "Benim iyi kızım," diye mırıldandı.

Her neyse.

Birkaç santim geri çekildi. "Sonuç olarak, o adamla yüzleşmene gerek yok. Ben hallederim."

Hâlâ Austin Atherton'a vazgeçmesini söylemek istiyordum. Ama şimdilik başımı salladım.

"Cidden, Harlow, bırak gitsin," diye emretti. Hay aksi!

"Tamam, Javi," diye pes ettim (belki).

O da belki'yi okudu, ben de o "Karar verildi, sen onunla tanıştın, o da seni gördü. Şimdilik geri çekildi, ama yaşayan hiçbir erkek sana bakıp benim seninle ne durumda olduğumu anlamaz. Özellikle de tereddüt etmeden aramıza girip onu kovduktan sonra. Sen araya girip benim durumumu anlatarak onu geri çekilmeye çalışırsan, bu sadece onun zaten bildiği şeyi pekiştirecektir. Benim

iyi bir kadınla ciddi bir ilişkim var. Sence o bunun bir parçası olmak istemez mi? Seni tanımak istemez mi? Oğlunun kadını. Gelecekteki torunlarının annesi."

O zaman çok daha sert bir şekilde yutkundum.

Bu da demek oluyordu ki, zorla çıkarmak zorunda kaldım, "Gelecekteki torunlarının annesi mi?"

Kaşları uğursuz bir şekilde çatıldı. "Aynı fikirde değil miyiz?" Benden çocuk sahibi olmak istiyordu!

Kesinlikle Javi ile baş başa daha fazla zaman geçirmek istiyordum (çok daha fazla), ama söylemek zorundaydım, onun çocuklarını doğurmak istiyordum.

Tamamen aynı fikirdeydik. Yine de.

"Çocuklar hakkında konuşmadık, Javi." "Kaç tane istiyorsun?"

"Üçten fazla olmasın."

"Anlaştık," diye homurdandı. "Demek çocuklardan konuştuk." Kahkahayı bastım.

Javi kolunu belime doladı ve beni kendine çekti, böylece durduğumda tek görebildiğim o oldu.

"Ortaya çıkarsan," dedi nazikçe, "erkeğinin arkasını kollarsan... yine... bu onda daha da büyük bir ateş yakacak. Daha fazla kefarete. Benim iyi bir hayat, iyi bir kadın, bir aile kurmayı başardığımı biliyor, ama o bunun bir parçası değildi ve olmaya da devam etmeyecek."

İhtiyacı olan buydu. Karar verdiği buydu. Ve benim karışmamı istemiyordu.

Bu yüzden bu işe karışmayacaktım.

Telefonumu yatağa bıraktım ve onun yanağını okşadım. "Tamam, Javi."

"Bunu sana söylüyorum çünkü bu, babam ve ailemle ilgili benim kararım. Bu konuda hiçbir şüphem yok. Geleceği bilemem. Şu anda söyleyebileceğim tek şey, gelecekteki ben farklı bir karar verse, bu beni çok şaşırtacaktır."

"Tamam," dedi konuşmayı bitirdiğinde.

"Ve bu yüzden uykularım kaçmıyor," diye devam etti. "Tamam."

"Yani, babanı aramazsan ya da onlarla ilişkini kesmeye karar verirsen, sana davranışlarını affedemezsen, bununla yaşamak için enerji harcamak istemezsen, onları hayatından çıkarmak ve kendini güvende hissettiğin insanlarla birlikte olmak senin hakkın."

Ah.

Artık onunla aynı yolda ilerliyordum.

"Senin kadar nerede olduğumu anlamış değilim, tatlım," dedim ona.

"Ve bu da sorun değil. Hayatında bir kez olsun, o ailenle birlikte, bu seninle ilgili olacak, senin zaman çizelgende, senin istediğin gibi olacak ve senin istediğin gibi gelişecek."

Bu adamdan kesinlikle çocuk sahibi olacaktım.

Beni bıraktı ve arkasına yaslandı, sonra şöyle dedi: "Babanı bulacağım, onunla konuşacağım ve ona siktirip gitmesini söyleyeceğim."

Ona baktım.

Sonra "Ummm..." diye mırıldandım.

O bir yudum aldı ve rahat bir şekilde, "Tartışmaya gerek yok, bebeğim. Bu konuda kararları sen veriyorsun. Ve ben de onun bunu bilmesini sağlayacağım." dedi.

"Kararları ben verip, babamla yüzleşmemeni isteyebilir miyim?" diye sordum.

"Hayır," diye
reddetti. "Javi!"
diye bağırdım.

Aniden, onun kahvesi bitti, benim kahvem bitti ve ben onun kalçalarının üzerine oturdum, göğsüm onun göğsüne bastırılmıştı ve yüzü benim yüzümdeydi.

Oh, tanrım.

"Seni anlıyorum," diye homurdandı. "Benim yapacağım şeyi yapmana izin vermeyeceğim. Ama babamla ilgili kararımı verdim. O bu konuda hiçbir şey yapamaz. Seninkini vermedin. Sana alan lazım. Düşünmek için zamana ihtiyacın var. Ve bunu, mesajlaşarak ya da telefon görüşmeleri yaparak, onların kafana girip her şeyi mahvetmelerine izin vermeden elde edeceksin."

"Jav..."

Beni keserek devam etti. "O zaman beklemelerini ben söylemeliyim. Eğer yapamazlarsa, bu senin kararını vermen için yardımcı olur. Ama sen ne yapmaya hazır olana kadar, onlar sana bulaşmayacaklar. Ben babanla başlayacağım. O diğer ikisine söyler."

"Onunla konuşmaya hazır olana kadar onu engelleyebilirim." "Senin nerede yaşadığını biliyor mu?"

"Şu anda orada yaşamıyorum."

"Çalıştığın yeri biliyor mu?"

Bluh.

Hiçbir şey söylemedim.

"Evet," diye homurdandı Javi. "Meyvelerin benim buzdolabında. Yoga matın diğer yatak odamda. Kışın benim yatağımda. Ben senin erkeğim. Ve bunu sadece yapmakla kalmayacağım, yapmak zorundayım."

Bu kesinlikle Alfa Erkek Bölgesi'ydi (büyük harflerle) ve henüz eğitimimi almadığım için dikkatli davranmam gerekiyordu.

"Kendime bakabilirim, tatlım," dedim dikkatlice.

"Biliyorum. Ve otuz yıldır onlarla birlikte bunu yapıyorsun," diye cevap verdi. "Ama artık yalnız değilsin."

"Sen de değilsin," diye işaret ettim.

"Biliyorum," diye cevapladı.

"Peki... sen bana bakarsan, karşılığında ben ne alacağım?" Bana baktı.

Sertçe.

"Ve sürtük ponpon kızlardan bahsetme," diye uyardım.

"Bebeğim," diye fısıldadı ve ses tonu beni alarma geçirdi. "Ne?" diye fısıldayarak cevap verdim.

"Bu yüzden kız kardeşlerim asla anlamayacak, ama bu bir şey" —bana güçlü bir şekilde sarıldı—"senin anlamaman gereken bir şey."

"Ne?" Bu sefer çok daha titrek bir sesle sordum. O, dünyamı altüst etmekte tereddüt etmedi.

"Her gün güneş ışığıyla uyanıyorum. Lanet olası Rusya'da yaşıyor olsak bile, senin yanında uyanırsam güneş ışığıyla uyanırım. Kızma ama gerçek bu. Küfür edemezsin ama en sevdiğin şey gibi sikimi emiyorsun ve içimdeyken ağzın kirlenebiliyor. İşe gitmek için benden uzaklaşırken bana el sallıyorsun. Sabahları smoothie yaparken mutfağında zıplıyorsun. Geceliklerin var ama her gece benim tişörtlerimi giyiyorsun. Bana sanki sel ve yağmur getirebilecekmişim gibi bakıyorsun. Altı yaşından yirmi iki yaşına kadar bir evim yoktu. Ayrıca tek odak noktamın lüksüne de sahip değildim.

hayatta kalmak. Altı yaşındayım ve kendime ve anneme bakıyorum, bu yüzden tüm bu süre boyunca ikimizin de hayatta kalmasına odaklanmak zorundaydım."

Kollarını daha da sıktı ve sesi daha da sertleşti. İlk başta bu iyiydi, çünkü söylediği her şey beni parçalamakla tehdit ediyordu ve o beni bir arada tutuyordu.

"Ve senin parfümünü aldım, o da çiçekler ve güneş gibi kokuyor, çarşafarımda ve kanepemdeki sık battaniyede."

Yeni battaniyesi güzeldi, ama lüks değildi. Yine de, o kesinlikle öyle olduğunu düşünüyordu.

"Nefes alarak karşılığını veriyorsun," diye bitirdi. Aman Tanrım.

Aman Tanrım.

Aman Tanrım, Tanrım, *Tanrım.*

Javi'nin çocuklarını doğuracaktım.

Sesim berbat durumdaydı çünkü ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. "Bunu çok uzun süre yapmaya devam etmek için elimden geleni yapacağım" dedim. "Zorundasın" diye mırıldandı, beni tutan elleri gevşedi ama bırakmadı.

bırak gitsin.

"Ve babanı görmeye gitmeyeceğim," diye daha önce söylediğimi tekrarladım. "İyi," diye cevapladı.

"Bence gerçekten denersen, seli kontrol edip yağmur yağdırabilirsin," diye fısıldadım, sonra gözlerini çok yavaşça kapattığını izledim ve geçen gece ona sevgiyle seslendiğimde gördüğüm o acı, yüz hatlarına yerleşti.

Ama yanılmıştım.

O acı değildi.

Ya da belki öyleydi, ama gerçekten *çok* iyi hissettiren bir acıydı.

Tırnaklarımı hafifçe sabah sakallarının üzerinde gezdirdim ve o gözlerini açtı. "Sana daha önce senden çok hoşlandığımı söylemeyerek gerçekten büyük bir hata yaptım, değil mi?"

Bu sözüm üzerine kolları tekrar beni sıktı. "Pişman değilim."

"Tamam," diye hırıltıyla cevap verdim.

Elini gevşetti. "Babana gideceğim konusunda söylemek istediğin başka bir şey var mı?"

Tanrım.

O sadece... *hayattı.*

Bana durumumu daha ayrıntılı olarak açıklamam için bir fırsat veriyordu. Ama benim açıklamam gereken bir şey yoktu.

Eğer bunu yapmak zorunda kalırsa, eğer o, alfa olarak ya da sadece Javi olarak ve tüm hayatını bir kadına bakarak geçirmiş biri olarak bunu yapmak zorunda kalırsa, babam muhtemelen kızı hakkında yüzüne karşı büyük bir adamla karşılaştığında çılgına dönecekti.

Ama Javi bunu yapmak zorundaydı.

Bu yüzden başka bir şey söylemeyecektim. Kafamı salladım.

"Smoothie'ni ister misin?" diye sordu.

Başımı salladım.

Onu avuçladı ve hızlıca öpmek için dudaklarına götürdü.

Beni geri çekmeme izin verdiğinde, "Tamam, bebeğim, güne başlayalım" dedi.

Benim (bizim) yeni ritüelimizin bir başka parçası da, Javi her zamanki gibi kahvelerimizi almaya gittikten sonra yatağa geri döndüğümde, yataktan kalkmadım.

Javi ikimizi de yataktan kaldırdı.

Javi de benim smoothie'lerime bayılmıştı.

Ve o sabah, smoothie'leri hazırlarken adımlarım daha neşeli olabilirdi.

Ama kimsenin beni suçlayacağını sanmıyordum.

YİRMİ İKİ

"BAĞIMSIZ KADINLAR, BÖLÜM 1"

(DESTINY'S CHILD)

Cuma günüydü ve Javi'nin kamyonetine atlayıp beni işe götürmesi için kapıdan çıkmak için acele ediyordum.

Son birkaç günün özetini anlatayım.

Ne yazık ki, Javi işleri olduğu için sabahları benimle vakit geçiremiyordu ve 11:30'da başlayan işine sonsuza kadar devam edemezdi.

Bu nedenle, yeni eğlenceli sabah ritüelimizi değiştirmek zorunda kaldık.

Benimkini yeniden düzenleyerek seks ekledim (hala eğlenceli) ve Javi için paket smoothie hazırladım (bu da eğlenceli, ama o kadar değil). Ama Javi, beni almaya gelip işe götürene kadar (yani derslerime gidemeyecek kadar) onunla kalmamı istemesine rağmen, yoga matıma geri dönüp yeni erkek arkadaşımın ne kadar harika olduğunu (diğer şeylerin yanı sıra) günlüğüme yazarak biraz zaman geçirebildim.

Babam hala (sık sık) arıyordu ve üç sesli mesaj bırakmıştı.

Onunla ne yapacağıma karar veremediğim için sesli mesajları henüz dinlememiştim.

Annemden ise tek bir kelime bile yoktu.

Javi'nin babamla konuşmak için zaman bulup bulmadığını bilmiyordum ve sormadım. Yapacağını söylemişti. Zamanını boşa harcayacağını düşünmedim. Ama korkak olduğumu söyleyebilirsiniz, nasıl gittiğini bilmek istemedim.

Ama tahminimce, konuşmamıştı, yoksa babam beni aramazdı. Raye ve Jessie'ye bu konuyu sordum ve onlar da yine benim içgüdülerimin doğru olduğunu ve "onun yapması gerekeni yapmasına izin vermemi" söylediler. yapmasına izin ver" dediler.

"Onların koruma içgüdüleri çok güçlüdür. Onları durdurursan, kendi başına bela alırsın," dedi Jessie Yoda gibi.

Doğrusu, içimden gelen ses (günlüğümün sayfalarında yazdıklarımdan bahsetmiyorum bile), Javi'nin benimle ailemin zehirli ilişkilerinin arasına girmesini sevdiğimi itiraf etti. Bu ona bir şey kazandırdı,

beni daha büyük bir şeyden korudu ve bu iyi hissettirdi, hayatımda ilk kez yanımda biri vardı.

Babamın büyük, güçlü, yakışıklı, dengeli, koruyucu ve sevgi dolu Javi'nin beni kolladığını görmesi fikrini çok sevdim.

Tüm bunlardan sonra, soruşturmamız durma noktasına gelmişti.

Luna, Shanti ve Tex, Trev'in yatak odasında bir video sistemi olduğunu gösteren hiçbir şey bulamamışlardı, ancak Javi'nin bana anlattıklarından, bir ara böyle bir sistemin olduğunu biliyorduk. Yani ya katil, polisler ya da Nightingale ekibi onu almış ya da Trev ölmeden önce onu sökmüştü.

Trev'in cep telefonu veya dizüstü bilgisayarı hakkında hiçbir bilgi yoktu.

Arthur, Sun Dial LLC web o' shell şirketinin yalanlarını çözememişti.

Bu bize düşünmemiz gereken bir şey verdi, çünkü Arthur hemen hemen her şeyi yapabilir gibi görünüyordu ve onun bunu çözememesi biraz rahatsız ediciydi.

Javi bana, Kev'i "güvenli bir evde" tuttukları konusunda daha fazla bilgi verdi, çünkü onu serbest bırakırlarsa Trev gibi öleceğinden endişeleniyorlardı.

Anlatmadığı iki şey vardı: Titus'un evinin önünde aldıkları adamlara ne olduğu ve bizim bildiğimizden daha fazla bir şey öğrenip öğrenmedikleri.

Ancak, bodyguardların durumu devam ettiği için, öyle olduğunu düşünmedik.

Son olarak, akşam ekibimizden iki kadın, Persia ve Lotus, polis müşterileri vardı ve ellerinden geleni yaptılar. Ancak, onların elinden gelenin en iyisini yapmalarından, Phoenix Polisi'nde itibarımızın ne kadar yayıldığını öğrendik, çünkü iki kız da biraz araştırma yapmaya başladılar ve polisler onları hemen durdurdu. Onlar, kanun adamları olarak seks işçilerinden seks hizmeti satın almaktan çok, Angels'ın muhbirinin onlardan bilgi alıp aktarması durumunda ne olacağı konusunda daha çok endişeliydi.

Yine de, Persia ve Lotus'un denemesi çok hoştu.

Günlerdir kimsenin evi basılmadığı ve BMW ile kovalanmadığı için, adamların koruma görevlerini bırakabilecekleri giderek daha fazla belli oluyordu.

Aslında, bu bizim çözemediğimiz ilk vaka olacak gibi görünüyordu.

Bu durum beni üzdü.

Yani, ilk olarak, Trev ile sadece kısa bir süre tanışmıştım ve tüm kanıtlar onun büyük bir pislik olduğunu gösteriyor olsa bile, hiçbir cinayet çözülmeden kalmamalıydı.

İkincisi, Hottie Squad'ın aylarca bizim güvenliğimizi sağlamak için hayatlarını değiştirmesini istemiyordum, ama her şey normale dönerse, Javi ile işe gidip gelemeyecektim. Ve artık onun evinde kalmak "zorunda" kalmayacaktım.

Yanlış anlaşılmasın, Oasis'teki dairemi seviyordum. Onu özlüyordum. Onu istediğim gibi düzenlemek çok eğlenceliydi.

Tabii ki, akşam yemeğini hazırlamayı, yemeyi, sonra Javi ile yatmayı ve onun yanında uyanmayı tercih ediyordum.

"Lolita," diye seslendi Javi.

Onun kamyonetine binmiş, ona hızlıca bir öpücük vermişim ve o da yola çıkmıştı. Ben tüm bunları düşünürken, onun benim takma adımı söylemesi beni hayallerimden uyandırdı.

"Ne?" diye sordum, ona dönerek.

"Aklında bir şey mi var?"

"Davamız hiçbir yere varmıyor" diye özetledim. "Mm," diye mırıldandı.

"Seninki?"

"Sizinkinden fazla bir şeyimiz yok," diye şaşırtıcı bir şekilde itiraf etti. "Bu da polisin de bir şey bulamadığı anlamına gelir," diye tahmin ettim.

O homurdandı.

Bunu evet olarak kabul ettim.

Öne doğru döndüm ve homurdandım.

"Bazen gizemler çözülemeyebilir, bebeğim," diye Javi bilgeliğini paylaştı.

"Meleklerin davalarımızdan birinin başarısızlıkla sonuçlanmasından pek hoşnut olduklarını sanmıyorum," dedim ona. "Yani, diğer davalarda masum insanlara yardım ediyorduk, Trev'in masum olduğunu söylemek zor ama adamın boğazı kesildi."

"Üzgünüm, küçük anne," diye mırıldandı ve bunu söyledikten sonra kendimi biraz daha iyi hissettim, ama bunun nedeni daha çok, bunu söylerken aynı anda parmağını

parmağını uyluğumun aşağısına doğru kaydırđıđı içindi.

Sonra konuyu değiştirdi.

"Hafta sonu yaklaşıyor. Tüm eşyalarını senin evine taşımamı ister misin?"
Aman Tanrım! Beni şimdiden taşınmaya zorluyordu! "Ben de bazı eşyalarımı taşıyayım, böylece bir süreliğine senin pembe yatak odanı kullanabiliriz."

Bu sefer ona baktığımda koltuğumda zıpladım. "Eric ve Jessie gibi mi olacağız?" diye heyecanla sordum.

O, benim ne demek istediğimi tam olarak anlayarak bana bir gülümseme attı, sonra yola bakmaya devam etti. "Gördüğüm kadarıyla akıllıca davranıyorlar. Hızlı bir şekilde derinlemesine girdiler, ama önemli kararlar almadılar, kimse kolayca geri alamayacağı bir şeyden vazgeçmedi. O, onun evinde eşyalarını aldı. O da, onun evinde eşyalarını aldı. Kedi seyahat etmeyi umursamıyor. Her gece, belki farklı yataklarda, ama yine de birlikte yatıyorlar. Birbirlerini tanımak ve ilişkinin doğru olup olmadığını anlamak için kendilerine zaman tanıyorlar. Birbirlerine uyuyorlar. Evet, bence biz de Turner ve Jess gibi yapmalıyız."

Harika bir evim var, onun evi de benim!

Ve her gece birlikte yatıyorduk! Mükemmel!

Kabinin diğer tarafına uzanarak onun yanağına yüksek sesle bir öpücük kondurdum. Ben geriye yaslanırken o kıkırdadı.

"Benim eşyalarımı ve senin eşyalarını benim evime taşıyacağız, geç de olsa evet," diye onayladım.

"Anladım," diye cevapladı, sesi bile

gülümsüyordu. Dostum, *bizi çok seviyordum*.

Tamamen sevimliydik!

The Surf Club'ın önündeki intihar şeridine vardığımızda, Tex'in ayakkabı cilalarından bugün orijinal olmak istemediğini anladım. Üzerinde kıllı, kızgın bir adamın yüzü ve "BUGÜNÜN TEX ÖZELİ, METİN" yazısı vardı.

Özgün olmayabilir, ama kapının önünde bir kuyruk olduğu düşünülürse popüler olduğu söylenebilir.

Gerçi, genelde öyleydi.

O sabah Tex'in kahvesinden bir tane alacaktım.

Javi arkaya park etti. Kısa bir öpüşme seansından sonra, kamyonetten atladım ve SC'ye koştum, ona

Çantalarımı yerleştirdim, önlüğümü bağladım ve ona "Hey, Lucia" diye seslendim, ama o, kokladığı tencereden çıkan buharla yüzü kaplıydı (yine beni görmezden geldi).

Kulübün ana bölümüne girdim, selam verdim, huysuz Tex Groupies'e cesaretle karşı koyarak sırayı atlayıp kendime bir Textual aldım ve işe koyuldum.

İşler başlamadan önce yarım saat geçti.

Tex, "Siz kadınların *telefonu var mı*? Ne? Şehre gelip bana haber vermeyecek misiniz?"

Kahve köşesine baktım ve nefesim kesildi, çünkü Indy (Rock Chick birinci kitap), Ally (sekizinci kitap), Roxie (üçüncü kitap) ve Roxie'nin en iyi arkadaşı Annette (kitapta yok, ama diğer kitapların çoğunda komik bir şekilde yer alıyor) içeri giriyorlardı.

Fazla sık görüşmüyorduk ama hepimiz Yeni Yıl için Denver'a gitmiştik.

Çok eğlenceli olmuştu.

Uzun mesafeli bir kız grubunu bir araya getiren hiçbir şey, kokteyl kıyafetleri, kokteyller ve bol bol dudak senkronizasyonundan daha iyi olamazdı.

Annette etrafına bir bakış attı ve "Aman Tanrım" diye bağırdı. Sonra Molly Shannon'ın eski SNL *Superstar* programındaki gibi kollarını havaya kaldırarak bir hamle yaptı ve "Burası çok *havalı*" diye ekledi.

"Fortnum's'a bitkiler koymalıyız," dedi Indy, o da etrafına bakarak.

"Bir duvar resmi de lazım," dedi Roxie. "Bu çok havalı." "Selam, kızlar," dedi Ally, Angels'ın bulunduğu yöne doğru.

"Aman Tanrım," dedi Raye, hepimiz onlara doğru ilerlerken. "Siz burada ne yapıyorsunuz?"

Önce kucaklaştık, sonra da bir araya toplanıp sohbet ettik. "Tex ve Nancy bir ev seçtiler," dedi Roxie. "Teklifleri kabul edildi.

teklifleri kabul edildi. Yirmi gün sonra taşınacaklar."

"Ve biz meraklıyız, bu yüzden nasıl bir yer olduğunu görmek için buradayız," dedi Indy.

"Gönderdikleri fotoğraflara inanamıyorum," diye ekledi Ally.

"Tex ve Nancy bir ev seçtiler mi?" diye sordu Luna.

"Tex! Dostum!" Jessie bağırdı. "Bir ev seçtin ve bize söylemedin bize

?" "Rock Chicks'e de söylemedin!" Tex bağırarak cevap verdi.

"Söylemedi. Nancy Jet'e söyledi," diye doğruladı Indy. "Jet de burada ama erkekler bir şeyler yapıyorlar ve o da gelemedi."

Jet, başka bir Rock Chick (ikinci kitap), üç oğlu vardı. Başka bir deyişle, çoğu zaman elleri doluydu.

"Erkeklerini de getirdin mi?" diye sordu Luna.

Annette, Roxie ve Ally'nin omuzlarına kolunu attı. "Kızlar gezisi, kaltak."

Birbirimize ne kadar büyük gülümsediğimizi düşünürsek, hepimiz bunu anladık.

"Bu bir kokteyl gerektirir," diye karar verdi Jessie.

"Beş dakikadır buradayız ve gündüz içki içmek teklif ediliyor," dedi Annette. "Bu, başka bir mağaza açmamı sağlayabilir. Head South."

Bu arada, Annette'in Denver'da (Head West) ve Chicago'da (Head East) birer head shop'u vardı. Annette, esrar ve hippie aksesuarları alanında bir tür moguldu.

"Sen de bizi terk edersen, çok kızarım," diye bağırdı Indy. Sonra, Tex'in duyabileceği kadar yüksek sesle, "Artık kaçak yok!" dedi.

"Siz kızlar sıkıcı olmayı bırakın, ben Denver'a geri döneceğim," diye bağırdı Tex.

"Lütfen, efendim, bunu yapmayın," diye yalvaran bir müşterinin sesi duyuldu.

"Ben buradayım," diye bağırarak cevap verdi Tex.

"O zaman ben de Denver'a taşınyorum," dedi başka bir müşteri. Tex'in hayranları olduğunu söylemiştim.

"Tex'in evinin fotoğraflarını görebilir miyiz?" diye sordu Shanti.

Roxie telefonunu çıkardı ve hepimiz fotoğrafları görmek için etrafına toplandık.

"Şey... ah..." Jessie pek yorum yapmadı.

Onun fikrini söyleyememesini anlıyordum.

Ev tek katlı, L şeklinde, blok gibi, hiç karakteri yoktu ve sanki yirmi yıldır kimse yaşamamış gibi görünüyordu.

Ön tarafında açık renkli çakıl taşlarıyla kaplı devasa bir garaj yolu vardı. Bir tarafta kurumuş bir ağaç ve kıvrımlı bir kaktüs dışında neredeyse hiç bitki örtüsü yoktu. Ön tarafta, birinin mimari açıdan ilginç bir şey yapmaya çalıştığı anlaşılan beton bir yarım duvar vardı, ancak genel olarak "Burada Bir Baltalı Katil Yaşıyor" havası göz önüne alındığında, bu girişim başarısız olmuştu.

Havuz ovaldı, orijinal astarı hala duruyor gibiydi ve bunu biliyordum çünkü dibinde biraz çamur dışında her şeyi görebiliyordum.

İç odalar kutu gibi ve küçüktü, ancak hepsinde tavandan tabana pencereler vardı, ki bu, pencerelerden çalılar ve ürkütücü bir havuzdan daha iyi bir manzara görünüyor olsaydı harika olurdu. Tabii ki, burası Phoenix'ti. Yazın tavandan tabana pencereler, gerçekten iyi güneşlikleriniz yoksa klima faturasını çok yükseltir.

Mutfakta hardal rengi dolaplar ve aletler vardı.

Artı tarafı, yapının orta yüzyıl modern tarzında olduğu açıktı ve eğer biri kolları sıvayıp biraz özen gösterirse, muhteşem bir yer haline gelebilir.

Olumsuz tarafı ise, şey... geri kalan her şeydi.

"Tex amca, ev sahibi olma ve dekorasyon seçimleri konusunda 70'lerden çıkamamış gibi," dedi Roxie.

"Kedi terası var!" diye bağırdı Tex.

İşte bu kadar. Havuzun yanında bulunan o büyük, perdeli veranda benzeri şeyin ne olduğunu merak ediyordum.

Ve Tex'in kedileri sevdiğini söyleyebiliriz, çünkü ondan milyonlarca vardı.

"Bunun henüz yıkılmamış olmasına inanamıyorum," dedi Luna, Roxie telefonunu cebine koyarken.

"Ünlü bir mimarın tasarımı. İnsanlar onu satın alıp başka bir şey yapmak istediler. Böyle bir durumda, mahalledeki diğer insanlar buna engel olmak için harekete geçerler," diye bilgilendirdi bizi Roxie. "Engel olmuş olabilirler, ama hiçbiri onu düzeltmek için para harcamak istemedi."

Birkaç muhteşem, orta dönem modaya uygun Fenike mimari şaheserinin mimarı olan çok ünlü mimarlar vardı.

Bu yüzden şok içinde gözlerimi kırptım. "Frank Lloyd Wright mı?"

Roxie başını salladı.

"Ralph Haver?" diye sordu
Jessie. Roxie yine başını
salladı. "Al Beadle?" diye
denedim.

Roxie sinirlendi ve beni işaret etti. "O adam."

"Hepimiz sırayla buraya gelip burayı güzelleştireceğiz," diye duyurdu

Annette.

"Değilsin!" diye bağırdı Tex.

"Yapıyoruz, koca adam!" diye bağırdı Annette. "Bahçe görevindeyim!" Bize
geri döndü. "O lanet şeyi xeriscape yapmak için sabırsızlanıyorum."

"Ben mutfağı yapacağım," diye bağırdı Roxie, Tex'in duyabilmesi için.

"Indy ve ben harika bir oda yapıyoruz!" diye bağırdı Ally. "Jet
banyoları üstlendi," diye ekledi Ally.

"Melekler de bu işe katılabilir mi?" diye sordum, Nancy'nin yeni evine
yerleşmesine yardım etme fırsatı beni heyecanlandırmıştı, umarım sonunda
hardal rengi ev aletleri olmazdı.

Onların tüm eşyalarını düzenleyebilirdim!

"Yarın Nancy ile buluşacağız," dedi Indy. "Siz kızlar da gelerseniz çok
sevinir. Her türlü yardıma ihtiyacı olacak."

"Olduğu haliyle mükemmel," diye bağırdı Tex.

"Biraz özen gösterilmesi gerekiyor!" diye bağırdı Roxie.

Tex içeri girdi, Rock Chicks'i görmezden geldi ve Angels'a somurtarak
baktı.

"Burada ekmek kazanan tek kişi ben miyim? Yoksa Otis ve Lucia'nın
dışında çalışan tek kişi ben olmamak için çalışanlarımın yarısını kovmam
mı gerekiyor?" diye sordu.

"Ah, Tex amca, patron olmaya çalıştığında çok tatlı oluyorsun," diye Roxie
şakıdı.

"Ben onların patronuyum," diye karşılık verdi Tex.

"Pfft. Sanki onları kovacakmışsın gibi," diye karşılık verdi
Ally. Tex cevap veremedi, "Uh... Jessie?" diye bir ses
duyduk.

Hepimiz dönüp baktığımızda Lucia'nın elinde bir dizüstü bilgisayar tuttuğunu
gördük.

"Evsiz arkadaşın arka kapıya geldi, kapıyı çaldı ve ben açtığımda bunu
bıraktı," dedi Lucia.

Hepimiz heyecanlandık ve Jessie, "Homer?" diye sordu.

Lucia başını salladı.
"Hay sıçayım," diye fısıldadı Raye.
O anda hepimiz mutfaktan geçip arka kapıya koştuk.
"Sen bu tarafa git!" Jessie, dışarıda kimseyi görmeyince bağırdı. Sağa işaret ederken sola doğru gidiyordu.
Raye ve Luna onu takip etti. Ally de öyle.
Roxie, Indy ve Annette beni takip etti.
"Homer kim?" Roxie yanımda koşarken nefes nefese sordu.
"O, Jessie'nin son görevimizde tanıştığı özel arkadaşı. Kaçırılan kişi o," diye nefes nefese cevap verdim.
"Anladım," diye hırıltıyla cevap verdi Indy.
Yan tarafa koştuk ve herkes ön tarafta buluştu. Homer yoktu.
Hepimiz geri döndük ve koşarak geri gittik.
Jessie ve Ally arka sokağa koştular, geri kalanımız ise Surf Club'ın yanındaki iş yerlerinin otoparklarını kontrol ettik.
Homer hala yoktu.
Hepimiz paloverde ağacının az gölgesinin altında toplanmak için geri döndük.
Hepimiz (Ally hariç) ağır ağır nefes alıyorduk.
Ama Annette eğilmiş, bir elini yan tarafına bastırmış, homurdanarak "Sizi kaltaklar, beni neredeyse öldürüyordunuz" diyordu.
Jessie onu görmezden gelerek, "Nasıl ortadan kaybolabilir ki?" diye bağırdı. Kimse buna bir cevap veremedi. Ama hepimiz onun acısını anlıyorduk.
Homer, kötü adamlardan kurtarıldıktan kısa bir süre sonra ortadan kaybolmuştu. O zamandan beri Jessie çok endişeleniyordu, ama Hottie Squad'ın onu aramasını yasaklamıştı. Onun avlandığını hissetmesini istemiyordu.
Ama Luna'nın bir sorusu vardı.
"Dizüstü bilgisayarla ne yapıyordu? Ve neden sana verdi?"
Işık doğarken hepimiz birbirimize inanamadan baktık ve sonra hepimiz The Surf Club'a geri döndük.
"Aman Tanrım!" diye bağırdı Annette, son koşumuz belki de elli metre kadar olsa da. "Beni öldüreceksin!"

"Tek kelimeyle. Jöleli şekerler!" diye bağırdı Roxie. "Dört kelimeyle. Bong'u bırak."

"*Bebeğimi asla bırakmam!*" diye bağırdı Annette (böylece oksijensiz kalmamıştı), hala paloverde ağacının yanındaydı.

Arka kapıdan içeri koştuk ve Shanti, Willow, Lucia ve Tex'in hepsinin dolapların önündeki bankın yanında durup orada duran dizüstü bilgisayara baktıklarını gördük.

Willow bize baktı. "O Trev'in."

Hepimiz etrafında toplandık ve Jessie sordu, "Trev'in dizüstü bilgisayarını biliyor musun?"

Willow işaret etti.

Dizüstü bilgisayara baktık.

Apple logosunun üzerinde, belinden kalçasına ve uyluklarına kadar uzanan bir kadının silueti olan bir çıkartma vardı. Kadın tanga giyyordu. Tangasının üstünde "FUCK ME" yazıyordu.

Evet.

Bu Trev'in dizüstü bilgisayarıydı.

"Homer, Trev'in dizüstü bilgisayarını nasıl aldı?" Raye,

Jessie'ye sordu. Cevabı Lucia verdi.

"Sana vermemi söyledi. Sokakta onu aradığını duyduğunu söyledi."

"Aman Tanrım, bu çok çılgınca ve aynı zamanda çok havalı!"

diye bağırdım. "Kesinlikle haklısın," diye Ally de aynı fikirdeydi.

"Bu, onu nasıl ele geçirdiğini açıklamıyor," dedi Raye.

"Hediye atın dişine bakarsan, gözüne tükürmezsin," diye bağırdı Tex.

İyi bir tavsiye.

"Polisi aramalı mıyız?" diye sordu Willow.

"Tabii ki hayır," dedi Luna. "Lucia, lateks eldivenimiz var mı?"

Luna ona deliymiş gibi baktı, çünkü evet, o mutfakta çalışıyordu. Sık sık lateks eldiven giyerdi.

"Ben getiririm," dedi Shanti ve mutfığa koştu.

Lucia onun peşinden gitti ve eldivenler oradaydı. Lucia'nın bir günde katlanabileceği tüm heyecan buydu.

Shanti geri geldi ve eldivenleri Luna'ya uzattı.

Eldivenleri giyip dizüstü bilgisayarın yanına çömeldi ve hepimiz nefesimizi tutarak bilgisayarın kapağını açıp açma düğmesine basmasını bekledik.

"Hiçbir şey bir şey olmadı," dedi Annette, dedi. in
bu bu geri dönmüştü.

"Muhtemelen şarjı bitmiştir," dedi Luna, doğrulurken. "Şarj kablosu olan var mı?" diye sordu Ally.

"Bende yok," dedi Raye.

"Burada yok," dedi Shanti.

Birkaç tane daha hayır cevabı aldıktan sonra Raye şöyle dedi: "Açabilsek bile, sorunlu videolar oynatılmaya başlamayacak. Muhtemelen şifre korumalıdır."

Bu doğruydı.

Tüm Meleklerin omuzları çöktü.

"Eğer onu çalıştırabilir ve o bebeği modeme bağlayabilirsem, Brody'nin bir sihir yapabileceğine eminim," dedi Ally.

"Modem mi?" diye sordu Willow.

"Ah, yeni nesil ne kadar da sevimli, değil mi?" diye şaka yaptı Roxie.

"Kablosuz olmayan bir modemi nereden alabileceğimi bilmiyorum, ama eminim Clarice'in ofisinde kullanabileceğimiz bir şey vardır," dedi Raye.

"Modemleri fişli ürünler satan hemen hemen her yerden satın alabilirsin," dedi Ally. "Ama Clarice'i ara. Bunu ona götürelim. Ben Brody ile iletişime geçeceğim. Uzun mesafeli bir mucize yaratıp yaratamayacağını bir bakalım."

"Ben, Willow ve Raye birkaç saat daha çıkamayız," dedi Luna.

"O zaman kiralık araba aldığımız iyi oldu," diye cevapladı Indy. "Yola çıkıp işe başlayabiliriz."

Bunun üzerine herkes gülümsedi.

İntikam Melekleri ve Rock Kızları *harekete geçti!*

"Bekle, gitmeden önce, hangisinin patlama olasılığı daha yüksek bilmek istiyorum. Alkol satan bu havalı kahve dükkanı mı? Yoksa Clarice denen kadının evi mi?" diye sordu Annette.

"Benim tahminim, dizüstü bilgisayarın olduğu yer," dedi Shanti.

"O zaman ben burada kalıyorum," diye karar verdi Annette. Sonra Jessie'ye baktı. "Kokteyllerden mi bahsediyordun?"

Ally, Indy ve Roxie dizüstü bilgisayarla arabalarına gittiler.

Annette bara gitti.

Tex kahve dükkanına gitti.

Melekler hızlıca bir toplantı yaptılar.

"Bir bilgisayar uzmanı lazım," dedi Raye, bariz olanı işaret ederek.

"Cody bilgisayarlarla arası iyidir," dedi Jessie. "Yanlış takımda," diye cevapladı Luna.

O çok rekabetçiydi.

"Şu anda öyle," dedi Raye. "Ama Ally bu dava için Brody'yi bize getirebilir. Gelecekte ona ihtiyacımız olursa Cody'yi nasıl ikna edeceğimizi bulmalıyız."

"O benim yağlamam için biraz genç," dedi Luna.

Haklıydı. Cody yirmili yaşlarının başındaydı.

"Bir daha kimseyi yağlamayacağım," dedi Willow.

"Ah, Will, öyle deme," diye mırıldandı Shanti. Sonra hepimizin ona baktığını fark etti. O zaman şöyle dedi: "Beyaz ekmeğe tereyağı sürmem."

Hmm.

"Belki Liam'ın ekmeğine tereyağı sürebilirsin, o da Cody'yi bilgisayar uzmanımız yapabilir," diye önerdi Raye.

Shanti, Liam'ın adı geçince gözlerini kısarak baktı.

Hmm!

"Siktir! Siz kadınlar *hiç* çalışmayacak mısınız?" diye bağırdı Tex.

Hepimiz kıkırdadıktan sonra (yani, onlar güldü, ben kıkırdadım), sonunda işe koyulduk.

YİRMİ ÜÇ

"BEN HER KADINIM"

(CHAKA KHAN)

Ertesi sabah geç saatlerde Javi ve ben ilk kavgamızı yapıyorduk (yani, resmi olarak birlikte olduktan sonra ilk kavgamızı).

Ve bu aptalca bir kavgaydı.

Ama o inatçı davranıyordu. Bu daha da aptalcaydı!

"Bunu benim evime götürüp, çift olan eşyaları alırken sana yenisini alacağız," dedim, sanki *milyonuncu* kez.

Bunu, taşınmak için eşyalarımı koyduğumuz kutuya nutribullet'imi yerleştirirken söyledim.

Ellerimi ondan çektiğim anda, Javi onu çıkardı ve esnek olmayan bir şekilde "Yeni olan senin evinde olacak" diye karşılık verdi.

Bu, beşinci kez oluyordu.

Yoga matım ve tüm egzersiz malzemelerim hala üst katta duruyordu, çünkü Javi onları bir oraya bir buraya sürüklememi istemediğini söylemişti, bu yüzden kendime yeni bir tane alacaktım, onun ve benim eşyalarımızı oraya taşıdıktan sonra halledeceğimiz bir şeydi bu. Nemlendiricim, gece kremim (aslında tüm banyo malzemelerim), köpük banyosu ve tuzlarım ve sonik diş fırçam da aynı durumdaydı.

Hepsini kabul etmiştim.

Ama Javi bunların hiçbirini kullanmıyordu, ayrıca bittiğinde düzenli olarak yenileriyle değiştiriliyorlardı.

Bu yüzden nutribullet konusunda kesinlikle taviz vermedim.

"Aslında fark etmez. Her iki yerde de aynı şey olacak," diye belirttim.

"Önemli değilse, bunu burada bırakmakta bir sorun olmamalı," diye cevap verdi.

Bah!

"Senin evinde yeni şeyler istiyorum. *Sen* de yeni şeyler istiyorsun. Sen kendin söyledin. Burada sadece iyi şeyler olsun," diye karşılık verdim ve ekledim, "Özellikle nutribullet gibi kullanabileceğin şeyler."

"Senin evinde iyi eşyaları daha çok istiyorum," diye karşılık verdi.

"Smoothie'leri *ben* yapıyorum," diye ateşli bir şekilde cevap verdim. "O yüzden ekipmanımın nerede olacağını *ben* seçmeliyim."

"Bebeğim, plastik şeye bir sürü sağlıklı malzemeyi koy ve karıştır. Ben de yapayım mı? O kadar zor görünmüyorlar. Ben yaparım."

Kırıldım.

"Benim Elma Tarçınlı Yulaflı Smoothie'mi yapmaya *çalışmanı* görmek isterim," diye tersledim.

"Eğer öyle diyorsan, bir daha o şeyi içmeyeceğim," diye mırıldandı Javi.

Ugh!

O onun en sevdiği şeydi!

"Bildiğin gibi," diye, onun muhteşem koltuğuna doğru kolumu uzattım.

— "güzel şeylere sahip olmaya hakkın var," dedim küstahça. "Öyle mi?" diye sordu.

Ama yeni ses tonuyla, birdenbire göğsüm ağrımaya başladı.

Dayandım ve "Evet" diye fısıldadım.

"Siktir et, kimin umurunda," dedi ve nutribullet'imi kutuya attı. "Buraya yenisini alırsız. Ben kamyonete eşyaları yüklemeye başlayacağım."

"Javi," diye seslendim, o uzaklaşmaya başlarken. Bana döndü.

"Ne oldu?" diye sordum.

"Hiçbir şey, Harlow. Hadi şu lanet olası şovu bitirelim de eşyalarını taşıyıp, ihtiyacımız olan şeyleri alıp, sonra da belki bir saat dinlenelim, sonra da seni Mace ve Stella'nın evine götürüyüm, böylece siz kadınlar Nancy ile oturup konuşabilirsiniz."

Önceden sinirli görünüyordu. Şimdi ise kızgın görünüyordu.

Ona doğru yaklaştım ve elimi göğsüne koydum. "Bu eğlenceli olacak, eşyalarımızı ikiye katlayalım."

"Önemli olmayan şeyler için her seferinde benimle kavga etmesen, eğlenceli olurdu."

"Benim için önemli," dedim ona.

"Tanrı aşkına, neden?" diye sordu.

"Çünkü senin güzel, yeni eşyalara sahip olman gerekir," dedim.

"Anlıyorum. Ama her şey için güzel, yeni eşyalara ihtiyacım yok."

"Tamam, o zaman *her şey için* sana güzel, yeni şeyler almama izin vermen gerekiyor, çünkü senin güzel, yeni şeylere sahip olmana ihtiyacım var."

"Sonra ne olacak?" diye sordu.

"Anlamadım?" diye sordum, onu anlamadığım için.

"Bebeğim, hayat sana tekme atar."

Oh, dostum.

"Bu sana olursa, ayağa kalkarsın," diye devam etti. "Kalkarsın. Çünkü arkadaşların sana göz kulak olur ve çünkü sen sensin. İşlerin yolunda gitmesi için çok çalışırsın. Ve işler yolunda gitmediğinde bile, smoothie yapıp hayatına devam edersin. Herkes için böyle olmaz."

Hay aksi!

"Senin de bir ekibin var," dedim.

"Biliyorum."

"Ve güzel bir evin var. Ve iyi bir işin," diye devam ettim.

"Harlow..."

Son derece temiz mutfak. Bezle gösterilen özen. Duvarında sergilenen sadece birkaç muhteşem ayakkabı.

Bu, onun yeni, maddi açıdan daha kazançlı kariyeri, şehir evi ve onu bir yuva haline getirmek için acele etmemesi ile ilgili değildi.

Daha önce iyi bir işi vardı ve yerleşmemişti.

"Güvenmiyorsun," diye fısıldadım, onu yakından izleyerek.

"Şimdi bu konuyu konuşmasak olur mu?" diye kısa ve öz bir şekilde rica etti. Oh, bu konuyu şimdi konuşmayı çok, çok istiyordum.

Hayır, bu konuyu şimdi konuşmam *gerekiyordu*.

Javi řimdi bu konuyu konuřmak istemiyorsa, onu zorlamamalıydım. Ona daha yakın oturdum. "Evet, řimdi bu konuyu konuřmayabiliriz. Ama yine de, bu konu beni endiřelendirdiđi için eninde sonunda konuřmamız gerektiđini dūřunuyorum."

"Seni endişelendiren ne?"

"Yūz bezini en kaliteli ipekmiř gibi dūzeltiyorsun." Kařları ařađı indi. "Bir daha sūyler misin?"

Kafamı salladım. "şimdi değil. şimdi bu konuyu konuşmak istemiyorsun. Sadece daha sonra konuşacağımız konusunda anlaşalım istiyorum."

Javi i geçirdi.

Derinden.

"Yatađımın rahat olmasını ve satın aldıđım řeylerin uzun ōmūrlū olmasını istiyorum, ama yeni řeyler umurumda deđil, bebeđim," diye iddia etti.

Belki.

Belki de değil.

Ancak, kabarık, kalın ve muhtemelen pahalı havlularını dūzelten bir adam, kesinlikle umursuyordu.

Ve bunu yaptı ūnkū neredeyse yirmi yıldır havlusu olmayan bir adamdı.

Javi, her zamanki gibi, aklımdan geçenleri okudu. "Kaybettiğim şeyi yeni eşyalarla telafi edemezsin, Harlow."

"Hayır, biliyorum," diye onayladım. "Ama yeni şeyler alacaksın, Javi."

Ağzını açtı, ama ben elimi ağzının ūzerine koydum.

"İlk olarak, o nutribullet pembe ve ben pembe bir nutribullet'i senin evinde bırakmayacağım. Testosteron seviyen bu kadar yūkseken çalışması bile mucize. Dođru ya da yanlış, pembe kızların rengidir, yani bu bir kız nutribullet'i, bu da demek oluyor ki, burada ne kadar uzun kalırsa, motorunun erkeklik hormonlarını çekmeye çalışırken yanacağından o kadar uzun sūre korku içinde yaşayacağım." Gōzlerinde mizahın parladığını gōrdūm ve rahatladım, ama konuşmaya devam ettim. "Siyah olanını alacağım. Ya da gūmūř rengi olanını. Mat olanları da var, internette bakmam lazım. Ya da..."

"Bebeğim," dedi, beni hedefimden saptırmamak için elimi tutarak.

Elimi ektim. "İkincisi, uzun sūre boyunca yaptığın her řeyi asla tam olarak anlayamayacağımı biliyorum, ama senin anlamın gereken řey, bunu yaptığını bildiğim için, bir daha asla *ama asla* yapmaman gerektiğini hissediyorum. Bu nedenle, muhteşem yeni evinde eski, pembe

nutribullet'in olmayacak. Muhteşem yeni evinde yeni, siyah veya gümüş ya da mat renkli bir nutribullet'in olacak. Anladın mı?"

"Lolita..." diye başladı ve sesi çok daha sıcak, çok daha hafifti, ama kapı zili çaldığı için daha fazla bir şey söylemedi.

"Bir dakika bekle," diye emrettim, o kapıya doğru yürürken.

Başını sallayarak başını eğdi, ama yine de profilinden gülümsediğini görebiliyordum.

Neyse ki kavgamız bitmişti ve galiba ben kazanmıştım.

Ancak, gözetleme deliğinden dışarı baktığında gülümsemesi kayboldu.

Vın!

O gülümseme bir anıydı.

Ve yine, göğsüm garip bir hisle doldu. "Kim o?" diye tereddütle sordum.

"Kimse yok," diye cevapladı, kapıyı açmadan arkasını dönerek, yüzünde tuhaf bir ifade vardı. Hoşuma gitmeyen bir ifade. "Yukarıdan çantamı alacağım."

Kapı zili tekrar çaldı.

Javi merdivenlere doğru ilerliyordu. Ben kapıya doğru ilerledim.

"Lolita," diye seslendi.

Ben kapıya doğru ilerlemeye devam ettim. "Harlow, bırak" diye tersledi. Gözetleme deliğinden dışarı baktım.

Ve kafam patladı.

Austin Atherton orada duruyordu. Ve yalnız değildi.

Julia ve Catherine de onunla birlikteydi.

"Harlow!" Javi, kapıyı açıp açtığımda bağırdı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?" Javi'nin babasına sordum.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Julia.

"Harlow?" Javi'nin arkamda olduğunu hissettim.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Cath, gözleri kardeşine doğru kaydı. Ve lanet olsun, gözleri yaşlarla doldu.

Lütfen bana bunun gerçek olmadığını söyle.

Javi homurdandı ve iki kız kardeşine bakarken acı çekiyordu. Bu gerçekten oluyordu.

Kafaların iki kez patlayabileceğini hiç merak ettiniz mi? Size söyleyeyim, patlayabilir.

Döndüm ve Javi'nin yüzüne işaret ettim. "Sen. Yukarı. Hemen."

"Bebeğim," dedi yumuşak bir sesle, ama kıpırdamadı ve dikkati kapıya takılı kalmıştı.

Kız kardeşleri arasında gidip geliyordu.

"Ben düşündüm ki..." Austin başladı.

Yine döndüm. "Ne düşündüğünü biliyorum, pislik herif."

Javi'nin küfürlerime hızlıca nefes aldığını duydum. Julia'nın ağzı açık kaldı. Cath'in gözyaşları kayboldu ve aniden öfkelenildi.

"Biz sadece deniyoruz..." diye başladı Cath.

"Ne yapmaya çalıştığınızı da biliyorum," diye sözünü kestim, sonra dikkatimi babasına çevirdim. "Onu kendi başına bırakabileceğine gerçekten inanıyor musun, ve bunu söylediğimde, bu bağlamda, kelimenin *tam anlamıyla*, ve sonra *her lanet gün* bunun için savaşmak zorunda kalmadığında, hayatına öylece girip çıkabileceğine inanıyor musun?"

"Belki içeri girip konuşabiliriz?" diye Julia yumuşak bir sesle önerdi. "Belki de yapamazsınız," diye ona sertçe cevap verdim.

"O bizim kardeşim ve biz onu iki saniye önce ilk kez gördük, sen ise babamıza bağıırıyordun," diye karşılık verdi Cath.

"O, *senin babanın* sayesinde on altı yıl boyunca sokaklarda yaşadı, Cath," diye karşılık verdim ve iyi ki de öyle yaptı, çekinme nezaketini gösterdi, ama yine de. Siktir et o saçmalığı. Parmağımı ona doğru uzattım. "Hiçbir fikrin yok." Parmağımı Julia'ya doğrulttum. "Ve *senin de* hiçbir fikrin yok." Sonunda parmağımı Austin'e doğrulttum. "Ama sen biliyorsun, değil mi Bay Atherton? Oğluna, kendi kanından canından olan çocuğuna ne yaptığını *çok iyi* biliyorsun. Sadece, on altı yıl boyunca ve hatta daha fazlası boyunca, bunu hiç umursamadın."

"Bu haksızlık," diye fısıldadı Julia.

"Öyle mi? Öyle mi?" diye sertçe sordum. "Baban milyoner ve oğlunu bulup onu düzgün bir eve yerleştiremiyor, okula gönderemiyor, karnını doyurup giydiremiyor mu?"

"Annemle işler zordu," diye açıkladı Cath.

Ama bunun tamamen saçma olduğunu bildiğini anlasam da, kendimi kaybettim.

"Annen umurumda bile değil," diye düşmanca tısladım, üst bedenim ona doğru fırladı, Javi kolunu belime doladı ve beni geri çekti.

"Burada işimiz bitti," dedi Javi. "Javier..."

Austin yalvarırcasına başladı.

Ancak Javi kapıyı kapatmaya başladığında, Cath elini uzatarak kapıyı tuttu ve "Sadece nasıl telafi edebileceğimizi bulmak istiyoruz. *Babam* bunu çözmek istiyor" diye bağırdı.

Javi kapıyı kapatmayı bıraktı ve Austin'e baktı. "Öyle mi?"

"Sen bizim ailemizin bir üyesisin, Javier," diye cevapladı Austin hemen.

"Keşke ben doğduğumda da böyle hissetseydin," diye karşılık verdi Javi. "Ya da iki yaşındayken. Ya da beş yaşındayken, annem çıldırmaya başlamış ve işini kaybetmişti. Ya da yedi yaşındayken kulak enfeksiyonu geçirdiğimde, kaldığımız evsizler barınağındaki kadın beni Çocuk Koruma Servisi'ne şikayet ettiğinde ve beni annemden aldıklarında. Kaçıp ona geri döndüğümde, o kadar zayıflamıştı ki, saçları o kadar karışmıştı ki, acı vericiydi, ben de o saçları kör bir bıçakla kafasından kazımak zorunda kaldım."

Julia şok ve çaresizlik içinde geri çekildi. Cath'in gözlerine tekrar yaşlar doldu.

Austin'in yüzü kızarıyordu ve gözleri de kuru değildi. Ama Javi henüz bitirmemişti.

"Ya da eskiden öğretmen olan Marlene, 46 derece sıcaklıkta alışveriş arabasının yanında otururken bana okumayı ve iki artı ikiyi toplama işlemini öğretirken. Ya da bulduğum yeniden kızartılmış fasulyeden kurtçukları ayıklarken, ama annemle yine de onları paylaştığımızda."

"Aman *Tanrım*," diye inledi Cath.

Gözlerimi kapattım ve sevgilime yaslandım. Ama Javi hala bitirmemişti.

"Kadınım la kavga ettim çünkü bana parlak yeni şeyler almamı istiyor, çünkü ben otuz üç yaşındayım ve ancak şimdi kendime bunları almaya izin veriyorum. Ama bak, bunlar beni korkutuyor çünkü ya işler ters giderse?" diye sordu. "Ya her zamanki gibi her şey mahvolursa ve pahalı smoothie makinemden vazgeçmek zorunda kalırsam

? Sonra da yiyecek, ev kredisi veya çamaşır deterjanı gibi akıllıca harcamalar yapmak yerine, lanet olası bir smoothie makinesine aptalca para harcadığım için kendime kızacağım."

Sesim boğuk çıkarken yalvardım, "Sizler gitmelisiniz."

"Hayır," diye Javi itiraz etti. "Bunu çok istiyor, bilmesi gerekir. Ben hasarlıyım. Beni düzeltemezsin."

"Seni düzeltmek istemiyorum," dedi Austin sert bir sesle. "Sadece hayatımızda olmanı istiyorum."

"Ama beni düzeltebilecek tek kişi sensin dostum, çünkü beni yıkan sensin."

Julia hıçkırarak ağladı. Cath, onun hıçkırıklarını susturmaya bile çalışmadı. Peki ya Austin?

Yıkılmış görünüyordu.

Döndüm ve yanağımı Javi'nin göğsüne dayadım ve kollarımı ona sıkıca doladım.

"Ve şimdi onları kapıma mı getiriyorsun?" diye sordu Javi. "Benden sakladığın için hiç sahip olamadığım iki değerli şeyi daha yüzüme mi vuruyorsun?"

Daha da yaklaştım.

"Bunun bir hata olduğunu anlıyorum, Javier," diye cevapladı Austin.

"Neden? Beni mahvettiğin için mi? Yoksa onları mahvettiğin için mi?" diye sordu Javi.

"Üçü de," dedi Austin, sesi artık ölmek üzere olan bir adamın sesine benziyordu. "Tebrikler. Bu baba işinde tam bir başarısın," dedi Javi beni geri itip kapıyı çarparak dedi.

Kilitin kapandığını duydum.

Kapının diğer tarafında Cath'ın bir kez daha hıçkırarak ağladığını duydum. Başımı geriye eğip sevgilime baktım.

"Hayatım," diye fısıldadım.

"Evimde başka ne eksik?" diye sordu.

"Ne?" diye sordum, sorusuna şaşkınlıkla.

"Bir halıya ihtiyacım var. Kanepenin altına. Kışın çok soğuk oluyor. Kadınımın ayaklarını sıcak tutmak için çoraplarını giymek için koşturmasını istemiyorum."

Kanepenin altına bir halı gerekiyordu. The Dude'dan herkes halının odayı bir araya getirdiğini bilirdi.

Ve bazen (nadiren) kışın soğuk olurdu.

"Komodinler. Yeni bir şifonyer," diye devam etti Javi. "Daha fazla lamba. Meyvelerini kesebilmen için iyi bıçaklar."

Onu takip ettiğimi sanıyordum, ama onun beni götürdüğü yer beni öldürüyordu.

Kollarımı ondan çekip yüzünü avuçlarımdan arasına aldım. "Hayatım."

"Başka neye ihtiyacım var?" diye ısrar etti.

"Zamanın var," diye fısıldadım.

"Siktir, siktir... *siktir!*" diye patladı, benden uzaklaşıp oturma odasına doğru yürüdü.

Onunla birlikte döndüm ve ona doğru birkaç adım attım ama ona alan tanıdım.

Elini saçlarına geçirdi, sonra elini ve başını indirdi.

Onun yenilgi pozunu ne kadar sevmesem de, sessiz kaldım ve onun bununla başa çıkmasına izin verdim.

Bana döndü. "Bana ne kadar güzel olduklarını söylemedin."

Tanrım.

Sadece iki saniye sürdü, ama onun bu sorunu çözmesine izin vermeyi bırakmıştım.

Ona doğru koştum ve kollarıma aldım.

Beni kendine çekti ve yüzünü boynuma gömdü. "Onları bir daha görmemek mümkün değil," dedi kulağıma.

Anladım.

Austin Atherton'ı *öldürecektim*. Tabii ki mecazi olarak.

Nancy ile yapacağımız görüşmeyi tamamen kaçırıyordum.

Ben ve Melekler, benim lanet olası kanunları uygulamam için Milyonerler Kasabası'na bir gezi yapacaktık.

Başımı geriye eğip gözlerine baktım. "Eve neredeyse hiçbir şey götürmediğim için, senin eşyalarını alıp oraya götürmeliyiz ki alışverişe çıkabilelim. Halı yok. Lamba yok. Sadece cildimi sağlıklı tutabilmem için büyük bir Sephora alışverişi."

"Bebeğim..."

Yaklaştım. "Kimseye bir şey kanıtlamak zorunda değilsin. Ve hazır olduğundan daha hızlı gitmek zorunda da değilsin. Sen akıllı bir adamsın. Eninde sonunda başaracaksın. Başardığını anlayacaksın. Diğer tarafa geçtiğini göreceksin. Ama acele edemezsin. Kendi rahatlık düzeyinde olmalısın."

Dudakları kıvrıldı, şükürler olsun.

"Yeni bir nutribullet hariç," dedi. "Onu alacağım."

Kaşlarını çattı.

Ayak parmaklarımın ucuna basarak yüzündeki öpücüğü silmek için eğildim. Geri döndüğümde, "Çantayı al. Hadi yola çıkalım" diye emrettim.

"Tamam, küçük anne," diye mırıldandı, eğildi, dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve merdivenlere doğru yürüdü.

Ben nutribullet'i almaya gittim.

"Bebeğim," diye seslendi.

Dönüp merdivenlerin ortasında duran ona baktım. "Evet?"

"Suçluluk duyuyorum," dedi. Kahretsin.

"Tatlım, bu senin suçun değil..." "Sen o değilsin."

Ne demek istediğini anlamadığım için susdum. O da açıkladı.

"O günlerde, hala gerçek dünyaya geri döndüğünde, tatlıydı, oğlunu seviyordu ve mahvolmuştu, çünkü biz çok berbat durumdaydık ve o bizi nasıl düzelteceğini bilmiyordu."

Oh.

Annesinden bahsediyordu. "Onun suçu değildi," dedim.

"Biliyorum. Ama sen o değilsin. Sen ortalıkta zıplıyorsun ve ciddi bir şekilde sinirlenmediğin sürece küfür etmiyorsun, kolayca gülümsüyorsun, ama cesaretin var, azmin var, geri adım atmıyorsun, sevdiklerine göz kulak oluyorsun. Onlar için her şeyi yaparsın."

Bunu benden almış olmasına bayıldım.

"Eminim o da yapabilseydi aynı şeyi yapardı," dedim. "Yapardı.

Ama yapamadı."

Bu trajik bir şekilde doğruydu.

"Bir erkek, annesi kadar iyi bir kadın aramalı," dedi Javi. "Ama ben aramadım. O karanlıktı. Onun suçu değildi. Ama karanlıktı. Ben güneş ışığı aradım."

Gözlerim hemen yaşardı. "Bu seni suçlu hissettiriyor mu?"

"Güneşe ihtiyacım var, Lolita."

Gözlerim hala yaşlı olsa da, ona yapabildiğim en büyük gülümsemeyi attım. "Beni bulman iyi olmuş."

"Bir daha asla karşılıklı menfaatten bahsetme, Harlow," dedi ve kapıyı işaret etti. "Sen bana benim sana verebileceğimden çok daha fazlasını veriyorsun."

Hayır, bunu yapmadı.

"Bu doğru değil," diye cevap verdim.

"O zaman smoothie olayını kabul ediyorum," dedi. Hayır, bunu yapamaz!

"Javier Montoya, trajik geçmişini bana bir şeyler yaptırmak için kullanma."

Geniş ve beyaz dişleriyle sırıttı. "Buna alış, küçük anne."

"Javi," diye bağırdım. "Javi!" diye bağırdım, o merdivenleri iki basamak birden atlayarak yukarı koşarken. "Nutribullet'i alıyorum!" diye tavana bağırdım.

Javi cevap vermedi.

İki saat sonra, kasada tartışmaktan vazgeçtim ve Javi'nin nutribullet'i almasına izin verdim.

Kişisel smoothie'ler yapabilen ve blender görevi de gören en üst düzey modeli aldık, çünkü elbette öyle yapacaktık.

Ve siyahtı.

YİRMİ DÖRT

“ÇÜNKÜ SEN BENİ SEVDİN”

(CÉLINE DION)

“Neden bir déjà vu yaşıyorum?” diye fısıldadı Roxie.

“Çünkü on bir kadın lüks bir mahallede birkaç arabanın etrafında toplanmış durumda ve muhtemelen beş kişi bizi 911'e ihbar etmiştir. Yani polisler yaklaşık dört dakika içinde burada olacak. Hepsi de aşık bir kadının, erkeğinin açıkça yapmamasını istediği bir şeyi yaptığı için,” diye cevapladı Ally.

Hepsi
doğru.

Eek!

Ally devam etti.

“En kötü ihtimalle izinsiz girişten tutuklanacağız ya da bu siteden dışarı çıkarılacağız, umalım da öyle olsun. Her zamanki gibi, bu olay bir şekilde onun erkeğine ulaşacak. Adam çıldıracak. Dramatik olaylar yaşanacak. Bir kaçırma olayı olacak ve belki de eğlence olsun diye ara sıra araba bombaları patlayacak. Sonra biri evlenecek ya da hamile kalacak ve herkes her şeyin bittiğini düşünecek, ama bitmeyecek. Bunu biliyorum çünkü Denver'da bunun bir versiyonu yaklaşık on kez yaşandı. Bize. Beni de dahil. Ve *seni* de.”

“Evet, bu yüzden déjà vu yaşıyorum,” diye gülümseyerek cevapladı Roxie.

Tahmin ettiğin gibi.

Rock Chicks bizim eyleminize burnunu soktu.

Tex ve eşi Nancy'nin kaldığı Mace ve Stella'nın muhteşem casitasında oturmuş, masumca orta yüzyıl modern ev renovasyonları ve dekorasyon fikirlerini inceleyerek vakit geçiriyorduk.

Yüzyılın ortalarında yapılmış modern evlerin yenileme ve dekorasyon fikirlerini masumca inceleyip duruyorduk. Jessie'nin hazırladığı kokteylleri yudumluyorduk. Kaju fıstığı yiyorduk (Rock Chicks'in kaju fıstığına düşkün olduğunu fark etmiştim). Tüm bunları yaparken, bir yandan da kedileri okşuyor ya da onlarla oynuyorduk.

Sonra, Nancy'ye yeni evi hakkında kafasında bir sürü fikir oluşması için bolca zaman verdikten sonra, Javi'nin babası hakkında atıp tutmaya başladım. Jessie sinir krizi geçirdi. Angels benimle birlikte atıp tutmaya başladı. Rock Chicks de dostluk ruhuyla bize katıldı.

Ve şimdi hepimiz buradaydık. Lüks bir sitede. Austin Atherton'ın geniş evinin önündeki sokakta bir grup halinde duruyorduk.

Indy, Roxie, Stella ve Annette'in eğlence için orada olduklarını hissediyordum.

Ve Ally, tutuklanmamamız için oradaydı. Ama ben Ally'nin

"Aşık kadın" demesine takılmışım.

Javi'ye aşık mıydım? Aman

Tanrım!

Öyleydim!

Ya da en azından aşık olmaya başlamıştım. Hem de çok hızlı.

Peki, bu kadar erken olması beni korkuttu mu? Hmm.

Hayır

Hayır, hiç de korkmamıştım. Javi, Nutribullet'i satın almak için zorla davranmış olsa da, ruhumun derinliklerinde onun benim için doğru kişi olduğunu biliyordum.

Damadın gelini taşıması olayını hatırlayın. Anlıyor musunuz?

"Lolo," diye seslendi Raye.

Kimseye bakmadan sırtarak gülümsemeyi bıraktım ve arkadaşşıma odaklandım. "Bu senin rodeon. Eyere binecek misin?" diye sordu. Oh.

Doğru.

Atına binme zamanı.

Omuzlarımı düzelttim. "Gidelim."

Yolda, söylemek istediklerimi kafamda prova etmişim, bu yüzden hazırdım.

Javi'nin babasının etkileyici ön kapısına vardığımızda, kızlar arkamda dağıldılar ve planım suya düştü.

Çünkü gölgelerin içinden Cap, Roam, Knox, Brady, Liam, Gabe, Jacob, Jeff, Cody ve Eric ortaya çıktılar.

Onlar da Angels ve Rock Chicks'in arkasına dağıldılar.

Jessie'ye baktım.

Suçlayıcı bir bakışla.

O omuz silkti. "Tamam, Javi adına sinirlendim ve erkek arkadaşına öfkeli bir mesaj attım, ve o sırada, ne yapacağımızı paylaşmış olabilirim."

Jessie'ye bakmaya devam ettim.

"Ve belki kardeşimle de aynısını yaptım," diye bitirdi.

Jeff, Javi'nin en yakın arkadaşı olan kardeşi olduğu için, doğal olarak Javi'nin ekibini bir araya getirip babasını bir kez ve sonsuza kadar uzaklaştırmaya çalışacaktı.

"Terminator'a da öfkeli mesajlar attın mı?" diye sordum.

Başka bir gölge belirdi, adamların arasından geçerek onların biraz önüne geldi ve karşımızda Mace duruyordu.

Artık Terminatör de aramızdaydı.

"Ona mesaj atmadım," dedi Stella. "Yüz yüze bağırdım." Mevcut durumumda bunu nasıl yorumlayacağımı bilemedim.

Tek bildiğim, Javi'nin burada olup bunu görmesini dilediğimdi. Benim adamım demişken.

"Javi nerede?" diye sordum, çünkü onu, Cap ve Eric'i Stella ve Mace'in evinde Mace ile bira içerken bırakmıştık ve şimdi Cap, Eric ve Mace buradaydı.

"Gitti" demek kibar bir ifadeydi.

"Gittiğimizi fark etmemelerini umarak gizlice kaçtı" daha uygun bir ifadeydi.

"Çocuklara bakıyor," dedi Mace. Javi...

Bebek bakıcılığı mı yapıyordu?

"Bunu nasıl başardın?" diye sordum.

"Zor olmadı. Javi çocukları sever," diye cevapladı

Mace. Aman Tanrım.

Şimdi kendimi çok duygusal hissediyordum.

"Ona bir çağrı aldığımızı, önemsiz bir vaka olduğunu, Cap, Eric ve benim halledebileceğimizi söyledim," diye açıkladı Mace. "O, senin ve kadınların hala Nancy ile birlikte casitada olduğunu sanıyor ve ben de kadınıma şehir dışından gelen arkadaşlarıyla biraz zaman geçirebilmesi için çocuklara bakabilir mi diye sordum."

Javi bu teklifi seve seve kabul ederdi.

Mace konuşmamızı bitirmişti, çünkü güçlü çenesini kapıya doğru uzattı.

Sonra tek bir kelime söyledi: "Git."

Ya şimdi ya da asla.

Döndüm ve kapı zilini çalmak üzereydim, ama hepimiz sokakta toplanmış, sonra da portikonun altında yarı toplanmış olduğumuz için, parmağım düğmeye basmadan kapının açılması şaşırtıcı değildi.

Austin Atherton oradaydı, Julia koluna yapışmıştı. Beni görünce çok korkmuş görünüyordu.

O ise hazırlıklı görünüyordu.

İkisi de mahvolmuş görünüyordu.

O sabah olanlar, Javi'yi etkilediği kadar, hatta belki daha fazla, onları da etkilemişti. Ve o zamandan beri, bu etki geçmemişti.

Austin'in gözleri benim arkamdan geçip gitti ve evet, tamam, benim pusum onun pusundan biraz daha yüzüne karşıydı (doğru, birazdan da fazlası, Hottie Squad sayesinde), ama neyse.

Austin ve Julia için bile olsa, bunu halletmenin zamanı geldiğine karar verdim. "Sizi Javi'nin ailesiyle tanıştırmak istiyorum," dedim.

Austin irkildi ve Julia'nın dudağı titredi.

"Şimdi," diye yumuşak bir sesle devam ettim, "zalim olmak istemiyorum. Bunu çabucak halledeceğiz." Julia'ya baktım. "Seninle iletişime geçecek."

Julia hemen neşelendi. Austin şaşkınlıkla homurdandı.

"Ve onunla buluşmayı kabul ettiğinde," diye devam ettim, "kardeşinle ilişkiniz geliştikçe, babana kapıyı açması için onu ne kadar ikna etmek istesen de, bu içgüdünü bastırmak zorunda kalacaksın."

Julia daha da solgunlaştı.

"Bunu yapamazsan," diye devam ettim, "onu görmemek için nedenler bulacaksın. Aynı şey Cath için de geçerli."

"Ben..." diye başladı.

"Şimdiden uyarıyorum, bu bir pazarlık değil," dedim.

Aman Tanrım!

Bana bak!

Kötü bir adam

olabilirim! Ağzını

kapattı. Gördün mü?

Kötü bir adam!

"Yapacak," dedi Austin.

Julia ona baktı. "Baba."

Ona baktı. "Başaracaksın, tatlım."

Onun kızına açıkça gösterdiği sevgiyi, ona ve Javi'ye on yıllardır mahrum bıraktığı bir şeyi verme konusundaki kararlılığını görmek istemiyordum.

Maalesef, buna şahit oldum.

Bunu güvenli bir yere sakladım, böylece gelecekte Javi babasını hayatına sokmayı düşünürse onunla paylaşabilecektim. Ancak şimdilik, erkek arkadaşım o noktaya gelmezse, bu anı olduğu yerde kalacaktı.

"Senin içinse..." diye başladım, dikkatimi Austin'e vererek. "Onu rahat bırakacağım," diye söz verdi Austin.

Julia başını çevirip hala tuttuğu babasının koluna alnını dayadı.

"Ancak, onun... maddi olarak güvende olduğunu görmek istiyorum," dedi Austin boğuk bir sesle.

"Annesinin hastane masraflarını ödemeye devam et," diye cevap verdim.

"Ödeyeceğim, ama bana bir şey olursa..." diye başladı Austin, Julia'nın başını geriye doğru çekmesine neden oldu.

"Sana hiçbir şey olmayacak, baba," diye çabucak söyledi. Bir dakika.

Bilmediğimiz bir şey mi vardı?

"Sen, Patrick ve Catherine'in güven fonlarınız var," dedi Austin kızına. "Doğduğunuzdan beri var. Bana bir şey olursa, en azından bu konuda sıkıntı çekmeyeceğinizi bilmek içimi rahatlatıyor."

Javi'nin bunlardan hiçbirine sahip olmamasına kızmamaya çalıştım.

Öte yandan, Austin'in oğlunu tanımak istemesinin altında korkunç bir haberin yatmaması iyi bir şeydi.

Austin bana döndü, bakışları bir an arkama kaydıkten sonra tekrar bana döndü. "İyi bir işi ve mükemmel bir maaşı olduğunu biliyorum, ama yine de, ben etrafta olup masraflarını karşılamazsam, annesinin bakımını üstlenmek onu mahveder. Onu, neredeyse hiç iyi olmayan bir tesise taşınmak zorunda kalır, bu da annesinin kafasını karıştırır ve Javier'i üzüntüye boğar. Onun bakımını sağlamak ve Javier'in bunu sağlayabileceğini bilerek rahatlayabilmesini istiyorum." Uzun bir sessizlik. "En azından."

Mace konuştu. "Javi'yi bu işe karıştırmadan da bunu yapabilirsin. O gururlu bir adam, ama aptal değil. Ayrıca annesini de seviyor. Eğer bunu ayarlarsan ve sana bir şey olursa, annesinin acı çekmemesi için verilenleri kabul eder."

Diğer bir deyişle, bunu bizim çocukla yakınlaşmak için kullanma. Yapman gerekeni yap ve onu rahat bırak.

Austin, söylenmemiş mesajı anladı ve Mace'e başını salladı.

"Öyleyse," diye özetlemeye başladım. "Kızlar Javi'nin yaklaşmasını bekleyecek. İkisi de onu babasıyla bir ilişkiye zorlamaya çalışmayacak. Ve sen de geri çekileceksin. Anlaştık mı?"

"Anlaştık," dedi Austin, sanki sözleri boğazında düğümlenmiş gibi.

Kahretsin, bu ona pahalıya mal oldu. Çok pahalıya. Belki de çok fazla. Gözlerindeki acıyı gördüm.

Ama bu benim kararım
değildi. Yapmam gerekeni
yaptım. "Teşekkür
ederim," dedim.

Austin yutkundu ve kızını geri çekti, kapıyı kapatmaya başladı.

Garaj yolundaydık, Willow elimi tutuyordu, Jessie diğer tarafımda, iyi iş çıkardığımı fısıldıyordu, Ally "Hup" diye homurdandı.

Bu garip sese dönüp baktığımda, adamların (gereksiz yere, burası çok iyi bir mahalle idi) bizi arabalarımıza kadar eşlik ettiklerini ve Julia'nın bana doğru koştuğunu gördüm.

Evde, Austin kapısında duruyordu, yaklaşmaya niyeti olmadığı belliydi ama kızını gözetliyordu.

Kızım önümde durdu. "Sadece bilmeni istiyorum ki..." "Yapma," diye kesti Jessie.

Julia onu dinlemedi. "Annem, Javier'le bir ilgisi olursa hepimizi ondan alacağını söyledi."

"Lanet olsun," Jessie içinden homurdandı.

"O... çok kötü olabilir," dedi Julia. "O bunu..." Yine kelimeleri bulmakta zorlandı. "Bir karmaşaya dönüştürür ve sonsuza kadar uzatırdı. Babam için, ya bir çocuğu kaybetmek ya da üçünü kaybetmekti."

"Yine de yapabilirdi..." diye denedim.

"O parçalanmış bir aileden geliyordu," dedi hızlıca. "Ailesi..." Başını salladı. "Kötüydü. Çocuklarının acı çeken bir ebeveyninden diğerine sürüklenerek büyümesini istemiyordu. O, şey... yaptığı şeyi yaptıktan sonra, annemle denedi. Annem, yani. Annem onu çok zorladı. Asla unutmamasına izin vermedi, onu asla affetmedi ve onu bunun için cezalandırmayı hiç bırakmadı. Ama babam, hepimiz üniversiteyi bitirip kendi hayatlarımızı kurana kadar dayandı, çünkü bizim parçalanmış bir ailede yaşamamızı istemiyordu."

"Tahmin edeyim, annenle aran iyi değil," dedi Shanti yavaşça. Julia ona baktı ama sorusuna cevap vermedi.

O, "O gerçekten büyük bir hata yaptı. Onun aldatmasını ya da sonrasında olanları savunmayacağım" dedi. Dikkatini tekrar bana çevirdi. "Ama onun durumunda ceza, suça uygun değildi. Her gün, ona bir seçim yaptırıyordu. Ximena'nın oğlu mu, yoksa kendi çocukları mı?"

Vay canına.

Javi'nin annesinin adını mı biliyordu?

Ve yine vay canına.

Austin'in eski sevgilisi tam bir cadalog gibi görünüyordu.

"Bazen, keşke düşünmeseydim ama düşünüyorum, o beni ve Cath'i sadece Javi'yi elinde tutmak için doğurdu," diye itiraf etti Julia küçük bir sesle.

Oof.

Tam bir cadalog.

"Bu onu mahvetti," diye devam etti Julia. "Öyle bir noktaya geldi ki, babam Javier'in nerede olduğunu bilmediğinde, bunun nedeninin... bilirsin... olduğunu anlıyorduk."

Oh, biliyorduk.

Javi sokaklarda yaşıyordu ve bunu yaparken yeni adresini kimseye söylemiyordu.

Julia devam etti, "Biliyorduk çünkü babam... çok üzülürdü." Bunun büyük bir understatement olduğu belliydi. "Ve sonra annem işkenceye başladılar."

Mm-hmm.

Annesine yakın değildi.

Ve Tiffany Atherton tam bir cadalozdu.

"O zaman cesaretini toplayıp üç çocuğunu o durumdan kurtarmalıydı, diğer çocuğunu da kendi cehenneminden kurtarmalıydı," dedi Luna, gerçeği olduğu gibi söyledi.

"Senin ya da benim için bunu söylemek kolay," diye cevapladı Julia. "Çünkü biz bunu yaşamıyoruz. Onun geçmişini bilmiyoruz. Eşlerimizi terk ederek her şeyi mahveden biz değiliz. Çocuklarımıza, bizim büyüdüğümüzden daha iyi bir hayat sunacağımıza dair kendimize söz vermedik ve bunu daha en başından mahvettik."

Yine bana döndü.

"Doğru kararlar vermedi, ama o zamanlar elinden gelenin en iyisini yaptığını düşünüyordu. Sonra Patrick yoldan çıktı. Cath annemle konuşmuyor. Ben de ondan uzak durmaya çalışıyorum. Ve Javier..."

O cümleyi yarım bıraktı, ama hepimiz Javi'ye ne olduğunu biliyorduk.

Javi'nin ihtiyacı olana kadar (ya da sonsuza kadar) şimdilik (ya da sonsuza kadar) cebime koymak zorunda kaldığım başka bir şey daha vardı.

Julia ve Cath'in babalarına bağlı oldukları açıktı.

Bu durumu yaratan oydu ve onlar kadındı, ama yine de ona sadık kalıyorlardı. Başlangıçta haksızlığa uğrayan anne onların pahasına.

Yani, öncelikle, Tiffany'nin onlara yaşattıkları çok kötü olmalı kötü bir şey olmalı.

Ve ikinci olarak, kanıtlar Austin'in gerçekten sevgi dolu bir baba olduğunu ve bu bağlılığı hak ettiğini gösteriyordu.

Bunu bir kenara bırakıp başka bir konuya geçtim.

"Ximena'nın adını biliyor musun?" diye sordum.

"Evet," dedi sessizce. "Babam ondan bahseder. Onun çok güzel olduğunu söyler. Eğer müdahale edebilseydi, bu kadar kötü bir duruma düşer miydi diye merak eder." Yüzündeki ifade ciddiye büründü ve şöyle devam etti: "Sana yalan söylemiyorum. Ama gerçekten, onun hakkında konuşma şeklinden, onu sevdiğini düşünüyorum. Ya da en azından ona çok değer verdiğini. Bildiğim tek şey, bunun tek gecelik bir ilişki olmadığı."

Kahretsin!

Buna gerçekten ihtiyacım yoktu.

"O sadece yapamadı..." diye devam etti, "annemle... Patrick'in doğumu yaklaşırken... işler gerçekten çok karmaşık hale geldi."

"Bir daha söyle," dedi Luna.

Julia Luna'yı görmezden geldi ve önceki konuşmasına geri döndü. "Annemle babam bir süre önce ayrılmış olsalar da, Javier'e yaklaşmak için cesaretini toplaması çok uzun sürdü. Bunun olacağını biliyordu. O sadece... o sadece..." omuzları çöktü, "Javier'e pes etmeyeceğini, onu önemseydiğini, bunun bir şaka ya da başka bir şey olmadığını, bu iş için çaba göstereceğini göstermek istedi."

"Peki bunun şimdi ne önemi var?" diye sordu Jessie. "Javi kararını verdi ve babanın yapacağı başka hiçbir şey yaraya tuz basmaktan başka bir şey olmaz."

"Sanırım şimdi bunu biliyor," diye mırıldandı Julia.

"Yani Harlow'un bu acıklı hikayeyi Javi ile paylaşması gerektiğini mi düşünüyorsun?" diye sordu Raye.

Ve kızlar hiç merhamet göstermiyorlardı. Javi'yi tamamen destekliyorlardı. Gah!

Onları çok seviyordum!

"Ben sadece... Ben sadece..." Julia nefes aldı ve bıraktı. "Sanırım sadece birinin bilmesini istedim."

"Artık biliyor," dedi Ally. "Bitirdin mi?" Julia başını salladı.

"Gidelim," dedi Stella.

"Bir dakika, sen... Hayır, olamaz! Sen Stella Gunn'sın!" Julia, Stella'ya gözlerini kocaman açarak hayretle baktı.

İşte böyle. Ortam o kadar karanlıktı ki, Rock 'n' Roll Kraliçesi ile birlikte olduğunu fark etmesi bu kadar uzun sürdü.

"Bizzat," diye cevapladı Stella ve sonra başını Angels ve Rock Chicks'e doğru çevirdi.

Arabalarımıza geçtik. Ve
yola çıktık.

"Pembe nutribullet'e olan endişeni anlıyorum. Bütün bu pembe renkler eminim sikimi küçültüyordur."

O gece geç saatlerde, seks sonrası çıplak bir şekilde Javi'nin büyük, güçlü vücuduna yaslanmış, Oasis'teki yatağında yatarken, sadece göğüs kaslarını tokatlamak için kendimi kaldırdım.

"Öyle değil. Güven bana, fark ederdim," diye
cevap verdim. O, haylazca sırıttı.

Gözlerimi devirdim.

Gülümsemesi kayboldu ve parmaklarını saçlarımın yan tarafına geçirdi.

"İyi misin?"

Ona parlak bir gülümsemeye baktım. "Erkeklik organlarının sağlıklı ve işlevsel olduğunu, bunu çok yakın zamanda test ettiğimi söylememi duymadın mı?"

Dudakları seğirdi ama sesi alçaldı. "Şu anda kardeşinin doğum gününü kutluyorlar."

Ugh.

Yüzümü göğsüne gömdüm.

Bunu yaparken, parmaklarını saçlarımın arasından geçirip başımın arkasını avuçladı.

"Sen iyi değilsin," diye mırıldandı.

Yanağımı göğsüne dayadım ve "Bütün akşam bunu düşünmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum" dedim. Yine pozisyonumu değiştirip çenemi ellerimin üzerine dayadım, böylece gözlerine bakabilirdim. "Ama kararımı verdim. Hayatındaki zehirli unsurları ortadan kaldırmak kolay olsaydı, insanlar hiç düşünmeden bunu yaparlardı. Ama işin aslı, kolay değil. Sadece yolundan sapmamalısın."

"Evet, öyle," dedi yumuşak bir sesle, sonra derin sesiyle "Çelik gibi iradeli, yolundan sapmayan benim iyi kızım" diye mırıldanarak kızlık organlarıma (ve kalbime) muhteşem şeyler yaptı.

"Beni ağlatmayı bırak," dedim. *Ya da orgazm* olmayı, ben öyle

"Peki, o zaman, sen, kızların ve benim oğullarım babamla yüzleştiğinizde "

Gözlerimin kocaman açılmasını engelleyemedim. Ama tabii ki, o bunu anlayacaktı.

O bana sarıldı ve bizi yuvarlayarak beni sırt üstü yatırdı, kendisi de çoğunlukla üzerimde, yanımda duruyordu. "*Bu* sabah kapıyı yüzlerine kapattığım anda bunun olacağını biliyordum," dedi.

"Bu sabah onlara kapıyı kapattıktan sonra kendimi kaybettiğim anda bunun olacağını biliyordum," dedi.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. "Bunu yapmayacağıma söz verdiğimi biliyorum, ama ben sadece... sen sadece..."

"Bebeğim, dün babanla konuştum. Ne demek istediğini anlıyorum."

Demek yaptı.

Eyvah.

Ve.

Yaşa

sın!

O da bana tamamen aşık olmuştu! "Nasıl gitti?" diye sordum.

"Önce sen söyle," diye karşılık verdi. Yine ugh.

"Julia oradaydı," diye başladım. Daha fazla bir şey söylemedim.

Javi bana baktı.

Tanrım, o kadar yakışıklıydı ki.

Yani, gerçekten, pembe, yeşil ve kadife yatak odamda duran iri, kaslı, yakışıklı, çok erkeksi adamım?

Cidden çok tahrik ediciydi. "Harlow," diye homurdandı.

Ugh!

Başka seçeneğim yoktu, ona anlattım.

Bunun en kötü yanı neydi?

Javi o kadar yoğun bir şekilde dinliyordu ki, sanki sözlerim ona besin oluyordu. Babası ve kız kardeşinin onu hayatlarında istemeleri ona besin oluyordu.

Austin'in kızına nasıl baktığı ve oğlunun kızlarıyla ilişki kurması için ne kadar kararlı olduğu kısmını atladım. Julia'nın Austin'in büyüme yılları hakkında söylediklerinin çoğunu da atladım, ancak Tiffany'nin Austin'e akıl almaz bir ültimatom verdiğini söyledim ve orada bıraktım.

Konuşmam bittiğinde, Javi konuşmaya başlamadı.

Ben de elimi saçlarının üzerinden gezdirip boynuna kadar indirdim, böylece başparmağımla çenesini okşayabilecektim.

"İyi misin?" diye

sordum. "Hiç

bilmiyordum."

"Neyi bilmiyordun?"

"Ondan bahsederken. Annem. Bazen onun hayatının aşkı olduğunu söylerdi. Bazen de onun bir aptal olduğunu söylerdi. Çocukken, onun akli başında olup olmadığını anlamakta zorluk çekerdim. Bu yüzden gerçekte hangisi olduğunu hiç bilemedim. Sonra hastalık onu aldı, ondan bahsetmeyi bıraktı ve neredeyse hiç mantıklı konuşmaz oldu."

"İkisi de olabilir," dedim dikkatlice. "Evet," diye

mırıldandı.

"Julia'ya senin yaklaşmanı beklemeleri gerektiğini söyledim," dedim.

"Teşekkürler, bebeğim," diye fısıldadı.

Onu yakasından tutup kendime yaklaştırdım ve şöyle dedim: "Belki de onun iyi bir adam olduğuna dair bazı kanıtlar vardır. Belki de iyi seçenekleri yoktu ve yine de yanlış seçimler yaptı. Onun hakkında daha önce hissettiklerinle çelişki içinde değildin. Bu hiçbir şeyi değiştirmek zorunda değil."

"Ya şimdi iyi seçeneklerim yoksa ve yine de yanlış seçimler yaparsam?"

Ah, canım.

"Onların seni etkilemesine izin verme, tatlım," diye tavsiye ettim. "Artık anneni kollaman gerekmiyor."

kimseyi kollaman gerekmiyor, sadece kendini. Sana huzur veren şeyi yap." "Ve sana."

"Bu konuda benim bir rolüm yok. Her şey seninle ilgili." "Hayır, demek istediğim, artık sana bakmam gerekiyor." Oh, hayır.

Bu çok tatlı bir şeydi, ama emin olamadım.

Ben yetişkin bir kadındım. Faturalarımı kendim ödüyordum. Kendime bakabilirdim ve bir süredir de öyle yapıyordum.

"Hayır, Lolita." Javi yine aklımı okudu. "Bugün benim arkamı kolladığın gibi. Birbirimizi kolluyoruz."

Oh.

Peki, bunu yapabilirdim. Ona gülümsedim.

Beni öpmek için eğilirken bile başını salladı.

Geri çekildiğinde, "İtiraf etmeliyim ki, seninle tanıştıktan sonra Jamal ve Joaquim'i kaybettiğimde, onların ölümünden dolayı büyük bir suçluluk ve keder duyduğum için senden uzak durdum, çünkü bunu sana yüklemek istemedim." dedi.

Kalın, yumuşak saçlarını tekrar okşamaya başladım, ama bu sefer iki elimi de kullandım. "Bana her şeyi anlatabileceğini öğrendiğini umuyorum."

"Evet," dedi yumuşak bir sesle, ve bu belki de duyduğum en güzel heceydi.

"Askerlerine olanlar senin suçun değil," diye vurguladım. "Bunu mantık olarak biliyorum. Ama zihnin her zaman böyle çalışmaz." Anladım ve başımı salladım.

"Baban kibirli bir pislikti," dedi Javi. Ona baktım.

"Kızının erkek arkadaşının onu görmek istemesinden hoşlanmazdı."

Evet, öyle bir şey vardı.

Javi devam etti.

"O tamamen palavra atıyordu ve bu palavra suçluluğunu gizliyordu. Karısı ve oğlunun sana pislik gibi davrandığını biliyor. Sadece buna son verecek kadar cesur değil."

Bunu uzun zamandır şüpheleniyordum.

"Eğer bu doğruysa, durum daha da kötüleşir," dedim kederle, çünkü Javi'nin benim şüphelendiğim şeyi söylemesi bunu gerçekmiş gibi gösterdi. Ve bunun gerçekliği canımı yakıyordu. "Bu sadece ihmal değildi. Kasıtlı bir ihmaldi."

"Katılıyorum," diye homurdandı Javi.

"Uzak duracak mı?" diye sordum.

"Hâlâ arıyor mu?"

"Bir süredir aramadı." Dün ve bugün kesinlikle aramadı. "O zaman... belki."

Ya da belki de hayır.

Bildiğim tek şey, eğer ararsa, Javi'nin, kızlarımın, Hottie Squad'ın, Tito ve Tex'in yanımda olduğu idi.

İyi olurdu.

"Eğer o gelirse ve bana ihtiyacın olursa, ne yapıyorsam yapayım, beni ara. Sana ulaşmanın bir yolunu bulurum," dedi Javi.

Sana ulaşmanın bir yolunu bulurum.

Ona aşık olduğumu söylemeli miyim?

"Bebeğim," diye fısıldadı, yüzündeki yüzü
göz resmin sıcaklığın sıcaklık, onun gözlerimdeki

Yine aklımı okudu. Ve

haklıydım.

O da aşık oluyordu.

"Sen şimdiye kadarki en iyi erkek arkadaşım, Javier Montoya," dedim.

Gülümsedi ve bizi yuvarlayarak beni tekrar üstüne çıkardı, sonra oturdu ve ben onun üzerine çıktım.

"Sen de aldığın kadar veriyorsun, Harlow O'Neill," diye cevapladı.

Onu gülümsememle büyüledim.

Sonra Javi beni öptü ve beni tamamen farklı bir şeyle büyüledi.

YİRMİ BEŞ

"BİZ BİR AİLESİNİZ"

(KIZ KARDEŞ SLEDGE)

Bunu benden öğrenin.

Yağmur yağdığında, sağanak yağar.

Hayır, gerçekten, bu sadece bir deyim değil. Bu, Tanrı'nın gerçeği.

Bunu ertesi gün, Javi'nin babasının dramından sonra, hepimiz hafta sonu sonra Dream'in işine devam edebilmesi için The Surf Club'a gitmeye karar verdiğimizde öğrendim. Raporlara göre, Tex'in eleştirel bakışları ve Tito'nun sessiz desteği altında geçirdiği ilk günü biraz zorlu geçmişti.

Doğrusu, ben bu nedenle gitmedim. Hiçbirimiz gitmedik sanırım. Sadece Luna gitti, çünkü o iyi bir kardeşti, karşılığını alamasa da.

Raye, Cap, Jessie, Eric, Shanti, Willow, Brady, Roam, Indy, Ally, Annette, Roxie, Mace, Stella ve Javi de bu nedenle gitmediler.

Erkekler ise, tahminimce, yemek için gittiler (Lucia'nın hafta sonu yerine geçen kişi, Lucia'dan yemeklerin her zaman Lucia'nın kalite seviyesini koruyacağına dair yazılı talimatlar almıştı).

Kızlar için tahmin etmeye gerek yok: Luna içindi.

Bir sürü masa biriktirip SC'nin ortasında oturuyorduk. Arada sırada içimizden biri kalkıp Dream'e bir şeyler öğretmek için ayağa kalkıyordu, ama o oldukça hızlı öğreniyor gibiydi.

Şey, iş kısmı.

Müşteri hizmetleri kısmı... pek değil.

Bu beni kötü bir insan yapsa da, Dream'in nazik olmaya çalışmasını izlemekten keyif aldığımı itiraf etmeliyim.

Belki Luna ile bir sorunu yoktu. Belki de herkese karşı kaba davranıyordu.

Tabii, bu genellikle Luna'nın başına geliyordu, ama dürüst olmak gerekirse, onun ailesine karşı nazik davrandığını hiç görmemiştim, gerçekten. Çoğunlukla onlara karşı muhtaç ve mızımsıydı.

Belki bazı insanlar sadece nazik değildi ve ne yazık ki Luna, Louise ve Scott için Dream de onlardan biriydi.

SC'de olup da çalışmamak da garipti (oh, bir başka garip şey? Byron pazar günleri orada değildi, belki de SC dışında bir hayatı vardı).

Aslında, orada olmadığımda veya katılacağım bir Angels toplantısı olmadığında orada olup olmadığımı bile bilmiyordum.

Hafta sonu ekibini, Joey ve Gemma'yı tanıyorduk.

Joey, annesinin garajında *Steel Magnolias* filmindeki gibi part-time manikür yapıyordu. Gemma ise hafta içi part-time evde sağlık hizmeti veriyordu. Onları tanıyorduk çünkü bazen bizim yerimize bakıyorlardı ya da sabah ve akşam yoğun saatlerde ekstra mesai yapıyorlardı.

Harikaydılar. Ayrıca bizim grubumuzun çevresindeydiler (örneğin, sık sık Oasis partilerine gelirdiler ve ikisi de daire almak için bekleme listesindeydiler) ve programlarımız sık sık uyuşmadığı için onlarla daha fazla vakit geçiremememiz çok üzücüydü.

Ve ikisi de Dream'in en büyük hayranları gibi görünmüyordu.

Onlara bu yükün yüklenmiş olmasından dolayı üzüldüm, çünkü onu eğitmek zorunda kalmışlardı ve Dream'i tanıyorsanız, onun çaba gösterdiğini anlayabilirdiniz, ama yine de bu konuda pek nazik davranmıyordu.

Ama yine de, onların yardıma ihtiyacı olduğu açıktı. Hafta sonları Sörf Kulübü çok kalabalıktı.

Ayrıca, Trev'in dizüstü bilgisayarını cuma gününden beri bağlıydı, Arthur üzerinde çalışıyordu ve Clarice aracılığıyla yakında bir sonuca varabileceğini bildirdiğinden, zaman öldürüyorduk.

Bu yüzden Melekler her an dışarı fırlamaya hazırды.

Ve Hottie Squad, bir ipucu bulduğumuzu öğrendiğimiz anda bizim ipucumuzu ele geçirmek için hazırды.

Dream'in dişlerini gösteren bir gülümseme olduğunu düşündüğüm bir ifadeyle dudaklarını geri çekmesini izliyordum ki, yanımda oturan Javi, "Tanrım" diye mırıldandı.

O yanılmıyordu. Kadının yüzündeki o acı ifade korkutucuydu.

"Sanırım bununla ilgili kabuslar göreceğim," diye mırıldandı Cap. "Nasıl oldu da üç kez hamile kaldı?" diye sordu Brady diye sordu.

"Sanki erkekler bir kızla **y a t m a k** için onun nazik davranmasına ihtiyaçları varmış gibi.

"Evet," diye cevapladı Jessie.

Brady ve Roam anlamlı bir bakış ve dudak seğirmesi paylaştıktan sonra Brady, "Ben onların nazik olmasını *tercih* ederim," dedi.

"Ama bu bir anlaşma kırıcı değil, değil mi?" diye sordu Luna.

"Buna cevap vermemeni tavsiye ederim." Aramızdaki en yaşlı ve en bilge olan Eric, Brady'ye bu bilgeliği paylaştı.

Brady Luna'ya göz kırptı. Luna gözlerini devirdi.

Çok tatlıydı. Brady de çok yakışıklıydı.

Ama Knox'un orada olmaması ilginçti. Takıldığımızda genellikle o da gelirdi.

Gabe ile aynıydı. Hmm.

Bu düşüncemi paylaşmak için Javi'ye eğildiğimde, "Seninle bir meselem var! Ve seninle de!" diye bağırıldığını duyduk.

Döndüğümüzde Shirleen'in öfkeyle içeri girdiğini gördük, kocası Moses da arkasından geliyordu.

Rock Chick üyesi olduğu için bize katılmasını bekliyorduk ve cuma günü ortalarda olmaması, Marjorie ile birlikte NI&S ofislerinde kendi bölgesini korumak için çabaladığı içindi. Cumartesiye gelince, Roam da bir ev için teklif kabul etmişti, birkaç hafta önce taşınmıştı ve Shirleen, oğlunun evinin iç dekorasyonuna karışarak daha fazla bölgeyi ele geçirmek ve hak iddia etmek niyetindeydi.

Benim sevimli evime koymak için harika şeyler aramaya benimle birlikte çıkan bir annem olmasını çok isterdim. Bu en güzel şey olurdu.

Erkeklerin bunu sevip sevmediğini bilmiyordum, ama Cap ve Roam'ın Shirleen'in Shirleen olmasını oldukça serbest bıraktıklarını fark etmiştim.

Anladım ki, Shirleen'in tüm davranışları oldukça muhteşemdi. Ama aynı zamanda, bu dünyada hepimiz kendi savaşlarımızı seçiyorduk.

Ama Shirleen, Shirleen gibi davranıyordu, bu yüzden onların pek bir seçeneği yoktu.

Javi battaniyesi ve kesinlikle sandalyesi hakkında fikirleri vardı ve şarap kadehlerini kendisi seçmişti (ve iyi bir seçim yapmıştı). Tabii ki, en kaliteli nutribullet'i almak konusunda ısrarcı olan da oydu.

Belki erkekler de bu tür şeylere ilgi duyuyorlardı.

"Nihayet geldin," diye Ally, Shirleen'e şikayet etti. Shirleen ona zar zor bir bakış attı.

Onun ilgisi tamamen Raye'deydi. "Dairende ne kadar harika bir düzenleme sistemi olduğunu kaç kez söyledim sana?"

"Uh-oh," diye mırıldandı Raye, gözlerini kocaman açarak bana baktı. bana baktı.

"Peki kaç kez Harlow'un senin için yaptığını söyledin?"

Shirleen ona devam etti.

"Shir..." Raye başladı.

"Ve kaç kez onunla konuşup benimle ve Moses'la ilgilenmesini sağlayacağını söyledin?" diye sordu Shirleen.

Sandalyeye dik oturdum, içimi heyecan kapladı. "Üzgünüm, sürekli söylemeyi unutuyorum," dedi Raye, Shirleen'e.

Sonra bana da "Üzgünüm" dedi.

"Sen de." Shirleen bana döndü. "Nancy evinde bile değil, sen ise casitada, Marie Kondo gibi onun yeni evini düzenlemeye çalışıyorsun. Moses ve ben taşınırken sen neredeydin?" Cevap vermeme izin vermedi. "Buradaydım. Ama bana bunu teklif etmedin."

"Şey..."

Ben de daha fazla konuşamadım.

Shirleen tavana bakarak, "En çok ne zaman birinin gelip çöpünü atmasını ve yerleştirmesini istersin? Bilmiyorum." dedi. Lazer gibi bakışları aniden bana yöneldi. "Taşındığında!"

"Açıkçası, taşınmadan önce çöpleri atmalısın," diye onu bilgilendirdim. Gözleri kısıldı.

Eyvah.

Roam boğazının derinliklerinden yarı gülme, yarı çok farklı bir şey gibi gelen bir ses çıkardı.

"Louboutin ayakkabılarla boğazıma kadar batmış durumdayım," diye birinci dünya sorununu özetledi. "Bir şeyler değişmeli. Üstelik bedavaya istemiyorum. Parasını öderim."

Aman Tanrım!

O sırada Javi de boğazının derinliklerinden bir ses çıkardı, ama bu ses mutluluktan geliyordu.

"Öyle mi?" diye cıvıldadım.

Mükemmel manikürlü parmağını yüzüme doğrulttu. "Önümüzdeki cumartesi. Önce gelip tırmanman gereken dağı gör. Sonra Container Store'a gideriz."

Javi ile bütün gün seks yapmak dışında, *en sevdiğim şey buydu*.

Ve onun nasıl bir grup kötü adamın operasyon müdürü olabildiğini ve Roam ile Cap'in neden (çoğu zaman) onun istediği gibi davranmasına izin verdiklerini anlıyordum.

O gerçekten kuralları koyabilirdi.

"Tamam!" diye bağırdım.

Kolunu sandalyemin arkasına dayamış olan Javi, parmağıyla ensemini okşamaya başladı.

Titredim ve daha mutlu oldum.

Aniden, Dream orada, Shirleen'in yanında duruyordu.

Shirleen dönerek döndü ona ve anında arkasına geri çekildi, muhtemelen çünkü o kabus gibi gülümseme yine Dream'in yüzündeydi.

"Sana ne getireyim?" Dream dişlerini sıkarak sordu.

Shirleen masaya baktı, mührü kırdığımızı gördü ve sonra Dream'e geri döndü. "Bir appletini."

"Özellikle istediğin bir votka var mı?" diye sordu Dream. "Beni şaşırt," dedi Shirleen.

"Efendim?" Dream, Moses'a seslendi.

"Sadece bir bira," dedi Moses.

"Tercihiniz var mı?" diye sordu. "405 var mı?" diye sordu.

"Var," diye dişlerini sıkarak cevapladı.

"Harika olur."

Moses kendisi ve karısı için birkaç sandalye getirdi ve bize katıldı.

O bunu yaparken, Dream'in nöbet geçireceğini sandım, ama sonra içinden geçenleri kontrol etti, başını salladı ve uzaklaştı.

"Hafta sonu ekibi konusunda emin değilim," dedi Shirleen, masaya eğilip fısıldadı.

Biyonik işitme yeteneğini kanıtlayan Tex, kahve köşesinden bağırdı: "Ben de!"

Tito'ya dönüp baktım.

Parmağıyla iPad'ine çok dikkatle bakıyordu, bu yüzden bir oyun oynadığını düşündüm.

Arkamı döndüğümde, birdenbire Martha'nın orada olduğunu görünce irkildim.

Tex'in kahvelerinden birini taşıyordu.

"Hayatta olduğunu görmek güzel," diye bana homurdandı. "Çok uzun süredir yoktun, son zamanlardaki tüm o saçmalıklarla, siz kızların bir hendekte ölü yatıyor musunuz yoksa Vegas'a spontane bir gezintiye mi çıktınız, gerçekten bilinmez."

Ne yazık ki ve korkutucu bir şekilde, bu biraz doğrudu.

"Ben iyiyim Martha. Javi ile takılıyordum," dedim ona.

Gözleri benimle Javi arasında gidip geldi, maalesef Javi'ye takıldı.

Javi'

ye "Görünüşe göre kendini topladın," dedi.

takıl Javi bu tuzağa hiç düşmedi, ama kızlık zarımda hissettiğim bir
dı. gülümsemeyle gülümsedi

ve bunu yaptığını biliyordum çünkü parmağını sokmayı çok seviyordu, ama çıkarmayı da seviyordu.

"Çocuklar," Martha öfkeyle nefes aldı ve sonra tüm masaya, daha doğrusu masadaki kadınların belirli bir kısmına seslendi. "Yani, resmi olarak, Jacob ve Alexis iki yatak odalı daireye taşınıyorlar. Bu, sizin kızların bulaştığı çılgınlıklara karışan başka bir kızın daha geleceği anlamına mı geliyor?"

"Hayır, tüm çılgınlıklar zaten Oasis'te yaşıyor," dedi Jessie, onu pek ikna edemeden.

Martha sinirli bir nefes verdi.

Ve o anda olan oldu.

Dünkü fırtınadan sonra, iyi arkadaşların (hatta yüzüne karşı gelenlerin bile) gneşı altında geçirdiğimiz kısa süreli tatil, iyi yemekler ve öğle kokteylleri bulutların arkasına saklandı ve yağmur yağmaya başladı.

"İşte buradasın."

O sesi tanıyordum ve tüylerim diken diken oldu.

Dönüp baktığımda kardeşim orada duruyordu.

Easton'ın kendini beğenmiş, şımarık, ana kuzusu ve erkek podcast sunucusu gibi bir kişiliği olduğunu düşünürsek, bu kadar yakışıklı olması gerçekten çok kötüydü.

Babamın sarı saçlarını ve mavi gözlerini almıştı, çok uzun değildi ama kısa da değildi. Vücuduna çok zen gösteriyordu, bu yüzden zayıf ve formdaydı. Ameliyatta ya da ofisinde olmadığı zamanlarda dışarıda olmayı severdi, bu yüzden güzel bir bronzluğu vardı ve sağlıklı ve aktif bir görünümü vardı.

Javi'nin yanımda dikleştiğini hissettim.

"Easton," diyebildim sadece.

"Mesajlara ve sesli mesajlara cevap vermediğin için, doğum günümü mahvettiğin için sana şahsen teşekkür etmek için seni bulayım dedim," dedi.

Javi'nin yanımda çok, çok, çok sinirlendiğini hissettim.

Easton bunu fark etti ve Javi, Easton'ın yaklaşık iki katı büyüklüğünde olsa da, Easton bir saniye bile tereddüt etmeden ona bakıp "Babamı işten kaçıran mağara adamı sen misin?" diye sordu.

Ummmmmmmm...

Hayır.

Olmaz.

Ayağa kalktım. "Belki başka bir yerde konuşmalısınız."

"Neden?" diye karşılık verdi Easton. "Senin mağara adamın babamın resepsiyonistinin yanına gidip onu görmek istedi. Kısasa kısas, Harlow." Kolunu uzattı. "İş yerinde böyle bir şeyin olmasını istemiyorsan, oğlunu dizginlemeliydin."

O alfa *orada dururken*, bir alfa hakkında böyle şeyler söylememesi gerektiğini bilmek için "Alfa ile Nasıl Başa çıkılır" derslerine ihtiyacım yoktu.

Bir hırıltı, başka korkutucu sesler, sandalyelerin sürtünme sesleri duyduğumda, insanların hareket ettiğini hissettiğimde, bu konuda haklı olduğumu anladım.

Ama tüm bunlardan daha acil bir durum olduğu için, içimde olanlara odaklanmıştım.

Bir şey ölüyordu.

Hayır, bir şey çok uzun zamandır ölüyordu ve şimdi sadece...

Ölmüş.

Kardeşim onu erkek arkadaşım ile tanıştırmama bile izin vermedi. Aşık olduğum adamla. Çocuklar hakkında konuştuğum adamla. Ev paylaşmak için hayatımı ikiye katladığım adamla.

Kardeşim muhtemelen son bir saatini beni bulmak için harcamıştı, sırf bana kötü davranmak için. Çok para kazanıyordu ve Phoenix'te güneşli bir pazar günü neredeyse her şeyi yapabiliirdi, ama o beni bulup bana kötü davranmayı ve parlak günümü karartmayı tercih etti.

Tanrım, o şey *çoktan ölmüştü*.

Onun için yas tutmayacağımı biliyordum, çünkü o zaten hiç benim olmamıştı.

Asıl üzücü olan, bunun için yas tutmayacak olmamdı.

Easton, Easton olduğu için, benim için çok önemli olan bir şeye ölümcül bir darbe indirdiğinin farkında değildi.

O ise konuşmaya devam etti.

"Annem çok kötü durumdaydı. Restorana gelmeden önce babamla kavga ettikleri belliydi. Bilgin olsun, son zamanlarda çok sık kavga ediyorlar. Babam, seninle iletişime geçip aralarınızı düzeltmeni istiyor, oysa özür dilemek için senin ona ulaşman gerekirdi. Ortam çok gergindi. Hiçbirimiz o akşamı keyifli geçirmedik. Hepsi senin sayende."

"Bebeğim," diye Javi kulağıma uğursuzca fısıldadı. Bir uyarıydı.

Easton'ı sustur, yoksa o susturur.

Ona döndüm ve gözlerinin içine baktım. Gördüğü manzara karşısında gözlerini kırptı.

"Sorun yok," diye onu sakinleştirdim.

Gördüğüne inanmak istermiş gibi bana dikkatle baktı.

Sonra, çok farklı bir fısıltıyla, "Çelik gibi bir omurga" dedi.

Ancak Jessie bizi duymadı.

"Sen gerçekten çok ilginç birisin, biliyor musun?" diye Easton'a sordu.

"Bu konuşmaya dahil misin?" diye Easton alaycı bir şekilde sordu.

"Dünyanın senin etrafında döndüğünü düşündüğünü biliyorum, aptal," diye karşılık verdi Jessie. Eric, muhtemelen ona karışmamasını söylemek için elini Jessie'nin beline koydu, ama en iyi arkadaşımın Easton'ın bana kötü davranmasına izin vermeyeceğini biliyordum. En iyi günlerinde bile onu zar zor tahammül edebiliyordu. Easton'ın bana kötü davranmak için peşimden gelmesi kabul edilemezdi. "Ama burada yirmi kişi öğle yemeği ve kokteyl içiyor ve sen gelip, *gerçek* ailesi burada otururken ona sataştın. Ne bekliyordun ki?"

"*Gerçek* ailesi mi?" diye homurdandı Easton.

"Yaklaşık iki saat önce öğle yemeği için plan yaptığımızda bizimle buluşmakta tereddüt etmedi, ama dün gece Le Amé'nin yakınlarında olmadığı kesin," diye işaret etti Luna.

Easton Luna'ya kaşlarını çatı.

Oturdum ve palomamı aldım.

"Harlow, sana söylüyorum," dedi Easton, diğerlerini bir kenara bırakıp bana sertçe seslendi.

Ona baktım ve sakın bir şekilde, "Mesajlarına ve sesli mesajlarına cevap vermememin sebebi, seni engellediğim için. Gün bitmeden, annemi ve babamı da engelleyeceğim. Lütfen Javi'nin seni iş yerinde, evde veya başka bir yerde ziyaret etmesinden endişelenme. Aramız bitti. Buna gerek yok," dedim.

Easton'ın kaşları saç çizgisine kadar çekildi, o anda saç çizgisinin gerilediğini fark ettim. "Bizim aramız bitti mi?"

Palomamdan bir yudum aldım ve "Evet" dedim.

"Bu ne demek lan?" diye sordu Easton.

"Bu doktorların ne kadar eğitilmiş oldukları komik, büyük diplomaları var ama hala İngilizce bilmiyorlar," diye espri yaptı Shanti, o ve diğerleri de benim havamı hissederek yerlerine oturdular.

Easton, muhtemelen dikkatimi çekmek için bana yaklaştı, ama ben Meksika usulü yumurtalı böreğimi yeşil biber sosuna batırıyordum.

"Seninle konuşmak için peşine düşmeyeceğim," dedi Javi tehlikeli bir şekilde. "Ama şu anda kadınıma bir adım daha yaklaşırsan, seni kapıdan dışarı atarım."

"Beni tehdit mi ettin?" diye sordu Easton, şok olmuş ve tiksiniş bir sesle. Eggroll'umu ısırdım.

Oooooooooo.

Çok lezzetli!

Lucia, orada olmasa bile, kimseye benzemeyen bir füzyon yapıyordu!

"Tehdit eden bir adama mı benziyorum?" diye sordu Javi.

"Aslında, Javi bizimle dövüşmek zorunda kalacak, çünkü seni buradan sürükleyerek çıkaracağız, sen de ipucunu anlamayıp gitmezsen," diye ekledi Jessie.

Easton dikkatini tekrar b a n a çevirdi. "Bizimle işin bitti ne demek?"

Yumurtalı böreği daldırıp bir ısırık daha aldım.

"Harlow!" diye bağırdı.

Ve o anda, o anda olanlar için evrendeki en şaşırtıcı ses sohbete katıldı.

Dream.

"Bu, Harlow'un seninle iletişime geçmediği anlamına geliyor," dedi, sanki o bir öğretmen ve Easton çok yavaş bir öğrenciymiş gibi. "Bu, seninle iletişime geçmeyeceği ve aynı şekilde sana da iletişime geçmeyeceği anlamına geliyor. Bu, doğum günleri ve aile tatilleri dahil olmak üzere hiçbir nedenle seninle zaman geçirmeyeceği anlamına geliyor. Bu, nedeni ne olursa olsun, seninle ilişkisini sonlandırdığı anlamına geliyor."

Ve sonra, beni (ve herkesi) şaşkına çeviren Dream, bomba gibi bir açıklama yaptı.

"O, tanıdığım en nazik, en neşeli kadın. Sen içeri girdiğinde, seni gördü ve yıllar önce tanıştığımızdan beri ilk kez yüzünün düştüğünü gördüm. Ona ne yaptığını bilmiyorum, ama geldiğinden beri davranışlarından ona nasıl davrandığını tahmin edebiliyorum. Sonuç olarak, Harlow senden ve ailesinden ayrılma niyetini açıkladı, bu yüzden onun kararını saygı duymak ve onu rahat bırakmak tek çaren."

Dream'e bakıyordum, gözlerimi hızla kırptıyordum ve ağzımın açık kaldığından emindim.

Diğer tüm İntikam Meleklerinin de aynı şeyi yaptığını görmek için bakmama gerek yoktu.

Javi'nin şaşkınlığını hissettim ve masada Dream'i tanıyan herkes de aynı tepkiyi gösterdi.

"Onu 'yalnız bırakma' kısmı hemen şimdi başlamalı," diye uyardı Dream.

"Sen de kimsin lan?" diye sordu Easton öfkeyle.

Dream omuzlarını düzeltti ve kısmen örgülü, kısmen dağınık hippie saçlarını salladı (bu çok sevimli görünüyordu, hippie tarzını çok iyi taşıyordu, muhtemelen üç kez hamile kalmasının nedenlerinden biri de buydu).

"Ben bu işletmede çalışıyorum ve uygun nedenlerle hizmet vermeyi reddetme hakkımız var. Ve seni kovmam için uygun nedenim, senin büyük bir pislik ve büyük bir moral bozucu olman."

Willow'un kıkırdadığını, Ally'nin burun kıvırdığını, Annette'in bağırdığını ve Shirleen'in "Oowee" diye fısıldadığını duydum.

Easton bana baktı. "Bu iş bitmedi." "Bitti," dedi Javi.

"Adını bile bilmiyorum," dedi Easton Javi'ye alaycı bir şekilde.

"Bunu anlamak için adımı bilmen gerekmez..." Javi ayağa kalktı (oh hayır). "Bu..." Javi sandalyemin etrafından dolaşp Easton'a yaklaştı (oh hayır!) ve Cap, Brady ve Roam onun arkasını korudu (oh hayır!). "*Bitti*."

Easton, cildinin solgunluğuna bakılırsa, geç de olsa, Hottie Squad hakkında birkaç şeyi nihayet anlamaya başlamıştı.

"Benimle misin?" Javi aldatıcı bir şekilde sessizce sordu.

Easton'ın bakışları tüm çocuklara kayıyordu, ama çoğunlukla en iri ve en sinirli olanı izliyordu.

Benim adamım.

Easton uzaklaştı ama bana bir kez daha ateş etmeye çalıştı. "Annemle babamın kalbini kıracaksın."

Bunun kalbimi sıkıştırmasına izin vermemeye çalıştım, ama bu kaçınılmazdı.

Kalbim sıkıştı. Çok sıkıştı.

Ama daha önceki gece, Javi'ye kendine dikkat etmesi gerektiğini söylemişim. Huzurunu korumak için yapılması gerekeni yapmasını söylemişim.

Ve ne kadar nefret etsem de (ve gerçekten nefret ediyordum), huzurumu korumak için bunu yapmam gerekiyordu.

"Bunun ne kadar acı verici olduğunu biliyorum ve ben de bunu istemiyorum, ama sürekli aynı şeyi hissetmemek için kendimi korumak için bu kararı verdim," diye cevap verdim.

Easton yine sinirlenmeye başladı. Bu konuda çok tecrübeliydim, hemen fark ettim.

"Anlamıyorum..." diye başladı.

Ama Javi önüme geçerek Easton'ın görüşünü engelledi. "Sanırım sen benimle değilsin," dedi Javi.

"Geri çekil, pislik. Ben seninleyim. Ve siktir et, onun kaybı değil ki," diye karşılık verdi Easton.

Bunun üzerine birçok öfkeli ses yükseldi, Shirleen de "Küpelerimi çıkarmam mı gerekiyor?" diye sordu.

Ama Javi yumuşak bir sesle, "Evet, öyle. Ve sen de bunu biliyorsun. Bu yüzden buradasın. Çünkü baban, oğluna ikinci planda kalmaktan bıkmış ve belki de karısının sana bu kadar yapışık olmasını iğrenç buluyor. Harlow'u rüzgarda sallanmaya bıraktığı için suçluluk duyuyor, ki duyması da normal. Ve neden hayatının büyük bir kısmını, oğlunu şımartan ve kızına kötü davranan elitist bir kaltakla harcadığını merak ediyor. Annen, Harlow'u küçük düşürerek kendisinin mükemmel olduğuna kendini ikna ediyor. Ve dün gece kimse sana yalakalık yapmadığı için, hepsi kendi kafalarında olduğu için, ailenin dengesini sağlayan kişinin Harlow olduğunu fark ettin. O, annenin kum torbası. Babanın tek neşesi. Ve zengin ebeveynlerinin parasıyla iyi bir eğitim almış, başka bir sıradan beyaz adamdan başka bir şey olmayan kendini özel birisi olduğuna ikna etme fırsatın.

Oh.

Vay

canın

a.

Bu konu hakkında pek konuşmamıştık, ama Javi ailemin dinamiklerini çok iyi anlamıştı.

"Bitirdin mi?" diye sordu Easton sert bir sesle.

"Bu cevap sana defalarca verildi," diye yanıtladı Javi.

Neler olduğunu göremiyordum, ama çok uzun ve ağır bir sessizlik oldu, kardeşim Javi ile bakışma yarışını kazanmaya çalışıyordu galiba.

Beklendiği gibi, kaybetti ve öfkeyle dışarı çıktı. Ben de yumurtalı böreğimi bitirdim.

Çocuklar oturdular.

Bu arada kendine bir sandalye bulup masamıza çeken Martha (tam Martha'ya göre bir hareket), kahvesini yudumlarken Shirleen'e doğru eğildi ve "Kimse zarar görmediği sürece kaçırılmaları ve dairelerinin soyulması umurumda değil, çünkü bu kızlarla birlikteyken hiçbir şey sıkıcı olmuyor" dedi.

"Bizim dünyamıza hoş geldin kardeşim," dedi Shirleen kendini beğenmiş bir şekilde. Sonra Dream'in getirdiği appletini'den bir yudum aldı.

Dream de orada takılıyordu, bu yüzden Luna, "Dream, bu gerçekten çok hoştu," dedi.

Dream'in tekrar Dream'e dönmesi için gerildim, ama bugün sürprizlerle dolu bir gün olacağını biliyordum, çünkü o, "Bu işi sadece Tito ve Tex'in seni sevdiği için aldığımı biliyorum," diye cevap verdi. Çok uzun bir sessizlik oldu, sonra zorla "Teşekkürler," dedi.

Luna şok olmuş bir şekilde ona bakıyordu.

Hepimiz umutla birbirimize gülümsüyorduk.

Tex odaya girdi ve Dream'e "Deneme süresi bitti.

Resmi olarak işe alındın."

Ve sonra öylece dışarı çıktı.

Tito'ya baktım.

Hâlâ iPad'iyle uğraşıyordu. Ama gülümsüyordu.

YİRMİ ALTI

"SESSİZCE SENİN"

(BIRDY)

SC'den döndükten sonra, Javi ile öğleden sonra yaptığımız hızlı seks seansı tamamen farklı bir şeye dönüştü.

Bunu, onun büyük ellerinden birinin bileklerimi kavrayıp başımın üzerine kaldırarak ona dokunmamı engellediğinden anladım.

Bunu, beni parmaklarıyla yavaş ve sabit bir ritimle becerdiği şekilde anladım (belli ki Martha ona fikir vermişti).

Ama en çok, bana dokunurken gözlerinin yüzümü izleme şeklinden anladım.

Kardeşimle yaşadığım çatışmada, benim öyleymiş gibi davrandığım kadar iyi olmadığımı düşündüğü için bana aşırı ilgi gösteriyordu.

Daha fazlası...

Bana aşık oluyordu.

O çok güzeldi. Beni izleme şekli çok güzeldi. Bana yaptıkları çok güzeldi (tekrarlamaya değer, çok uzun ve güçlü parmakları vardı). Benim için endişelenmesi bile çok güzeldi.

Ama ondan daha fazlasına
ihtiyacım vardı. "Tatlım,"
diye fısıldadım.

Javi olduğu için beni bekletmedi. Yalvarmamı beklemedi.

Ama ellerimi bırakmadı. Parmağını yavaşça çıkardı, onu almak için daha da açtığım bacaklarımın arasına kayd, penisini eline aldı ve bana verdi. Sonra dudaklarımı derin bir öpücükle ele geçirirken içime girdi.

Ellerimi kullanamadığım için bacaklarımla onu sardım ve onun itişleriyle sallandım, dillerimiz dans ediyordu.

Öpüşmeyi sadece boynumun çizgisini diliyle takip etmek için bıraktı.

Ve zamanın geldiğini

anladım. Resmi hale

getirme zamanı.

Söylenmemiş sözleri yüksek sesle söyleme zamanı.

Ben de başımı çevirip fısıldadım, "Sana aşık oluyorum."

Derinlemesine içeri girdi, başını kaldırdı ve yüzündeki ifadeyi hayatım boyunca asla unutmayacağımı biliyordum. Bana bakarak, "Neyse ki bu konuda yalnız değilim" dedi.

Olamaz.

Ağlayacaktım.

Ağlamadım.

Bunun yerine, Javi'nin parmakları bileklerimi sıktı, yavaş ritmi çok daha hızlı hale geldi, kalçalarının itiş çok daha güçlü oldu ve bana verdiği öpücük çok daha derin oldu.

Sonunda, nefes nefese kaldığımız için (ve ben inlediğim için) öpüşmeye devam edemedik, dudaklarımız birbirine değiyordu. Bileklerimi o kadar sıkı tutuyordu ki, biraz acı veriyordu ama ben bunu seviyordum. Javi'nin tamamen bana odaklanmasını seviyordum. Onun ne kadar güçlü olduğunu seviyordum. Tek eliyle benim iki elimi de tutabilmesini seviyordum.

Erkeğimle ilgili her şeyi seviyordum.

Göğüslerimi avuçlamış, nasırlı başparmağıyla meme uçlarımı daireler çizerek okşuyordu ve beni o kadar sert sikiyordu ki, her vuruşunda inliyordu.

İşte o anda buldum.

Ona doğru eğildim, topuklarımı uyluklarına gömdüm, gözlerimi kapattım ve Javi'nin bana yaşattığı bir başka enfes orgazmı yaşadım.

Bileklerimi bırakıp kalçalarımı kavradı, ben de bir kolumla onu sardım, diğer elimle saçlarını kavradım ve o beni sonuna kadar becerirken köprücük kemiğini ısırdım.

İçimde boşaldığında çıkardığı yüksek inilti sesini çok sevdim. Evet.

Erkeğimle ilgili her şeyi seviyordum.

O, içimde kalmaya devam etti, sonra çekilip sırt üstü yuvarlandı, ama bunu yaparken beni kendine doğru çekip yanına yatırdı.

Bacağımı onun uyluklarının üzerine attım ve kolumu düz karnının üzerine koydum. "İyi mi?" diye sordu.

"Harika," diye cevapladım.

"Öp beni, *mi pequeña*," diye emretti.

Dudaklarımı onun dudaklarına bastırmak için uzandım.

O saçlarımı kulağımın arkasına koyarken ben uzanmış halde kaldım. Bakışları doygun ama yine de uyanıktı, yüzümün üzerinde dolaşıyordu.

"Endişelenmeyi bırak," diye onu sakinleştirdim. "Ben iyiyim." "Kardeşin tam bir pislik."

Bunu inkar edemezdim, bu yüzden etmedim.

Bunun yerine, "Bu eğlenceli değildi ve eminim ki bir parçam onları özleyecek, ama günlük hayatta?" dedim. Başımı yana eğdim. "Huzur."

"Evet," diye mırıldandı.

"Tekrar söylüyorum, benim için endişelenmeyi bırak tatlım," diye ısrar ettim. "Tamam, bebeğim," diye pes etti.

Bu konuyu kapatmaya karar verdim ve "Gabe ve Knox bugün neredeydi biliyor musun? Oh, Jeff ve Cody?" diye sordum.

"Jeff ve Cody kontrol odasındalar, işlerle ilgileniyorlar," diye açıkladı Javi. "Gabe ve Knox muhtemelen spor salonundalar, antrenman yapıyorlar. Ya da soğuk duşta, kafalarını toparlıyorlar."

Bu çok anlamlıydı.

Ama yeterince açıklayıcı değildi. Bu yüzden daha fazlasını istedim. "Ne dedin?" diye sordum.

"Biliyorsun, Knox Luna'ya aşık."

Bunu biliyordum, bu yüzden başımı salladım ve "Neden ona açılmıyor?" diye sordum.

"

"Bunu mu soruyorsun?" Tahmin ettiğim gibi.

"Öyle mi?" diye ısrar ettim. "Knox'un halletmesi gereken bazı... sorunları var."

"Knox'un halletmesi gereken bazı... sorunları var."

Hmm.

Bu konuda daha fazla ısrar etmedim. Çok merak etsem de, Javi'yi arkadaşı hakkında kişisel şeyler paylaşması için zorlamak hoş olmazdı.

Bu yüzden konuyu değiştirdim. "Peki Gabe ve Willow?"

"Bu yeni bir şey," dedi. "Bunu tam olarak bilmiyorum. Ama şunu bil, Kev'i sorgularken Roam ve Brady onu zapt etmek ve odadan çıkarmak zorunda kaldılar."

Ooooo!

İlginç!

"Kendini kaybetti mi?" diye heyecanla sordum.

"Kesinlikle. Bu sorun çözülürse, o palyaçonun Willow'a yaklaşabileceğini sanmıyorum. Gabe onu çok korkuttu."

Muhtemelen uygun olmasa da, bu beni mutlu bir gülümsemeye sevk etti.

Bu da Javi'yi, "Harlow mutlu olduğunda çok seviyorum" gülümsemesine boğdu. Tabii ki bu da beni daha çok gülümsetti.

Telefonu benim (evet, pembe) komodine koydu.

Ona döndü, baktı ve "Büyükanne ve büyükbabam FaceTime'da" dedi.

Olamaz!

Seks yaptıktan sonra yatakta çıplaktık!

Hemen telaşla harekete geçtim ve Javi de hiç vakit kaybetmeden kot pantolonunu ve tişörtünü giydi.

Ayrıca aramayı da kaçırmadı.

Elimde kıyafetlerimle banyoya koşarken, onun "*Hola, Abuelita*" dediğini duydum.

Öğle yemeği için krem rengi dantelden yapılmış, yüksek halter yakalı, ince askılı ve salıncak etekli sevimli bir elbise seçmiştim. Elbiseyi giymiş ve saçlarımı biraz düzeltmiştim ki Javi oturma odasından "Bebeğim?" diye seslendi.

Tam da tahmin ettiğim gibi, FaceTime'da sevgili büyükanne ve büyükbabamla görüşmek üzereydim.

Aman Tanrım.

Aynada saçlarıma son bir kez baktım ve oturma odasına geçtim.

Javi, deniz köpüğü yeşili kanepemde uzanmıştı (seksi). Bana parmağını kıvrarak işaret etti (bu da seksi). Sinirli bir şekilde eteğimin önünü elledikten sonra, yanına oturmaya gittim.

Ekranında başlarını birbirine yaklaştırmış iki yaşlı Latin Amerikalı vardı. İkisi de son derece ilgi çekici ifadeler takınmıştı.

Çok tatlıydılar.

"*Esta es Harlow. Mi novia,*" dedi Javi.

Ekranından, gülümsemelerle çevrili iki kişiden İspanyolca bir patlama geldi.

"*Hola,*" dedim. "*Es un placer conocerlos.*"

Daha da büyük gülümsemelerle desteklenen bir başka İspanyolca patlaması.

Söylediklerinin yaklaşık on altıda birini anladım, ama hiçbirini tam olarak anladığımdan emin olamadım, bu yüzden sadece gülümsedim ve sık sık başımı salladım.

Yine de, Javi sık sık gülümsediği ve kolunu omzuma doladığı için her şeyin yolunda olduğunu düşündüm. Konuşmamız (ya da onların konuşması) uzadıkça, kolunu bana daha sıkı sarıyordu.

Denetimden geçtiğimi hissettim.

Neyse ki!

Bu bir süre devam etti ve ben buna bayıldım. Bu, bu insanlar hiç tanışmamış olsalar bile, birbirlerine yakın olduklarını gösteriyordu. Onlar bir aileydi. Ve Javi'yi ne kadar idolize ettiklerini saklamıyorlardı.

Tabii ki, en çok son kısmı sevdim. Kapı çalındı.

Javi bana sıkıca sarıldı ve başını sallayarak, üçlü, dört kişilik sohbetimizden ayrılıp telefona cevap verebileceğimi işaret etti.

"*Sizinle konuşmak çok hoştu,*" dedim dedesi ve büyükannesine.

"*Bizim de,* Harlow," diye cevap verdiler hep bir ağızdan ve dostum, adım Nikaragua aksanıyla çok güzel geliyordu.

Kapıya gittim, gözetleme deliğinden baktım ve Luna'nın orada durduğunu gördüm.

Kapıyı açtım. "Selam."

"Arthur girdi," dedi selam olarak. Dizüstü bilgisayardan bahsediyordu.

Yaşasın!

"Aman Tanrım," diye cevap verdim.

Javi'ye baktı, o hala kanepede dedesi ve ninesiyle konuşuyordu, sonra bana baktı. "Benim evime gelip bilgi almak ister misin?"

Başımı salladım, Javi'ye döndüm ve ne yaptığımı açıklamak için el hareketleri yaptım. O da beni dikkatle ve ihtiyatla izledi. O bir şey söylemeden, dairemden çıkıp Luna'nın evine doğru yürüdüm.

"Raye kapıyı açmıyor ve Jess Eric'in evinde ve telefonuna cevap vermiyor," diye açıkladı Luna. "Yani sadece Willow, Shanti, sen ve ben varız."

Bu, erkek arkadaşları olan kızlar için öğleden sonra seks yapma ihtimalinin masada olduğu anlamına geliyordu.

Tanrım, umarım Knox ve Gabe bir an önce kararlarını verir ve Shanti için harika birini bulabiliriz (Liam gibi). Tüm en iyi arkadaşlarımdan bu mutluluğu yaşamasını istiyordum.

"Arthur, Trev'in dizüstü bilgisayarında bir şey buldu mu?" diye sordum.

"Çok şey buldu. Ve hiçbirini iyi değildi," Luna kasvetli bir ses tonuyla cevap verdi.

Eğlenceli değil, ama beklenmedik de değil.

Luna'nın bohem şık evine vardık ve Shanti'nin kızgın olduğunu hemen fark ettim, alışılmadık bir şekilde Willow da öyleydi.

"Yemin ederim, Kev'in bu tür bir şey yaptığını öğrenirsem, *onun hayalarını keseceğim!*" Willow neredeyse bağıırıyordu.

Vay canına.

"Düşündüğümüzden daha mı kötü?" diye sordum.

Shanti, Luna'nın dizüstü bilgisayarını bana doğru çevirmek için öne eğildi.

"Videoları silmediğini söyleyebiliriz," dedi Luna.

"Ve bir süre işsiz kalıp yine de yaşayabilmiş çünkü bu pisliği çok sık yapıyormuş," dedi Willow ve "Çok sık" kısmını vurguladı.

Luna'nın koltuğuna oturdum ve ekrana baktım.

"Arthur tüm video dosyalarını buluta yükledi," dedi Shanti. "İzlemene gerek yok. Biz sadece birkaçını izledik ve bu da fazlasıyla yeterliydi. Bunların büyüklüğü inanılmaz."

Elimi uzatıp mousepad'e dokundum ve Luna'nın dizüstü bilgisayarını uyandırdım, sonra ekrana baktım ve nefesim kesildi çünkü orta boy simgelerle seçilmiş açık bir dizin gördüm ve üzerinde bir sürü video dosyası vardı. Ekranı dolduruyorlardı.

Ve o küçük simgelerden bile videolarda ne olduğunu anlayabiliyordunuz.

İğrenç.

"Hiç uygulama üzerinden randevulaşmadığım için çok mutluyum," dedi Shanti. "Yani, kulüplerde, barlarda, spor salonlarında ve kafelerde bir sürü gereksiz insanla uğraşmak zorunda kalırsın. Ama bu uygulamalarda sinsi insanlar deli gibi ortaya çıkıyor."

Kev dışında, ki o sayılmazdı, hiç uygulama üzerinden randevulaşmamıştım, ama uygulamalarda iyi erkekler veya kızlarla tanışan birkaç kişi tanıyordum.

Ama onlar azınlıktaydı.

Mesajlaşırken pek çok şeyi gizleyebilirdiniz. Ve birini iyi bir insan olduğuna ikna ettiğinizde, sonunda sizinle tanıştığında, çoktan onu etkilemiş olurdunuz. Aslında hiç de öyle olmadığınız halde, kendiniz hakkında önceden oluşturulmuş bir algı yarattığınızda, iğrençliğinizi çok daha iyi gizleyebilirdiniz.

"Onları numaralandırmış, yani isim yok," dedi Luna. "Onları tek tek inceleyip, tanıyacağımız biri var mı, ya da o, şey...", Luna boğazını temizledi, "*faaliyetler* sırasında herhangi bir isim geçiyor mu diye bakmamız gerekecek. Ama Phoenix büyük bir yer. Onlardan herhangi birini tanıma ihtimalimiz çok düşük."

"Ama Trev'i bu kadar tamamen ortadan kaldıracak kaynaklara sahip olan kişiyi bulmamız gerekiyor," diye ekledi Shanti. "Böylece belki katili bulabiliriz."

"Peki ne yapacağız?" diye sordum.

"Arthur'a yüz tanıma yazılımı olup olmadığını sorduk," dedi Willow.

"Var," dedi Luna. "Ve çoktan başladı, ama oradaki dosya sayısı çok fazla..."

"Elli yedi video var," diye araya girdi Shanti. "Yapacak

çok işi var," diye bitirdi Luna.

Ekrana baktım ve "Bu delilik" diye mırıldandım.

"Bu şeytani bir şey," diye bağırdı Willow. "Düşünsenize, hoşlandığınızı düşündüğünüz bir adamla tanışıyorsunuz. Onu o şekilde içeri alıyorsunuz. Ona bunu veriyorsunuz."

Ona bu hediyeı sunuyorsun. Ve o, sen farkında olmadan seni videoya çekiyor ve ona para vermezsen seni küçük düşüreceğini söylüyor?"

Hayır, hayal edemiyordum.

"İnternet de sonsuza kadar kalır," diye ekledi Shanti. "Böyle bir şey yüzünden işini kaybedebilirsin. Biliyorum, annem böyle bir şey görseydi, kalp krizi geçirirdi. Babam ise..." Titredi.

Ailemi hayatımdan çıkarmakla doğru şeyi yaptığımı gösteren bir başka işaret.

Bu bana olsaydı, babamın sessiz kalacağını biliyordum. Annem ise aptallığımdan dolayı bana bağıırdı. Ve tüm bu süre boyunca, Easton üstünlük taslayan sırtışıyla gülümser ve benim küçük günahımı bir kenara yazardı, böylece daha sonra en çok acı vereceğı bir zamanda bunu ortaya çıkarabilirdi.

Evet.

Onlar için yas tutmayacaktım.

Ya da en azından uzun süre yas tutmayacaktım.

O sırada kapı çalındı, ben de hızla uzanıp dizüstü bilgisayarını kapattım.

Shanti kaşlarını kaldırarak bana baktı, Willow ise kaşlarını indirdi.

Ama kapıda Javi olduğunu biliyordum ve bu haberi iyi karşılayacağını sanmıyordum. O, bir kıza böyle bir şey yapmayı düşünecek türden bir adam değildi.

Yani, bunun bir şantaj hamlesi olduğunu bildiklerini biliyordum, ama bunun derinliğı ve genişliğı bir bulut klasöründe ortaya çıkınca aklını kaçırabilirdi.

Yine de, Gabe'in bunu görmesini istedim, sadece, bilirsin, durumu test etmek için.

Luna kapıyı açmaya gitti ve haklıydım. Javi kapıyı doldurdu.

Luna soğukkanlı davranmaya çalıştı. "Selam, koca adam. Bira ister misin?"

Javi'nin bakışları bana, dizüstü bilgisayara, tekrar bana, sonra Luna'ya kaydı. "Neler oluyor?"

"Oh, hiçbir şey," dedi Luna rahat bir şekilde.

"Mayolarımızı giyip denize girelim diye düşündük," diye yalan söyledi Willow.

"Belki Pazar gecesi Oasis'te barbekü yapabiliriz?" diye önerdi Shanti.

"Tamam, hayır." Ayağa kalktım.

Luna ne düşündüğümü biliyordu ve şaşırtıcı bir şekilde çekinmeden yolumdan çekildi.

Javi içeri girdi.

Luna kapıyı kapattı.

Derin bir nefes aldım ve konuyu açtım. "Rekabet yeter artık. Bu bir süredir gerçektir ama artık ne kadar gerçek olduğunu biliyoruz ve elbette

Trev artık iş göremez durumda. Ama bu konuyu çözmemiz gerekiyor." Dizüstü bilgisayarını işaret ettim. "O kızların kim olduğunu bulmalıyız. Trev'i kimin öldürdüğünü bulmalıyız. Ve o kızlarla iletişime geçip, artık tehlikede olmadıklarını söylemenin bir yolunu bulmalıyız. Videoların sonsuza kadar silindiğini söylemeliyiz. Ve onlara özgür olduklarını söylemeliyiz." "Hangi kızlar?" diye sordu Javi ve sesi seksi bir şekilde alçak olsa da

aynı zamanda tuhaf bir şekilde korkutucu derecede alçaktı.

"Sana göstermeyeceğim çünkü aklını kaçırabilirsin," diye cevapladım.

"Hangi kızlar?" diye tekrarladı Javi.

"Tekrar söylüyorum, sana göstermeyeceğim. Sadece çok fazla olduğunu söyleyeceğim," dedim ona.

"Harlow."

"Javi."

"*Harlow.*"

"*Javi.*"

Bana doğru geldi, yanıma yaklaştı ve sadece çenesini eğerek bana baktı, böylece beni tepeden aşağıya bakıyordu. "Bebeğim, bir daha sormayacağım. Hangi kızlar?"

"Sadece göster ona," diye iç geçirdi Luna. Bah!

Onun arkasından uzandım, dizüstü bilgisayarını açtım ve parmağımı dokunmatik yüzeyde gezdirdim.

Bu sefer Luna'nın şifre sayfası açıldı. Ekranı yüzüne göstermek için eğildi ve sonra klasör belirdi.

Javi'nin nefesi ılık çaldı, video dosyası simgelerini görünce çok hızlı bir şekilde nefesini içine çekti.

"Kev bu bokun ne kadar büyük bir dolandırıcılık olduğunu paylaşmamış galiba," dedi Willow öfkeyle.

"Hayır," dedi Javi yavaşça, dikkati dizüstü bilgisayar ekranına kilitlenmiş halde. "Paylaşmadı."

Oh, olamaz.

"Arthur dosyalarda yüz tanıma çalıştırıyor," diye bilgilendirdi Shanti.

"İyi," dedi Javi ekrana bakarak ve ona döndü. "Ben barbeküye gidiyorum."

Hay aksi!

Bana döndü. "Ofise gitmem gerek." Sonra Luna'ya döndü. "O kadınları bulmak için Brody'nin yardımını alabilmemiz için, o bilgileri nereye kopyalayacağınla ilgili bir e-posta alacaksın."

Luna başını salladı.

Javi tekrar ekrana baktı.

Bunu o kadar uzun süre yaptı ki, yüzünde Trev'in boğazını kesen kişinin kendisi olmasını dilediğini açıkça gösteren ifadeler belirdi, ben de elimi uzattım ve çenesini elimle tutup yüzünü bana doğru çevirdim.

"Tatlım," dedim.

"O orospu çocuğu," dedi.

"Haklısın," dedi Willow.

"Barbekü yap, bana da biraz yemek ayır," diye emretti Javi.

Ben de başımı salladım.

Beni hızlıca öptü. Sonra

dışarı çıktı.

"Ben de seninleyim, Lolo," dedi Willow. "Kev'i kimin öldürdüğünü ne kadar çabuk bulursak ve o kadınlara hayatlarının mahvolacağından korkarak yaşamak zorunda olmadıklarını ne kadar çabuk söyleyebilirsek, o kadar iyi. Artık kimin kazanacağı umurumda değil. Sadece bu işin bitmesini istiyorum."

Ben de sadece bu işin bitmesini istiyordum.

Özellikle de o kadınlar için. Ne

zor bir sınav.

"Katılıyorum, Luna, sen de katılmalısın. Bu saçmalıktan bıktım, hiç komik değil," dedi Shanti.

"Oh, katılıyorum," diye cevapladı Luna. "Başka bir davada erkeklerle yarışabiliriz. Bu davayı geride bırakmalıyız. Pazar akşamı Oasis barbeküsü için hamburger mi yoksa sosisli sandviç mi yapacağımıza karar vermeye çalışıyorum."

"İkisini de," dedim.

"Barbekü tavuk istiyorum," dedi Willow. Evet, tabii.

Barbekü tavuk kulağa lezzetli geliyordu.

"Hepsi," diye düzelttim.

"Instacart'ı kur, kaltak, Oasis telefon ağını etkinleştiriyorum," dedi Luna, telefonuna doğru ilerlerken.

Instacart yerine onun bilgisayarında Word'ü açtım, çünkü alışveriş listesi olmadan market alışverişi yapamazdım.

Willow bana yardım etti.

Shanti telefon ağını kurmak için telefona geçti.

Ve Oasis'te olduğu gibi, on beş dakika içinde parti hazırlıkları tamamlandı.

YİRMİ YEDİ

"KÖTÜ İTİBAR"

(JOAN JETT)

Ertesi sabah, Javi ve ben küçük mutfağında birbirimize sürekli çarpışırken, o kahveyi hazırlıyor, ben de smoothie'lerimizi yapıyordum (benim meşhur Creamsicle smoothie'm! Javi'nin en sevdiği ikinci smoothie). O anda onun mutfağını daha çok sevdiğime karar verdim.

Onunki çok daha büyüktü. Javi'nin iri ve uzun boylu vücudu ile benimki için bolca yer vardı ve birbirimizin yoluna çıkmadan hareket edip işimizi yapabiliydik.

Ben badem sütü ve yoğurdu buzdolabına koymak için buzdolabına gidiyordum, o da kremayı almak için buzdolabından geliyordu, tam o sırada ön önu çarpıştık.

Neyse ki, bu çarpışma süt ve yoğurtla kaplanmamıza neden olmadı.

Onu geçmek için yön değiştirdim ama bu çabam başarısız oldu.

Javi kolunu bana doladı ve beni kendine doğru çekti.

Bu hareketimiz neredeyse üzerimizi süt ve yoğurtla kaplamasına neden oluyordu, ama şans eseri reflekslerim hızlıydı.

Başımı geriye eğip ona baktım ve bana gülümsediğini gördüm.

"Her gün kahve yaparken sana dokunabilirsem, tüm bu pembeliği kaldırabilirim

mızraklanabilirsem, tüm bu pembeliği kaldırabilirim," diye mırıldandı.

Oo.

Küçük mutfağıma bakışını çok daha beğendim. Ona gülümsedim.

O da yüzümden öptü.

Sonra beni bırakıp kahvelerimizi hazırladı.
Ben de malzemeleri buzdolabına koydum.
Ve ilk kez, Javi ile birlikte mutfakta dolaşırken, küçük mutfağıma aşık oldum.

Bu olay öğleden sonra erken saatlerde oldu.

O anda bildiğimiz tek şey, Brody ve Arthur'un yüz tanıma için videolardan kullanabilecekleri görüntüleri çıkarmaya çalıştıklarıydı. Ben bu işin tüm ayrıntılarını bilmiyordum, ama Javi bana nispeten yüksek çözünürlüklü, tam yüz görüntüsüne ihtiyaçları olduğunu açıkladı. Ardından arama alanını Phoenix ve çevresiyle sınırlayacaklardı. Bundan sonra, yazılım internetteki, özellikle sosyal medyadaki her türlü görüntüyü tarayarak eşleşen bir şey bulmaya çalışacaktı.

Bunun günler, hatta haftalar sürebileceği konusunda uyarıldık.

Belki de aylarca.

Başka çaremiz yoktu, uzun bir bekleyişin ardından, başka ipucu olmadan, bir ipucu bulmak ya da Trev'in artık ortada olmadığı ve videoların kaybolduğu haberini vermek için iletişime geçebileceğimiz kadınların isimlerini almaya başladık. Ya da, şansımız yaver giderse, kabusunu sona erdirmek için Trev'i halletmek üzere adam tutabilecek (ve ne yazık ki başarısız olacak) birini bulmak.

Javi o gün yine beni işe götürmek için uğradı, çünkü NI&S'nin koruma görevleri hâlâ devam ediyordu. Onunla birlikte gitmeyi seviyordum, ama tahminimce, beni işe götürmek için işini bırakmak onun için sıkıcı olmaya başlayacaktı. Ayrıca, hepimiz, olayların üzerinden bu kadar zaman geçtikten sonra tehlikenin geçtiğini ve muhtemelen bunun gerekmediğini düşünüyorduk.

Ancak, sonunda bu gerçekleştiğinde, bunun öyle olmadığını anladık. Willow erken gelip pasta pişirmeye başlamıştı, bu yüzden erken ayrıldı. Ve gidiyordu.

Personel odasıdaydı, dolabından eşyalarını alıyordu. Gabe kahve köşesindeydi, Tex'ten kahve alıyordu.

Ben mutfaktaydım, kullanılmış tabakları bulaşık kovasına atıyordum.
O sırada Willow'un çığlığını duydum.

Başımı kaldırdım ve iki takım elbiseli adamın onu tuttuğunu ve arka kapıya doğru sürüklediklerini gördüm.

"*Gabe! Tex! Willow!*" diye bağırdım, tabakları gürültüyle yere düşürdüm ve personel odasına koştum.

Oraya vardığımda, onu kapıdan dışarı çıkardıklarını gördüm. Bu yüzden kapıdan dışarı koştum.

İçlerinden biri, Willow'un korkunç derecede gevşek vücudunu bir Mercedes'in arkasına tikiyordu. Diğer ise sürücü koltuğuna oturuyordu.

Tabii ki, benim imza hareketim haline gelen şekilde, koşarak Willow'u Mercedes'e iten adamın arkasına atladım.

Onu kapıdan uzaklaştırdım ve şoför, "Onu şokla!" diye bağırdı.

Bir saniye içinde, asfaltın üzerine sırt üstü düştüm. Nefesim kesildi ve kısa, seksi eteğimle sevimli külotumun örtülmesini ummak için tam bir nanosaniye vaktim vardı. Sert bir şekilde yere çarptığım için vücudumu hızlıca kontrol ettim, çünkü tüm vücudum çok rahatsız edici bir şekilde cızırdamaya başladı...

Ondan sonra ne olduğunu tam olarak bilmiyorum çünkü *bayılmışım*.

"Garajımda neden bir yerine iki kadın var, açıklayabilir misin?" diye sordu bir adam.

Babamın yaşlarında biriydi, ama milyoner bir baba gibi hala çok çekiciydi. Ayrıca onu yarı yarıya tanıdığım bir adamdı, ama kaçırıldığım, ellerim kelepçelendiği, asfaltta sırt üstü düştüğüm için ağrılarım olduğu ve milyoner bir babanın garajında oturduğum için tam olarak kim olduğunu çıkaramadım.

Son olarak, beni ve Willow'u kaçıran iki gorille konuşuyordu.

Evet, bir kez daha teyit edeyim, bir garajdaydık.

Evet, garaj çok güzeldi, en az üç araba alabiliyordu ve gördüğüm en temiz garajdı.

Hayır, bu benim orada olmak istememe neden olmadı.

Evet, bana şok tabancası kullanan adam beni Willow ile birlikte Mercedes'in arkasına itti.

Evet, bizi götürdükten bir süre sonra, ama şoklanmanın etkisinden kurtulmadan önce, bileklerimizi arkadan ve ayak bileklerimizi birbirine bağladılar.

Hayır, kaçırılmamızın başlangıcından pek bir şey hatırlamıyorum, sadece birkaç el silah sesi duydum (bunlar bizim arabadan geliyordu, Gabe ve/veya Tex'e ateş edildiğini düşündüm).

Hayır, o kurşunların kimseye isabet edip etmediğini bilmiyordum. Evet, bu konuda tamamen paniğe kapılmıştım.

Evet, garip bir şekilde, Willow'un burada olan biten her neyse, yalnız olmadığına sevindim.

Hayır, ikimizin de kaçırılmış olması hala çok kötüydü.

"O benim sırtıma atladı. Aaron ona şok tabancası kullanmamı söyledi," dedi Goon One.

Goon Two (veya Driver Goon) onun kafasına bir tokat attı ve "Adımı söyleme, aptal" diye bağırdı.

Goon One kafasına vurulan darbeyi beğenmedi ve Goon Two'ya saldırdı.

Goon Two kaçtı ve ısırmaya devam etti. "Onu arabaya itme, şokla dedim."

Mastermind, ya da tanımadığım ama yarı yarıya tanıdığım adam, yüksek sesle iç geçirdi ve "Kesin şunu" diye bağırdı.

İki Goon birbirlerine öfkeyle baktılar ve bu uzun bir süre devam etti.

"Kes şunu!" Mastermind sertçe bağırdı.

İki Goon birbirlerine değil, bana bakarak somurtmaya devam ettiler. Mastermind bana baktı. "Seni bu işe karıştırdıkları için üzgünüm." Omuz silkip "Hey, sorun değil" dememi mi bekliyordu? Hayır, demedim.

Ona sert bir bakış attım.

"Neden bu kadar aşırı önlemler aldığımı anlayabilirsin," dedi.

"Uh, biz senin kim olduğunu bile bilmiyoruz," diye cevap verdim.

Buna şaşırılmış gibiydi. Sonra da sinirlenmiş gibiydi.

Sonra bu konuyla ilgili seçeneklerini düşünmeye başladı.

Ve sonra bir karar verdi.

"İşler şöyle yürüyecek," diye başladı. Willow'a baktım.

Ne göreceğimi bilmiyordum. Belki korkmuş ya da ağlıyor olacaktı. Belki de benim hissettiğim kadar dehşete kapılmış görünecekti.

Birinin kafasını koparacak kadar sinirli mi görünecekti? Hayır.

"Bu noktaya geldiği için özür dilerim, ama emin olun, buna değecek," diye devam etti Mastermind.

" ne değer bizim değer Willow sordu, ya da daha daha çok, ona kırbaç gibi vurdu.

Kahretsin.

O tam bir melekti, hem de Raye-Angel türünden, benim düşündüğüm gibi Harlow-Angel türünden değil.

"Bu" — elini önündeki sandalyelere bağlanmış halde oturan bizi işaret ederek — "talihsiz bir olay."

"Dinliyoruz," dedim.

Mastermind başını salladı. "Trevor Clampitt, yaklaşık dört ay önce Stung arkadaşlık uygulamasında kızım ile tanıştı."

Şey...

İşte böyle.

"Kızım bana olanları anlattığında, ilk başta medeni bir şekilde halletmeye çalıştım. Emin olun," dedi.

Ve biz Sun Dial LLC'yi kuran kişiyi arıyorduk.

Bundan sonra, onun milyoner bir baba olduğunu düşünürsek, bu, Arthur'un arkasında kimin olduğunu bulamayacağı kadar derinlere gömülebilen o paravan şirketi neden gömebildiğini açıklıyordu.

"Korkarım Bay Clampitt, büyük bir fırsat yakaladığını düşündü ve medeni davranmayı son derece zor hale getirdi," diye devam etti Mastermind.

Hiç şüphe

yok. Aptal

Trev.

"Onunla konuşmak için bazı ortaklarımı gönderdim," diye devam etti Mastermind. "Ne yazık ki, bu öngörülemeyen bir sonuca yol açtı."

"Diğer bir deyişle, Trev ayda on bin doların yeterli olmadığını, zam alması gerektiğini düşünüyordu ve bunu sana iletti," diye düşündüm ve düşünmeye devam ettim. "Sen bunu kabul etmedin ve

onun şantajına son vermek için birkaç adamını gönderdin. Bir kavga çıktı ve Trev bir şekilde kendi kanında yüzüstü yatarken buldu kendini. Ama bu sırada Trev dizüstü bilgisayarını ve telefonunu attı, böylece onlar sadece bir ceset bırakmakla kalmadılar, eli boş da gittiler."

Mastermind, bu kadar çok şeyi bildiğime şaşırmış görünüyordu, ama bunu atlatmayı başardı.

"O toplantının nihai sonucu bir kazaydı," diye iddia etti Mastermind. "Bu kesinlikle benim istediğim bir şey değildi. Onun telefonunu ele geçirdik. Ne yazık ki, dizüstü bilgisayarını ele geçiremedik."

Böylece, Trev'in telefonunun yeri hakkında bilgi elde ettik.

Birdenbire o dizüstü bilgisayar hakkında bir teori geliştirdim.

Hottie Squad, Kev'i sadece güvenliği için tutmuyordu, ona her şeyi anlatmadığını düşündükleri için de tutuyorlardı.

Ve Trev de her şeyi anlatmamıştı.

En iyi arkadaşının öldüğünü öğrendiğinde, en iyi arkadaşının dizüstü bilgisayarını sakladığı yeri aramaya gitmişti. Bu bilgisayar, Trev'in faturalarını ödemesini ve güzel bir Mazda almasını sağlayan, çok iyi korunması gereken bir şeydi.

Kev, akıl almaz bir nedenden ötürü (ya da belki de Trev'in şantajının bittiği yerden devam edeceğini düşündü), dizüstü bilgisayarı polise teslim etmek yerine (böylece polisler onu Trev'in katilini bulmak için kullanabilirdi), ortadan kaldırmaya (ya da ondan kar elde edebilecek birinin, yani kendisinin eline vermeye) karar verdi.

Böylece, söz konusu dizüstü bilgisayarı aldı, ancak Mastermind adamlarını peşine taktığı için işler kızışınca paniğe kapıldı ve Kev onu attı. Belki daha sonra geri alabileceğini düşündüğü bir yere attı. Ancak ne yazık ki, Kev pek de zeki biri olmadığı için, eğer durum böyleyse, saklanacağı yeri pek iyi seçmemişti. Dizüstü bilgisayar, bir evsiz tarafından bulundu. Bir şekilde, o evsizin bulduğu şey ve Angels'ın bir dizüstü bilgisayar aradığı haberi yayıldı, Homer onu ele geçirdi ve Jessie'ye teslim etti.

Gerisini biliyoruz.

Ben teorimi paylaşmadım.

Yine de bahse girmedim, ama bunun doğru olduğuna dair para yatırırdım.

"O dizüstü bilgisayarı ele geçirmemin ahlaki bir zorunluluk olduğunu tahmin edebilirsiniz," dedi Mastermind.

Onu aldığımızı biliyor
muydu? Yoksa sadece
paylaşıyor muydu?

Willow ve ben sessiz kaldık.

"Arkadaşının ne yaptığını bildiğini düşündüğüm Kevin Johanssen, o dizüstü bilgisayarın nerede olduğunu çok iyi biliyor olabilir," dedi Mastermind.

Yani dizüstü bilgisayarın bizde olduğunu
bilmiyorlardı. Bunun iyi mi yoksa kötü mü
olduğunu bilemedim.

"Trev'in telefonuna girdin mi?" diye sordu Willow.

"Evet, girdim," diye onayladı Mastermind.

"Peki bizi kaçırmanın karşılığını nasıl alacaksın, Kongre Üyesi?" diye sordu Willow.

Daha soğukkanlı davranmalıyım, ama o onun unvanını kullandığında, başım onun tarafına döndü.

Sonra Mastermind'a baktım. Ve
vay canına!

Evet!

O benim bölgemi temsil etmiyordu, ama seçim döneminde metropol manzarasını boğan o çirkin kampanya afişlerinde onun yüzünü görmüştüm.

Adı neydi?

Aklım çalıştı ve buldu. Kongre üyesi
Kieran Mahoney.

Söylentilere göre, senato koltuğuna atlamak istiyordu. Ya da muhtemelen valilik koltuğuna göz dikmişti.

Yani, öncelikle, kızının şantaja uğramasını ve hayatını cehenneme çeviren bir pisliğin korkusuyla yaşamasını istemeyen bir babaydı.

İkincisi, kızının seks kaseti yayınlanarak kariyeri ve gelecekteki beklentileri lekelenebilecek, siyasi hırsları olan bir adamdı.

Üçüncüsü, bu ikisini bir araya getirdiğimizde, kim olduğu için, o seks kaseti, bir arkadaşlık uygulamasında yanlış adamlarla tanışan sıradan bir kadınınkinden daha geniş bir alana yayılacaktı ve bu da kızın hayatını mahvetmekten daha fazlasını yapacaktı.

Dördüncüsü, kim olduğu gerçeği, onu yakalayamamamızın sebebiydi, çünkü Hottie Squad, Titus veya Jinx ve ekibinin normalde bulunduğu alanlarda bulunmuyordu.

Ve son olarak, bir adamın cinayetiyle hiçbir şekilde bağlantısı olamazdı. Kimsenin olamayacağı gibi, ama bu adamın bunun olmaması için gerekli imkanları ve nedenleri vardı.

Onun için üzüliyordum, ama daha çok kızı için.

Willow ve benim için de üzülmeye başlamıştım, çünkü onun tarafından kaçırılmıştık ve tahminimce vali olmak isteyen ve bundan sonra ne olacağını düşünen bir adam, kaçırdığı iki kızın Phoenix'te dolaşıp sevimli elbiseler giyip kokteyl içmesini istemezdi.

Kahretsin.

Ve evet, bu durum kesinlikle küfür etmeyi gerektiriyordu.

"Bu işin daha da karmaşıklaşmasını istemiyorum," dedi Kongre Üyesi Mahoney.

Bu umut vericiydi.

"Bu nedenle, o dizüstü bilgisayar karşılığında ikinize de otuz bin dolar nakit para teklif edeceğim ve ikiniz de benimle veya bu durumla ilgili her şey hakkında bir gizlilik anlaşması imzalayacaksınız. Bu konuda, eğer ortaya çıkarsa, sadece sahip olduğunuz her şey için sizi dava etmekle kalmayacağım, davayı kazanacağım, bunu şiddetle inkar edeceğim ve ikinizi de sahtekar olarak ifşa edecek bilgileri paylaşmak zorunda kalacağım."

"Ne gibi şeyler?" diye sordu Willow.

"Bir şey olması gerekmez," diye cevapladı Kongre Üyesi Mahoney. "Sizin asla unutamayacağınız şeyler yaratacak insanlar var, ama halk bunları kutsal kitap gibi inanacaktır."

*Scandal'*ı izlemiştim. Bu yüzden, onun bunu yapabileceğine tamamen inanıyordum.

İyi haber, beş yıl sonra bir vadide cesetlerimizin kalıntıları bulunacak diye bir ihtimal yoktu.

Çılgınca da olsa, kötü bir haber yok gibi görünüyordu. "Alternatif bir anlaşma," dedi Willow.

Bir dakika.

Ne yapıyordu?

Aklım "alternatif bir anlaşma"yı kabul edecek kadar hızlı çalışmıyordu.

Elbette, Trev'in katilinin adalete teslim edilmemesinin doğru olmadığını düşünüyordum, ama bu adamın kızının acı çekmesini de istemiyordum. Sunduğu anlaşma, özellikle de benim cesedimin veya Willow'un cesedinin bir vadide bulunmasını içermediği düşünülürse, ahlaki bir ikilem olsa da iyi bir anlaşma gibi görünüyordu.

Willow ikilemde görünmüyordu.

"Dinliyorum," dedi Kongre Üyesi Mahoney.

"Öncelikle, Trev'i öldüren kişi nerede?" diye sordu Willow.

Kongre Üyesi Mahoney gözle görülür şekilde rahatsız ve ne diyeceğini bilemez bir haldeydi.

Bir politikacı olarak, sonunda sözlerini buldu. "O etkisiz hale getirildi."

Bu beni biraz ürpertti, ne anlama geldiğini tam olarak bilmesem de. Yine de, Trevor'ı öldüren adam için çok kötü bir şey olduğunu tahmin ediyordum.

Şaşırtıcı ve harika bir şekilde sakin ve soğukkanlı olan Willow sadece başını salladı ve ona devam etti.

"O telefonu getirmeni istiyorum. O telefonda bulunan diğer kızların tüm videolarını silerken seni izlemek istiyorum. Sonra sana dizüstü bilgisayarını teslim edeceğim. İçinde sadece kızının videosu olacak, böylece elinde olması gereken her şeyin olduğunu bileceksin. Gizlilik anlaşmasını imzalayacağız, çünkü kimsenin bunu bilmesini istemiyorum. Sadece o kadınların artık o gölgenin altında yaşamadıklarını bilmelerini istiyorum. Sonra yollarımız ayrılacak. Ve iş bitecek."

Vay canına!

Aferin Willow!

Bu çok daha iyi bir anlaşmaydı.

Onun kafası karışık olmadığına çok sevindim!

Kız arkadaşım gibi, ben de onun ödül parasını istemiyordum. Yani, otuz bin dolar çok büyük bir meblağdı. Otuz bin dolarla, belki bir logo tasarlatıp bir web sitesi açabilir ve organizasyon işiyle ilgili bir sürü başka şey yapabilirdim. Ama bunu, Trev sayesinde cehennemi yaşayan elli yedi kızın sırtından elde etmek istemedim.

Ve bu, tüm bu karmaşanın sona erdiği anlamına gelirdi.

Elbette, katil adalete teslim edilmeyecekti, ama benim tahminimce, o zaten adalete teslim olmuştu, sadece yasal olan türden değil.

Videolar yok olacaktı, çünkü NI&S onları sadece kadınları bulmak için kullanmıştı ve sonra silinecekti.

Kadınları bulurduk, videoların silindiğini söyledik... Ve Willow'un dediği gibi...

Bitti.

Kongre üyesi Mahoney'in gözleri kısıldı. "Para istemiyor musun?"

"Dinle, gelip benimle konuşabilirdin," dedi Willow ve kongre üyesinin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Trev'in kızına yaptıklarından nefret ediyorum. Bu çok berbat bir şey. Onun boğazını kesmeyi tercih etmezdim..."

"Boğazı kesilmedi. Kazara delinmişti," diye araya girdi Mahoney.

"Her neyse," diye bağırdı, şimdiye kadar bilinmeyen kötü Willow. "Sonuç olarak, şu anda bu konuda yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Trev artık kadınları avlamıyor. Tüm videolar silinecek. Kurbanları güvende olacak ve endişe bulutunun altından çıkacaklar. Kızın da dahil. Son."

Kongre üyesi Mahoney bunu düşünmek için uzun bir ara verdi.

Sonra şöyle dedi: "Siz İntikam Melekleri sürprizlerle dolusunuz."

Aman Tanrım!

Ünümüz Kongre'nin kutsal salonlarına kadar ulaşmıştı! Willow ve ben birbirimize kendini beğenmiş bir bakış attık.

"Onları serbest bırakın," diye emretti Mahoney.

Harika!

Söyleyeyim, plastik kelepçeler derine batmıştı.

Goon Bir bana, Goon İki ise Willow'a geldi.

Önce ayaklarımızdan, sonra bileklerimizden başladılar ve ikimiz de hemen kollarımızı sallayıp cildimizi ovuşturduk.

Ben ise bu fırsatı, daha önce yapamadığım vücut taramasını yapmak için değerlendirdim. Biraz hareket edip esnediğimde, bir adamın omzundan asfaltın üzerine atılmanın o anda çok acı verdiğini fark ettim, ama vücudum hala olanlarla başa çıkmaya çalışsa da ben iyidim.

"Onları izleyin, ben telefonu alacağım," Mahoney başka bir emir verdi.

Mahoney eve girerken, goriller bizi gözetlemeye devam etti.

Willow ve ben de onun gibi sessiz kalmaya karar verdik. Geri döndüğünde, "Bir şey daha var" dedim.

Mahoney şüpheyile baktı.

"Her şey bittiğinde," diye devam ettim, "Meleklerle bir iyilik borçlu olacaksın."

"İyi espri," dedi Willow fısıldayarak.

Gülümsememi zorla bastırarak milletvekiline, "Sadece bir kez ve bitti. Büyük olabilir, küçük olabilir. Ama ne olursa olsun, bunu inkar edemezsiniz" dedim.

Mahoney hiç tereddüt etmedi. "Kabul."

Yaşasın!

Willow ile high-five yapmak istedim, ama bunun Angels'ın imajına iyi gelmeyeceğini düşündüm, bu yüzden soğukkanlı davrandım.

Mahoney telefonu Willow ve bana getirdi. Trev'in telefonundan videoları silerken saydık. Mahoney hangisinin kızının videosu olduğunu bize söylemedi, ama belli ki hangisi olursa olsun silmemizi umursamıyordu. Gizlilik anlaşmaları sihirli bir şekilde ortaya çıktı (tam olarak sihirli değil, bir tür yardımcısı olduğunu düşündüğüm, goril gibi olmayan bir adam onları kapıdan içeri attı). Onları okuduk ve imzaladık.

"Dizüstü bilgisayarın teslim edilmesini bekleyebilir miyim...?" Mahoney yönlendirici bir şekilde sordu. "Sen söyle. Önemli değil," diye cevapladı Willow.

"Biz sadece geceleyin geçen gemiler gibiyiz," diye iddia ettim.

"Melekler o işaretin ödenmesini isteyene kadar," diye ekledi Willow.

"O videoları hiçbir yere kopyalamadın, değil mi?" diye şüpheyile sordu Mahoney.

Kopyaladık, ama tehlikeli bir yere değil.

"Diğer kadınların kim olduğunu belirlemeye çalışıyoruz, böylece onları bulup videoların artık mevcut olmadığını garanti edebileceğiz," dedi Willow. "Bunun için ihtiyacımız olan görüntüler elimizde, bu görüntüler yüzleri gösteriyor, yani tehlikeli değil ve bu iş bittiğinde her şey sona erecek. Ve hayır," yalan söyledi, "hiçbir yere kopyalamadık."

Mahoney bana baktı.

Masum görünmeye çalıştım ve bunu başardığımı biliyordum, çünkü ben Harlow O'Neill'dim, sevimli, seksi bir elbise giyiyordum.

"O dizüstü bilgisayarını iş saatleri bitmeden Camelback'teki ofisime teslim edebilirsin," dedi Mahoney.

"Anladım," dedi Willow. "Şimdi, bize Uber çağırarak mısınız, yoksa ne yapacaksınız?"

Sonunda, goriller bizi bir Meksika restoranına götürdüler ve dışarıda indirdiler.

Ama Mahoney, telefonum sunucu önlüğümün cebinde olmasına ve benden almamış olmalarına rağmen (Willow, kendininkinin SC'nin personel odasının zemininde olduğunu söyledi), bizi orada bekleyenleri çağırdı.

Mahoney, adamlarını kötü seçmiş olabilir, ama yine de bir tür klas adamdı.

Bunu biliyorduk çünkü Uber, siyah bir SUV idi, şık ve genişti.

Bu yüzden, Willow ve benim ilk kaçırılmamızdan sonra lüks bir araçla SC'ye geri götürülmek hoştu.

YİRMİ SEKİZ

“SHE”

(HAYLEY KİYOKO)

Elbette, kaçırılmamızdan sonra birçok kişinin endişeleneceğini bildiğim için, Uber ile geri dönerken önce Javi'ye, sonra da grup mesajına mesaj attım ve onlara iyi olduğumuzu ve The Surf Club'a döndüğümüzü bildirdim. Daha da önemlisi, kimsenin vurulmadığından emin olmak istedim.

Jessie kimseye bir şey olmadığını söyledi.

Vardığımızda ne olacağını tahmin etmeliydim, ama yine de şaşırdım.

Bütün Angels üyeleri, Hottie Squad'ın tüm üyeleri, Rock Chicks, Tex ve Tito, arka otoparkta Lucia'nın bitki bahçesinin yanında büyük bir grup halinde toplanmıştı.

NI&S'nin siyah Denalis'leri her yerdeydi ve her biri kolayca hareket edebilecek şekilde yönlendirilmişti.

Javi bizim yönümüze döndüğünde, hemen onun cinai bir ifadeye büründüğünü fark ettim ve Gabe'in de aynı ifadeyi takındığını söylemezsem haksızlık etmiş olurum.

Javi'nin iri vücudu önümü kapattığı için Uber'den atlayamadım. Ben kapı koluna elimi bile koyamadan, o kapının önünde duruyordu.

Aslında, Uber'den hiç atlamadım.

Emniyet kemerimi çözmüştüm, bu yüzden Javi beni arabadan kaldırdı, Uber şoförü ise endişeyle "Hey! Ne yapıyorsun?" diye bağırdı.

Denali'nin arkasına oturtuldum.

Granit suratlı Gabe'in taşıdığı Willow da, sanki yürüme yeteneğini kaybetmiş gibi, yanıma oturtuldu.

Hm.

Neler oluyordu?

Javi sürücü koltuğuna, Gabe yolcu koltuğuna oturdu, Mace Uber şoförünü sakinleştiriyor gibiydi (şoför arabasından inip bağıırıyordu) ve Javi bizi götürmek için yola çıktı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum kemerimi takarken. "Ofislere," diye homurdandı Javi.

"Neden...?" diye başladım.

"Bebeğim, lütfen, yalvarırım, şu anda konuşma," dedi Javi alçak sesle.

Sessiz kaldım çünkü, tamam, ona hak veriyordum.

Eğer kaçırılmışsa ve içinde bulunduğumuz karmaşada birisi boğazını kesmişse (ya da delmişse, her neyse) ve birkaç saat boyunca nerede olduğunu bilmiyorsam, o güvenli bir şekilde geri dönse bile duygularımı kontrol etmekte zorlanırdım.

Willow ve ben birbirimize baktık ve şehir merkezindeki Nightingale Investigations and Security ofislerine kadar sessiz kaldık.

Çocuklar bizi yer altı otoparkında arabadan indirip ofislere götürdükten sonra da sessiz kaldık.

Javi bizi kapıdan içeriye götürdüğü anda, etrafa bakma fırsatımız bile olmadı. İki kadın bize saldırdı.

Biri Shirleen'di.

Diğeri ise, boyalı kızıl saçlı, kask gibi bir kafası olan, burnunda 50'li yıllardan kalma gibi görünen kedi gözü gözlükleri takan, zayıf, minyon, yaşlı bir kadındı (bu nedenle, moda polisi olmakla birlikte moda polisi olmamak için, hiç de retro havalı değillerdi). Dizinin hemen altına kadar uzanan lacivert A kesim etek, ona uyan kutu gibi bir blazer, aynı derecede sıradan krem rengi bir bluz ve bir dizi inci kolye gibi, hiç de hoş olmayan kadın iş kıyafetleri giyyordu.

Shirleen ise, belinin yan tarafında ilginç detaylara sahip, yarı seksi ama yine de ofis ortamına uygun bir yırtmaçlı, fildişi rengi, kolsuz bir elbise giyyordu. Bu elbiseyi, bileğinde güzel bir altın bileklik ve ayağında, en iyi sütlü çikolatayı andıran renkte, burnunda parlak altın yılan figürü olan 10 cm topuklu

patent deri topuklu ayakkabılar giymişti.

Diğer bir deyişle, birbirinden daha zıt iki kişi olamazdı. "Onları ben aldım," dedi kadın.

Shirleen onu omuzlayarak kenara itti. "Hayır, ben hallederim."

Yaşlı kadın ellerini beline koydu ve kibirli bir şekilde, "Bu şubedeki tanık ilişkileri *benim* görev tanımımın altında." dedi.

Shirleen beni işaret etti. "Bu hafta sonu senin dolabını mı düzenliyor?"

"Hayır," dedi kadın homurdanarak.

"O zaman bunlar *benim* kızlarım," dedi Shirleen. "Yani onlar *benim* sorumluluğumda." Bizi yönlendirmeye başladı. "Benimle gelin bayanlar."

Kötü hisler uyandıran sessiz Javi ve Gabe'in peşimizden gelmesiyle, iç kutsal alan olarak adlandırılabilcek bir yere götürüldük.

Burası, lüks ahşap panellerin arasında neredeyse görünmez olan, tuş takımıyla kilitli bir kapının ardındaydı. Daha da lüks ahşap panellerle kaplı ve çoğu kendi tuş takımlarına sahip bir sürü kapının bulunduğu arka koridora girdikten sonra, şık bir konferans odasına götürüldük. Bu odada parlak ahşaplar (duvarlar ve mobilyalar), Arizona çölü tarzında yapılmış çekici duvar süsleri ve süper çekici konyak rengi deri kaplı, şık ve rahat görünümlü döner sandalyeler vardı.

"Bu harika," diye fısıldadı Willow. "Ama yine de bizim karargahımızı daha çok seviyorum."

"Aynı fikirdeyim," diye cevap verdim.

Shirleen ikimizi de sandalyelere oturttu ve "Kahve ister misiniz?" diye sordu.

"Ya da çay?" diye araya girdi diğer kadın, ve bu kadının Marjorie olduğunu anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

Javi'nin anlattıklarından, erkeklerin ofiste her gün bir şekilde bu savaşa yaşadıklarını da biliyordum.

Bu durumun sinirlerini bozduğu için ondan uzak durduklarını hissettim.

Ama ben bunu biraz sevimli

buluyordum. "Su?" diye devam etti

Shirleen.

"Ya da Perrier?" diye önerdi Marjorie.

"Votka?" diye devam etti Shirleen.

"Tanıklara alkollü içecek ikram etmek protokole aykırıdır," diye tersledi Marjorie.

Shirleen ona sert bir bakış attı. "Onlar tanık değil. Onlar kurban." "Biz kurban değiliz. Davayı özdük," dedi Willow.

Herkes bize baktı. "Bekle," diye homurdandı Javi.

"Diğerleri gelene kadar," diye homurdandı Gabe.

İyi plan. Hikayemizi herkese tekrarlamak istemiyorduk.

"Aslında, bir Perrier içebilirim," dedim.

"Ben getiririm!" Marjorie neredeyse bağırdı.

Shirleen bu işe karışmadı.

Marjorie odadan çıkıp gitti. Javi'ye baktım. "Ben iyiyim, tatlım." O da cinayet işleyebilirmiş gibi görünüyordu.

"Gerçekten," diye ısrar ettim. Ve...

Hayır.

Hâlâ birini öldürmek istiyor gibi görünüyordu. Sessiz kaldım.

Marjorie Perrier'larımızı getirdi. Köpüklü su, uzun, ince, kusursuz bir bardakta, soğuk cam pipetler ve bir dilim limonla birlikte sunulmuştu.

NI&S tam bir sınıftı.

Diğerleri geldiğinde biz içki içiyorduk. Diğerleri, yani herkes.

NI&S'in büyük bir konferans salonu vardı, ama herkes oraya geldiğinde, sardalya gibi sıkışıp kaldık.

Büyük Kahuna olan Mace, konuşmaya başladı.

"Öncelikle, ikiniz de iyi misiniz?" diye sordu. Ah.

Çok tatlıydı.

"İyiyiz," dedim tekrar ve sonra Meleklerle baktım. "Ve bu davayı çözmek için bir nevi kaçırıldık."

Tüm kadınların yüzleri aydınlandı, Rock Chicks'ler bile.

Bu haber, adamların yüz ifadelerini hiç değiştirmedi, ama bunun bizim davayı kazanıp çözümemizle ilgili olduğunu sanmıyordum. Willow ve benim kaçırılmamızla ilgiliydi ve açıkça bizi kurtarmak için bir ekip göndermek üzere toplanıyorlardı.

Mace döner sandalyeye oturdu, dirseğini masaya koydu, arkasına yaslandı, tam bir kötü adam havası yaydı ve "Paylaşın" diye emretti.

Gizlilik anlaşması
imzalamıştık. Yine de
paylaştık.
Her şeyi.

"Sonuç olarak," Willow, özetimizi bitirdikten sonra, "Günün sonuna kadar dizüstü bilgisayar Kongre Üyesi Mahoney'in ofisine teslim etmeliyim." dedi.

"Bunu yapmayacaksın," diye cevapladı Mace.

"Uh, gizlilik anlaşması imzalandık," diye işaret ettim. "Başka biri yaparsa, bizi tüm mal varlığımızla dava edebilir. Benim mal varlığım fazla değil, ama sahip olduğum şeyi korumak istiyorum."

"Sen. O dizüstü bilgisayar. Kongre üyesine. Teslim etmeyeceksin," dedi Mace tehditkar bir şekilde.

Dudaklarımı sıkıca kapattım.

"Kongre üyesi Mahoney'e, gizliliğimizi garanti edebileceğimizi şahsen açıklayacağım," diye devam etti Mace.

Bunu ileteceğinden hiç şüphem yoktu. Ve
muhtemelen daha fazlasını da.

Mesela, Mahoney milletvekiline, kendisi veya adamlarından herhangi biri bir meleğe tekrar yaklaşırsa, Hottie Squad ile uğraşmak zorunda kalacaklarını söylemek gibi.

Mace'in bu mesajının, Birleşik Devletler Kongre Üyesi tarafından bile açık ve net bir şekilde anlaşılacağını düşündüm.

Dizüstü bilgisayar teslim etmelerine bir itirazım yoktu. Bir gün için yeterince heyecan yaşamıştım.

Mace omzunun üzerinden Raye'ye baktı. "Dizüstü bilgisayar kimde?"

"Bende," diye cevapladı Luna.

"Onu almaya götüreceğim," dedi Knox hemen. Harika!

Luna ona pis bir bakış attı.

Knox bunu hiç umursamadı.

"Gidelim," dedi.

Luna itiraz edecekmiş gibi göründü, sonra zorla yürümeye zorlanacağı tahtaya götürülüyormuş gibi ağır adımlarla dışarı çıktı.

Knox onu takip etti, kafasının arkasına somurtarak baktı (yani belki de onun pis bakışı işe yaramıştı, ama o yakışıklı yüzündeki somurtkanlık, hmm... biri bana bir yelpaze versin).

Neden oraya gitmediklerini tamamen anladım (evet, anladım). Yine de bu beni üzdü.

"SC'ye kim bakıyor?" diye sordu Willow.

"Tito Joey ve Gemma'yı çağırdı," diye cevapladı Shanti. "Dream, baktığı çocuklar alındıktan sonra geç saatlerde gelecek ve çocukları Scott ve Louise'in evine bırakacak."

Garip.

Bunu düşüneneğimi hiç sanmazdım, ama Dream'in takımda olması yararlı olacak gibi görünüyordu.

"Ama şimdilik Byron yardım ediyor," diye ekledi

Raye. Hmm.

Ayrıca, hafta içi her gün harika bir kahve ve kokteyl dükkanında vakit geçirdiğinde, ortamı iyice kavıyormuşsun gibi geliyordu.

Umarım bu, benim vardiyamı bitirebilecekleri anlamına geliyordur. Her zaman bahşişlere ihtiyacım vardı. Javi ve benim pedlerim arasındaki bu iki katına çıkan iş nedeniyle şimdi her zamankinden daha fazla. Ama şoklanmak ve kaçırılmak bir kızı çok yıpratır.

Tabii ki, daha önce yanılmıştım. Drama sona erdiğinde, bir adamın omzuna atılıp sert bir şekilde yere düşmenin acısı ve ağırları kendini hissettirmeye başladı. Vücudum biraz ağrıyordu, bu yüzden bir an önce köpük banyosu yapmam gerekiyordu.

"Onların kaçırılmaları bizimkinden çok daha az dramatik," dedi Roxie.

"Biliyorum," diye cevapladı Indy. "Biraz kıskandım."

Annette konferans masasına oturdu ve "Head South'u kesinlikle açacağım" dedi. Bana baktı. "Ben de melek olabilir miyim?"

Annette'i sevmiştim. Komik ve tatlıydı ve eğlenmeye hazırды.

Ancak...

"Melekleri biz seçmiyoruz, Arthur seçiyor," dedi Raye.

"Ne yazık," diye mırıldandı Annette. Roxie'ye dönüp dudaklarını bükerek, "Ben hiç kaçırılmadım," dedi.

Roxie onu teselli eder gibi omzuna hafifçe vurdu.

Perrier'imi yudumlarken Javi'ye döndüm. "Partiyi bozmak istemem ama tüm bunlardan sonra köpük banyosuna ihtiyacım var."

Son kelimemi daha bitirmeden Perrier'im parlak konferans masasının üzerine (bardak altlığı olmadan!) kondu, elim Javi'nin elindeydi ve o beni kapiya doğru sürüklüyordu.

"Hoşça kalın melekler!" Arkama doğru el salladım. "Ve rockçı kızlar! Ve seksi kızlar! Ve Tito ve Tex!"

Sonuncuları salondan bağırmak zorunda kaldım.

Javi beni kaldırıp Denali'nin ön koltuğuna oturtmak için eğilmeye başlayana kadar konuşmak için bekledim.

"Tatlım, dur," dedim, elimi omzuna koyarak. O doğruldu ve bana somurtarak baktı.

Parmağımın ucuna basarak ayağa kalktım ve ellerimle yüzünü kavradım.

"Arabaya binebilirim. Arabadan inebilirim. Olanlar eğlenceli miydi? Hayır. Sonu iyi bitti mi? Evet." Ona sarıldım. "Ben iyiyim. Willow da iyi. Dava çözüldü. Her şey yolunda. Kızgın ve endişeli olmayı bırakabilirsin."

"SC'nin dışında kameralar var," dedi. Oh hayır.

"Görüntüleri gördüm," diye devam etti. Hayır.

"Seni ters çevirdiğini gördüm. Sert bir şekilde yere düştüğünü gördüm. Sana elektroşok uyguladığını gördüm. Ve seni arabanın arkasına ittiğini gördüm," diye devam etti Javi.

Eyvah.

"Tatlım," diye onun yanağını okşadım, "Ben *iyiyim*. Evet, köpük banyosu ve biraz Tylenol iyi gelebilir. Ama sana söz veriyorum, ben iyiyim."

"Hayat bok gibi," diye homurdandı.

Ah, zavallı adamcığım.

"O eskiden öyleydi." Parlak bir gülümsemeyle. "Şimdi, bazı günler bulutlar gökyüzünü karartsa da, unutma ki sen güneşin altında yaşıyorsun."

Yine homurdandı, bu sefer sözsüzdü. Kollarını bana dolamadan ve beni öpmeden önce bunu yaptı.

Güzel bir öpücüktü. Gerçi, hepsi öyleydi.

Ve öpüşmesi bittiğinde, erkeğim çok daha iyi bir ruh halinde görünüyordu.

"Hadi eve gidelim," dedim.

Javi eğildi ve burnuyla kulak mememi okşadı (bu da yeni bir şeydi ve...
hoştu!).

Ve beni kucağına alıp Denali'ye bindirirken dudakları kıvrıldı.

Tamam, beni arabayla gezdirmek istiyorsa, bu beni narin ve güzel hissettiriyordu, itiraz etmeyecektim.

Javi yanıma oturdu. Ve

eve gittik.

YİRMİ DOKUZ

"INVINCIBLE"

(KELLY CLARKSON)

Dört Ay Sonra...

Cumartesi günüydü.

Angels Genel Merkezi'ndeydik, hepimiz kavisli kanepemizde uzanmıştık.

Raye'nin kullan-at telefonu önümüzdeki masanın üzerindeydi, hoparlör açıktı ve Raye konuşuyordu.

"Kim olduğumu veya bunu nasıl bildiğimi size söyleyemem," diyordu. "Size söyleyebileceğim tek şey, o videonun silindiği. Artık yok. Kayboldu. Sizi temin ederim." Raye bir süre durdu ve sonra, "Özgürsünüz," dedi.

Bir an sessizlik oldu, ardından hıçkırıklar eşliğinde ağlama sesi duyuldu.

Bu, Brody'nin bulduğu son kadındı. O ve Arthur, aylarca bu işin peşinde koşmuşlardı, ama pes etmediler. Son kadın bulunana kadar pes etmediler.

Bu sonuncusu daha uzun sürdü çünkü arama alanını genişletmek zorunda kaldılar. Görünüşe göre Toronto'daki evinden Phoenix'e tatile geldiğinde Trev ile karşılaşmıştı.

Aylar boyunca çok sayıda hıçkırıkla ağlama (ve diğer sözlü tepkiler) duyduk.

Tam olarak elli altı tane.

Bunun sonuncusu olmasına sevindim.

Özetlememe izin verin:

İlk ücretli organizasyon işime başladığım Pazar gününe geri dönelim (ve evet, Shirleen ve Moses'ın dairesinin organizasyonu benim için aşmam gereken devasa bir dağdı, Shirleen'in ayakkabıları, çantaları, ojeleri ve süslü Tupperware'leri çok sevdiğini söyleyebiliriz, liste uzayıp gider ama ben *bu iş için oradaydım*).

Javi ve ben Flagstaff'a gittik. Bunu onun annesini ziyaret etmek için yaptık.

Yolculuğun ilk saatinde çok gergindim, ta ki Javi elimi tutup sıkarak, "Bebeğim, o kadar uyuşturulmuş ki beni hatırlamayacak bile. İyi bir izlenim bırakmak için endişelenmene gerek yok" diyene kadar.

Bu beni çok üzdü.

Yine de, bu beni daha az gergin hale getirdi. Sonuçta, o haklı çıktı.

Tesise vardığımızda ve sosyal odaya götürüldüğümüzde, Javi beni masanın üzerinde bir bulmacanın parçalarını belirsiz bir şekilde hareket ettiren güzel bir kadına götürdü. Yanına vardığımızda, onu tanımıyor gibi ona baktı.

Bu kesinlikle yürek parçalayıcıydı.

Kadın nerede olduğunu veya etrafında neler olup bittiğini de bilmiyor gibi görüldüğü için, kendi oğlunu tanımaması mantıklıydı, bu da durumu biraz daha az yürek burkan hale getirdi.

Ama sadece biraz.

Javi'nin onun yanına kolayca oturup elini tutması, beni kız arkadaşı olarak tanıtmaması, "Bu çok ciddi bir ilişki, anne" demesi (ah, o *en iyisiydi!*) ve genel olarak ona hayatını, birlikte yaşadığımız hayatı ve diğer gevezelikleri, sanki annem onun söylediklerini anlayabilirmiş gibi anlatması beni hayrete düşürdü.

Yani, dürüst olmak gerekirse.

Eğer daha önce onu tamamen ve tamamen sevmiyorsam (kime "aşık oldum" diye yalan söylüyordum, ona sıırılsıklam aşkıttım), bu onu tamamladı.

O konuşurken, annem ona iyi niyetle gülümsedi, sanki onu eğlendiriyormuş gibi.

Belli ki bu konuda tecrübeliydi ve tıpkı bir oğul annesine hayatındaki gelişmeleri anlatır gibi davranıyordu.

Ben kendimdim (ve bunun gerçekleşmesi bu kadar uzun sürmesi aslında bir şoktu, ama kendimi tutmayı başardım) ve Javi bana yardım ettikten sonra kapısını kapatıp kendisi de kamyonete binene kadar kendimi tutabildim, ama sonra kendimi kaybettim ve gözyaşlarına boğuldum.

Javi beni konsolun üzerinden çekip kucağına oturarak ağlamamı bekledi.

"Ö-özür dilerim!" diye hıçkırarak ağladım. "Bu benimle ilgili değil."

"Zor bir durum, bebeğim," diye mırıldandı. "Özellikle başlangıçta. Ama alışırsın."

Buna alışmak istemiyordum.

Bir mucize olmasını ve Javi'nin annesinin Javi'nin annesi ve kendi başına bir kadın olarak hayatını dolu dolu yaşamasını istiyordum.

Ama bu asla gerçekleşmeyecek bir mucizeydi.

Başımı salladım, burnumu çektim ve kendimi topladım.

Bunu başardıktan sonra, "O gerçekten çok güzel" dedim.

Yumuşak bir gülümsemeyle, "Evet, öyle" dedi.

"Ve huzurlu görünüyor," dedim.

"Böyle alışmayı öğreniyorsun," diye açıkladı.

Sokak hayatları hakkında söylediklerinden, onun için tek istediğinin bu olduğunu biliyordum. Bu nedenle, sonunda onun da, onun da bunu elde ettiğini bilerek rahatlayabilirdim ve belki bir dahaki sefere onu görmeye geldiğimizde bu kadar ağlayan bir bebek olmayacaktım (bu arada, Javi oldukça sık arabayla geliyordu ve o anda, onun kucağında otururken, bir daha asla yalnız gelmeyeceğine yemin ettim — ve gelmedi de).

"Beni burada bekle," dedi. "Hemen bir şey halletmem gerekiyor."

Tekrar başımı salladım.

Beni koltuğuma oturtup dışarı çıktı ve hastaneye doğru koşarak gitti.

Uzun sürmedi.

Bizi yola çıkardı ve "Eve giderken yolda bir drive-thru'ya uğrayıp akşam yemeği alalım" dedi.

Flagstaff çok uzak değildi, sadece iki buçuk saatlik bir yolculuktu. Ama bir günde oraya gidip gelmek çok zordu.

Buna rağmen, neden sadece kasabanın havalı atmosferini yaşamak için Flag'de oturup akşam yemeği yemek istemediğini anlayabiliyordum.

ve bunun yerine oradan çıkıp eve gitmek istediğini anlayabiliyordum. Ve ben de bu oyuna tamamen katılıyordum.

Freddy's'i önerdim, ki benim için Culver's ile başa baş gidiyordu — ikisi de dondurulmuş muhallebi sunuyordu, ama Freddy's'in patates kızartması daha iyiydi (incecik!) ve Culver's'ın peynir parçacıkları vardı (neden kararsız kaldığımı anlayabilirsiniz).

Sonra sordum, "Neden geri döndün? Bir şey mi unuttun?"

Javi hemen cevap vermedi.

Bunu bir işaret olarak algıladım ve endişeyle ona döndüm. "Javi?"

"Anneme başka ziyaretçisi olup olmadığını sordum." Oh hayır.

"Var mı?" diye fısıldadım.

"Atherton iki haftada bir geliyor." Tanrım.

"Dur tahmin edeyim, faturayı ödediğinden emin olmak için değil, değil mi?" diye tereddütle sordum.

"Hayır," diye

homurdandı Javi. Eek.

"Bana, bazen saatlerce onunla oturduğunu söylediler," dedi Javi. Tanrım!

"Bu benimle ilgili değil," dedi.

"Değil," diye dikkatlice onayladım.

Adam onu gerçekten seviyordu ya da en azından ona çok değer veriyordu.

Bunun nedeni, kadının oğlunun annesi olması mıydı, yoksa sadece Ximena olması mıydı, bunu asla bilemeyebilirdik.

Her neyse, çok tatlıydı.

Julia ve Cath'in bunu bilip bilmediğini merak ettim. Ancak, onlar paylaşmadıkça bizim bilemeyeceğimizi düşündüm, çünkü bunu onlara vermek kesinlikle Atherton'ın takdirindeydi.

"Siktir," diye mırıldandı Javi.

"Karar senin. Senin huzurun için," diye hatırlattım ona.

"Evet, bebeğim," diye kabul etti.

Taksiyi geçip çenesini öpmek için uzandım.

Geri oturduğumda, bana bakıyordu. "Ne?" diye sordum.

"Hayatımın en gurur verici günü, annemi seninle tanıştırmak." Aman *Tanrım!*

O harikaydı!

O anda öne doğru eğildim ve çenesini daha sert öptüm, dilimi de kullanarak sert bacağını sıkıca kavradım.

Bu, Javi'nin arabayı kenara çekip öpüşmemiz için başlangıç oldu. Ne yazık ki, bu sona ermek zorundaydı.

Ne yazık ki, bittiğinde Javi bizi Freddy'nin yerine götürdü.

JAVI, NI&S çocuklarının Trev'in davası çözüldükten birkaç gün sonra Kev'i serbest bıraktıklarını bildirdi.

Ayrıca, o birkaç gün içinde onunla birkaç kelime daha konuştuklarını ve benim dedektiflik yeteneklerimin beni doğru yere götürdüğünü söyledi.

Kevin sadece o dizüstü bilgisayarda ne olduğunu bilmekle kalmamış, Trevor'ın dizüstü bilgisayarı nereye sakladığını da biliyordu.

Kevin onu saklamıştı. Ancak, kimsenin onu sakladığı yeri bulacağını tahmin etmemişti. Çünkü geri dönüp onu almayı planlıyordu.

Kevin, Trev'in videoları sildiğini düşündüğünü söyleyerek yalan söylemişti, çünkü sildiğini bilmiyordu.

Kevin, Hottie Squad tarafından sorguya çekildiğinde bile bu bilgiyi dikkatle saklamıştı, çünkü o kadar aptaldı ki, en yakın arkadaşı tüm bu çılgınlıkların ortasında ölmüştü, bunu bir uyarı olarak almamıştı. Bunun yerine, yeni Mazda'larla dolu kolay bir hayat ve iş sahibi olmak ya da flört uygulamalarında kızları kandırıp cüzdanlarını veya tasarımcı çantalarını çalmak için çaba sarf etmek zorunda kalmadan kirasını ödeyebileceği bir fırsat gördü.

Evet.

Trevor'ın bıraktığı yerden şantaj planını devam ettirecekti.

Tanrıya şükür, en yakın arkadaşlarım Kevin Johanssen'in Trevor Clampitt'e davrandığından çok daha iyi davranıyordu.

Cidden.

Javi'nin bana söylediğine göre Kevin, Mace'in Mahoney ile kendi anlaşmasını yaptığı için Kongre Üyesi Mahoney'in radarındaydı.

Bu nedenle, Kevin Hottie Squad tarafından serbest bırakıldığında ortadan kayboldu.

Kimse onu özlemedi.

Bazen ona ne olduğunu merak ederdim.

Ama bu beni kötü bir insan yapsa da, sonuçta pek umursamadım.

WILLOW UMURSADI.

Onu geri istediği ya da görmek istediği için değil.

Sadece Kev/Trev meselesi yüzünden oldukça kötü durumdaydı. Bunu tamamen anlıyordum.

Bu, her dolandırıcıların güvendiği şeydi. Seni kandırdığı için kendini aptal gibi hissedecektin. Bir şekilde bunun senin hatan olduğunu düşünecektin. Aslında aptal olmadığın halde, nasıl bu kadar aptal olabildiğini tekrar tekrar sorgulayacaktın. Sen sadece başka birine inanan bir insandın, o kişinin içinde bir pislik sakladığından (yine, küfürlü kelimeyi kullanmaya değer) hiç haberin yoktu.

Ve dostum, kendini aptal gibi hissetti.

Melekler, onun bu durumdan kurtulmasına yardım etmek için her şeyi yaptılar. Yapmayan tek kişi Gabe'di.

Bu beni çok kızdırdı, çünkü onun ona tamamen aşık olduğu belliydi.

Ama Knox'un biriyle çıkıyor olması beni zaten sinirlendirmişti. Ve o kişi Luna değildi.

Luna bunu saklamaya çalıştı, ama Knox'un yeni kız arkadaşını pek iyi idare edemiyordu.

Bir sabah, evimde smoothie/kahve dansı yaparken Gabe ve Knox'un ikisinin de büyük kaka kafalı olduğunu haykırdıktan sonra, Javi beni yakaladı ve kendine sıkıca sarıldı.

"Öncelikle, 'aptal' mı?" diye sordu, gülmemek için çok uğraşıyormuş gibi ses tonuyla.

"Büyük pislikler yetmez," diye tersledim. "Devasa aptallar, tuhaf ahmaklar veya deli salaklar da yetmez."

"Nasıl aptallar moron piçler nasıl?" Javi önerdi,
hala gülmekten karnı ağrıyormuş gibi konuşuyordu.

"Javi," diye uyardım.

Beni hafifçe salladı ve hatırlattı, "O kadınların ikisi de onlara fırsat vermiyordu."

Bu hayal kırıcı bir şekilde doğruyordu.

Hay aksi!

"Ve onların senin gibi olduklarını sanmıyorum, küçük anne," diye devam etti. "Erkeklerin ilk adımı atmasını bekleyerek ortalıkta dolaşmıyorlar."

Öyle değillerdi.

Şey, belki Willow biraz, ama o da iyi bir "buraya gel" bakışı atabilirdi. Onu görmüştüm.

Gabe'de böyle bir şey olmadı.

Aslında, sanki Gabe vebalıymış gibi davranıyordu, bu da Gabe'in hoşuna gitmiyordu (dürüst olmak gerekirse, hiçbirimizin hoşuna gitmiyordu, ama en azından Melekler, erkeklere karşı bir kez ısırıldıktan sonra on iki bin kez çekingen davranışını artık anlıyorlardı).

Öte yandan, Luna'nın bir erkeğin yanına gidip, adını bile sormadan telefon numarasını istediğini görmüştüm.

"Demek istediğin, tango için iki kişi lazım," dedim Javi'ye.

"Evet. Dans etmek isteyen iki kişi yoksa, kimse tango yapamaz," diye cevapladı Javi.

Omuzlarım düştü.

Dudaklarıma sert bir öpücük kondurdu ve "Bildiğim bir şey var, her şey olması gerektiği gibi olur" dedi.

Gözlerindeki bakışı gördüm. O bakış, her şeyin olması gerektiği gibi gittiğini söylüyordu.

Ve bu beni tamamen rahatlattı (çünkü o zaman ne diyebilirdim ki? Tüm kızlarımın benim kadar iyi olmasını istiyordum).

Bu yüzden ona

gülümsedim. O da onu

öptü.

CAP'in GOON'LARI, Gabe, Titus ve Titus'un "ordusu" yenildi mi?

Javi onların akıbetini paylaşmadı.

Melekler uzun süre tahminlerde bulundular ve sonunda onların, Mace'in kongre üyesiyle sorun yaşamamamız için kullandığı pazarlık kozları olduğunu tahmin ettiler.

Ama Cap ve Eric de Raye ve Jess'e bir şey söylemedikleri için, sonunda onlara ne olduğunu tam olarak asla bilemeyeceğiz.

Erkeklerimizin gizemli olması biraz heyecan vericiydi. Özellikle benimki.

Jacob ve Alexis'in düğünü için planlar tüm hızıyla devam ediyordu.

İki yatak odalı daireye taşınmışlardı.

Ve şunu dinleyin, Joey ve Gemma boşalan iki daireye taşınmışlardı.

İlk başta, Luna, Jessie ve benim başıma da aynı şey geldiği için, hepimiz saflarımıza yeni meleklerin katılacağına hazırlandık.

Ama hiçbir şey olmadı.

Belki de onlar sadece bekleme listesindeki sıradaki adaylardı.

Yine de, onlara çok daha yakın olmak ve onları daha iyi tanımak gerçekten çok güzeldi, çünkü onlar harikaydılar.

VE Joey ve Gemma'nın saflarımıza katılmayacağını biliyorduk, çünkü Trev'in şantaj/cinayet olayını çözdüğümüzden beri birkaç vaka daha vardı.

Bunlardan biri, gece kadınlarından sürekli para çalan bir ahmağı takip etmekte.

Tabii ki, bu kızların polise bildirebilecekleri bir şey değildi.

Ama Jinx bize bildirdi.

Javi, Cap ve Eric, Raye, Jessie ve benim yapmayacağımızı söyledikleri için (bu yüzden Luna ve Shanti yaparken biz gözetleme görevini üstlendik) birkaç hafta boyunca geç saatlere kadar çalışmak ve gizli görevlerde bulunmak zorunda kaldık.

Seks işçisi gibi davranmak zorunda kalmadığım için mutluydum.

Melekler "sonuna kadar" gitmediler, çünkü adamın eşkalini almıştık ve ona benzeyen potansiyel müşterileri yoluna devam ettiriyorlardı.

Sadece kıyafetleri pek sevimli değildi.

Sonunda onu bulduk ve Luna, onu aldığı parayı (ve biraz daha fazlasını) geri ödemesinin kendi yararına olacağına ikna etmemizi sağlayan iğrenç penis fotoğrafını aldı.

Buna antaj demezdim. Adalet demeyi tercih ederdim.

Diğeri ise, Titus'un tanıdığı bir kızın hayatını cehenneme eviren işyerindeki bir zorba ile ilgiliydi.

Bu daha zor bir durumdu.

Ve biraz daha iğrençti çünkü takip etmek gibi hissettiren bir gözetim yapmamız gerekiyordu.

Ama bu kadın karşılaştığı hemen hemen herkese tam bir baş belası olduğu için, In and Out Burger'da çalışanlara tam bir cadaloz gibi davrandığını gösteren bir video çekimini elde ettikten sonra, ona yaklaşıp bunu TikTok'ta paylaşacağımızı söyledik ve ortalık yatışana kadar zorbalığın tam anlamını anlayacağını ve hatta işini kaybedebileceğini söyledik, böylece durum çözüldü.

Bunun dışında, sadece havalı olduğu için merkezde takıldık.

Arthur'un içecek dolabını dolu tuttuğunu ve bizim isteğimiz üzerine harika bardaklar ve eğlenceli pembe cam pipetler eklediğini de belirtmek gerekir.

Çocuklarımız başka bir şey yaparken film izlemek için kanepe çok rahattı.

Sadece söylüyorum.

Jinx ve muhasebecisiyle ilgili rapor edilecek hiçbir şey yoktu.

Adam hala onu ziyaret ediyordu. Hala ona hediyeler getiriyordu. Kız, adamın bunu seks işçisiyle birlikte olduğu için kendini daha az kirli hissetmek için yaptığını düşünüyordu.

Ama biz gerçeği biliyorduk.

JAVI'NİN İSTEĞİ ÜZERİNE, Julia ve Cath ile ilk buluşmasını ayarlayan bendim.

Ve onun bir başka isteğı üzerine, ben de onunla gittim.

Anlaşmanın kendi kısmını yerine getirdiler ve Austin'den bahsetmediler, hatta ona atıfta bile bulunmadılar.

Javi'nin on beş dakika içinde onları avucunun içine aldığı görüncü hiç şaşırmadım.

Şaşırtıcı olan, onun kamyonetindeyken ve ayrılırken Javi'nin "Atherton ile oturup konuşacağım" demesiydi.

Tartışacak sözüm yoktu. Bu onun tercihi idi.

Doğru seçim olduğundan emin değildim, ama Javi'nin doğru bir seçeneği yoktu (ve bu da Austin'in hatasıydı).

Yine de "Ben olmadan bunu yapmayacaksın" dedim.

"Bebeğim..."

Kollarımı göğsümde kavuşturup ön cama doğru konuştum. "Olmaz."

O güldü.

Sonrasında, Javi kız kardeşleriyle birkaç kez buluştu, bazen ikisiyle birden, bazen biriyle, bazen de bensiz (Javi'nin kardeşlerini sevdiğini söyleyebiliriz) ve sık sık mesajlaştılar, ama babasından bir daha bahsetmedi.

Hatta Patrick ile tanıştı ve ben de kesinlikle oradaydım.

Ama Patrick tam da beklediğimiz gibiydi, tam bir pislikti. Javi'yi gördüğünde bu özelliği daha da belirginleşti, güvensizliği ön plana çıktı ve pislikliği de öyle.

Başka bir deyişle, bu durumun tekrarı olmadı ve bunu kararlaştıran sadece biz değildik. Julie ve Cath de Javi ve benim önümde Patrick'e sert çıkarak bu kuralı koydu.

Javi'nin babasına zeytin dalı uzatmayı düşündüğünü biliyordum.

İhtiyacı olursa benimle paylaşacağını veya konuşacağını biliyordum, çünkü biz böyle yapardık, biz böyleydi (ve bu harikaydı).

Ama Javi'nin bir karar verdiğini de biliyordum, yani bu gerçekleşecekti.

Sadece zamanını ayırıp kendisi için doğru olanı seçtiği için mutluydum.

Ve bilmem gereken tek şey buydu.

ÖTE YANDAN, aile durumum şaşırtıcı bir şekilde çok daha karmaşıktı.

Easton benim kimseyle iletişim kurmama kararımı paylaşmıştı ve ne annem ne de babam bunu pek iyi karşılamıştı.

İkisini de engellediğim için, Javi ve ben, hafta sonu Shirleen ile düzenleme işine başladıktan ve Javi'nin annesini ziyaret ettikten sonra, cumartesi sabahı erkenden kapıda bir heyecan yaşadık.

ve Javi'nin annesini ziyaret ettiğimizde, kapıda erken saatlerde bir zil sesi duyduk.

Javi kapıyı açtı.

Javi kim **o l d u ğ u n u** duyunca onlara siktirip gitmelerini söyledi.

Ben ise işleri bitirmek için kapıya gittim. Javi peşimden geldi.

Annem bir kaltaktı.

Babam ise bir
enkazdı.

Ben tavrımı yineledim.

Annem sinir krizi geçirdi.

Babam ağlayacak gibi görünüyordu.

Javi beni uzaklaştırırken kapıyı yüzlerine çarptı. Sonuç?

Babamın engelini kaldırdım ve yaklaşık ayda bir kez, Javi'nin benimle birlikte katılmakta ısrar ettiği, yapmacık ve rahatsız edici bir brunch veya öğle yemeği yedim.

Annem ve Easton ise dışarıdaydı.

Belki de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, son öğle yemeğimizde babam, annemle boşanacaklarını söyledi.

Bunun onu rahatsız ettiğini anlayabiliyordum.

Ama onun da yakında özgür olacağına sevindim. Tıpkı benim gibi.

Easton'ı e-postamdan engelleyemedim ve bana bir e-posta göndererek, anne babamızın ayrılmasından tek sorumlu olanın ben olduğumu ve annemin de aynı fikirde olduğunu söyledi.

Bu beni rahatsız etse de, bu tür şeyler O'Neill ailesinde olağan bir durum olduğu için, sadece hafifçe rahatsız oldum.

Bu Javi'yi biraz rahatsız etmedi.

Easton'ı ofisinde ziyaret etti.

Ondan sonra başka e-posta almadım.

Sadece merak ediyorsanız diye söylüyorum, Javi ve babamın ilk tanışmaları tarihin en iyi yeni erkek arkadaş tanışması olmasa da, babam Javi'yi sevdi.

Sonuçta, kızının kendine koruyucu, sevgi dolu, zeki, maddi açıdan güvende ve aşık olabileceği bir erkek bulmasını kim istemez ki?

?

Babam kesinlikle sevmedi.

Bu da durumu özetliyordu. Şunu da eklemek gerekirse...

Javi ve ben, Eric ve Jessie kadar iyi bir ikiliydik.

Koltuğu geldi ve harikaydı.

Bir halı satın aldı (benim de fikrimi aldı, ama tamamen kendi görüşüne sahipti ve sonunda seçimini kendisi yaptı) ve halı odayı mükemmel bir şekilde bir araya getirdi.

Mutfağında sadece blender, ekmek kızartma makinesi ve kahve makinesi yoktu, aynı zamanda mutfak eşyalarıyla dolu şık siyah bir tencere de vardı (çünkü birlikte yemek yapmayı seviyorduk ve mutfağı daha büyük olmasına rağmen, Javi yemek yaparken bana çarpmak için yollar buluyordu). Ve bıçaklara harcayabileceğin paradan daha fazlasını bir bıçak setine harcadı (aynı seti benim evime de almak istediği için iki katı).

Yeni şifonyeri ve komodinleri de bir hafta içinde gelecekti.

Yeni yoga matımı ve egzersiz malzemelerimi almaya gittiğimizde ufak bir sorun yaşadık ve Javi ödemeyi kendisinin yapabileceğini düşündü. Durum o kadar kötüleşti ki, kasadaki bayanın bizim tartışmamızı dinlememesi için onu kenara çekmek zorunda kaldım.

Ama sonunda, bu sefer ben kazandım.

Görünüşe göre "Alfa ile Nasıl Başa Çıkılır" derslerine ihtiyacım yoktu.

Javi ve ben gayet iyiydik.

EN ÖNEMLİSİ, Büyük Olay şöyle gerçekleşti: "Sen *en iyisisin!*"

"Hayır, sen *en iyisin!*"

"Hayır, sen *en iyisin!*"

"Hayır, *sen en iyisisin!*"

"İkiniz de değilsiniz!" Martha, Alexis ve benim dörtlülük bir randevuda bolca içki içtikten sonra avluda sarhoş bir şekilde yaptığımız bu bağırışmaya katıldı. "Şimdi *susun!*"

Bu sırada Jacob, Alexis'i omzuna attı ve onu yeni evlerine götürdü.

Ben kapımızın önünde durduğum için, Javi beni kollarımdan kaldırdı, döndü, beni daireye bıraktı, döndü, kapıyı kapattı ve kilitledi.

O geri döndüğünde, kot pantolonunun fermuarını ısırdım.

"Bebeğim," diye gürledi, sesi kahkahadan titriyordu.

Konsantre olmak için dilimin ucunu ağzımın kenarına soktum.

"*Bebeğim*." Bu sefer, o kelime onun kahkahalarıyla boğuldu. Ugh!

Fermuarı *çok* zorlanıyordu!

Fermuarını açmaktan vazgeçip kendimi ona attım.

Beni iki eliyle kışkımdan kaldırarak yakaladı (bu yüzden dört uzvumu onun vücuduna doladım) ve ben onun yüzüne, boynuna ve boğazına öpücükler yağdırırken beni yatak odasına taşıdı.

Yatağa uzandık, ben sırt üstü, Javi üstümde. Onu yuvarladım ve tişörtünü çektim.

Javi tişörtünü çıkardı, ben de hedefimi değiştirip fermuarını tekrar açmaya çalıştım.

"*Mi pequeña*, biraz yavaşlayabilirsin. Ben hiçbir yere gitmiyorum," dedi Javi.

Dik oturdum ve pembe kadife yorganımın üzerinde yatan erkeğime, onun muhteşem yüzüne ve muhteşem göğsüne bakarak, onun babamla iyi geçinebilecek ve babasıyla oturup konuşmayı düşünebilecek bir adam olduğunu düşündüm. Kız kardeşleriyle gelişen ilişkilerini ne kadar doğal bir özenle yürüttüğünü düşündüm. Annesi trajik bir şekilde normal bir anne olamadığı halde, onun gibi davranacak gücü, şefkati ve sevgiyi nasıl bulduğunu düşündüm. Kan bağı olmasa da bağ kurduğu erkek kardeşlerine nasıl davrandığını ve kan bağı olmasa da bağ kurduğu kız kardeşlerime nasıl harika davrandığını düşündüm.

Son olarak, onun benim için ne kadar inanılmaz derecede güzel olduğunu düşündüm. O, endişe ve kendime olan güvensizliğimi geride bırakıp sadece kendim olabileceğim güvenli bir yere ulaşmam için kapıyı açan anahtar gibiydi.

Tabii ki, "Bir süre önce sana aşık olmayı bıraktım, Javier Montoya. Artık resmi. Sana aşığım." diye patladım.

Bu sözleri söylediğimde yüzü değişti. Tavırları değişti.

Pozisyonlarımız değişti.

Ve yaklaşık beş saniye sonra, ellerim onun ellerinde başımın üzerinde, sevimli elbisemin flörtöz eteği belimde toplanmış, Javi beni (kelimenin tam anlamıyla) yırtıp attığı için külotum kesinlikle kullanılamaz hale gelmiş ve Javi'nin kot pantolonu kışının üzerindeyken, bana sertçe girerken "Tekrar" diye talep etti.

"Sana aşığım," diye nefes nefese söyledim. Javi beni daha sert sikti.

Tanrım!

Onun adını yüksek sesle haykırarak boşaldım. Javi uzun bir iniltiyle boşaldı.

O hala içimde sertken, nefesim düzenlenmemişti, onunki de öyle, dudakları boynumun derisine değmişken, "Ben de seni seviyorum, küçük anne" dedi.

Bu sözler beni sarstı ve gözlerim kapandı.

Gördüğün gibi, sonunda Rock Chick hikayemi yazdım, sadece bu bir Avenging Angels hikayesiydi.

Ve diğerleri gibi, bu da *destansıydı*.

Son bir bilgi:

Javi ve ben, nihayet büyükbabasını ve büyükannesini tanıyabilmesi için Nikaragua'ya tatil planı yapıyorduk.

Joey ve Gemma e v lerindeydiler, taşınmalarına Angels ve Hottie Squad yardım ediyordu.

Tek büyük haber, NI&S'nin Phoenix'te büyük başarılar elde etmesi nedeniyle Hottie Squad'a iki yeni üye katılmış olmasıydı.

Biri Shaw Drake, diğeri Landon Cage idi ve ikisi de Cap ve Knox'un eski asker arkadaşlarıydı.

Ve evet, onlar da hottie'lere *ateş* katıyorlardı.

Bu biraz haksızlıktı, çünkü onların çekiciliğinden dolayı retinamın yanma tehlikesi olmadan hepsine bakmaya alışmıştım.

Şimdi, iki yeni üyeyle, yine başlangıç noktasına dönmüştüm.

Ama en seksi olanı her gece başını benim yastığımın yanına koyup her gün yanımda uyanıyordu, bu yüzden ben tamamen ve tamamen *mutluydum*.

Güneş Vadisi'nde yaz her zamanki gibi kavurucu geçiyordu.

Oasis de her zamanki gibi hava koşullarına göre hareket ediyordu ve biz de sıcaklığın bizi yenmesine izin vermedik (diğer bir deyişle, bol bol havuz partisi yaptık).

Ama şimdi sonbahara giriyorduk, bu yüzden sıcaklıklar düşüyordu.

Hala çok sayıda parti verecektik.

Sonuç olarak?

Hayat harikaydı!

VE ŞİMDİ, Trev'in ihanet ağındaki son kız da kurtulduğu için hayat daha da güzeldi.

Bu konuyu kapatabilirdik. Bu bir rahatlamaydı.

Bu mutlu düşünceyle pembe pipetle Fresca'mı yudumladım. Masadaki hoparlörden Morgan Freeman'ın sesi geldi

hepimizi irkiltmişti.

"Aferin, Melekler," dedi. Arthur tam bir gizemdi.

Ama bizimle gurur duyduğunu söylediğinde çok sevindim. "Bir şey daha var," dedi hoparlör.

Uh-oh.

Hepimiz birbirimize baktık.

Konuşmacıdan başka bir şey gelmedi.

"Teslimat mı?" diye biri, dairenin açık kapısından seslendi.

Arkamızı döndüğümüzde, tanıdık kahverengi teslimatçı üniforması giymiş bir adam gördük, minibüsü onun arkasında park edilmişti.

İki adet çok özel şekilli tahta sandığı yanlarında dengeliyordu.

"Biri bunları teslim alabilir mi?" diye sordu.

Hepimiz ayağa kalkıp ona doğru yürüdük.

Raye teslimatı imzaladı.

Jessie, Shanti, Willow ve ben kasaları içeri taşıdık.

Luna, kasaları açmak için bir şey almak üzere masaya gitti. Teslimat şoförü ayrıldı.
Sandıkları açtık ve koruyucu ambalajları çıkardık.
Ve duvarlarımıza ekleyeceğimiz iki yeni Andy Warhol tarzı tablo ortaya çıktı.

Biri Joey'di.

Diğeri Gemma'ydı.

"Aman Tanrım, Arthur tam bir Dreamweaver," dedi Luna.

Luna, Jessie, ben ve Willow (Shanti zaten orada yaşıyordu) Angels işi başladığında Oasis'te dairelerimizi aldıktan sonra, Joey ve Gemma ile olan bu yeni durum, onun bizim ev sahibimiz olmaması için bir tesadüf olmaktan çok daha fazlası anlamına geliyordu.

Ön masada bıraktığımız kullan-at telefon çaldı.

Raye telefona gitti, biz de resimleri duvarlara yaslayarak yerleştirdik ve Oasis'te atmak üzere tüm ambalaj malzemelerini topladık.

"Uh, Angels?" diye seslendi

Raye. Ona baktık.

Yüzündeki o ifadeyi tanıyordum.

Sık sık görmemiştim ama tanıyordum.

Gülümsedim.

Luna da sırttı.

Jessie sırttı.

Shanti sırttı.

Willow iç geçirdi.

Sonra o da sırttı.

Ve Raye bunu resmileştirdi. "Bir devamımız var."

Melekler geri dönecek...
İntikam Melekleri: Kötü İlaç

KARAKTERLER

İNTİKAM MELEKLERİ SERİSİ

İntikam Melekleri

- Rachel "Raye" Armstrong
- Willow Knightley
- Luna Nelson
- Harlow O'Neill
- Shanti Winston
- Jessica "Jessie" "Jess" Wylde
- Yakında Melek Olacaklar:
 - Gemma
 - Joey
- Clarice Davis
- "Arthur"

Seksi Ekip

Phoenix Şubesi: Nightingale Investigations & Security

- Knox Chambers
- Brady Houston
- Julien "Cap" Jackson
- Roman "Roam" Jackson
- Gabriel "Gabe" Stark
- Liam Clark Tucker
- Eric Turner

- Jeff "Easy" Wylde (aynı zamanda Jessie'nin kardeşi)
- Cody
- Takımın Yeni Üyeleri:
 - Landon Cage
 - Shaw Drake

OG Rock Chicks

(Rock Chick kitaplarının sırasına göre)

- India "Indy" Savage Nightingale – Fortnum's kitapçısının sahibi (Denver)
- Jet McAlister Chavez – Fortnum's kitapçısı barista
- Roxanne "Roxie" Logan Nightingale – serbest çalışan web sitesi tasarımcısı
- Juliet "Jules" "Law" Lawler Crowe – sosyal hizmet uzmanı, King's Shelter (Denver)
- Ava Barlow Stark – serbest grafik tasarımcısı
- Stella Gunn – dünyaca ünlü rock yıldızı
- Sadie Townsend Chavez – "Art" galerisi sahibi
- Alison "Ally" Nightingale Zano – Özel Dedektiflik Şirketi Rock Chick Investigations'ın sahibi/ortağı
- Daisy Sloan – Sahibi/Ortak, Ofis Müdürü - Rock Chick Investigations
- Shirleen Richardson – Ortak, Nightingale Investigations & Security, eski Ofis Müdürü Denver Şubesi (*Avenging Angel*'ın sonunda)
- Malia Clark Tucker – Hukuk Asistanı

OG Hot Bunch

(Rock Chick kitaplarının sırasına göre)

- Liam "Lee" Nightingale – Ortak, Nightingale Investigations & Security, Denver Şubesi Yönetici Ortağı
- Eddie Chavez – Denver Polis Dedektifi
- Hank Nightingale – Denver Polis Dedektifi

- Vance Crowe – Ortak, Nightingale Investigations & Security
- Luke Stark – Ortak, Nightingale Investigations & Security
- Kai "Mace" Mason – Ortak, Nightingale Investigations & Security, Phoenix Şubesi Yönetici Ortağı
- Hector Chavez – Ortak, Nightingale Investigations & Security
- Lorenzo "Ren" Zano - İş Adamı
- Marcus Sloan – İş Adamı
- Moses Richardson – Cezaevi Memuru, Çocuk Tutukevi (Denver)
- Darius Tucker – Ortak, Nightingale Investigations & Security, Los Angeles Şubesi Yönetici Ortağı

Luna'nın Ailesi

- Dream Nelson
 - çocukları: Dusk, Feather ve Harmony
- Louise Nelson
- Scott Nelson

Javi'nin Ailesi

- Ximena Montoya
- Austin Atherton
- Eski eşi - Tiffany
- Catherine Atherton
- Julia Atherton
- Patrick Atherton

Muhbirler

- Betsy ve Cristina "Bambi" Markovic
- Cameo
- İlahiyat
- Genesis
- Jinx

- Lotus
- Persia
- Bay Bok Kafalı (Bay Aptal Kafalı)
- Skyla
- Titus

Oasis Meydanı Sakinleri

- Alexis
- Bill ve Zach
- Jacob Brewer
- Jenn
- Linda
- Martha
- Patsy
- Rhea
- Sally

Phoenix Polis Şefi

- Jorge Alvarez
- Jayden

Sörf Kulübü

- Tito – Sahibi
- Byron – Düzenli Müşteri
- Hunter – Personel/Barista
- Lucia – Baş Aşçı – eşi: Mario
- Otis – Personel/Barista
- Tex MacMillan – Misafir Barista, eşi: Nancy

TEŞEKKÜRLER

Gördüğünüz gibi, AA/HS evrenini Shaw ve Landon (bilirsiniz, bilirsiniz), Joey ve Gemma ile genişletiyoruz.

Bu serideki iki kahraman için harika isimler bulmak için Facebook'taki Chicklets'a başvurdum.

Bu yüzden, Joey ismini bulan Hillary Jarman'a ve hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde Gemma ismini öneren Gemma Coleman'a teşekkür etmek istiyorum.
HA!

Teşekkürler, kızlar!

Ve her zamanki gibi, kitaplarımın olabildiğince iyi olmasını ve olabildiğince uzağa gitmesini sağlamak için perde arkasında çok çalışan aşağıdaki kişilere şükranlarımı ve sevgimi sunuyorum.

Kelly Brown
Kimberly Callahan
Marybarb Galeziewski
Tanaka Kangara
Amanda Simpson
Emily Sylvan Kim
Stacey Tardif
Grace Wenk

BÜLTEN

Yakında çıkacak yayınlar hakkında önceden bilgi almak ister misiniz?
Özel içeriğe erişim? Özel hediyelere erişim? Yeni kapak tasarımını ilk gören
olmak? Kristen Ashley'den en son haberleri almak için haber bültenime
kaydolun!

[BÜLTEN KAYDI](#)

YAZAR HAKKINDA

Kristen Ashley, *Rock Chick*, *Colorado Mountain*, *Dream Man*, *Chaos*, *Unfinished Heroes*, *The 'Burg*, *Magdalene*, *Fantasyland*, *The Three*, *Ghost and Reincarnation*, *The Rising*, *Dream Team*, *Moonlight and Motor Oil*, *River Rain*, *Wild West MC*, *Misted Pines* ve *Honey* serileri ile birkaç bağımsız roman dahil olmak üzere seksenin üzerinde romantik romanın yazarı ve *New York Times* en çok satan yazarıdır. Bağımsız ve geleneksel yayıncılık yöntemlerini bir arada kullanan bir yazar olan Ashley'nin kitapları on dört dile çevrilmiş ve beş milyondan fazla satmıştır.

Kristen'in romanı *Law Man*, *RT Book Reviews* Reviewer's Choice Award'da en iyi Romantik Gerilim dalında ödül kazandı, bağımsız olarak yayınlanan *Hold On* adlı eseri *RT Book Reviews*'da en iyi Bağımsız Çağdaş Romantik dalında aday gösterildi ve geleneksel olarak yayınlanan *Breathe* adlı eseri en iyi Çağdaş Romantik dalında aday gösterildi. Kristen'in *Motorcycle Man*, *The Will* ve *Ride Steady* (*Romance Reviews*'dan Reader's Choice ödülünü kazanan) adlı kitapları, Goodreads Choice Awards'ın Romantik Kategori'nde final turlarına kaldı.

Gary'de doğan ve Indiana'nın Brownsburg kentinde büyüyen Kristen, Purdue Üniversitesi'nden mezun olan dördüncü nesil bir mezundur. O zamandan beri Denver ve İngiltere'nin Batı Kıyısı'nda yaşamış olan Kristen, şu anda Phoenix'te ikamet etmektedir. Bağımsız yayıncılık kariyerine başlamadan önce on sekiz yıl boyunca bir hayır kurumu yöneticisi olarak çalışmıştır. Şu anda tam zamanlı olarak yazmaktadır.

Romantizm onun uzmanlık alanı olsa da, Kristen'in tüm romanlarında hakim olan temalar dostluk, aile ve güçlü bir kardeşliktir. Bu amaçla ve okuyucularının desteğine teşekkür etmek için Kristen, okuyucularına geri vermek ve güçlü bir kadın topluluğunu teşvik etmek için tasarlanmış bir dizi program olan Rock Chick Nation'ı oluşturdu.

Rock Chick Nation'ın misyonu, en iyi hayatı yaşamak, gerçek benliğine sadık kalmak, güzelliğini fark etmek ve kız kardeşlerini desteklemektir; ister arkadaş ve aile olarak yanınızda olsunlar, ister binlerce kilometre uzakta ve kim olduklarını bilmeseniz de.

RC Nation'ın programları arasında Rock Chick Rendezvous, Kristen'in kız kardeşliği bir araya getirmek için partiler ve buluşmalarla dolu hafta sonları düzenlediği Rock Chick Recharges, Kristen'in özel bir gece geçirmek üzere aday gösterilen kadınlar için düzenlediği akşamlar ve Kristen'in okuyucularının aday gösterdiği kar amacı gütmeyen kadın kuruluşları için fon toplayan devam eden bir program olan Rock Chick Rewards bulunmaktadır. Kristen'in Rock Chick Rewards programı, hayır kurumlarına yüz binlerce dolar bağışladı ve bu rakam artmaya devam ediyor.

Kristen, kitapları ve Rock Chick Nation hakkında daha fazla bilgiyi KristenAshley.net adresinde bulabilirsiniz.

KRISTEN ASHLEY'İN DİĞER ESERLERİ

Rock Chick Serisi:

Rock Chick

Rock Chick Kurtarma

Rock Chick Kurtuluş Rock

Chick Renegade

Rock Chick İntikamı

Rock Chick Hesaplaşma

Rock Chick Pişmanlık

Rock Chick Devrimi Rock

Chick Uyanışı Rock Chick

Yeniden Doğuşu

Rock Chick Rövanşı

Rock Chick Bonus Parçalar

İntikam Melekleri Serisi

İntikam Meleği

İntikam Melekleri: Eyerine Dönüş İntikam

Melekleri: Acemi

The 'Burg Serisi:

Senin

İçin Huzur

Altın İz Kalbin

Oyunları

Söz Tutun

Kaos Serisi:

Rüzgarı Ele

Geçir İçindeki

Ateş

Sakin Sür Ateşin

İçinden Geç

Unutulmaz Bir Noel Zorlu

Yolculuk

Rüzgar Gibi Vahşi

Özgür

Vahşi Ateş

Vahşi

Rüzgar

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı

Rüyalar Şans

Meleği

Nefes Al

Pürüzlü

Kaleidoscope

Bounty

Rüya Adam Serisi:

Gizemli Adam

Vahşi Adam

Kanun Adamı

Motosikletli Adam

Sessiz Adam

Rüya Takımı Serisi:

Rüya Yaratıcı Rüya

Avcısı

Rüya Isırıkları Yemek

Kitabı Rüya

Döndürücü Rüya

Bekçisi

Fantasyland Serisi:

En Çılgın Rüyalar

Altın Hanedanlık

Fantastik

Kırık Güvercin

Gece Yarısı

Ruhu

Karanlıkta Örgü

Hayaletler ve Reenkarnasyon Serisi:

Sommersgate Evi
Lacybourne
Malikanesi Penmort
Kalesi
Canlanan Masal Şanslı
Yıldızlar

Bal Serisi:

Derinlikler En
Uzak Uç En Büyük
Risk

Magdalene Serisi:

Vasiyet
Yükseliş
Aradaki Zaman

Mathilda, Süper Cadı:

Mathilda'nın Gölgele Kitabi
Mathilda Karanlık Lord'un Yükselişi

Sisli Camlar Serisi

Sis İçindeki Kız
Ormandaki Kız
Göl Kenarındaki Kadın
Geride Kalan Kadın

Ay Işığı ve Motor Yağı Serisi:

Bağlantı
Yavaş Yanma

Yükseliş Serisi:

Her Şeyin Başlangıcı Plan
Başlıyor
Sonun Şafağı Yükseliş

Nehir Yağmuru Serisi:

Tırmanıştan Sonra

Tırmanıştan Sonra Özel Baskı Huzuru

Kovalamak

Atılım Çekişmeyi

Eşleştirme

Çekişmeyi

Savaşma

Mucizeyi Paylaşmak

Değişimi Kucaklamak

Üç Serisi:

Güneş Gökyüzünden Düşene Kadar

Tüm Varlığımla

Vahşi ve Özgür

Bitmemiş Kahraman Serisi:

Şövaly

e

Creed

Baskın

I

Deacon

Sebring

Vahşi Batı MC Serisi:

Hala Ayakta

Duman ve Çelik

Sorunsuz Seyir

Kristen Ashley'nin Diğer Eserleri:

Cennet ve

Cehennem

Güvenli Oynamak

Üç Dilek Karmaşık

Gevşek Uçlar

Hızlı Şerit

Mükemmel Birliktelik

Gerçek Olamayacak

Kadar İyi

İçindekiler

[Tenderfoot](#)

[İçindekiler](#)

[Tam Sayfa Görüntü](#)

[Telif Hakkı](#)

[1. "Kehanet"](#)

[2. "1"](#)

[3. "Salla Gitsin"](#)

[4. "Şimdi Başlama"](#)

[5. "Adam"](#)

[6. "En İyi Amerikalı Kız"](#)

[7. "Gökyüzündeki Vinçler"](#)

[8. "Duman İşaretleri"](#)

[9. "Burkulmuş Ayak Bileği"](#)

[10. "Ayın Kız Kardeşleri"](#)

[11. "Aşk Hikayesi"](#)

[12. "Halo"](#)

[13. "Kız Kardeşler Kendileri İçin Yapıyorlar"](#)

[14. "Güneşin Üzerinde Yürümek"](#)

[15. "Sıradan Bir Aşk Değil"](#)

[16. "Bu yüzden ben varım"](#)

[17. "Ne Adam Ama"](#)

[18. "Aşk Böyle Gider"](#)

[19. "Royals"](#)

[20. "Ateşli Kız"](#)

[21. "Işık Işını"](#)

[22. "Bağımsız Kadınlar, Bölüm 1"](#)

[23. "Ben Her Kadınım"](#)

[24. "Beni Sevdiğin İçin"](#)

[25. "Biz Bir Aileyiz"](#)

[26. "Sessizce Senin"](#)

[27. "Kötü Şöhret"](#)

[28. "O"](#)

[29. "Yenilmez"](#)

[Karakterler](#)

[Teşekkürler Haber](#)

[Bülteni](#)

[Yazar Hakkında Kristen](#)

[Ashley'nin Diğer Eserleri](#)

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM